۴۵۲	۹۲۲	۹
۱۸	۴۶۱	۹۱۴
۹/۳	غوشه باسط	۴۷۰

صح

اصدیق الحق بق الاجل
خیر الحاج حاجر محمد میرزا

کشت روزی بدو چام زن شیخ بکشت دید ام انفحبه کسی داشت چه غالب خشت یک
بر در کون کلهنی ده او بنهادم باخبر کشت مکدر شد برکشت نهشت
راهی کم خدا گفته
گفته برو جهل مکن کس بود کعبه کو نلشت معین بکشت
کفمش خمشوز انوزن افسانه مکو همجا منزل عشق است چه مسجد چه کنشت
دختر مفتی اگر هر شب ادینه کنی یکسر از کوی خرابات بر ندانت به بهشت
خشت در زیر سرش مینهو سیرش میکای مدعی گر نکند فهم سخن گو بر خشت
سرز نفحبه بر باد است زین کر باس بر مهنا هزار ولعن حق باد ابران جولاز نفحبه

بجهت رفع حب الفرع یاد بود از برادر مکرم

جدول اول

مریخ	۱	نار
زهره	۲	هوا
قمر	۳	ماء
شمس	۴	تراب

جدول ثانی

شمس	۱	تراب
قمر	۲	ماء
زهر	۳	هواء
مریخ	۴	نار

۲	۲۲	۱۲۷	۲	۲۷
۴	۶۳	۹	۶۹	۹۷
۳	۹۸		۱۰	۱۰
۵	۴۷	۷۱	۹۹	۱
۶	۲	۶۱	۷	

۲۷۸

۱۰۸

مخمس قلب خالی ذوالکتابه دارای اثار عجیب
و اثرات غریب است هرگاه اراده نمائی
احد یرا مسخر و مجذوب دیگری نمائی مبسط
کن طم ومطم باو الدین وبدوح یاودودرا در
مخمس بطریق ذوالکتاخالی القلب
وعدد مجموع از خانه خالی نهاده و
طم برخط بندی و هر روزه اسم را ببعد
بعدد مجموع متذکر شوا که مطلوبرام
وبی ازام خاهد شد بحدی که وهم
ازاودر عجب ماند این است مثال

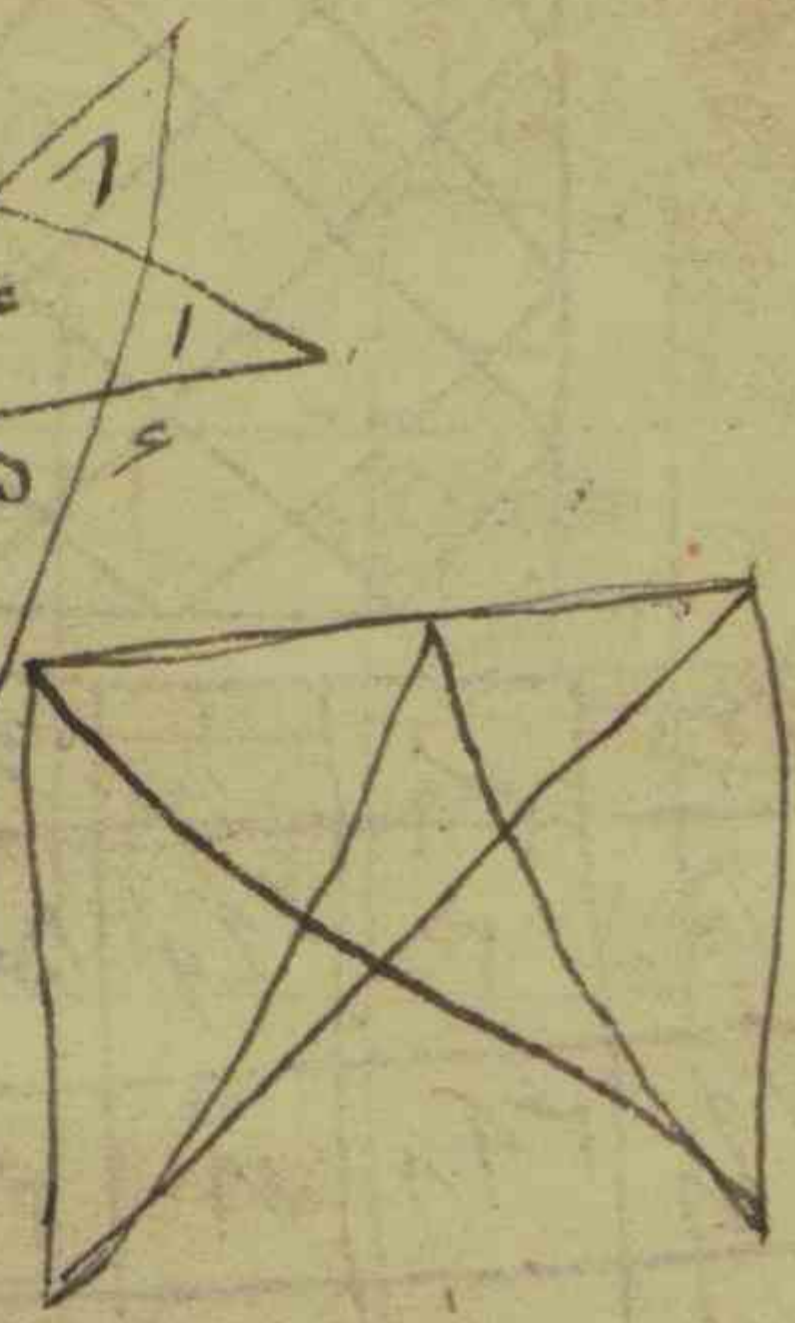

ص	ع	ی	ه	ک
٢	٢٤	٨٨	٧٣	٨
٧١	١١		٢١	٩٢
١٩	٨٩	٧٥	٩	٣
	١	٢٢	٨٧	٧٢

١٣

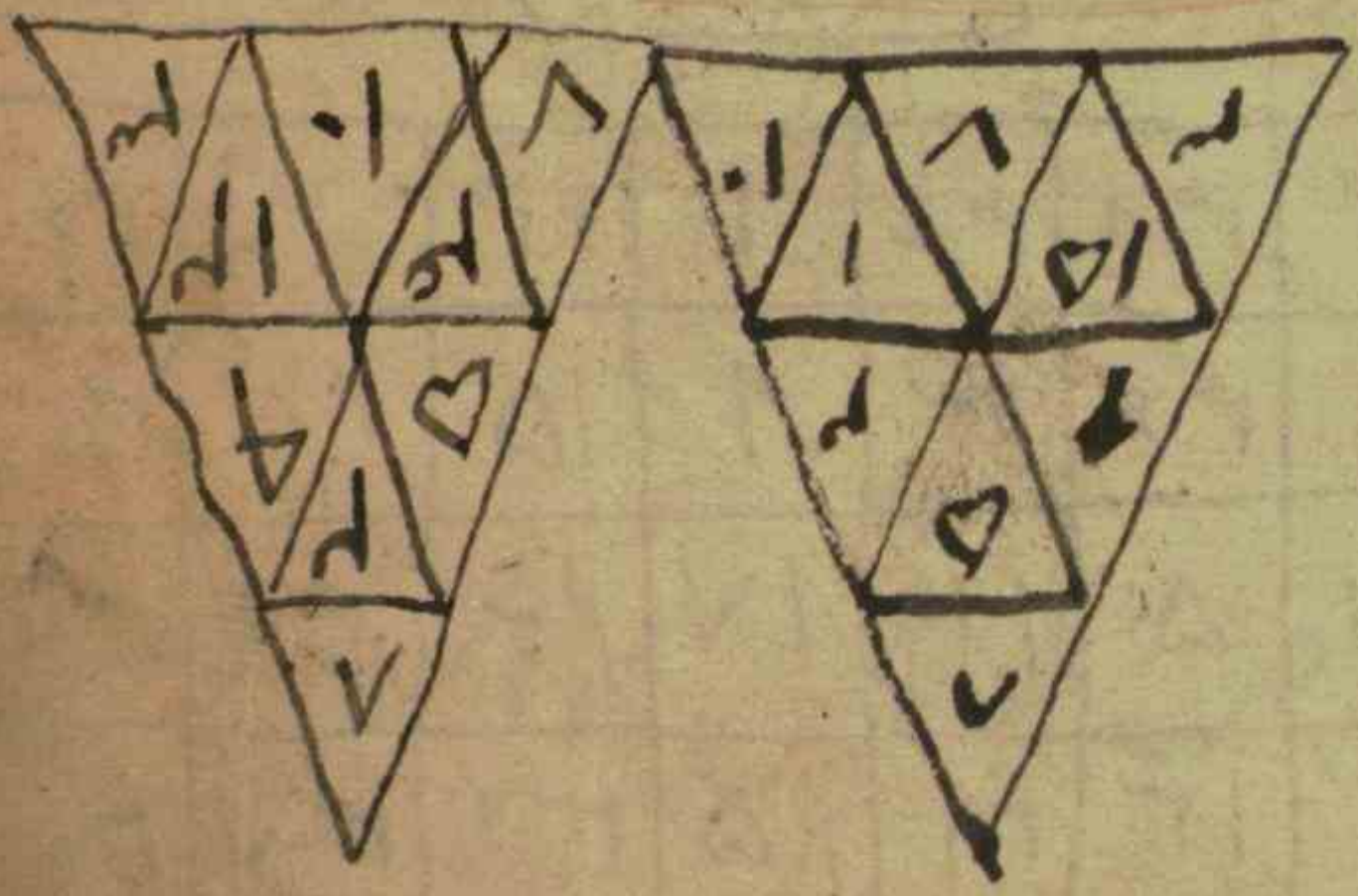

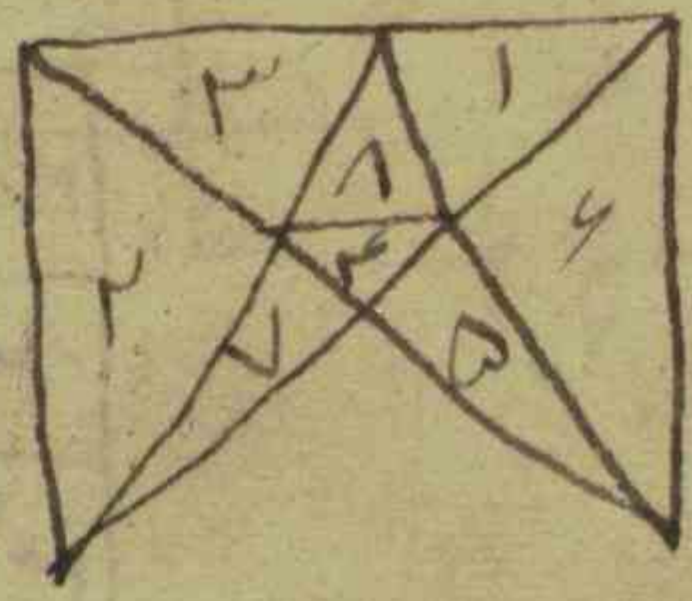

٣	١	١
٢	٤	٦
٧		٥

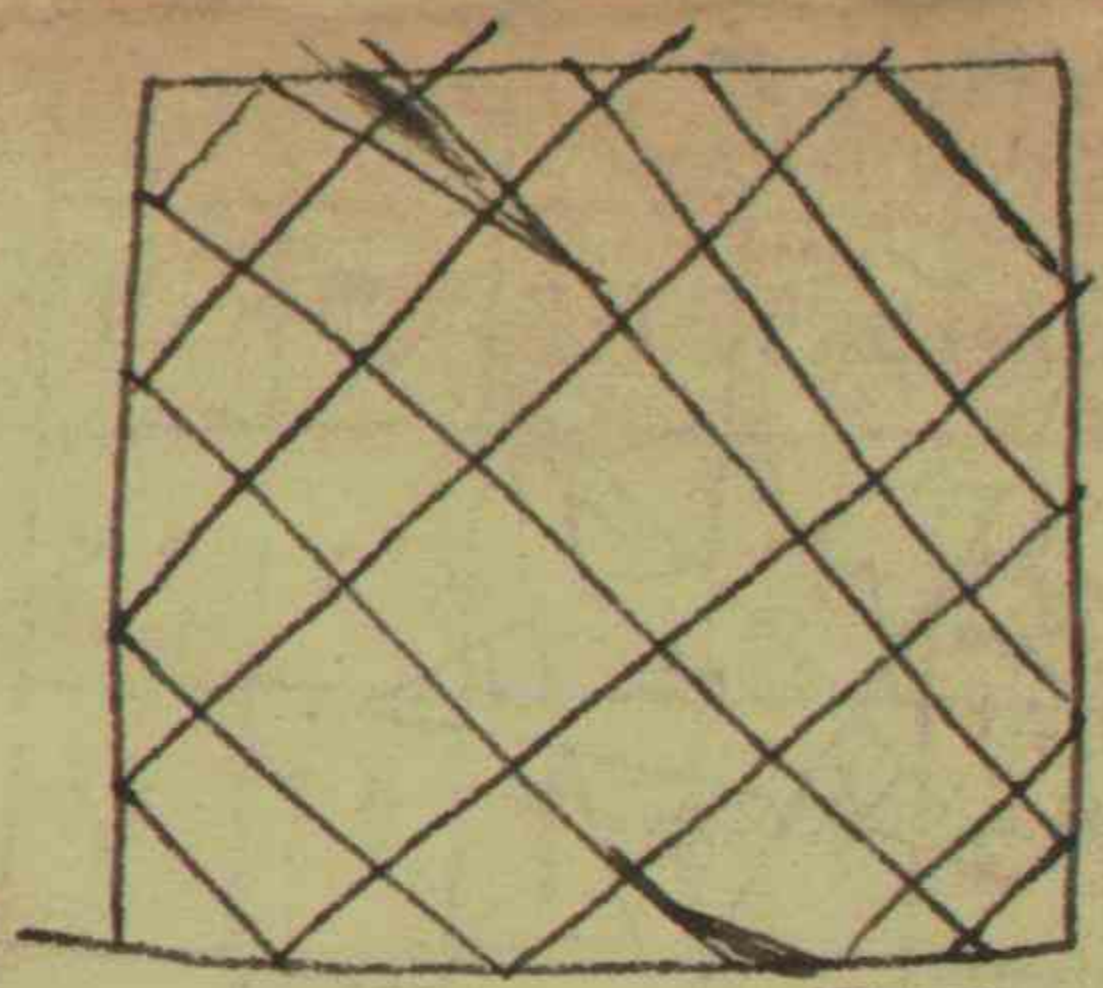

ف	ی	لط
۲	۴۳	۱۴
۴۷	۷۶	۶

ش	ر	ا	و
۵	۲	۱۹	۵۱
۱۹	۴۹	۱	۳
۴	۷	۴۹	۱۹

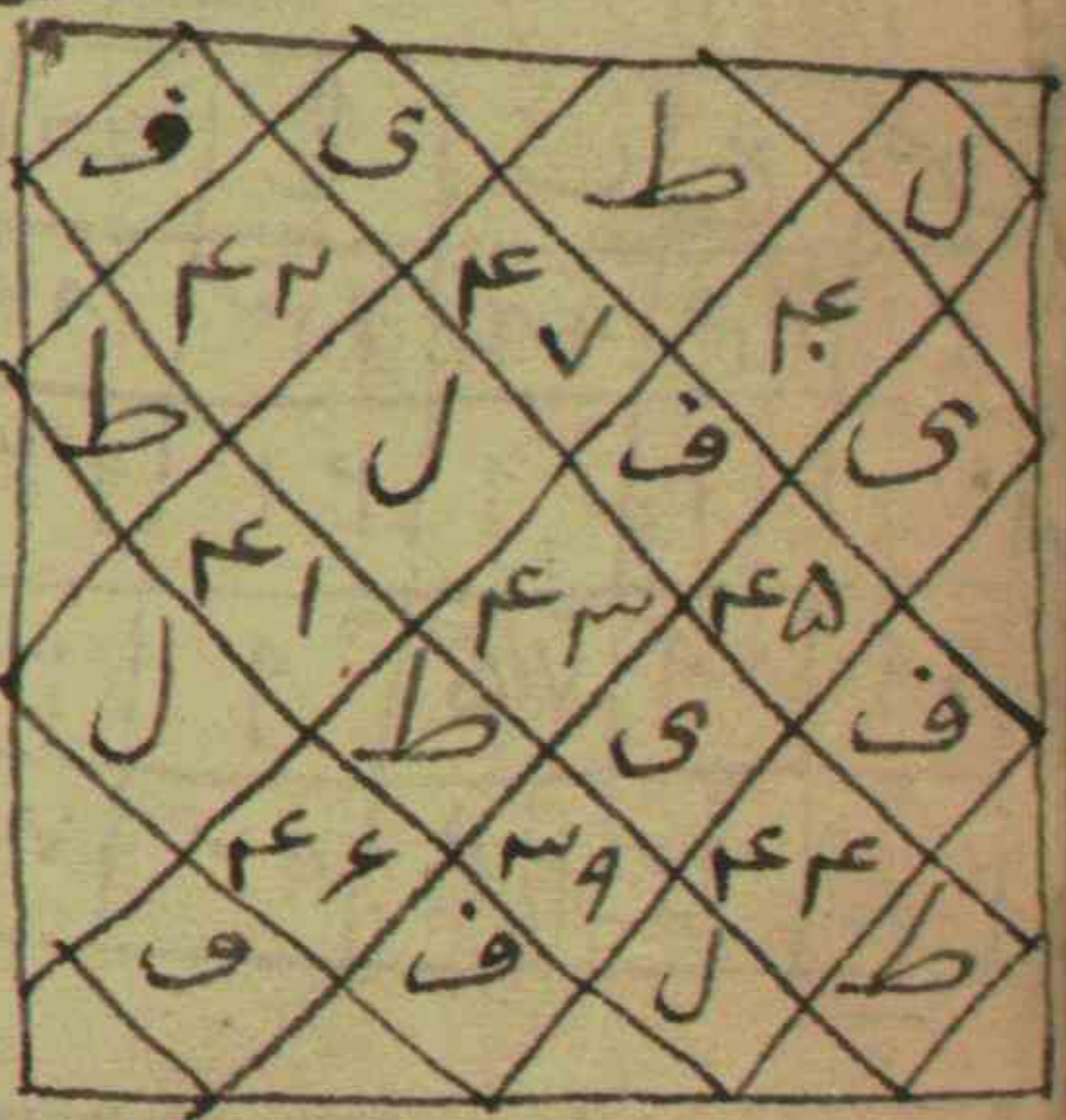

۳۲	۳۸	۴۴	۱	۱۴	۲۰	۲۶
۴۰	۴۶	۳	۹	۱۵	۲۸	۳۴
۴۱	۵	۱۱	۱۷	۲۳	۲۹	۴۲
۷	۱۳	۱۹	۲۵	۳۱	۳۷	۴۳
۸	۲۱	۲۷	۳۳	۳۹	۴۵	۲
۱۶	۲۲	۳۵	۴۱	۴۷	۴	۱۰
۲۴	۳۰	۳۶	۴۹	۶	۱۲	۱۸

بجهت رفع صرع این مخمس را بانام او نوشته
وبر او بندند کر شفا یابد

	ح	ف	ظ	ن	ا
ح	حطا وها ۸	۰	منحل	شیطان	رجیم
ف	۳۷۱	۲۱۸	۱۰۵۲		۱۴۸۱
ظ		۱۳۷	۳۷۲	۲۱۹	۱۰۵۳
ن			۱۰۵۴	۱۳۱	۳۶۱
ا			۲۱۶	۱۰۵۵	

مرض بدهمین مرا نکوه ماه

فی طرح شش غ ز

۱۶۸

۲۰	۲۱	۲۹	۳۷	۴۵	۴	۱۲
۳۸	۴۶	۵	۱۳	۱۴	۲۲	۳۰
۷	۱۵	۲۳	۳۱	۳۹	۴۷	۶
۳۲	۴۰	۴۸		۱	۱۶	۲۴
۱	۹	۱۷	۲۵	۳۳	۴۱	۴۲
۲۶	۳۴	۳۵	۴۳	۲	۱۰	۱۸
۴۴	۳	۱۱	۱۹	۲۷	۲۸	۳۶

بجهت محبت
در ساعت
اول روز
جمعه کد زهره
در شرف با
شد بنگارد
و بعد
الحبیب الودود
قیام نماید
لعب
العجایب
انث

۲۳	۲۶	۱۸	۳۱	۱۶		
	۱۳			۱۱		
۳۰	۱۷	۲۲			۲۷	
۱۲	جواد			۱۶		
۱۸	۳۳	۲۴			۲۱	
۱۷		۱۰		۱۵		
۲۵	۲۰		۱۹		۳۴	

الاه	احد	م
لج	ل	حز
ك		طبيب

مبد

٢٣	١٨	٢١	٢٠	١	
٧	١٦	٩	١٤	١٩	
٤	١١	١٣	١٥	٢	
٣	٢٠٢	٩١	٨		
٢٤	١٢	١٧	١٠	٢٢	
٢٥	٧	٩٩	٢٠١	٤	
	٨	٥	٢٤	٣	

١٧

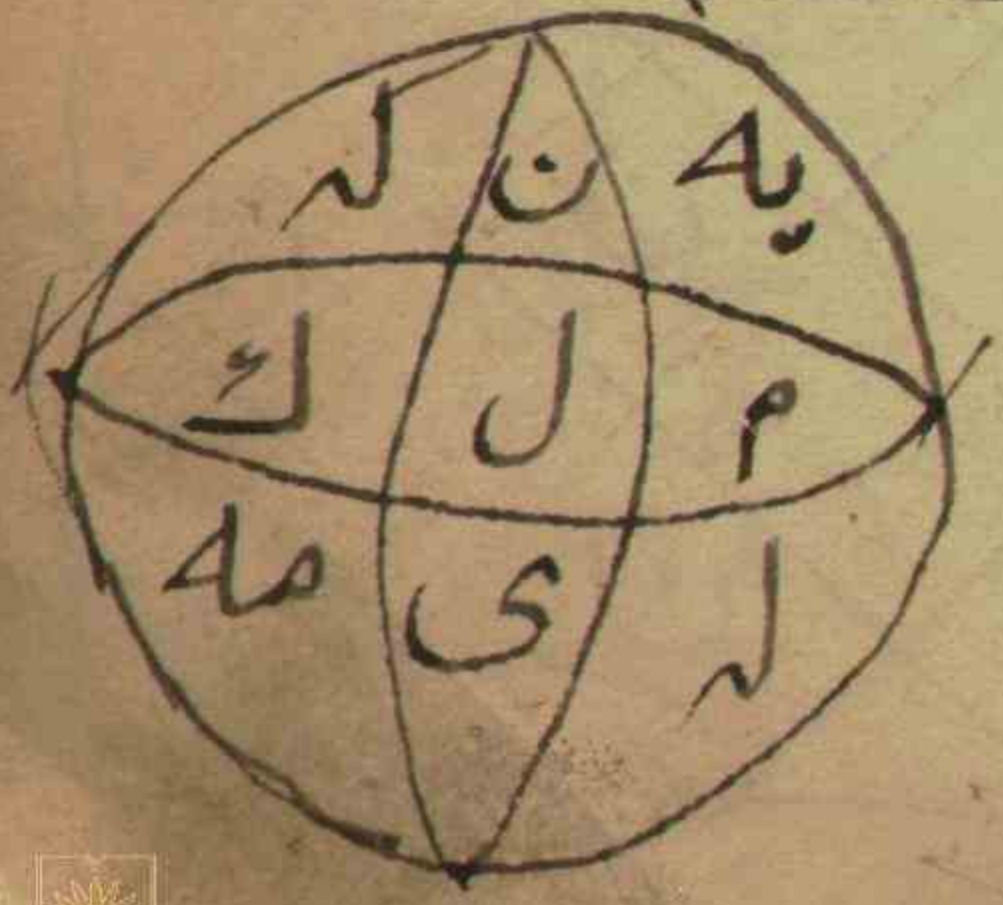

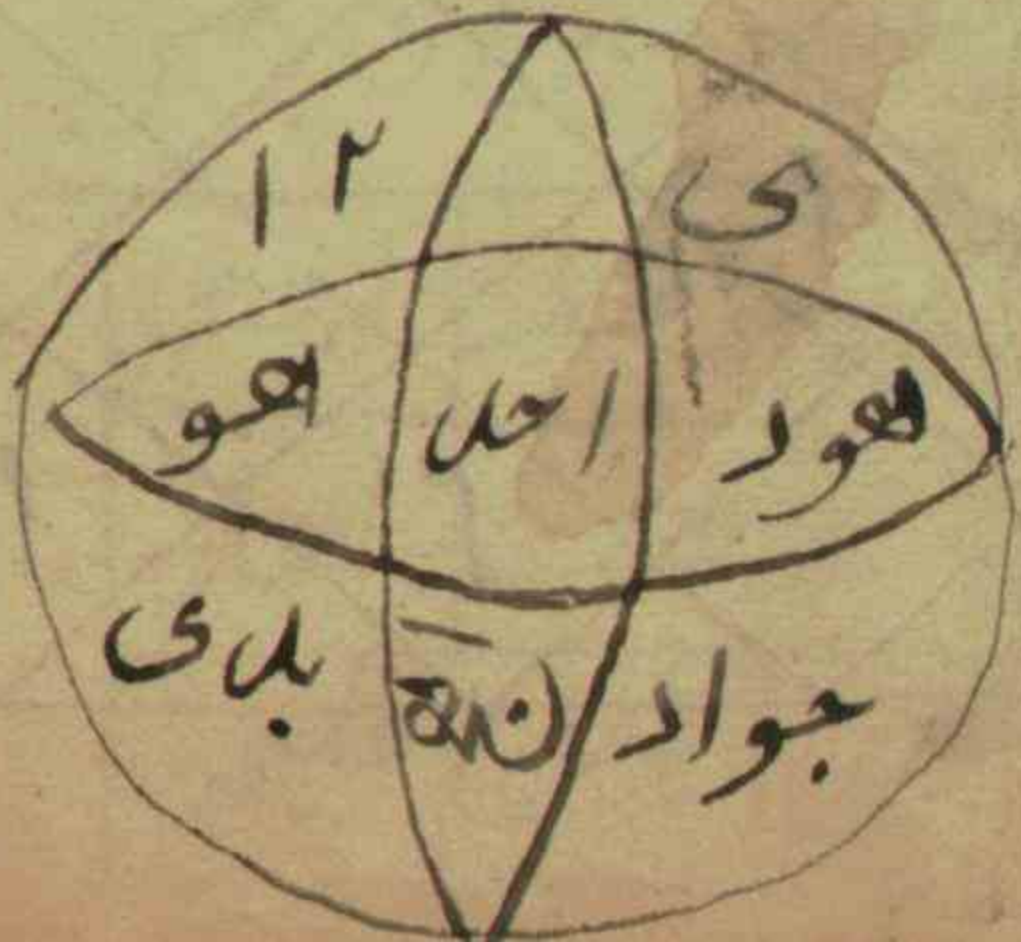

سورهٔ کهف را بنویسد و در شیشهٔ سرتنگ
نهد و آنرا در منزل خود نگاه دارد از درویشی
و قرض خلاص شود و اهل و عیال او محتاج نگردند

سورهٔ مریم در یک مجلس هفت بار بخواند بجهت
زیادتی رزق و معاش مباشرست

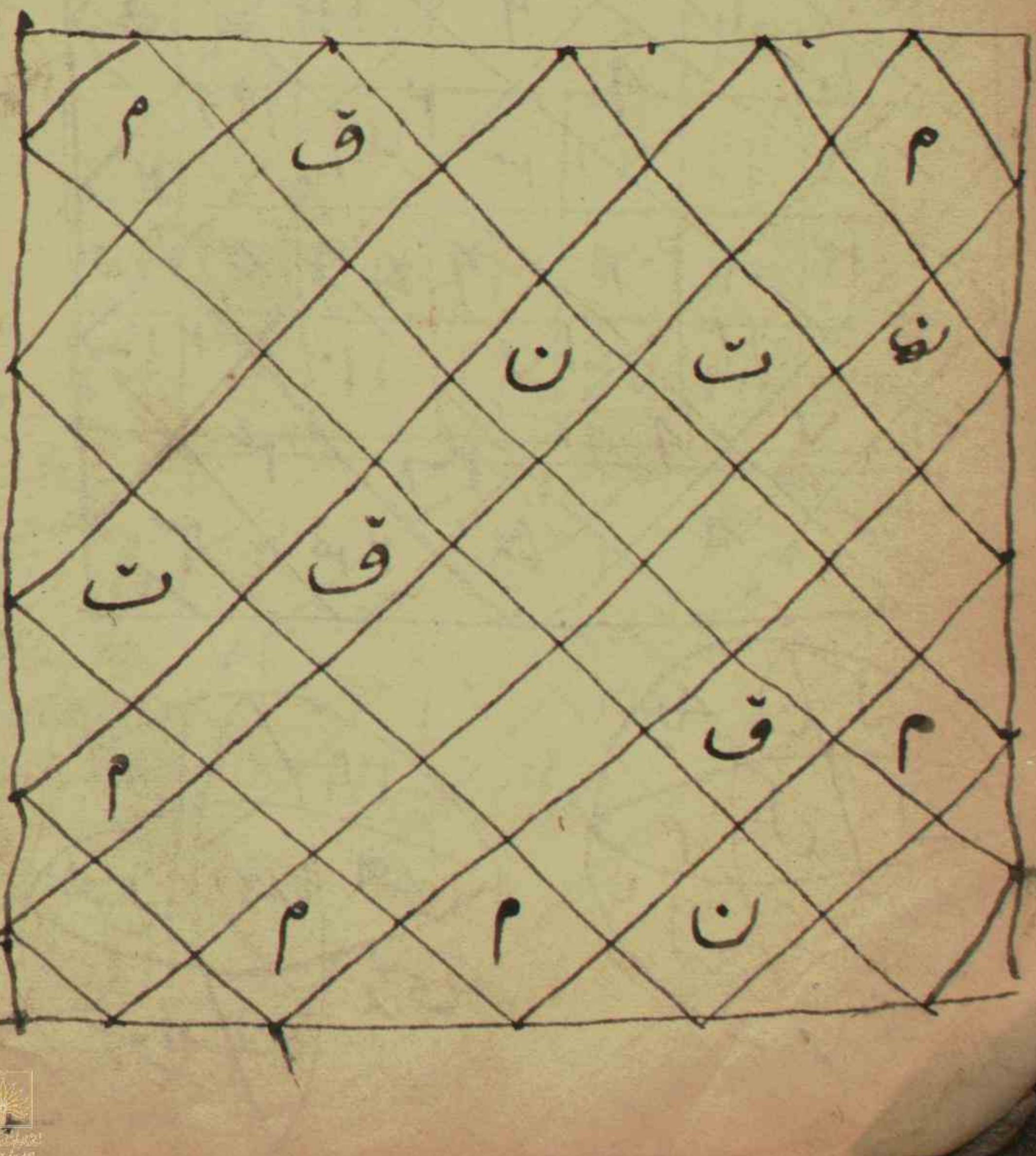

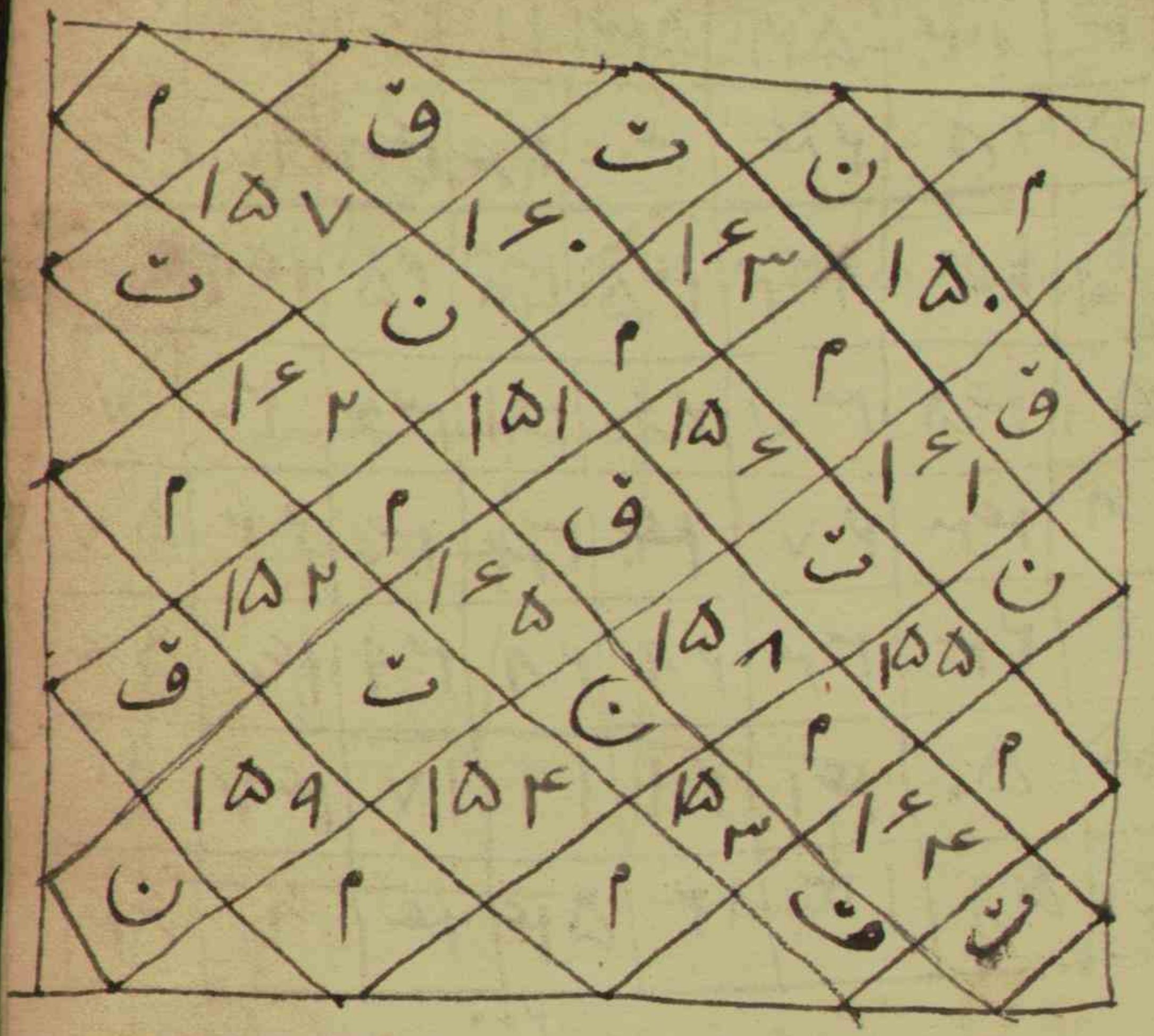

ل ل	ز	م
۴۱	۶۱	۶۹۸
۶۹۹	۳۹	۶۲

چون نقم در شرطیس با
شد این نقش آنرا
در مسدس پر کند
و باخود دارد

الله	اله	حد اول
احد ازلی		

زهره در میزان بر مس

اکامن	ل ف ل	ل ی ف
قسطا	قطب	احمد
محمد	کامل	علیم

۳	۱۴	۵۲	۵۳	۱۱	۶۱		۲
۵	۱۸	۲۴	۴۰	۴۶	۴۸	۱۵	۶۰
۵۹	۱۶	۳۲	۳۵	۳۸	۲۵	۴۹	۶
۵۱	۴۵	۳۷	۲۶	۳۱	۳۶	۲۰	۷
۱	۴۳	۲۷	۴۰	۳۳	۳۰	۲۲	۵۷
۹	۲۳	۳۴	۲۹	۲۸	۳۹	۴۲	۵۶
۵۵	۵۰	۴۱	۲۱	۱۹	۱۷	۴۷	۱۰
۶۳	۵۱	۱۳	۱۲	۵۴	۴	۱	۶۲

۲۶۰

ف ج ش ث ظ غ ز

اگر خاکرچشم دشمن کور کنی بیاو نیخ مرغ سیاهی کرهما نوز
کرده باشند این مثلث در نصف آخر ماه در مقابلهٔ مریخ
یا زحل یا قمر در عقرب بر او بنویسد و نام شخص بر او در
میان مثلث بنویسد و بر دیوار غربی زند که چشم دشمن
کور شود و در هنگام زدن نیخ مرغ بر دیوار این عزیمه بخاند

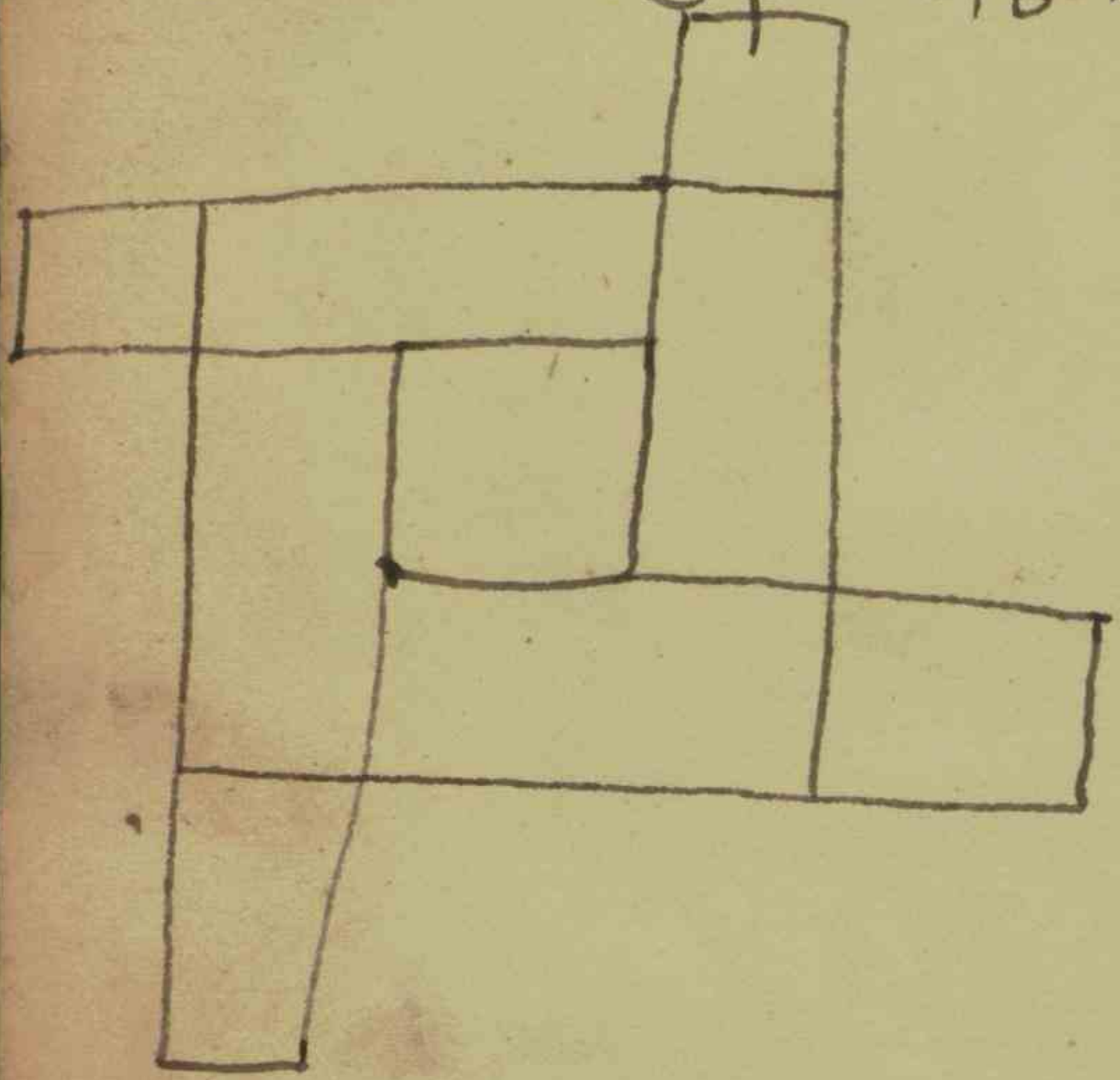

هذا الکتاب یحمل من کلام زنّاتی رحمة الله علیه

۱

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی
خیر خلقه محمد وآله اجمعین امّا بعد بدان منظور
این رساله این بود که پوشیده ومخفی نماند بر دانایان
این فن که قابل باشند واز حق سبحانه وتعالی
توفیق میخواهم بر اتمام ان رساله انّه ولی الاجابة
والتوفیق ودر بیان فهرست ابواب علم مشتمل
بر یازده فصل اوّل در بیان دعوات وداوزها
سعد ونحس فصل دوم در کیفیت سیوت
فصل سیم در کیفیت این وضع علم بطریق تقسیم
وی فصل چهارم در منسوبات اشکال بکواکب
فصل پنجم در منسوبات اشیاء فصل ششم در
منسوبات حرف اشکال فصل هفتم در منسوبات
دونکه را با امتزاج کویند فصل هشتم در عدد

فصل نهم

فصل نهم در داخل و طابع و ثابت و منقلب
فصل دهم در طبایع فصل یازدهم در اوتاد
رمل و مایل و تاد و ذوالاوتاد و در تاضرات
و شواهدان مقاله دویم فهرست علی مشتمل
بر بیست و دو فصل است فصل اول در احکام اهل
بویر فصل دویم در احکام اهل مصر در احکام
مغرب فصل سیّم در انقلاب انقلاب فصل چهارم
حکم مطلق پنجم در سیر رمل ششم در ضمایر
هفتم در خبایا هشتم در دفین نهم در غائب
مغلوب دهم در اعمال اشکال یازدهم در نحوس
دوازدهم در محبوس سیزدهم در حامله چهاردهم
در قرض پانزدهم در غایب شانزدهم در بنده
و چهار پا هفدهم در بیان طالع از رمل هجدهم
در دزد برده و اشخاص ان نوزدهم در ثابت نابت
بیستم در عطبات کبرا و صغرا بیست یکم در طول عرض
و عمق بیست دویم در بیان مفرد است مقاله
علمی اوّل در بیان اوقات و عورت و شرایط این

چنین کفته اند استادان علم وقتی میخواهد بعمل
این علم مشغول شوند شرط اینست که باید وباران
وابر نباشد وجنب وحایض هم در انمجلس حاظر
نباشد وچون عمل خواهند کرد مخست سائل
نیت کند وانکشت بتخته رمل نهند ورمال باید
این دعا را بخواند اللهم انی اسئلک بکل اسم دعاک
کل خلقک وعبد من عبدک قائما قاعدا او راکعا
فی البر والبحر وفی سبع السموات والارضین وفی
الغرفات وعند مقام ابراهیم والبیت الحرام دعاء لینا
فی خلاء ومدا فی ظلمة اللیل وفی سهولها و
شممت ندوة وکشف بلاؤه اسئلک ان تربح
حاجتی فی هذه الخطة بحولک وقوتک انک علی کل
شیء قدیر وان تبین لی هذه القسمة علی محمد
وآله الطیبین الطاهرین برحمتک یا ارحم الراحمین
وبیش از روزها روزی چند است که دران روزها
رمل زدن بغایت نیکوست وان روزها اینست
۲۱ ع ۷ ۹ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۹ ۲۰۲ واخر ماه روز
خوبست واخرماه وان روزهائی که میانه است
اینست ۱۰۴ ۱۱ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۲۶ وروزهای

که نحس و بد است اینست ۳ ۸ ۰ ۱ ۲ ۲ ۵ ۲ و
دمال باید که این دورها را حیف و میل نکنند
تا دروغ گو نباشد **فصل دوم** در کیفیت سوت
بدانکه احکام نیاید دمل از خانهٔ اوّلست تا دوازدهم
و سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و شانزدهم این
چهار خانه را زواید خوانند و این چهار خانه را
زواید خوانند و این چهار خانه هریک گواه اینخانه
اینست و از او تا دچهار خانه سیزدهم گواه خانهٔ اوّل
و چهاردهم گواه خانهٔ دهم است و پانزدهم گواه
چهاردهم است امّا احکام را بعضی استادان از این
خانه و احوال از این خانها معلوم نمایند و از دخول
و خروج و ثابت و انقلاب بدان دلیل که این
چهار خانه از دو خانه است دلایل بقوت که هریک
تعلق بچه چیز دارد بدین سیاقست **خانهٔ اوّل**
دلیلست بر نفس و روح و ابتدای کارها و صحت
و مرض که این خانها را طالع گویند **خانهٔ دوّم**
دلیلست بر مال و معاش و معاد و قوّت و نزدیکان
و قدوم غایب و خرید و فروش و غنی و فقیر **خانهٔ سیم**

دلیلست بر برادران وخواهران وخویشان ونقل حرکت
نزدیک خانه چهارم دلیلست برمقام واملاک
پدر وعاقبت کار وسایل ودفن خانه پنجم دلیلست
بر فرزند ومعشوق وخط خبر وهدیه وتحفه خانه
ششم دلیلست بر بیماری غلام وکنیز وشاگردان
ونوکر وربودستان وسحر بند وستم وجهاریایان
هفتم دلیلست بر تزویج ونکاح وشراکت وغایب
ودزد وخصم وموضعی که سایل بران مکان سفر
خواهد کرد خانه هشتم بر خوف وخطر ومرد ومیراث
وبیت المال زنان وغایبان ووصیت ومردن خانه
نهم دلیلست بر سفر بود وعلم ودین وتعبیر و
اعتقادات وخطبه خواندن خانه دهم دلیلست
بر جاه ومرتبه وشغل وعمل دیوان وحاکمان و
دولت وسعادت پدر ومادر خانه یازدهم
دلیلست بر امید سعادة دوستان حقیقی وبیوفت
امید ارقام حواله یافتن از بزرگان ومقربان وسلطان
خانه دوازدهم دلیلست بر دشمنان وسحر جنیان

دهن

وبند وزندان وچهاریای بزرگ **خانهٔ سیوم**
اورا طلب خوانند این خانه بطبع خانهٔ اول است
وشاهد است بخانهٔ اول **خانه** چهاردهم اورا
اومطلوب خوانند برانکه سایل مطلوبی که
دارد حاصل خواهد شد یا نه وبطبع خانهٔ د
هم است وگواه بخانهٔ اول **خانهٔ یازدهم** این
خانه رامیزان وقاضی الرمل خوانند ونقطه
ازاین خانه رانند واوحکم کند وبطبع خانهٔ هفتم
است **خانه شانزدهم** عاقبت العاقبت است
وبطبع خانهٔ چهارم است **فصل** درمنسوبات
خانهٔ شانزده گانه پس درهرخانه ازاین خانها
که ذکرش رفت اگر شکلی سعد بنشیند حکم برخیر
وراحت منسوبات ان خانه بود واگر شکلی منوسط
بنشیند حکم برخوساتست وراحت منسوبات ان
خانه بود واگر شکلی داخل بنشیند دلیل بدخول
بود واگر شکل خارج بنشیند دلیل برخروج بود و
شکل منقلب دلیل انقلاب بود وتردد خاطر و شکل

ثابت دلیل ثبوت و توقف بود و بعد شرح
اشکال سعد و نحس و خارج و ثابت و منقلب
هریك ذکرش بجای خود گفته خواهد شد فصل
ششم در کیفیت وضع این علم است بدانای
عزیز که این علم از معجزات حضرت رسول است و او حضرت
آدم و ادریس و لقمان و ارمیا و اشعیا و دانیال
و این علم را علم خط و نقطه خوانند و در انوقت
که آدم از حوا جدا شده بود و در تحیر او بود
و بعضی گویند که چون فرزندان آدم بسیار شدند
متفرق گشتند در اطراف عالم چنین گشتند آدم
خواست که از حال فرزندان خود باخبر باشد و بدانند
که هریك در کجا و در چه کار اند فضرع بسیار کرد تا
انکه جبرئیل بر او نازل شد و ظاهر گشت و بر خود را
بر زمین فرو برد و نقطه چهار گوشه پیدا شد حضرت
آدم هر گوشه از ان نقطه را جهتی از جهات عالم
نسبت کرد چون جهات ان نقطه را با جهات
عالم نسبت کرد نقطه اول را نسبت بمشرق کرد و نقطه

دویم را نسبت بمغرب کرد و نقطهٔ سیم را نسبت به
شمال کرد و نقطهٔ چهارم را نسبت بجنوب کرد و
این چهار را با چهار عنصر منسوب کرد ترتیب نقطه
اول را با تش کذارد و نقطهٔ دویم را با دو نقطه
سیم را با ب و نقطهٔ چهار را با خاک قرار داد و این
صورت تواطریق خوانند و چون این صورت حاصل شد چهار
مرتبه بود چون که چهار را در چهار ضرب کرد شانزده
شد از این سبب اشکال رمل شانزده است
و از این بیش کم نیست و حضرت دانیال ع بر این علم
نبوت ظاهر کرد و از این سبب نسبت این
علم را بدو میکنند و از این معنی حضرت
دانیال ع ثابت میشود که صورت رمل شانزده
است و در صورت شانزده کانه سی دو فرد
سی دو زوج موجود است و از این بیش کم نیست
و جملهٔ نود و شش است و عدد اسم دانیال ع
هم نود و شش است و عدد اسم دانیال ع هم نود و
شش است بدین صورت کد ع و الف ا و ن ۵۰

دی ۱۰ و یا زالف ۱ و د ۳۰ جمله این عدد نوزده
شش میشود که الرمل و عدد اسم الواعقی و
از حضرت پیغمبر صلعم و آله سئوال کردند از جمله این
علم فرمودند کان نبیا من الانبیاء خطاء
فمن وافق خطه فقد اصاب و بدانکه اصل این علم دا
از عناصر اربعه برداشته که آتش و آب و باد و خاک
باشد و بدین صورت که در رمل صورتی عربیه
از این بکر نهیت و این صورت را طریق گویند و از این
شکل دگر شکلها استخراج کرده اند چون اورا مضاعف
سازند چنین میشود ⁝ ⁝ انوقت واو را جماعت خوانند
و این شکل از اشکال دیگر عربیه زیاده است پس
هر چه از اکثر نقصان کردند اول افزودند و دیگر
بیرون آوردند بدین صورت ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ شکل
دیگر ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ و طریق را ارباب الرمل گویند
و جماعت را ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ۱۲۳۴ و دیگر اشکال را از این
هر دو متولد میشود چون ده شکل چنانچه نموده
شد اما مدجمله بیرون آوردن و شش شکل دیگر

یعنی شکلی چند که پنج مرتبه دارد و یک دیگر ضرب
کردیم سد و بیست حاصل شد یعنی که شش مرتبه
دارد بدین مثال از چهارم و سیم ⁝ حاصل
شد و از دویم ⁝ قبض الخارج حاصل شد و
از دویم و سیم ⁝ حاصل شد پس از اول
و چهارم ⁝ حاصل شد پس شانزده شکل
بدین طریق بیرون آمد و این ترتیب که نموده
وضع کردند و این را دایره سکن خوانند طریق
دایره سکن لحیات ⁝ قبض الداخل ⁝ قبض
الخارج ⁝ جماعت ⁝ فرح ⁝ عقله ⁝ تکبر
حزن ⁝ بیاض ⁝ نصرة الخارج ⁝ نصرة الداخل
⁝ عتبه خارج ⁝ نفی الحد ⁝ عتبه داخل ⁝ اجتماع
⁝ طریق ⁝ و این دایره سکن است یعنی هر شکلی
که در خانه نهاده خانه اول است یعنی کنان خانه
اول است و خانه قبض الداخل دویم است و همچنین
تا شانزدهم که خانه طریق است و چون ترکیب بداند

طریق را چهار مرتبه است و هر مرتبه بعنصری نسبت
دارد یعنی نقطهٔ اول با تش دوم با دسیم با سیم
خاک چهارم ::: که مضاعف دلیلست عنصر تدارد زیرا
که هر چهار مرتبهٔ وی بسیط است و بدین قانون
بجملهٔ اشکال نظر کنند و هر مرتبهٔ که فرد باشد
طبیعت باد عنصر دارد و هر مرتبهٔ که زوج باشد
مثلاً ::: این را بخاک ⁂ و باقی را باین قیاس
فصل چهارم در منسوبات آتش با شکال ⁂ منسوب
بمساجد و مناره و منارها و مواضع و هر مخروط
که باشد یعنی اولش باریک باشد و آخرش پهن و
ادالوان ⁂ زرد سفید و از طعام شیرینی به انگ
تلخی مایل و از جوی کندم و خوردنیها و انچیزو
هرچه شیرین باشد و از انسان سادات ⁂
قضات و ارباب مناسب و اهل مدارس و بزرگان و
اشراف ۲ ⁂ دلیلست بر بادها و دار الضرب و ان
کسانی که داد و ستد کنند و از چیزها مثل یکین با قیمت
و از حیوانات انچه کم مضرت بود و الوان زرد به

نیره کی مانبل واز مطعومات انچه شیرین نباشد
واز حیوانات انچه کرم بود واز فواکه هم چنین
واز انسان حاکمان و بزرگان واهل امر و نهی
و بازرگان و صرافان ؛ واز مواضع سکانها
و منزلها و جایها ی خراب واز چیزهای خبیث
بی قیمت ناتمام و انچه بی نفع بود و مفرت رساند
واز طعامها نلخ بی مزه واز انسان بد اخلاق و
کدیان و زشت صورتان ؛ واز صحراها و مکتب
خانها واز چیزها دواز دیهن واز حیوانات بزرگ
هیکل مثل پیل واز مطعومات انچه بنک طعم انرا
نیز نتوان کرد واز حیوانات دانهای سرم و خشک واذ
فواکه همچنین واز انسان هر مندان و تدبیران
ونقاشان ؛ مواضع خوانها و جایها خوش محل
طرب واز چیزهای دلپسند و انچه بترتیب و محبوب
باشد واز حیوانات پرنده و انچه خوش صورت باشد
واز مطعومات انچه خوشخوار و خوشبوی باشد واز
حیوانات دانهای چرب واز فواکه میوها کرم و تر

وانچه دانه او خراب باشد واز انسان مطربات
ومعاشرات ومردم خوش صحبت وخادمان ج
مواضع کلخنها وخانهای تاریک ومزبله وچیزهای
بستر وپیچیده وبندها وقفل وانچه بوی ماند
واز حیوانات کشک وموش وامثال ایشان واز
مطعومات انچه فاسد شده بود واز حیوانات کم منفعت
واز انسان خربنده وحمال وبندگان وجردم بد
شکل وبد اصل ج از مواضع جایهای ظلمانی تاریک
وناخوش وگورستانها وکنشت هندوان واز
چیزها حبشی بی قیمت واز حیوانات جوهرچه سرد
وخشک باشد واز الوان سیاه مطلق واز معادن
سنگ واهک واز نباتها کدانچه بی نفع وگندیده بود
واز مطعومات انچه نیز شما گوشت واز انسان و
بندگان وسیاهان وبیابان نشینان وکل کاران
ج حمام از مواضع آتش خواها وکل خانها ومحل
سیاست ومواضع مخوف وچیزهای زشت واز
حیوانات انچه نیز وناخوش واز مطعومات تلخ وشور
واز حیوانات موذی ودرنده واز انسانها

وامراض

وامراء وتركان وجلّادان وعيّاران وقصّابان
وجامان ودزدان وآتش كاران ز از موضع
قصر وكوشك ومرمر وخوبيه ودريا ها وان جايگه
امثال جوب وحوض ورود خانها وكنارابها
وازجنبها سفيد مثل نقره وانرا لوان قام واز
حيوانات انچه ابدا بود وازفواكه سيب وبه
وكلابي وامثالها وازحيوانات خوب صورت
كم مضرّه وجانوران ابي ازانسان مسافران
وتاجران وقاصدان وپيكان ز منسوبست
بمواضع عالي وقصرها وخانها وسلاطين وحكام
ومجالس بزركان وازجنبهاي زربفت ويا
زلبّت وازمعادن زرسرخ وازالوان زرد و
مطلّي وازمطعومات انچه بسترينى وتبز مايل
باشد وازحيوانات انچه كرم وخشك بود مثل
جوز وفلفل وازحيوانات مثل شاهين وبازان
فواكه انچه كرم وتبز بود وازانسان وملاك وحكام و

ومردم بزرگ مشهور ؛ منسوبست بمواضع
خشك كه مردم بدان رغبت كنند مثل جويها
وسردابها وخانهاي معمور ومساجد ومدارس
وانچيزها انچه بزرگ وغريب بود وانحيوانات
كندم وانچه مانع بود ودرختان بارور واز
مطعومات انچه مرب وشيرين بود وازانسان د
دليلست برمعارف ووزراء وقضات وعلماء واشراف
ومردم باامانت ودیانت عتبه خامس ؛ دليلست
برجويهاي اب وكاريزها وچيزهاي ناخوش محوف
ودرختان ناخوش ولي بارور وانچيزها انچه بقاعد
پهن وباريك بود وقايم بود والوان اشعر ورنگها
نيك وناخوش وانحيوانات وانها خشك بي نفع واز
حيوانات انچه مضره رسانند وازانسان ومردم
خبيس وبداصل وبددين وخيرنده كان وشريران
ودرين شكل بنج كار صلاح نيست نقاالخذ ؛ دليلست
برمواضع كه اب روان باشد وسياست خوانها
وازالتها مثل شمشير ودوانداز وازحيوانات
دانهاي لجيزه وازفواكه هم چنين وازانسان وتنكان

وديلمان

دلي با كان وامردان مختار با هر كس ودرشتر اشان
وردم اوباش محبوب طبع با عشرت عشه داخل
دلياست برمواضع خوش وخرم وجاهاي باز
وباد كيرها وسبزها واب روان ومحل معاشرت
ودرختان باردار وعلم وحبر وسلاطين و
مطربه وعشاق واز اشكال هرچه شريفتر
بود واخرش باريك واز نكهاسفيد وخود
رنك واز حيوانات انچه كران بها بود واز انسان
اهل طرب ومردم خوش خلق وخرم وهمت عالي
اضماع : دليلست برمواضع منقش دلكشا وكتب
خوانها ودبوان خانها ومحل محاسبه ومنا
ظره واز حيوانات انچه مضحك بود ومثل مرغان
خوش اواز امثال بلبل وطوطي وامثال انها
واز التها چيزها منقش مثل طاس وچراغ ومثل
انها مثل چيزهاكه بانفع بود ومردم از او كريز
نباشد واز انسان وبيايان واهل قلم وهنرمندان
ونقاشان وشاعران وحكيمان ومردم ذوفنون

طریق: دلیلست براهها وصحراها وبادیها
وستونها وسرو درختان بی بار وازالوان سعید
وکبود وازطعام انچه ازوی نفع بنا شد مثل
بره وسبزی وازفواکه همچنین انچه تر وابدار
بود وازجنوبات کران بها وبندر ابنان وسوی
ویکان وجاسوسان وکسانی که امد شد بسیار
کنند فصل درمنسوبات اشکال بکواکب
بدان که استادان نسبت اشکال را بکواکب
کرده اند اورا معبر داشته اند چهار از علم وچهار نجوم
ونجوم علم شریفاست نسبت چنین کرده اند کهچون
مشتری سعد اکبر است اورا در فلک دوخانه راست
یکی قوس دیگر حوت ابی وابن دو شکل سعد را
بدو نسبت کرده اند اتشی بقوس داده اند
ابی را بدضره الداخل نحوست وچون همه کواکب را
معادت نحوست از افتاده همه با وی مربوطند واو
بنظر سعد فوق دارد وافتا برابك خوانده است
وان را اسد گویند پس هردو شکل را از بروج

امید

امید باشد و دو شکل افتاب اینست ♈ و ♐
و دو شکل تعلق بماه داشته باشد که نائب
افتابست و او را نیز خوانند یکیست وان خوانه
سرطان باشد پس دو شکل ان بروج سرطان
وان دو شکل اینست ♋ و ♎ وچون زحل را دو
خانه میباشد جدی و دلو وهمچنین مریخ را دو
باو دارد ♑ جدی و دلو ♒ خانه میباشد حمل و عقرب را نیز دو شکل منسوب
♈ حمل ♏ عقرب وزهره را نیز دو شکل منسوب
بکی ثور و میزان وشکل ثور اینست ♉ و میزان ♎
وعطارد را دو خانه است و دو شکل جوزا ♊
و یک شکل و یک شکل در دست و شانزده شکل ما
بدین طریق بکواکب و بروج منسوب کرده اند و ملاحظه
در این نمیکنند و ملاحظه نکردن خطاست
چرا اگر اصحاب این فن ملاحظه این نسبت کرده اند و
متحیر شده اند لیکن ما این را درجه دلها در اوردیم
تا اسانتر بر هر کس معلوم شود صورت جدول

ودر این جدول اشکال شانزده را ثبت کردیم
ودر زیر هر کوکبی برجی نهادیم تا بر انکشافی که بی
دو بی این وفق را میکنند دشوار نباشد

سرطان قمر	اسد آفتاب	سنبله عطارد	میزان زهره	حمل مریخ	ثور مشتری	جدی زحل	دلو زحل
سرطان قمر	اسد آفتاب	سنبله عطارد	میزان زهره	حمل مریخ	ثور مشتری	جدی زحل	دلو زحل

فصل پنجم در اعداد عمل بدان وفق الله که
این حسکین را بود فتح خواستند واز این تسکین عدد
روزها وماه ها وسالها معلوم میشود چنانچه
چون عملی بکشند این دایره را عدد دوازده گفت
که تا چند روز مطلوب ومقهور حاصل شود
در این باب طریقها گفته شده اما انچه مشهور است

ومتداول قول امام محمد زنّاتی داهل برین راست
واعتماد بر قول امام محمّد زنّاتی بیشتر است چه
او طریقه دایره و میزان دارد وقول او اینست
فرخ در اول دهل یک روز عدد دارد ⚌ در دوم
سه روز عدد دارد ⚍ در سیم شش روز عدد
دارد ⚎ بیاض در چهارم هشت روز عدد
دارد ⚍ در پنجم پانزده روز عدد دارد ⚎ در
ششم
بیست یک روز عدد دارد ⚌ در هفتم سی هشت
روز عدد ⚌ در هشتم سی شش روز عدد دارد
⚍ نصرة الخایج در نهم چهل پنج روز عدد دارد
⚎ در دهم پنجاه پنج روز عدد دارد ⚎ در یازدهم
شصت وشش روز عدد دارد ⚌ در دوازدهم
هفتاد هشت روز عدد دارد نوای الخد ⚎ در چهاردهم
صد پنجاه روز عدد دارد ⚎ در پانزدهم صد و بیست
روز عدد دارد ⚌ جماعت در شانزدهم یکصد
سی وشش روز عدد دارد ودر این باب جدولی
در آوردیم که بچنین عددان معلوم شود واشکال

خوانه شا نزدهم اذانجا معلوم شود وجدول را
درد وصفحه گذاردیم تا انچه بر سبیل کشف کان
که دست انچه این فن گرفته اشکارا شود و دشوار
نباشد والله اعلم بحقایق الامور والله اعلم

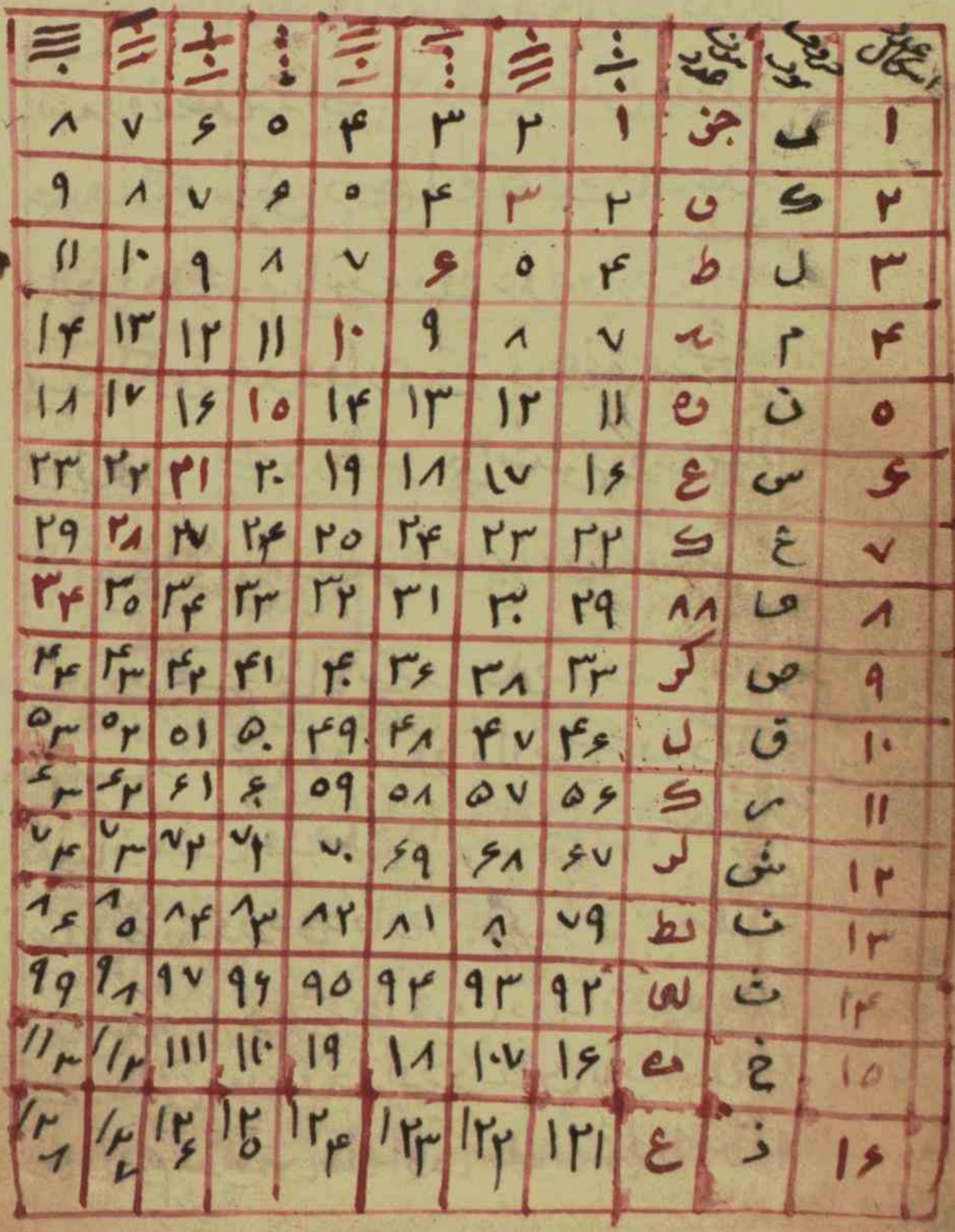

١٦	١٥	١٤	١٣	١٢	١١	١٠	٩	جن	١	ا
١٧	١٦	١٥	١٤	١٣	١٢	١١	١٠	و	٢	ك
١٩	١٨	١٧	١٦	١٥	١٤	١٣	١٢	ط	٣	ل
٢٢	٢١	٢٠	١٩	١٨	١٧	١٦	١٥	ى	٤	م
٢٦	٢٥	٢٤	٢٣	٢٢	٢١	٢٠	١٩	ه	٥	ن
٣١	٣	٢٩	٢٨	٢٧	٢٦	٢٥	٢٤	ع	٦	س
٣٧	٣٦	٣٥	٣٤	٣٣	٣٢	٣١	٣٠	ك	٧	ع
٤٤	٤٣	٤٢	٤١	٤٠	٣٩	٣٨	٣٧	ل	٨	ف
٥٢	٥١	٥٠	٤٩	٤٨	٤٧	٤٦	٤٥	و	٩	ص
٦١	٦٠	٥٩	٥٨	٥٧	٥٦	٥٥	٥٤	ل	١٠	ق
٧١	٧٠	٦٩	٦٨	٦٧	٦٦	٦٥	٦٤	ى	١١	ر
٨٢	٨١	٨٠	٧٩	٧٨	٧٧	٧٦	٧٥	و	١٢	ش
٩٤	٩٣	٩٢	٩١	٩٠	٨٩	٨٨	٨٧	ط	١٣	ت
١٠٧	١٠٦	١٠٥	١٠٤	١٠٣	١٠٢	١٠١	١٠٠	ب	١٤	ث
١٢١	١٢٠	١١٩	١١٨	١١٧	١١٦	١١٥	١١٤	ه	١٥	خ
١٣٦	١٣٥	١٣٤	١٣٣	١٣٣	١٣١	١٣٠	١٢٩	ع	١٦	ذ

وان جدول كه گذشت انچه بسر خي نوشته بود عدد
اصلي است و شرح ازاين پيش رفته و انچه نشانه
هست عدد هر شكلست در هر خانه اما اهل
رمل برسي عدد از خانه چها ندام گويند
كه خانه مطلوبست و اينكه رمل بس در چهار دهم
هر شكلي كه پيدا يد عدد ازان مي گويند بر اين
مثال ||| هشت رود ||| شش روز ||| جمل
روز ||| هفتاد روز ||| سيزده روز ||| پنجاه
روز ||| هشتاد روز ||| نه روز ||| هشتاد
روز ||| شانزده روز ||| بيست روز ||| چهار
ماه ||| سي و دو روز ||| پانزده روز ||| هفت
روز ||| پانزده روز ||| ||| ||| ||| ||| ||| |||
||| ايضاً و بعضي در اين دايره تعبيري كرده
اند بدين صورت ||| ||| ||| ||| ||| ||| ||| |||
||| ||| ||| ||| ||| ||| ||| ||| و از منسوبات
اشكال و ليالي و اين دايره را مزاج خوانند بدانكه
در اين علم بغايت مناسب است و مجرب است و

دهقن

ویقین روز را ازاین نوان کرد وانچنان است
که دوشکل که به آفتاب منسوبست اگر در اول
رمل واقع شود روز یکشنبه وشب پنجشنبه مزاج
دارد وبعد ازان دوشکلی که بعطارد منسوبست
درسیم روز چهارشنبه وشب یکشنبه مزاج
دارد وان دوشکل دیگر که بقمر دارد در
خوانه چهارم روز دوشنبه وشب جمعه مزاج
دارد دیگر دوشکلی که بزهل دارد در
پنجم دوشنبه وشب چهارشنبه مزاج دارد
فصل ودیگر دوشکلی که بمشتری دارد
درخوانه ششم روز پنجشنبه وشب دوشنبه
مزاج دارد ودیگر با شمس سه شکل دارد
وذنب داشته باشد سه شب مزاج دارد و
بعد ازاین درجدول شانزده نظر کند وهر شکلی
درخوانه مزاج آمده باشد نموده شود وطریق
حکمش اینست که چون صورت رمل تمام شود ودر

اشکال شانزده کانه نظر کند هر شکلی که در ما
مزاج آمده باشد حکم کند که در آن روز در
آن شب که تعلق بآن شکل دارد مراد و مطلوب
سائل حاصل شود مثلاً اگر در صورت رملی
که با آفتاب تعلق دارد در اهل رمل ظاهر شود
حکم کند که روز یکشنبه و شب پنج شنبه مراد
حاصل شود و از حال ضمیر خود واقف گردد
و اگر در صورت رمل در دوایم خانه ظاهر
شود حکم کند که روز جمعه یا شب شنبه مراد
حاصل شود بر این قیاس و جدول مزاج هفته مثال
بدین منوالست و از این جدول روز و شب اشکال
معلوم میشود و صورت اشکال اینست

۱	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
رأس ذنب	مریخ	مشتری	زحل	قمر	عطارد	زهره	آفتاب
شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	آدینه	شنبه
شب ۱۲	شب ۶	شب ۲	شب ۹	شب ۴	شب ۸	شب ۱۰	شب ۱۱

نمونه

فصل هشتم در نسبت حروف به اشکال بدانکه
بیت هشت حرف را باشکال باشکال شانزده
کانه قسمت کرده اند و هر شکلی که او را معکوس
کردانی شکلی شود او را و حرف داده اند مثل
که چون برگردد شود و هر شکلی که او را
باز برگردانی منعکس نشود و همان صورت باشد
او را یک حرف داده اند مثل و حروف
بیست هشت کانه را باین ترتیب قسمت کرده اند

وجهه گفتن سالت ا ب ج د ه و ز

ح ط ی ک ل م ن س ع ف

ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

دوازده شکل هریکی دو حرفی دارد چنانکه یکی
در بالا و یکی در زیر هر شکلی نهاده اند و چهار
دیگر هریک هریک حرفی دارد و بدانکه الحیات در
اول دارد و در هشتم ن و العلیم در دویم ب
دارد و نام س دارد و حمد در سیم ج دارد

ودهم و دربازدهم ز وبواین قیاس و تامل

فصل نهم درسایر اشکال خارج و داخل

وثابت ومنقلب هرکدام چهار میباشد بدانکه

اشکال شانزده گانه باسطر توا ست چهار

داخل وچهار ثابت وچهار منقلب بدانکه هر

شکلی که اولش فرد باشد واخرش زوج ان شکل

خارج میباشد هرشکلی که اولش زوج بود واخرش

فرد ان شکل داخل میباشد وهرشکلی که اولش

فرد واخرش فرد بود منقلب میباشد هرشکلی که

اولش واخرش زوج ثابت میباشد بدین صورت

که جزو داده شده ودردایره برابر نظر میباشد

دایره بدین قسم است

اشکال خارج	اشکال داخل
اشکال ثابت	اشکال منقلب

فصل در طالع اشکال بدانکه ابن اشکال
شانزده گانه را بعناصر اربع تقسیم کرده اند
مثل آتش و باد و آب و خاک و مشرقا و مغرب
و جنوب و شمال چنانچه درین صورت است

آتشی اشکال	بادی اشکال	آبی اشکال	خاکی اشکال
مشرق دارد عکس	بمغرب دارد عکس	بشمال دارد عکس	بجنوب دارد عکس

و از این جمله پیدا کردن و دفین و جهاد و دادستن
محل مصاف و سفر کردن و مقام در زد و دیگر
احوالات بکار آید فصل پانزدهم در بیان
اوتاد و مدل و مایل اوتاد و زوایل اوتاد
و ساقط و نواظر و شواهد بدانکه خانه اول و چهارم
و هفتم و دهم اوتاد و خانه دوم و پنجم

وهشتم ویازدهم مایل اوتادند وخانه سیم
وهفتم ودوازدهم سافط اند معنی سافط آنست
که این چهار شکل را بطالع ناظر نه بینند
ونواظر چهار است سیم وپنجم ونهم وچهاردهم
واین خانها را شاهد گویند وانظر ان زاین
خانها را شاهد وناظر گویند که حکم هر خانهٔ
ابتان درست میشود مثلا اگر سئوال از
خوانهٔ اوّل باشد این خانها نیز گواهی دهند
مراد حاصل شود وهمچنین اگر سئوال از خوانه
اوّل باشد این خانها نیز گواهی دهند مراد
حاصل شود وهمچنین اگر سئوال از دیم شاهد
وناظر باشد تأیید دید وبدین قیاس از هر
خوانهٔ که سئوال باشد ومثل اگر سئوال
باشد مثل چیزی قبض کردن ودفن عقاری دیگر
وپیوند براحدی ونکاح وتزویج وامثال اینها
واگر در خوانهٔ سئوال شکل داخل بکشد وناظر
شاهد انخوانهٔ داخل باشد مراد حاصل شود

واگر

واکر سئوال خروج باشد مثل سفر دریا کردن
وبیرون رفتن از مقام وخلاص محبوس یا بیمار
وحاصل وامثال اینها واکر در خانهٔ مقصود
وناظر شکل ثابت باشد ان کار در توقف
افتد واکر در خانهٔ مقصود شاهد ان شکل
منقلب باشد تا غلبه کند ان بد دیر برآید
واکر حاصل شود باز از دست برود ودر همه
احوال ملاحظهٔ اشکال سعد ونحس را باید
کرد واشکال سعد ممزج اینست ⚌ ⚎ ⚏
⚍ ⚋ ⚊ ⚌ ⚎ واشکال نحس اینها ست ⚍
⚋ ⚏ ⚊ ⚌ ⚎ ایضاً در اقسام عملی چند
کد مشتمل بر چند فصل است **فصل اول** در اینکه
احکام اهل بر بنا اعتقاد واعتماد بر قبلهٔ اشکال
کند از سعد ونحس وخارج وداخل وثابت و
منقلب چنانکه اکر کسی سئوال کند از دخول
در امدن مثل پیوستن بکسی وبدستاویز دن
شخصی یا مالی وامید بکسی یا بر چیزی داشتن

وهرچه بدخول آمدن تعلق دارد چون بدین
نیّت رمل کشیده باشند در جملهٔ اشکال رمل
نظر کنند اگر شکل داخل غلبه کند مراد
حاصل شود واگر اشکال منقلب غلبه کند
از دست رفته نصف المراد حاصل شود و
یا انکه مطلوب بدست آید و باز از دست
برود ودرهمه احوال سعد به آسانی و نحس
بد شواری بدست آید واگر سئوال از تفصات
بود خروج مثل سفر کردن و بیمار که از بیخ بیرون
آید ومحبوس که از بند خلاص شود وحامله
که زود بازنهند وهرچه بخروج تعلق دارد
وچون بدین نیّت رملی کشیده باشد نظر کند
در اشکال جملهٔ رمل اگر شکل خارج بیشتر باشد
مزاج از خروج حاصل شود واگر شکل خارج
بیشتر باشد مزاج از خروج حاصل شود واگر
داخل بیشتر باشد مراد بر نیاید واگر ثابت
غلبه کند در توقف افتد واگر منقلب غالب
آید مراد برآید امّا دران نقصی واقع شود

دلم

درهمه احوال سعد باسائی وخس بهدشواری بدست
آید واکر متساوی باشند حکم برقوت احکام کند
واین نوع حکم این فن راچنین ظاهر کند وظهار که
ازنا اهل مخفی دارند **فصل دویم** در احکام حکما
مصرد هند واعتماد برمثلثات وان شکل وشریک
وتسدیس حکم کند چنانچه نظر کند تا سئوال سائل
ازچیست ازاتصال دخولست یا ازانفصال خروج
چنانکه پیش ازاین کفته شد اکر ان اتصال است نظر
کند تا ان سئوال بکدام خانه تعلق دارد وازان
خانه چه اشکالست وشریک او چه شکل وازهردو
چه حاصل شود واکر اشکال سعد داخل باشد
مراد میسر آید به اسانی واکر خارج باشد مراد
کمر نماید واکر ثابت باشد درتوقف افتد واکر
منقلب باشد بعضی بشود وبعضی نه واکر سئوال
ازاتصال وخروج باشد که شکل وشریک وتسدیس
شکل خارج غلبه کند مراد برآید وشکل داخل
مراد حاصل نشود ثابت در توقف افتد ومنقلب
متردد باشد واکر دراین احکام هاء بعضی ثابت

باشد وبعضی منقلب وبعضی خارج در نقطه ناظر
کند از آتش تا در حکم خروج کند واب وخال در حکم
دخول **فصل سیم** در احکام مغرب یان وامام زمانی
این جماعت از شکل سعد ونحس در داخل وخارج
وثابت ومنقلب در هر خانه حکم کنند واین نوع
ممتاز برانست از دیگر انواع وطریق احکامش انکه
انکه چون رملی کشد از خانه اول تا دوازدهم در هر
خانه که سعد یا شکل سعد باشد حکم بر سعادت
مسوبان خانه کنند ودر هر خانه که شکل نحس
حکم بر نحوست انخانه کنند واز اشکال داخل حکم
دخول کنند واز خارج حکم خروج کنند واز ثابت حکم
ثبوت واز منقلب حکم انقلاب کنند یعنی سعد با سیاتی
ونحس بد شواری باشد حکم کنند بر زحمت وتفرقه
وبر نیسانی واگر در خانه دویم شکل سعد داخل
باشد دلیل کند بر فوت صاحب خانه سال
ودر بادی کسب وکار ومعاونون واگر نحس خارج
باشد حکم بر عکس بود وبرین قیاس در خانهای
دیگر **مثلا** چون کسی خواهد که احوال گذشته وحال

آینده

آینده را بدانند حکم حال او تا دو کند یعنی ۱ و ۴ و ۷
و ۱۰ و حکم مستقبل از مثال اول تا دو ۳ و ۶ و ۸ و ۱۱
ده است و حکم مستقبل از مثال اول تا دو کند ۳ و ۶
و ۹ و ۱۲ است مثل اول حال نفس ماضی او
از دو از دهم و مستقبل او از دویم و باقی بر این
نفی و اثبات ما قبت از شانزدهم صلاح و فساد
و از نکوار وی چنانکه اگر اول نکو ار کند نفس
بود و در دویم مجمد مال و در سیم مجمد برادران
و خواهران و اقربا و چهارم مجمد مقام پدر و بین
قیاس دیگر شکل ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۵ و ۱۶ گواهند
بر نفی و اثبات ضمیر حکم و احکام از این زنا ده نشست
و در این باب فصل چهارم در انقلاب و حکم مطلق
چنین گویند ابو عبد الله امام محمد ابن عبد الرحمن
که رای دیگر است و میگوید انقلاب در این علم
بغایت لطافت و حد سنی احکام است و اگر کسی انقلاب
نداند حکم مطلق نتواند کرد و حکم وی راست نشاید
و انقلاب با نواع است اما ان که مقدمات و صناعت

معتبر داشته اند اینست که نموده میشود که چون
رمل تمام بکنند بعد ازان شکل اوّل با پنجم ضرب
کنند و شکل دویم با ششم و سیّم را با هفتم و
شکل چهارم را با هشتم ضرب کنند و شکل از نتیجهٔ
ایشان بیرون وان چهار شکل را از امّهات سازند
و دیگی تمام کنند و در این انقلاب رمل هر شکلی که
در امّهات باشد در بنات نیز همان شکل باز
دیده اید و میزان جماعتی بود و ان دو شکل مثل
یکدیگر پس اگر سوال سایل از اتصال باشد مثل
قبض کردن و چیزی و تزویج و شروع در کارها
و امثال اینها و جماعت به دشواری باشد و اگر
دو شکل خارج حاصل شده باشد سعد باشانی
و نحس بدشواری باشد و اگر دو شکل خارج حاصل
شده باشد و مراد برنیاید و اگر دو شکل ثابت شده
باشد در توقف افتد و اگر از دو شکل منقلب حاصل
شده باشد در توقف افتد و اگر از دو شکل مراد بدست
اید و باز از دست برود و اگر سئوال از انفصال بود
مثل سفر کردن و بیماری که از رنج خلاص شود و

تمّ

ومحبوس وحامله که خلاص شود وامثال اینها
وجماعت بیرون از دو شکل حاصل شده باشد
مراد بیاید واگر دو شکل داخل بود برنیاید واز دو شکل
ثابت در توقف افتد وارد و شکل منقلب بعضی مراد
حاصل شود وبعضی نه ومثال در هیچ کتب این
چنین ظاهر نیاورده واین طریقه احکام بزبان با
عاقلان گفته اند غرض که این طریقه را عزیز دارید
وارجا هلان مخفی دارید **فصل پنجم در بیان**
سیر رمل وکیفیت آن بدانکه سیر رمل بغایت نیکوست
واگر کسی ندانند در احکام عاجز ماند واز اسرار رمل
بکی سیر است وسیر از دوازده خانه عبارت است
وچهار دهم وپانزدهم وشانزدهم در بین نباید
مثلاً رملی کشیدیم وسئوال از دوستی است از
یازدهم باید گفت ودوستی از نهم باید گفت که یار در
است واگر از شریک وغایب سئوال کند از هفتم سبم است
واگر از سلطان سئوال کند از دهم باید گفت وهمال

وحال فرزند سلطان ارذ و بیم که پنجم و دهم است
و ربخ سلطان از سیم که ششم و دهم است و جلد را
بر این قیاس سپرد هند و هر کس که سپر دانست و
در احکام خرد نماید **فصل ششم** در ضمیر دان
که ضمیر هر کس را بجز خدای عز و جل حق سبحانه
و تعالی دیگر کسی نداند و اگر پرسند از تو که ضمیر
مرا بگو تا که اعراض کنی در رمل و ضمیر و احکام نگوئی
و بزرگان این علم گفته اند که تا سائل ضمیر خود را
نگوید از برای او نگشید امّا اهل این علم و طریق
در عمل خود جهد نموده اند و تجربه معلوم کرده اند
و اکثر درست و موافق می آید و الله اعلم شیخ
فضیله امام محمد زناتی و صاحب مصباح و شاه
الاصول و اهل روم در استخراج ضمیر چنین گویند که چون
رمل تمام بگشند و نقطها فرو رمل را از خوانه اول
تا شانزدهم بشمارند تا چند عدد شود و آن عدد را
از صد و بیست نقصان کنند آنچه بماند دوازده دوازده
طرح کند و آنچه ما فی ماند بر ها تمام قسمت کنند آنجا

کمی سد

کدمیرسد ضمیراست وشکل اورا دراین جا بترکیب
رمل کشیدیم کربدانند چه قسمت است بدین
صورت

ونقطها یی فرد اورا ازاوّل
تا خانهٔ شانزدهم شمردیم سی و یک اورا از صدُ
بیست نقصان کردیم هشتاد و هشت باقی ماند اورا
دوازده دوازده طرح کردیم چهار باقی ماند دانستیم
کدضمیر از چهارم است وچهارم رمل طریق بود دانستیم
تا از جملهٔ مقام است یا سفر سایل گفت بلی ضمیرم
انست که مقام خبر است یا سفر پس معلوم شد
کدضمیر از هردو بود کدکمتر شُد نوعی دیگر فهمیر
چشمار و نقطها فرد رمل را از اوّل تا پانزدهم و اورا
زده دوازده طرح کند در هر خوانه که برسد ضمیر
انجا میباشد نوعی دیگر نظر کند به شکل اوّل
تا سکون وی کجاست و در خوانه وی چه شکل آمد
وسکون او نیز کجاست وهم ما بشکل ان که در سکون
او بود همان ضمیر بود خواه در شکل خواه در خوانه

نوع دیگر بشمار د نقطهای اثنی رمل را و هر خوانده را
یکی بده انجا که برسد ضمیر بود نوع دیگر شکل
اوّل از رمل در هر جا که تکرار کند ضمیرها انجا باشد
نوع دیگر اگر شکل اوّل رمل خارج بود نایب حرکت
و دست رفته باشد و اگر داخل بود چیزی ضمیر
اوست که از او دور است یا از پیرسوستش یکی است
و اگر ثابت بود صراست و اگر منقلب بود مردّد است
بان یاد کار نوعی دیگر از اشکال نهم و دهم و یازدهم و
دوازدهم شکلی بود خاکی و شکلی بود آبی و از هر جا
که ان شکل باشد ضمیر بود نوع دیگر طریق دایره
بزدح که دایره عدد است و شرح ان از پیش گفته
شد هر شکلی که در اوّل رمل از مده شکل هفتم خود
در آرد هند بهمان دایره هر جا که باشد ضمیر بود نوع
دیگر نقطهٔ از میان هر چه که منتهی شود همان جا ضمیر
باشد و در این باب بسیار طریقها گفته اند انچه بواد
اعتماد هست و بتجربه رسیده است اینها هست که
ذکر شد و الله اعلم فصل هفتم در بیان حیا یا
و پوشش

وكيفيت آن كويم افضل الدّين ابو القاسم ابن عبد الملك
بن عبد الجليل رومي كه از بزرگان اين علم است
فرموده كه اگر خواهي بداني كه خبيء حبيت چون
بر آن نيّت ريلي كشيده باشي خوانده اول طبيعت
خبيه باشد در صفت اشكال كفت نرمي ودر
از خانهٔ دويم در صفت اشكال خبيه در خانه
سيّم از شكل خبيه وچهارم از موضع خبي باشد
واز هشتم واز پنجم كه از لون چه توان ساخت
واز ششم از چه ترتيب يافته واز هفتم ايچنين
خبيلي آميخته وهشتم با شركت چهارم جوهر
خبي واز نهم خوبي وچكونكي خبي واز دهم انجا
كه چنين حاصل شده باشد واين مسئله بسيار مشكلست
تا منسوبات اشياها به اشكال نيك حفظ نكند اين
راست نيايد نوع ديكر بعضي از استادان كفته اند
كه طبيعت كه استمزاج خبي از اوّل ومثلثات وي
كنند يعني هفتم وپنجم واوّل ودر پنجم وهفتم ضرب
كنند ودو شكل كه هر دو يكي كه خبي ان منسوبات

به ان بود **نوع دیگر** در خبی امام زنانی واهل
مصر خبی را از غلبه عناصر کو بند واکر آتش و باد
غالب باشد حیوانی بود واکر اب وخاك غالب
باشد معدنی بود وکانی واشکال منسوب
به آتش اینست ⚌ ⚍ ⚎ ⚏ واشکال بادی
اینست ⚐ ⚑ ⚒ ⚓ واشکال آبی اینست
⚔ ⚕ ⚖ ⚗ واشکال خاکی اینست ⚘ ⚙
⚚ ⚛ **فصل دربیان** رنك اشکال وکیفیت
ان ⚐ چرب وشیرین ⚑ از تند ⚛ زرد و
وسفید ⚙ زرد ⚚ اغبر ⚛ بنفش خود
رنك ⚑ **احمر** ⚚ سیاه وسرخ ⚑ سفید و سبز
⚏ زرد مطلق ⚎ سیاه وزرد وغبر ⚐ خاکی رنك
⚐ ازرق ⚐ **سفید** ⚑ بنفش الوان ⚐ **سفید**
مایل ببرشبزی **باب** طعم منسوبات بر اشکال ⚛
شیرین بامزه ⚙ شیرین ⚚ تلخ ⚛ متلون ⚚
چرب وشیرین ⚚ ترش وتلخ ⚛ ترش ⚑ تلخ

وتلخ

ونیز ⁝ شور ⁝ شیرین ⁝ چرب وشیرین

⁝ تیزکننده ⁝ تلخ ونیز ⁝ شور فصل هشتم

در دفین وکیفیت ان دران موضع که بکمان دفین

باشد رملی باید کشید بدان نیّت ودر چهارم

وششم ان رمل باید دید اگر شکل داخل باشد

دفین باشد واین هردو یکدیگر خوب کنند واگر

نتیجه داخل درروی رمل باشد دفین باشد

واگر اشکال خارج باشد دفین بنیت وثالث

سعد هست وثالث نحس نیست ومنقلب هست

وبعضی هست وبعضی نیست وچون معلوم شود

که دفین هست ان موضع را چهار قسمت کنند

بدین صورت

پس نظر کنند درخانه

چهارم تا چه شکل امده است وبکدام جانب نطق

دارد پس نگاه کنند درسیم که کواهست بردست

چپ دفین دوم بر قبالهٔ دفین چون یکنوبت

این عمل بر جا که رسد باز انجا را چهار قسمت کنند

وهم چنین همین عمل تا برسر دفین برسد دفین
برسد واشکال منسبت برارباع بدین سالست
اشکال معربی ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ اشکال شمالی ⁝ ⁝ ⁝ ⁝
⁝ ⁝ جنوبی ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ واکر ان شکل کرد یعنی
بدفین داشت بشکل اتنی بپوستر باشد ان دفین
درسقف خانه باشد واکر بدایی بپوستر باشد
در زیر زمین باشد دفین فصل نهم در غالب
ومغلوب چنین کفته اند استادان این فن که اکر
خواهی که حال دوسلطان با دو خصم را بدانی که
باهم معارضه کنند ضمفر کرا خواهد بود چون
رملی بدین نیت کشیده باشی هر بنمیه رمل تعلق
بیکجا داشته باشد امهات وشنایج سایل دانبود
وثابت وشنایج از مسئول بود یعنی شکل اول ودوم
وسیم وچهارم وپنجم ودهم وسیزدهم سایل را
بود یا انکس که تعلق بسایل داشته باشد یا جایی
که تعلق بایشان وان شهر داشته باشد وپنجم و
ششم وهفتم وهشتم ویازدهم ودوازدهم وچهاردهم

سوال

سئوال بود یعنی اگر خصم وضد است و پانزدهم را
قاضی الرمل وصیان میخوانند پس نظر کند در هر طرف
که اشکال سعد را قوت بیشتر بود ضعف او را بود و اگر
شکل مشتری با عطارد در میزان باشد صلح فی
ما بین افتد و اگر در اشکال هر دو طرف سعادت
و نحوست مساوی باشد یا زهره دلیل صلح بود
و اگر حمرة در روی رمل غلبه کند جنگ
و خون ریزش بسیار بشنوی واقع شود فصل
دهم در شغل و عمل که والی در دیوان یا شد
و خواهد که معلوم کند که کدام را اختیار کند نظر
باشد شکل خانهٔ دهم ان کار است که میکند و
شکل خانه چهارم و نوزدهم هر دو طرف سعادت
سعد داخل باشد و قوتی داشته باشد همان
بهتر بود دیگر اگر سئوال کند که مرا چکار بهتر است
شکل اول را در دهم ضرب کند و باب چهارم ضرب
کند و از هر دو نتیجه گوید یعنی به بیند که از
شکل یکدام کوکب منحوست و اگر در محل منحوست

زراعت و دهقانی نیک بود و اگر بمشتری منسوب
نجاره و تحصیل اموال و اشغال و وزارت و قضات
نیک باشد و اگر بمریخ منسوب آتش کاری و
قصابی و ملازمت امرا و اهل صلاح نیک باشد
و اگر بآفتاب منسوب باشد زرگری و صرافی و پیشوائی
و ملازمات امرا و اهل سلاطین نیک باشد و اگر بزهره
منسوب باشد شعر بافی و خرید و فروش ابریشمینه
وندیمی و اهل طرب باشد و اگر بعطارد
منسوب باشد حساب و کتابت و تعلیم و علم
و اندازه و کاریهای دیوانی نیک باشد و اگر بقمر منسوب
باشد مسافرت و رسولی و بیکجا و کار با زنان و دلالی
و کاریکه باب تعلق داشته باشد مناسب بود ۱۰۱

در حکم بخور و حال بیمار حکم از خانهٔ ششم باید کرد
اگر شکل ششم داخل باشد دلیل کند که بیمار
وی چند روز باشد و هنوز درنج در بیت دارد و اگر در
ششم شکل فارغ بود دلیل کند بزودی از رنج
فارغ شود و اگر در ششم شکل ثابت بود بیمار
دراز بکشد و در نوفف بماند اگر در ششم متصل

بود از وجع بیرون آید و باز نمود کند و از خواند دویم
گوید که چیز نوع نا خوشی دارد و او را سود دهد
و اگر خوانه دهم گوید که خبیب عالمست یا اهل
وارق و ضعف و سعادت و نحوست شکل دهم
و از چهارم و هشتم که عید با ۹ یا ۴ و ۸ و چیز نوح
دارد بیرون آید حکم مطلق بود و بخور عاقبت شفا
یابد و اگر داخل نحس و خارج نحس از دون آن
شب که بدان شکل منسوب بود بد باشد و بیم
بود بد باشد و بیم بود که بیمار را قران باشد و اهمال ع
و بیاض در هشتم و ششم هم مرد باشد والله اعلم

فصل یازدهم در حال محبوس اگر خواسته باشی
که حال محبوس بدانی از خوانه دقیم و دهم اشکال
داخل و ثابت در بند بماند خاصه انکه اشکال ثابت
باشد در بند بماند خاصه انکه اشکال ثابت
باشد که در این ببیار بماند و اگر در دوازدهم اشکال
منقلب بود از بند بیرون آید و باز عود کند
و اگر در هشتم شکل حمرة باشد محبوس بیم مرد و قبل

وحکم چهار پای بزرگ مثل اسپ واستر هم
از خانهٔ دوازدهم باید گفت از سعد و نحس و ضعف
و قوه شکل فصل سیزدهم در حال زن حامله که
خواهد بدانند که حامله بضعف بزاید یا به سهل
نظر کن در خانهٔ ششم اگر شکل خارج سعد
بود با سائی زاید و اگر خارج نحس بود دیر زاید
امّا خوف دارد و اگر داخل نحس بود بیم مرگست
و منقلب و ثابت از سعادت و نحوست حکم کند
و اگر سؤال کند که فرزند پسر است یا دختر از نجم
و ششم گوید یعنی شکل یازدهم شکل فرزندان
دهد و اگر شکل مادّه باشد دختر زاید و اگر در دو
دمل نقطهٔ آتش و باد غلبه کند پسر زاید و اگر
آب و خاک غلبه کند دختر زاید و حال بندهٔ کاک
و نیک و بد شان و چهار پا کوچک مثل دراز گوش
هم از خانه ششم باشد و از سعد و نحس و
ضعف و قوهٔ شکل ششم حکم باید کرد فصل
چهاردهم در بیان دانستن بدانکه فرزند بزاید

دکنه

بود و کونه بود یکی دادن و یکی استدن اگر قرض
از یکی بخواهد نظر کند در خواند هشت اگر شکل
خارج بود و دویم داخل مر انکس کر نظر دارد بدهد
و اگر بر عکس باشد ندهد و ثابت در توقف افتد
و منقلب نصف المراد حاصل شود و صعف
وقوع اشکال را در جمیع اسکال و احکام ملاحظه
باید کرد و اگر خواهی قرض یکی خواهی بدهی دویم
خارج و هشتم داخل اگر باشد بدهد و اگر بر
عکس باشد ندهد و ثابت در توقف افتد
و منقلب بعضی باشد که دهد و بعضی نه
دهد فصل پانزدهم در بیان غایب
اگر خواهی که بدانی که حال غایب در مقام سفر چگونه
است از خانه هفتم حکم باید کرد و اگر در هفتم شکل
ثابت و داخل باشد غایب در انجا مقیم شده باشد
و اگر شکل خارج و منقلب بود غایب خواهد که
ازان مقام بیرون آمد بخسپد بشوادی و سعد

به اسانی واگر در شکل هفتم در امهات بگذارد
کند غایب زود برسد واز شکل ششم وهشتم شکلی
بیرون آرد اگر در امهات بود غایب زود برسد
واگر داخل هم بود غایب زود برسد اگر طالع
باشد دیر آید **فصل ۱۶** در بیان بندها و
چهارپا ودوست ودشمن از خانه ششم
ودوازدهم باید دید واز سعد ونحس وضعف
وقوه اشکال حکم باید کرد از داخل افزونی واز
خارج نقصان **فصل ۱۷** در بیان طالع
اگر سایل سئوال کند که طالع وبخت من بکدام
کوکب منسوبست چون رمل کشیده باشد نقطهای
فرد رمل ترکیب دهد هفت طرح کند واگر
یکی بماند زحل باشد واگر دو بماند مشتری
واگر سه بماند مریخ واگر چهار بماند زهره واگر
شش بماند عطارد واگر هفت بماند بقمر تعلق
دارد وحکم طالع را از کواکب هفتا باید کرد **فصل ۱**

در بیان

دربیان دزد برده ودزد اکر ازکسی دزدیده
باشد یا انکه تلف شده باشد چون بدایت
رملی بکشد نظر کند درخوانهٔ دوّیم اکر شکل سعد
باشد ان چیز تلف نشده ودروغ میکوید واکر
داخل نحس بود ودرهمان موضع است وفرا
موش کرده است واکر خارج بود دزدیده برده است
واکر ثابت سعد باشد دزدیده است وثابت نحس
دزد برده ومنقلب بعضی برده وبعضی نه واکر
سئوال کند که مال راخرج کرده یا نه اکر داخل
وثابت باشد خرج کرده یا نه اکر داخل وثابت باشد
خرج نکرده واکر منقلب باشد بعضی را خرج کرده وبعضی را
نه واکر سئوال کند که دزد ازکدام جانب رفته است
او ششم شکلی بیرون آرد وازان شکل کوید اکر
سئوال کند که دزد چند نفراست ازنکرار شکل هفتم
کوید واکر سئوال ازمقام دزد کند ازدهم کوید و
اکر سئوال کند که مال باز یابم یا نه اکر شکل هشتم
ازامهات تکرار کند باز یابد ومال باز بدست اید

واکر شکل هفتم وهشتم دو امتهات باید دزد ومال
هر دو بدست باید ودیگری از دویم وهشتم شکلی حاصل
کند اکر دویمی امتهات باشد وداخل بود دزد
بدست باید وبهتر انست که انقلاب کند وازان
حکم مطلق کوید چنانکه شرح ان از پیش رفت کر
امتهات با بنات خوب کند وازنتیجهٔ ایشان چهار
شکل بیرون اورد وامتهات سازند ورمل باتمام
کنند وازجماعت میزان حکم کند اکر دو شکل داخل
حاصل شده باشد از دست رفته بدست باز
نیاید واکر دو شکل خارج ثابت شده باشد دزد قوی
افتد واکر دو شکل منقلب باشد بعضی بدست
اید وبعضی نیاید **فصل نوزدهم** در بیان اشکال
واشخاص ☞ دلیلست بر شخص بلند بالائی میانه
روی کهل بزرك ریش صالح نصیح زبان بلند وسفید
چهره بد اصل که بوسر روی وی سفیدی داشته باشد
بعد از وصیفر وزرد او سادات وقضا وعلما واشراف
☞ دلیلست بر شخص کندم کون میانه بالائی کرد روی

کرد درویش بوسه ابروی و کوتاه کردن نیکو چشم
سودا کرد یا صراف ☞ دلیلست بر شخص نرد کوتاه و
دراز میانه بالای کوچک سرفراخ دهان و بی ادب
ولی نماز و دروغ کوی باریک ساق ☞ دلیلست
بر شخص سطبر کردن بلند بالا قوی هیکل بوسه
ابروی کندم کوت هنرمند ☞ دلیلست بر شخصی
کشیده قد باریک فراخ دوزی کشاده ابروی
مدور لبی دیش با کوسه سفید پوست سیاه چشم
☞ دلیلست بر شخصی کوتاه بالای سیاه چهره بسرخی
مایل دروغ کوی کینه ور خصومت موی شکم بزرگ
کوتاه کردن کوچک سرفراخ سینه بزرگ بینی بد اصل
بد اصل ☞ دلیلست بر شخصی سیاه مطلق دراز
بالای قوی کردن معیوب دروغ کو بد اصل ☞
دلیلست بر شخصی سرخ رنگ ازرق چشم ابله روی
بزرگ سرتند خوی زبان دراز فصیح کم بوسه دنی
اوزخمی دارد ☞ دلیلست بر شخصی سفید پوست
بلند بالا بوسه ابروی کوچک دهان خوش خلق

وبرروی او نشانها بود ۞ دلیلست بر شخصی جوان
زرد رنگ بزرگ قدر فراخ چشم بزرگ که هیچکس نگردد
۞ دلیلست بر شخصی میانه بالای سرخ سفید بزرگ
سر فراخ چشم بلند بینی سوسته ابروی فصیح خوش
خلق ۞ دلیلست بر شخصی دراز بالای خشک اندام کریه
لقای کرم چشم کوچک سر تلخ سخن فاحشه رفتار وحمار
۞ دلیلست بر شخص میانه بالای سرخ ریش کوچک
چشم کوسه با امر وشک بزرگ دندان جوان کز بروی او
نشانی داشته باشد ۞ دلیل کند بر شخصی دراز بالای
کود ریش کود سر فراخ بلند بینی خشک صورت
۞ دلیلست بر شخصی دراز بالای زرد سبک روح
سفید ساق چون زنان کشاده ابروی دوقتون
۞ دلیلست بر شخصی دراز بالای دوقتون سفید
پوست خشک اندام باریک کردن فراخ چشم ضعیف
آواز که بر سر وروی واندام وی نشانی دارد از کتاب
ورسولان وقاصدان فصل بیستم یافت وناياافت وآن
فن چنان بود که چون رملی کتبی نظر در خانه سیزدهم و

وچهارم که طالب و مطلوب کند وحکم کند که طالب
در طلب بچه ساعت و مطلوب بچه ساعت خواهد
مطلوب حاصل شود یا نه براین مثال ☰ جوینده
حربی یافته خروج ☰ جوینده ساکن یافت بتوقف
☳ جوینده منقلب یافت کردنده ☳ جوینده کردنده
یافت منقلب ☳ جوینده محبوس یافت بزحمت
☶ جوینده ترسنده یافت بخوف ☶ جوینده ایمن
یافت بمراد ☶ جوینده شتاب یافت بخروج ☶ جوینده
ساکن یافت دخول ☶ جوینده ترسنده ویافته ☶
جوینده منقلب یافت ناپایدار ☶ جوینده ایمن یافت
دخول ☶ جوینده ایمن یافت بتوقف **فصل ۲۱**

در عطیات بدانکه هر شکلی که دراو تا دایره عطیه کوئی
دهند و هر شکل که ذلیل او تا دایره عطیه صفرا دهد

۵۴۳۸۲

لحیان	قبض الداخل	قبض الخارج	حمامت
صغیر کبر	وسط صغیر کبر	وسط صغیر کبر	کبر وسط صغیر
۱۶			۱۶ ۲۲ ۳۰
عقله	بیاض	نصرة الخارج	
کبر وسط صغیر	کبر وسط صغیر	کبر وسط صغیر	
۳۴۲۵۸	۱۲۳۹۸۲	۹۱۴۳۹۸۲	

نضد الداخل
کر وسط صغر
۱۲ ۴ ۳ ۹ ۸۲

عشر خارج
کر وسط صغر
۱۲ ۴ ۳ ۶ ۶

نقی الخد
کر وسط صغر
۸ ۳ ۹ ۶ ۶

عشر الداخل
کر وسط صغر
۸ ۳ ۵ ۴ ۵

اجتماع
کر وسط صغر
۳ ۴ ۲ ۸ ۲

طریق
کر وسط صغر
۲۳ ۶ ۸۲

فصل یا تیکم

طول و عرض و عمق اشکال و این مسئله جمله پیدا کردن
دفین و مناسب است و مرتبه کنند چنانچه نمود میشود
و صورت مرتبه این بخواست والله اعلم

لحیان

طول عرض عمق
۷ ۸ ۸۱

قبض الداخل
طول عرض عمق
۶ ۱۲

قبض الخارج
طول عرض عمق
۴ ۶ ۱۰

جماعت
طول عرض عمق
۵ ۶ ۱۱

فرح
طول عرض عمق
۳ ۶ ۹ ۳

نضد الداخل
طول عرض عمق

عقله
طول عرض عمق
۵ ۶ ۱۱

انکسر
طول عرض عمق
۴ ۷ ۱۱

حمر
طول عرض عمق
۶ ۷ ۹

ساض
طول عرض عمق
۳ ۲ ۱

نصرة الخارج
طول عرض عمق
۳ ۶ ۹ ۳

عتبة الخارج
طول عرض عمق
۶ ۵ ۱۱

نقی الخد
طول عرض عمق
۸ ۵ ۱۳

عتبة الداخل
طول عرض عمق
۸ ۵ ۱۳

اجتماع
طول عرض عمق
۵ ۶ ۱۱

طریق
طول عرض عمق
۱۰ ۴ ۳ ۱

لحیان

دربیان مفردات بدانکه استادان این فن هرشکل
ازاین اشکال شانزده کانه را درهرخانه حکمی کرده اند
ودوان اختلافت امّا انچه اکثر میرانند ودراین
رودکار عمل میتمایند اینست واین قاعده درچند
کُتب مشهور است وازکتب ها بیرون آورده اند احکام
لحیان درسیوت ۞ دراوّل دلیل برصحت وسلامت
سایل وسعادت نفس ویافتن کام مراد ومصاحب
بودن ۞ دردوّم دلیل است برسبب نفع وصلاح
حال ومال وخرج کردن مال بخوشی ۞ درسیم
دلیلست برمنفعت یافتن ازبرادران وخواهران
واقربا ونقل حرکت وسفر نزدیک با نفع ۞ درچهارم
دلیلست برخروج ازمقام باختیار وبنکی املاک واسباب
وخوشنودی پدر ۞ درپنجم دلیلست برچیزهای
خوش ازجانب فرزندان ودوستان وهدیه وتحفه
۞ درششم دلیلست برمعاوی وزحمت از جانب خدمت
کاران وبندگان تا بحدی که باورسد امّا بخیر بگذرد ۞ در
هفتم دلیلست برعقد ونکاح وزن صالحه بنکاح درآید

امّا از خصمان بیم بود و غایب روی بمقام دارد

در هشتم دلیلست بر خوف و ترس از جانب

دشمنان و دعوا و گفتگوی بجمله مبرات باز

در نهم دلیلست بر یافتن مراد از سلاطین و حکام

و وزراء قضات و زیادتی جاه و منزلت و خرّمی

از مال در دهم دلیلست بر یافتن مراد از سلاطین

و حکام و وزراء و زیادتی مال و منزلت و خرّمی

از مال در یازدهم دلیلست بر خیر و سعادت

و منفعت یافتن و دوستی با علما و اشراف

در دوازدهم دلیلست بر خوف از جانب دشمنان

و از دست دادن چهارپای در سیزدهم دلیلست

بر سفر و نقل حرکت از جانب بزرگان و سلاطین

در چهاردهم دلیلست بر حصول مرادات و

خروج و حاصل شدن مطلوب از بزرگان

در پانزدهم

دریا نزدهم نمایند ؛ درشانزدهم دلیلست بر
سلامتی وعافیت بخریدن ؛ دردوهم دلیلست بر
نقصان کیسه وتلف مال بسبب اقربا وضعف
کسب وکار ؛ درسیم دلیلست برنقل وحرکت
وسفر نزدیک وملاقات اقربا وخواهران
واقربا ؛ درچهارم دلیلست برنقصان املاک
واسباب وپریشانی ازمقام وسفر ونقل وتحویل
؛ درپنجم دلیلست برسفر وزندان واختیار دروغ
ودروغ بودن اردوستان ومحبوبان ؛ درششم
دلیلست برخدمتکاران ونقصان خدمتکاران
بندگان وفاشی شدن اسرار سایل ؛ درهفتم
دلیلست برانکه غایب ازمقام بسلامتی رسد وملاک
سایل درخدمت انشریکان وضدان وجدائی میان
زنان وشوهران ؛ درهشتم دلیلست برایمن شدن
ازخصم وخوف بشرط دوستی ازغایب اقربا وبدست

امن دزد برده وصحت بیمار ز دهم دلیلست
بر دیدن خوابهای پریشان وبیم واعتقاد وسفر بیهوده
بی نفع ز دردهم دلیلست بر ضعف طالع وشغل
عمل ومعذوفیت ارکان دولتکان واندیشه از جانب
حکام وعدای ارمال وتنزل جاه ومنزلت ز دوازدهم
دلیلست بر ضعف یا فتن از اداروکبنه
بندگان وبخیلی دوستان وناامیدی
ز دردوازدهم دلیلست بر نقصان چهارپا و
خلاصی محبوسان وایمن بودن ز دسیزدهم
دلیلست بر پریشانی سایل ودیر آمدن از سفر وکارها
بی نفع ز دچهاردهم اگر نیت ضرور باشد مراد بر آید
اما اگر حصول دخول یا فیض مال باشد متصور ز در
پانزدهم دلیلست بر چند نقط حکم باید کرد دلیلست بر
نقصان وپریشانی ورخمت ز دشانزدهم دلیلست
بر پریشانی وپشیمانی عواقب امور احکام جماعت

دلیلست برفوت طالع وعمل وشغل ومتحیّر
بودن درامور ☰ دردویم دلیلست برفوت کسب
وکار ومدد یافتن از اهل قلم وتوقف در حصول
☰ درسیم دلیلست برامینی ونفع از جانب برادر
وخواهران وخویشان وتوقف درمهمّات ومنفعت
☰ درچهارم دلیلست برنهایت وجمعیت درمقام
وزیادت شدن املاک وفوت حال پدران وتوقف سفر
☰ درپنجم دلیلست اخبار وهدیه وتحفه ونفاق
☰ درششم دلیلست کم دادن برده یا زبد شب نباید
وبیماری طول بکشد وزندانی زود خلاص نباید
وحال غلام وکنیز متوسط بود ☰ درهفتم دلیلست
برقوّة حال غایب وبکوشش شرکت ومعامله وطلب
نکاح کردن ودردبرده دیر بدست آید ☰ درهشتم
دلیلست برانکه فرض دیر گذارده شود از دشمن

احراز باید کرد و دزد برده باز بدست نیاید و
میراث حاصل شود ☰ در نهم دلیلت بر دیدن
خواهای اشفته و از اهل علم باید پرسید و
در سفر بود ☰ در دهم دلیلت بر کار بیهوده
شغل دیوان اما خالی از خوف نباشد و
در مهمات و فرمی از مادر ☰ در یازدهم دلیلت
بر توفیق و سعادة از خانه امید دوستان یک
جهة جمع کردن ☰ در دوازدهم دلیلت بر آنکه
جماعتی بدشمنی سایل برخیزند و املاک در دست
دشمن اورد و محبوس در بند بماند ☰ در سیزدهم
دلیلت بر آنکه غایب بزودی برسد و سایل را مطلب
بهشت باشد و مراد بیابد بحسب نکوار چیزی ☰
در چهاردهم دلیلت بر آنکه مطلوب و مقصود و
سایل حاصل شود اما بتوقف ☰ در پانزدهم دلیلت
بر توقف و تحیر از امور و قاصد بیت روی مراد یافتن
و اهمال ضمیر و اقف گشتن ☰ در شانزدهم دلیلت
بر فاقت بخیر و خرمی آن جماعت در همه حال غلبه کرده

باشد

باشد دلیلست بر فروبستگی کارها
باول برخرمچی وفوق طالع مراد یافتن
از دوستان و فرزندان و بزودی ازمال
ضمر واقف گشتن ☆ در دویم دلیلست بر فوت
طالع وکسب وکاد شغل عمل ورسیدن
خط خیر از غایب ☆ در سیم دلیلست بر دوستی برادران
وخواهران وراستی میان ایشان ونقل حرکت
با نقع ☆ در چهارم دلیلست بر خرمچی در مقام
ارجانب پدر ورسیدن دوستان ودیار
املاک واسباب ☆ در پنجم دلیلست بر مراد
یافتن از فرزندان ورسیدن خبرهای خوش
وتحفه وهدیه ☆ در ششم دلیلست بر عشق
بازی کردن با پسران ودختران ودوستان
ومحبت ونجوان ورنجش معشوقان ☆ در هفتم
دلیلست بر قوة مال غایبان ومحبت میان ازواج
وفایده یافتن از شرکت ومعامله ☆ در هشتم

دلیلست بر ایمنی وسلامتی سایل وکذا ردہ شدن
قرض وکفتگوی با دوستان وخرمی از میراث د
مال زنان ☆ در هفتم دلیلست بر قوۃ علم دین
ومراد یافتن از سفر ودیدن خوابهای خوش
☆ در دهم دلیلست بر خرمی از اعمال وشغل حکام
وبزرگان وار جانب ما در نفع یافتن ☆ در یازدهم
دلیلست بر مراد یافتن از جانب دوستان حقیقی
واعمال دیوانی وخرمی از فرزندان ☆ در دوازدهم
دلیلست بر اینکه دوست دشمن شود باز دوست
ومحبوس زود خلاص شود وچها ربا نفع رسد
☆ در سیزدهم دلیلست که سایل از طلبی که دارد
خرم شود ومعشوق برسد وغایب باز آید ☆
در چهاردهم دلیلست بر اینکه از دوستان فوائد
مراد ومطلب حاصل شود باشد ☆ در پانزدهم
نیاید ☆ در شانزدهم دلیلست بر ثابت خیر
کلی واحوال وسلامتی غایبان احکام عقله
☆ دلیلست بر رنج وقید وغم واشفتگی

خواطر از همه بیماران و سبدیان و بزرگان ❊
دردویم دلیلیت بر فوت کسب و کار و چیزی
سهو کرده بدست آید و انقلاب خواند مال
خرید و فروخت و چیها را پای ❊ در سیم دلیل
بریخ و تفرقه برادران و خویشان و مال رجاب
ایشان و دعوا و کفنکو و سفر نیک ❊ در چهارم
دلیلیت بر ضعف و ملال از پی و دوری از مقام
و انقلاب مقام و غرایب ملاک ❊ در پنجم
دلیلیت بر فوت کار فرزندان و حامله شدن
معشوق و بیماری دوستان و سبدیان
اخبار ❊ در ششم دلیلیت بر بیع و
مسدن محبوس و سبد بودن بیمار در
رنجوری و تفرقه صاحب ضمیر ❊ در هفتم
دلیلیت بر فوت نکاح و معامله و دیر آمدن
غایب و خوف از جانب مزدکان و بد سر آمدن
درزه و دزد برده ❊ در هشتم دلیل است

دلیلست برامین بودن ازخوف وگذارده
شدن قرض وحاصل شدن میراث
ودزدبرده ✻ درهفتم دلیلست برقوه
سفروزیادتی علم ودرستدن سفر
وبدن حوایها ی شفته ✻ دردهم
دلیل است برقوهٔ عمل ازجانب حکام
وبزرگان ونفع یافتن ازغلام وکنیز وزن
دستان وبیماری مادر تا پنجاه پنج روز دیگر
مراد حاصل شود ✻ دریازدهم دلیلست برقوهٔ عمل
دیوانی وخوف ازدوستان وعشق وتندرستی با غلامان
وکنیزان وبازآمدن ازدست رفته ✻ دردوازدهم
دلیلست برنبند وزندان وغم واندیشه ازنهایت دشمنان
وقوهٔ جهانبانی ✻ درسیزدهم ودلیلست برآنکه
انچه طلب کنند بیابند خواصه ازغلام وکنیز وخمیار
یا منقلب بودن سایل ودرستدن غایب ربطلان سفر ✻ درچهاردهم
دلیلست برقوهٔ غلام وکنیز ودرستدن غایب وخلاصی محبوس
وحاصل شدن بعضی ازمطالب ✻ دریانزدهم دلیلست بر
کارهای نیمه بکشایند وامیدها حاصل شود اما مایله را

بیم بود ≡ درشانزدهم دلیل است بر بستگی کارها
وقوع غایب مثابه مرده ناخوشی طول کشیدن از
چهار یا نقصان یابد انگبن ≡ دراول دلیل است احکام این فصل مسلم در احکام انس
بر فکر واندیشه از جهة زنان و فروبستگی کارها
≡ در دویم دلیلست بر قوة معامله وشرکت
ورسیدن غایبان ومراد یافتن از خوانه زنان
وبدست آمدن دزد بوده وعداوة دشمنی
از جانب یاران ≡ درسیم دلیل است تفرقه
از جانب برادران وخویشان گر غایب باشد ومنع
از سفر ودعوی وگفتگو ≡ درچهارم دلیلست
بر قوة گرفتن املاک واسباب از پدر واموال پدر
ومراد یافتن ورسیدن غایبان بمقام اما دشمنی
در مقام پیدا شود ≡ درپنجم دلیلست بر رسیدن
خبر از غایبان وعشق ودوستی با زنان وهمت از
از محبوسان وفیض خاطر از جانب فرزندان وظاهر
شدن دزد بوده ≡ درششم دلیلست بر اینکه

دزد برده باز بدست آید و نفقت بر غلامان و
کنیزان و زنان کوید و بیمار تا خوشی او طول بکشد
و فوق بها را پایان باشد ≡ در هفتم دلیل است
بر سلامتی غایب و بدست آوردن غلام و کنیز
و توفیق نکاح و نقصان شرکت و حبس از جمله فرض
و جنگ و گفتگو میانه و دزد بوده بدست آمدن
≡ در هشتم دلیلست بر اینکه جنگ و دعوی
از جانب خویشان از جهة املاک و خوف و خطر
و زیاده شدن قرض و بدست آمدن میراث
و بدحالی بخود تا سی شش روز از حال ضمیر
واقف شدن ≡ در نهم دلیلست بر اینکه
سفری و در او وجی فایده بوده و بدست خواهد
آشفته و صلاح و عصمت خانه و زنان و صلاح
مال و معامله و شرکت ≡ در دهم دلیل است
بر تفرقه و خوف از اعمال و شغل حکام اما زود صلاح
پذیرد و مراد حاصل شود و قوت معامله و شرکت
و بدست آمدن مدت از دست رفته ≡ در یازدهم دلیلست
بر خواندن نکاح و فرزندان و صحت غایبان و قوت اعمال

دیوانی و عشق و محبّت از خانه بزدکان
دردوازدهم دلیلست بر خوف دشمنان و رباد نی
مال از جانب چهار پا و حیوان و کرفتار غایب
بدست دشمن و بدنی باحوال محبوس
در سیزدهم دلیلست بر رجعت غایب از سفر و سلا
متت و زد برده و خصومت با زنان و بیمار
در چهاردهم دلیلست بر انکه مقصود و مطلب
حاصل شود امّا بمشقت بسیار و توقف حال
غایب و دزد برده باز بدست اید در پانزدهم
عی اید انکس در شانزدهم دلیلست بر ضعیف
دشمنان و فوت خوانهٔ زنان و فاید از شرکت و خوف
و پریشانی در هفدهم فصل هفتم در احکام حمره
دلیلست بر حرارت مزاج و خوف و جنك
عربده و غلبهٔ خون در مزاج در هیجدهم دلیلست
بر تلف شدن مال و غضب جنك عربده و ضعف
کسب و کار اکر شواهد نیك بود و زرد سرخ باشد

سرخ بدست آید ز حمره در سیم دلیلست
بر خبث عریده با برادران و خویشان و زنان
و از خویشان خصومت رسیدن و نقل حرکت
بی فایده ز در چهارم دلیلست بر خوف
و دلتنگی در مقام و تلف املاک و مخالفت
یابد و تهمت ناخوشی و خوف در مقام از جانب
شریکان ز در پنجم دلیلست بر بخور و فرزندان
و بخشش محبوبان و اخبار ناخوش و دروغ و نقصان
بدیعه ز در ششم دلیلست بر نقصان چهارپا
و بخشش بندگان و بد حالی بخور و خیانت
غلام و کنیز و بد حالی بیمار و محبوس و فوت چهارپا
کوچک و غلبهٔ خون و طلاق و فراق ز در هفتم
دلیلست بر قوهٔ نکاح و زیادتی معامله و قوهٔ
شرکت و خوف از دشمن و کفتگو و معاونت بیمار
بیت هشت دون از حال ضمیر خود واقف
گردد ز در هشتم دلیلست بر قوهٔ مال غایب
قرض دیر گذارده شود و سایل را خوف و بوسیب
بشد

باشد و دزد برده بناز بدست آید ز دزدم
دلیلست برانکه غایب از سفر باز نگردد و خوابهای آشفته
دیدن و خوف از دزد ز دردهم دلیلست
بر خوف و ترس از جانب سلطان و بزرگان
و فزع و پریشانی در کسب و کار و تفرقه و
پریشان شدن از جانب مادر ز دردهم
دلیلست بر اعمال دیوانی نخست یافتن و تفرقه
و دوست دشمن کردن و امید ضعیف شود
اما دزد برده بدست آید ز دردوازدهم دلیلست
بر قوت چهار پای بزرگ و بد حالی سائل و تجرد
غایب و دعوی املاک و خوف از دشمن و بد حالی
ممیوس ز دردسیزدهم دلیلست بر یافتن دزد برده
و رسیدن غایب و مراد یافتن از زنان ز دهم
چهاردهم دلیلست بر اینکه مطلوب سائل
بتوقف حاصل شود و دزد برده بدست باز آید
و حال غایب نیکو بود ز دردهم ایمن آید

در شانزدهم دلیلست بر پریشانی خاطر و قوّة
نکاح و خوف از دشمن و عاقبت کار سایل
فصل هشتم در احکام بیاض در دلیلست بر سعادت
حال سایل و سفر مبارک و صحت بدن و خوابهای
خوش دیدن و بند کارها بخیر و خرمی در
دردهم دلیلست بر صلاح کسب و کار و قوّة
خوانده و مال و امید از سفر یافتن و از رفیقان
مناسب بهره یافتن و بدست آمدن ذر و جز آن
سفید در بیستم دلیلست بر صلح و صلاح با اقربا
و خرمی از جانب برادران و از جانب خواهران و
سفر با نفع در بیست و یکم دلیلست بر مراد یافتن
از دیده و صحت بیمار فتاده دور از حال ضمیر خود
واقف گشتن در بیست و دوم دلیلست بر سعادت
فرزندان و مواصلت با دوستان و رسیدن
خط خبر و تحفه و هدیه از جانب دوستان
در بیست و سوم دلیلست بر قوّة همّت و پای کوچک و یافتن

مراد از بندگان و زیردستان و سوگند و طلاق
زنان و بدی حال بنجور ز در هفتم دلیلست
بر سلامتی غایب و نقل حرکت و صلاح و نکاح
و قوه دشمن و زیادتی در مال شرکت و هوا
و معاش ز در هشتم دلیلست بر انکه مال از دعوی
حاصل شود و از خوف ایمن گردد و گفتگو جمله میراث
واقع شود و بیمار را حال بد باشد ز در نهم دلیلست
بر صلاح و فوز دین و دیدن خوابهای خوش و سفر
نیک با نفع و پوشیده شدن اسرار ز در دهم
دلیلست بر زیاده شدن شغل و عمل از جانب
حکام و بزرگان و خواندن ماموران و شروع نمودن
در کارها و مراد یافتن از سفر ز در یازدهم دلیلست
بر قوه اعمال دیوانی و دوستی با بزرگان و مسا
فرات و زنان و یافتن مراد ز در دوازدهم دلیلست
بر قوه جهاد و پای بزرگ و عهد کردن با دشمن و
بد حالی غایب و مدن بنجور و ریج و بودن
محبوس در بند ز در سیزدهم دلیلست بر باز گشتن

غایبان و بدست مدت دزد برده وارد ست
دفتر و قوه سفر ﴿ در چهاردهم دلیلست بر صلاح
جملهٔ کارها و حاصل شدن مدعا کلی و سلامتی
غایب و بدست مدت از دست رفته ﴿ در پانزدهم
نزدهم نمی نشیند ﴿ در شانزدهم دلیلست بر عافیت

بخش جملهٔ کارها ﴿ فصل نهم در احکام نصر خارج

دلیلست بر قوه طالع و ابتدای کارهای نیکو و مبتدا
یافتن از حکام و بزرگان و منفعت از ایشان در
قوه کسب و کار ﴿ در دوم دلیلست بر قوه طالع و
فایده یافتن از اعمال و شغل و دیوانی و خرج کردن
مال به اراده و خرمجی ﴿ در سیم دلیلست بر حرکت
و سفر یا بزرگان و خرمجی از خواهران و برادران
و اقربا و پیدا کردن شغل عمل یا ایشان ﴿ در چهارم
دلیلست بر سعادة یافتن از پدر و معمور گ مقام
و زیاده شدن املاک از جانب بزرگان و امید
یافتن از پادشاهان و شروع نمودن در کارها
بزرگ بر حسب تکاوضمیر ﴿ در پنجم دلیلست بر قوه

یافتن

یافتن از فرزندان وعیش وخرمی از جانب محبوبان
ورسیدن خبر از غایب وتحفه از بزرگان ☞
درششم دلیلست بر صحت بیماران وفایده یافتن
از چهارپای کوچک وبنده گان وزیردستان
وخلاصی محبوسان ☞ درهفتم دلیلست بر قوة
معامله وفایده یافتن از شرکت وقوة غایب وقوی
بمقام اما ازخصمی بزرگ بیم بود واز جانب نکاح
خرمی باشد ☞ درهشتم دلیلست بر خوف وخطر
از خوانه بزرگان وبیماران قران بود اما انشاء الله
بخیر گذرد وخوف از عمل دیوانی وگفتگو جمله مرات
☞ درنهم دلیلست بر شغل وعمل دیوانی وگفتگوی
سفر ونفع یافتن در سفر باختیار رونوبه کردن
از کارها بد ود بدن خوابهای خوش ☞ درده
دلبلست بر قوة پادشاهان ودر بادنی جاه و
منصب وفایده یافتن از عمل وشغل وشروع نمودن
در کار بزرگ وقوة حال ☞ درپانزدهم دلبلست بر مراد
یافتن از بزرگان ووزراء وارکان دیوان وازدیاد
بزرگ فایده یافتن ودوستی با بزرگان ☞ درده ودهم

در دوازدهم دلیلست بر قوّه جهانزیبی بزرگ وعلاء
محبوس ودشمنی از جانب بزرگان وحکّام ☞ در
سیزدهم دلیلست بر طلب سایل بمطلوب رسیدن
وبدست آمدن مال دزد برده ☞ در چهاردهم
دلیلست بر حصول مطالب خواصه او سفر وصحّت
بیمار وبا صلاح آمدن کارها ☞ در پانزدهم
دلیلست بر سعادة کارهای بزرگ وملازمت
حاکمان وبزرگان وقوّة شرکت ومعامله
☞ در شانزدهم دلیلست بر عاقبت کارهای
بخیر وخرمی وصاحب ضمیر هر چه طلب کند باید
تا صد وسی شش روز فصل دهم در احکام ☞
در اوّل دلیلست بر صحّت نفسی وابتدای کارهای
بخیر وحاصل شدن امید از دوستان وزنان
وزنان واهل حاکمان بهره مند شدن ☞ در دوم
دلیلست بر سعادة کسب وکار وفوق خوانه ومال
در دوستی کردن با یاران موافق ☞ در سیم دلیلست
بر سفر وامید فایده یافتن از بزرگان وبرادران
وخویشان

رفیقان ؛ در چهارم دلیلست بر حاصل شدن
مرادات از بیوتات واقوام وقوة مزاج وزیادة
شدن املاک واسباب ومعموری دکاکین
واعنی در مقام وعاقبت بینی ؛ در پنجم دلیلست
بر قوة حال فرزندان ومواصلت با دوستان
ودرستی تخفه وچیزهای خوش ؛ در ششم
دلیلست بر قوة چهاریای خورد وفیض از بزرگان
وخدمت کاران وبیمار را ناخوشی غالب بود
اما آخرش بخیر باشد ؛ در هفتم دلیلست
بر قوة خانه نکاح ومراد یافتن از زنان وقایم
در شرکت ومعامله وسلامت غایب واعنی
از غایب ؛ در هشتم دلیلست بر اعنی از خوف
وخطر وانچه یافتن مردم باشد باز بدست
آید واز دعوا به تعصب بزرگان مراد حاصل شود
؛ در نهم دلیلست بر اعتقاد وبهره یافتن از علوم و
دیدن خواهها خوش ونکاح وسفر واعنی در راه
ومدد یافتن از وزراء ؛ در دهم دلیلست بر قوة

کسب وکار از جانب حاکمان و دیوانیان و مراد
یافتن از خوانه زنان و ما در و زیاده شدن وجا

دریازدهم دلیلست بر امید تمام کم حاصل شود
از زنان و بزرگان و دوستی با دوستان صادق
حقیقی و مدد و معاونت و فایده یافتن و نکاح
با دوستان حقیقی واقع شود و بیت المال بزرگان
فایده یافتن دوازدهم دلیلست بر جنبش
خواطر از جانب دوستان و از دست دشمن و
باز دوستی فیمابین واقع شود و موقوف حیات یا
بزرگ و محبوس و عافیت بخشی باشد سیزدهم
دلیلست بر دوستی و مهربانی از جانب زنان
و سعی نمودن و غایب زود برسد چهاردهم
دلیلست بر حاصل شدن امید و مطلوب کلی
حاصل شدن و خواصه از جانب وزراء و بزرگ
کان و رسیدن خط خبر از غایب پانزدهم
دلیلست بر انکه مراد کلی حاصل شود و مناسب
بسفر باشند و مال بدست آید و طالع و قوی کردد
شانزدهم دلیلست بر عافیت بخشی بر جمیع احوال

وقوع کسب وکار وحصول امید وسعادة عمر

وقوت طالع فصل یازدهم در احکام عتیه طالع

ز در اوّل دلیلست بر اشفیکے از جانب دشمن و
ترس بیم ومشغولی از جانب چارپا وسفر بے
ز در دویم دلیلست بر ضعف کیسه ونقصان از مال
چهارپای ز در سیّم دلیلست بر بعضی کارهای بے نفع
ودشمنے از جانب قریبا وبرادران وخواهران ومبان
ایشان مفارقت واقع شدت ز در چهارم دلیلست
بر عداوة دشمنے از جانب برادران وخرابی مقام
وخروج از وطن بضرورت ونقصان املاک از جانب
دشمنان ز در پنجم دلیلست بر سیدن چیزهائے
وحیلهائے از فرزندان وکفتکوی میانه وتفرقه
از محبوبان ز در ششم دلیلست بر صحت بیمار و
وقوع چهارپا وفاش شدت اسرار وکرختی بنده کان
ز در هفتم دلیلست بر ورود وافتادن غایبان
وخوف از خصمان وکفتکوی ازواج وفرزندان
آمدن دزد بوده ز در هشتم دلیلست بر حاصل
شدن میراث وکذاردهٔ شدن قرض وبیدها

وریخوری وامینی از خوف ز در دهم دلیلست بر ضعف
شغل عمل وافسردہ کی احوال ز در چهاردهم
دلیلست بر قوۃ خوانہ ومال وکار وحصول
مطلوب خواصہ ارجانب اهل قلم ز در پانزدهم
دلیلست بر صحت بدن وزیادتی مال وغرضی
از دوستان وحراد یافتن از زنان در همہ احوال
نیکست ز در شانزدهم دلیلست بر سلامتی
عاقبیان وثبات در کار دیوان وعفاقیت بخیر در

کل احوال فصل پانزدهم در احکام طریق دلیلست
بر نقل حرکت وانقلاب احوال وصحت نفس و
ابتدا کارها وفایدہ یافتن از بزرگان ز در دوم
دلیلست بر انقلاب خوانہ مال واگر بدست ایدی
بازار دست برود وزیادتی معاش وخرجی
ارغایبان ز در سیم دلیلست بر نقل حرکت وسفر
یا نفع از اقربا ونزدیکان از خوانین بزرگ ز
در چهارم دلیلست بر نیکوی عاقبت ومراد یافتن
از بزرگان ورسیدن غایبان ونزدیکان در
در شغل وریاده شدن املاک ز در پنجم دلیلست

بمراد یا نتن از معشوقه و خرمی از رهانیدن دشمن
و رسیدن خبر تا یا نزده دوز از حال ضمیر واقع
:: در ششم دلیلست که بیمار شفا یابد و باز بیماری
او عود کند امّا عاقبتا و بخیر باشد و در توسط
حال بندگان و زیردستان و چهاریایان بود
:: در هفتم دلیلست بر سلامتی غایبان و نقل
حرکت ایشان و نیکوی معاملت و شرکت و نکاح
و تزویج توسط باشد :: در هشتم دلیلست در
کهنکو و امین از خوف :: در نهم دلیلست بر سفر
با فایده و دیدن خوابهای از هر گونه و توبه
بد :: در دهم دلیلست بشروع کردن در کار
بزرگان و نیکی حال در سفر از خوابین بزرگ
و نفع یافتن و فایده یافتن از مادر :: در یازدهم
دلیلست بر انقلاب حال دوستان و مراد
یافتن و حصول امید از جانب بزرگان و غایبان
:: در دوازدهم دلیلست بر زیاده شدن چهاریای
بزرگ و بد مالی و نجود و محبوس در قید بیرون
آمدن :: در سیزدهم دلیلست بر خصت غایبان

وتردد سائل دوسه کار وصحت واعنی
درچهاردهم دلیلست برانکه مطلوب حاصل
شود وکسب کار وفوق گیرد ؛ درپانزدهم
دلیلست برانکه عمل با نفع کردن ونفع یافتن
ونقل کردن ازمقامی بمقام دیگر وحصول
مراد ازیاران ؛ درشانزدهم دلیلست بر صحت
بیماران ومراد باقتی ورسیدن وعافیت
بخیر والله اعلم وحقایق الامور فصل درسان
نزدهم درکیفیت اشکال نوزده گانه
واشکال ماده
اینست
صورت اشکالی که بهرکوکبی تعلق دارد اینست
زحل مریخ عطارد
حمل عقرب نهر
میزان ثور جوزا شنبله
قمر وهرسکلی راهم ناظری دادیم شکل آب
سرطان شکل آتش شکل خاک
شکل باد لحیان قبض الداخل
عقدرد

تمت الکتاب

قبض الخارج	جماعت	عقله	انکیس
اغبر	بنفش	سماوی	سیاه مطلق
حمره	بیاض	نصره خارج	نصرة الداخل
سرخ	سفید سبز	زرد مطلق	زرد اغبر
عنبه خارج	نفتی		
مالکی رنگ	ارزق		

ایضا در بیان رمل طریقه نظم: کوکسی پرسد
که از خویشان: فسق کرده فلان یا بهتان
رمل باید کشید برنامش: تا به بیند بکو
سرانجامش: هفتمین کی بیازده تکوار:
بکند کرده باشد ان مکار: اکو این فرعه تام
دل باشد: کرده باشد و یازدت باشد
میل دارد بقوم شوهر خود: شوی بگذارد
براید خود در بیان فایدهٔ روزها که تعلق
بکواکب دارد اینست

هذا کتاب رمل دانیال پیغمبر علیه
السلام من کلام رزنانی علیه الرحمه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام
على خير خلقه محمد واشرف الانبياء والمرسلين
اما بعد بدانند كه استادان اين قرايي كذ
بدين موجب كه ذكر ميرود سئوال از خانه
اول ٣ از خانه دويم ٣٠ از خانه سيم ٢٨ از خانه
چهارم ٢٣ از خانه پنجم ٢٧ از خانه ششم ٣١
از خانه هفتم ٣٠ از خانه هشتم ٢٩ از خانه نهم ٢٧
از خانه دهم ٣٦ از خانه يازدهم ٢٩ از خانه دوازدهم ٣٤
بمال صادق جواب توان گفت وخانه سيزدهم
وندالوند اول هست وطالب وسايل وخانه
چهاردهم وند وند چهارم است ومطلوب
سايل وگواه پنجم وهفتم ست وخانه پانزدهم
ميزان است وقاضي وملكو بند وگواه دويم
وششم ودهم وخانه شانزدهم لسان الملك است

دعا گفتن

نعاقبت العاقبت است فصل بدانکه خانه اوّل
وچهارم وهفتم ودهم اوتاد وند وخانه دوم
وپنجم وششم ویازدهم مایل وتادند وخانه
سیم وششم ونهم وسه وچهار شکل دیگر
دراوّل وند ودرچهارم وند ودرنهم
دراوّل هم چنین است بدانکه اهل مغرب درین
باب حکم کنند واین خیال است که شکل اوتاد را
دراوتاد نیکو بود ومایل درمایل وزایل در
زایل واوتاد درمایل از مراتب حکم کمتر بود
مایل اوتاد بقوت باشد وزایل بقوت
باشد بدانکه شکل زایل شود چون
دراوّل اید قوت کیرد واین قوّة درنفس باشد
نه درفعل مثالی دیکر همچون در هفتم هم
چنان دراوتاد باشد الّا این قوة درفعل
باشد نه درنفس واین قدر تمام شد و
باقی بدین قیاس کنند واین فعل نیکو
احتیاط کنید تا خطائی نه افتد فصل

در طول عرض و عمق هر شکل بدانکه طول
و یکی عرض هفت بدلیل عرض در هر سه
ضرب کند یکی در هفت بود باب سیم در دایره
اعداد ان چهارده فصل است اوّل در عنصر
دایره بدانکه عنصر اتش چهار است و باو در
تا است و اب چهار و خاک و این جمله ۲۰۱
بود و همه عناصر بدین طریق است و ان
چنانست که چهل دو عدد طریق است و ان
چنانست که چهل دو عدد طریقیت و ان
بوان ستکین دانیال است و ان ۹۰۶ که عدد
دمل است بر سر ان برند ۳۵۶ شود ۳۰۳۰
بر خانهٔ شانزده کانه قسمت کرده اند هر خانه را
۱۰۲ و دیگر انکه چون عدد اسم دانیال که ۹۰۶
است بر خانهای شانزده کانه بخش کنی
هر خانهٔ را شش عدد بر سد و چون از اول
تا شش بر سانی ۲۰۱ باشد ۱ و در طریق
باز دید کرده اند و بزدح شد و دیگر بدان
که میزان بزدح این دایره است فصل در احکام

شانزده

شانزده کانه شکل وشانزده کانه رمل
ومنسوبات ان و ﴿ شکل را احیان کویند
برای انکه مردی کسیر اللحیه ﴿ خانه اول
دلیلست بر صحت نفس وقوم روح وبر اعضاء
دلیلست بر سر روی وابتدای کارها وطعام
شیرین صورتانسان دلیلست بر شخص میانه
بالای زرد رنك بنی بزرك عاقل ومدبر
با مقدار کسیر اللحیه / الفهیم بسئوال ارتت
وحیات خود بود وحرکت وامری که تعلق
بشرف دارد وعرضی که عاقبت صحت باید
وازکواکب مشتری در ربع قوس وارتفاع آنش
وازجهة مشرق وازوصول حریف ارشهر رمضان
روز ه شنبه مقام مسجد غدد درد وم سکنه
رنك زرد مذکر سعد خابع این شکل نیکو
بود در همه حال وکار خواصه حاجت خواص
از ملوك واکابر وسفر با فایده وغایب باز
آید ودر نجوم صحت یابد ومحبوس زنت حامله
بزودی خلاص یابد وغایب بزودی باز
مجرده وکشده دیر بدست آید وانتقال با دشمان

دل خویشی یابد وعاقبت خیر باشد فصل دوم
در احکام قبض الداخل ÷ این شکل را قبض
الداخل خوانند خوانده مثال وکاروکسب خرید
فروخت وداد ستد ومعاملات خیر است
وخانه خواهران وبرادران که از یک مادر و باشند
وهر شکلی که در این خوانده باشد فعل خیر باشد
وسعادة روی نماید وصلاح ومشقت و زحمت
تعلق بی وی دارد صفت انسان دلیلست بر
مردی میانه میانه بالا وکوچک سرخ روی
وبیاض چشم وی خالی بافشانی باشد وریش
بسیار دارد وصاحب فضل وعاقل وکامل
ورنگ او کندم گون باشد وسخت او از و بزرگ
ودندان دراز بالا باشد از کواکب آفتاب از بروج
اسد از طبایع سرد تر از جهات شمالی در روز
یک شبانی وازعدد چهل پنج وازرنگ سفید
از طعم شیرین وخوشبوی از الوان سفید وزرد
وازمکان بعید وازاعمی معدنی از ساعت چهار

ششم

ضمیر سؤال کند که چیزی در دست یا از زنی که
خواهد خواست یا از رنجوری که مدحال بود یا
از قابلی که دیر آمدن باشد یا از چیزی که فایت
باشد یا از پادشاه یا از مال که از دست
رفته باشد این شکل سبک بود و عجایب
و گنجته یابد و رنجور را هم مرگ بود چون در
خانهٔ ششم آید از قبل پادشاه باشد و
از جهات پای ستم شکافته فایده باشد و زن
حامله سلامت زاید و اگر سفری کند فایده
یابد و خواب راست آید احکام در قبض الخارج
دلیلت برخوانهٔ برادران و خواهران و اقربا
نزدیک است و برکت سفر نزدیک نیکو بود
و خانها و خصومت و مقام چون آتشکده و خوف
خوف و خطر چون سیاست کاه و قبل کاه و آنچه
بدین ماند از نیروج عقرب یاد کواکب حریح و از همه
ربع شمالی و از شرقی با از شهور هر ماه از عدد نه
روز از ایام سه شنبه از انواع بوی خوش از طعم

تلخ از طبایع گرم و خشک از لون سیاه از بقای
خوابها از شهرها فرخانه و مشرق دلها و دود
مولیان سیستان و کرمان و بارشیراز و کوفه
و بصره و بغداد و شام و دمشق از جواهر معدنی
از لونها سرخ یا سیاه چون اینها صفت الانسان
روی سرخ دنک و زرد یا لاازرق چشم خون ریز
و بدفعل و دزد باشد و بر روی زخمی باشد یا
دندانش شکسته باشد و مفلس بود و مفسد
و شریر و اگر در حرب افتد شر و فتنه بر خیزد ضمیر
سئوال کند از چیزی که از دست در رفته باشد
یا سفری یا فایده یا جنگ یا خصومت میان
دو کس یا رنجوری یا غایبی که در رسد باشد
یا خواب بد یا بیماری که بیم مرگ بود و حرکت قاصد
و دلتنگی و دشویش بسیار بود و چیزی که از دست
رفته باشد باز بدست بیاید اما سفر نزدیک
نیک بود و زن حامله زود خلاص شود اما زن
خواستن بد باشد و فروختن بها را یا بد بود و در

خانه

خانه نهم دلیل سفر خیر کند وازخانه هشتم خوف
بود غایب نیاید در احکام جماعت ≡ چهارم
≡ درخانه پدر وعافیت ازملک ومقامی کردن
ساکن باشد دلیل کند برکج ودنیسر وخیر وشر
که شخص ظاهر شود ازاین خانه توان دانست
خوانندرا وتل الارض گویند وغایب امید کارها
پنهانی وموضع دزدان وزندان باشد واز
بروج سنبله وازکواکب عطارد وازطعام شیرین
وازجهات مقوّب ازمشهور سه ماه عدد غیر
ومهور اردوزها جها رشنبه ازحروف میم ازالوان
ازرق یا بنفش ازدواب بوی خوش ازفصول صیف
حلم ونرم ونلخ ازشهرها خطا وکاشان و قسطنطنیه
وروس صفت الانسان مصری میاند بالا لون
سر سبیا ردیش کندم گون وعیار وزیرک کامل
وعاقل ومهندس وفیل سوف وکرد روی کوژ
وش نکشاده چشم خرد والا خوسیاه مو وبزرگ
بینی وبزرگ دندان وبلند اواز سوفر ومحنشم
ضمیر سئوال کند ازعافیت کارها یا ازغایبی

که برسد بانه تا از جمعیتی که در شادی بود و از زن
خواستش و شرکت یا از ملک و کسب و چیزی مدفون
و این شکل نیکو باشد در کارها و سفر و خرید و
فروش و طلب معیشت آنچه گوید بدین ماند
بد بود جنگ و دعوا را نیک و زن حامله را خوب
باشد و چون خانه نام افتد دو وجه را و شنبه باشد
احکام خوانند بر خوانده فرزندان و معشوقان و
شادی و اکل و شرب و نفس و شهوت و چیزهای
بیت المال پدر و صاحب نخوانده را مایل الوتل
گویند و زنان را بستن و مکاتب و حرکت و موافقت
و مشاورت و فرح و سخاوه و دعوی از بروج میزان
و از کواکب زهره و از طبایع کرم و تر و از جهات
مغرب سعد و از روزها آدینه و از وصول
حریف از عدد یک از ساعت ده از معادن
مس و مروارید و سیم از حبوب دوغن ها و شیرینها
از روایح مشک و کافور از شهرها سبزه وار و خجند
و کاشان و ستجاب و حاج و سمرقند و شخب

و بخارا

ونجارا وخارزدم ودد بند ونفلیسی صفت انسان
مردی سرخ موی وپاسنا ق وسفید پوست و
کسی که کارا هن با نفس خوب سیرت وخوش خو
با رنگ سرخ وسفید کوتاه بالای کرد روی انگ
کشاده سینه خمرخوار کوتاه کردن بی شرم خود
سرودست روی خوش قانم با نیز مردی سبز
رنگ که اعتماد را نشاید دلیل کند ضمیر سئوال
از فرزندان یا از خواند که درون عشق ورزد
با عشقبازی یا غایبی با کسی که از او چیزی گم شد
باشد یا از سفر کرده یا دنجور یا جامه نو بر بدن
وپوشیدن وطلب زنان کردن وانچه که بدین
ماند این شکل نیکو واز راهی شادی ورزن
کردن وسفر کردن وعشق وطرب ورنجور ورزن
حامله خلاصی یابد ودزد برده وگمشده بدست
آید وازفرزندان شادی بیند خون درخانه نو
افتد مطلوب زود بدست آید احکام خوانه
خوانه نسه وقدم ومواشی ورنجور وچهارپایان

مرد و دیخ و کارهای پنهانی و افتاد و چیزهای
تلف شده و دزد برده و خدمت کاران دیگر
و حیله و عداوة و فسق و فجور و شجاعت از بروج
جدی و کواکب زحل از روزها شب از طبایع سرد
و تر از جهات غربی از شهور هشت از عدد هیجا
از نوت سیاه آهن بند و جور جاهل از حیوانات
کنجد و قاقل و پیاز و اسفندان عکبن دلیل بود
و سار و مرغان و عقاب و هر حیوانی که سیاه باشد
درست و کرانشت خداوند کشت بسیار موی را
شاید صفت الانسان مردی میانه بالای
گندم گون کوتاه کردن که بر روی نشانی دارد و
بد فعل و بد خو بود باشد و سالوس و مخالفت
و دست و شر ابکرو فریبه و دراز روی و دراز ریش
بسیار سخن شکافته لب اموال بود و بر روی
وی زخمی بود و چیزی مرکب صندوق و
زن جامه ضمیر سؤال کند از چهار پایان خود
و غلامان و کنیزان و رسیدن غایب و از عاقبت

کار خود ما از رنجوری دراز یا از عقد و نکاح
وار بستگی کار و دل شکلی از جهة خرید و فروخت
و کارها نهایی و پوشیده که هنوز در عجب
باشد این شکل نیکو بود و بیع و شرو عقد و
نکاح و شرکت و بیع چهار پا بود و زندانی و
حاملة رنج پسند دزد برده و گمشده بدست آید
و سفری رنج بیند خرید و فروخت درد و زیک
شنبه نیک بود و در خوانه هفتم بمراد رسد
أحكام أنكيس این خوانه زنان و شریکان
بود این خوانه را ضد گویند و هر شکلی که در این
باشد ضد طالع باشد دلیل کند بر دعوی و
خصومت نامی و این خوانه وکیل مغرلبث و در زور
دهم کوشید و نکاح و عروس و تزویج و بیع و
شرا و اخر غم و محالفت نا شد و دوستان را بین
تو در ستاره از بروج حدی از کواکب فحل و آرسن
یکسال از طبایع سرد و خشک از جهات جنوبی بخس
از ایام سبه شناس از عدد سی شش از زندگانی
از بوم شمال نیکو با مکر و فریب خم و اندیشه از خوانها

چهار پا از نرخ نباتی روزی ارتشمرها چین و ممن
وحبشه باشد صفت الانسان دلیل کند بر
شخصی سفید پوست با سیاه وچهره بلند بالا
کشاده سینه وصاحب مکن برعادت دزد و
راه زن امّا دراز روی بنده وازاد باز کرده با
قبله خود در بنده کی باشد بدوش یا دندان
اورچمی باشد یا در چشمش عیبی باشد و پای
اورد بود ضمیر سئوال کند در میان دوش و
شرکاء و بخور وزن وحامله تا از چوبی که از دست
رفته باشد یا از غایبی که دیر آمده باشد و
دعوی یا حیوانی که بدست اید یا چیزی که تلف شده
باشد یا کسی که سفر کرده این شکل بر او بود دید
انچه در قبض او اید وزن خواستن و ملک خریدن و
نیکو نباشد و بخور را بیم مرده بود سفر را بغایت
بد بود و اگر در نیم باشد غایب بر سد و اگر ادکار
واقف گردد وحامله دختر زند و بیگانه را بخواهد نیک
بود احکام خوانده نشد خوانده نکبتست و مرگ و میراث

وسئوال

بیت المال زنان و شریکان و دعوی این خوانه
بغایت نحس است و شکل جماعت در این خانه بنابر
نحس باشد و هر چه از جسم دو بنامند و از بروج حمل
از کواکب مریخ کرم و خشک شرقی نحس ایام سه
شنبه از عدد بیت شش از سال دوازدهی
آهن از لون سرخ صفت الانسان دلیل کند
بر شخصی دراز بالا و دراز ناخن درشت سخن کشاده
سینه خمر خار و دندها جلاد یا قصاب یا ترک
یا ازرق چشم شتر بن سخن زشت روی بسیار نشاط
بدل بپندد زبان بفضولیهای بد تعلق دارد و بر روی
زخمی دارد یا در دندان نقصان داشته باشد
ضمیر سؤال کند از چیزی که تلف شده یا دزدی
باد عوی که بجنگ بود یا حیوانی که مفصود شده
باشد یا زنی بد فعل یا سفر یا زن حامله یا
او خوف خطر و بیم سخت این شکل بد باشد همه کارها
خواصه غایب و تلف شده و گم شده بدست
نیاید و دزد را هم بیم مرگ بود و زنگانی را خطر سبل

بود وبیع وشرا بد بود واز ملول بودن حذر باید بود وان
حاجت روا شدن بر آید وسد وحاجت روا سود انجام
بیاض خوانده سفر ودروغ علم دین وتعبیر خواب
وعادت دشمنان پادشاه وسفر دریا ونقل حرکت
از جائی بجائی یا از شهری بشهری یا از دینی بدینی
شدن از سن یکسال از شهور چهار ماه از ایام
دوشنبه شمالی سعد از الوان سفید از جواهر
لؤلؤ سه کانه از اعضا سینه مشهور است صفت
الافسان دلیل کند بر شخصی مؤنث وملذ کر ممزج
بزرگ سر وکوتاه کردن سفید پوست خندان
روی سخن شنو نیکو طبع کوتاه قد بسیار شرم برده
یا زکوده روی پوسته ابرو که پوسته عرق پیشانی
وجگر کبود وغروب ومحبوب القلوب است ضمیر
سئوال کند از سفر وغایب وعلم ودین وخواب
وخورد ونکاح نیکی جمیله وبیع وشرا ومسافر این شکل
نیکوست وممزجیت وصورت خوبیست ومرادها
حاصل لیکن تاخیر وجلد شکلهای ابی وخاکی فی الجمله

بکواه نیك نظر باید کرد واکر در دل این شکل بیاید
بود یا فتن مراد مشکلست احکام ذ خوانده سلطان
وشغل پدر وما در و پسر عم ومراد یا فتن از ملوك
وحکام وامرا وانتقامات ودنل دیم واعمال دیار
از نوح اسد از کواکب فتا یکرم وخشك ومشتری
سعد وصفی از ایام یکشنبه از شهور سر ماه از سنین
یك سال از جواهر یاقوت از لون زرد صفت
الامناد دلیل کند بر شخصی دراز بالا اندك چشم
کرد دوی دراز موی ناخوش سخن طاهر خس بود
ضمیر سئوال کند از پادشاه وشغل عمل د
خوانهٔ سلطان یا سفری مبارك واندیشه
از اکابر یا چیزی ضایع وکم شده وکر بخشد بر
بدست آید وغایب در بیاید واز پی سفر رود
یائی نایودی بزرك نکاح را اختیار است وهر کرا
این شکل بزاید پادشاه اورا دوست دارد و
در خدمت ملوك خوب آید احکام بر خوانه در
وغزت وشرف دوستان ومعشوقان وامید

وارث او بزرگان وحیاه وسعادة او بیادران و
بیت المال پادشاه وخوانه وزرا ووالیان وزیر
دستان پادشاه از بروج میزان از کواکب زهره
از ایام آدینه مغربی سعد از جواهر منتمر کیفیت
الانسان دلیل کند بر شخصی میانه بالا سفید
شیرین سخن عزیز نفس مانند وزیران ودانشمندان
ارشیاری شرم مونث درست دین دار از ابرو
ریش ضعیف چشم دلبل کند بر نیکی ضمیر سئوال
کند از زنان وغایب واز چیزی که مدفون است
وامید از اصحاب دیوان واز چهارپایی که بقبض در
آورد تا چیزی که از دست بیرون رفته است یا
مامله یا غایب که باز آید با چهارپایان واسپان
ما مور چشم این شکل چون در دهل غلبه کند حزبی
در دو نبا شد و نیز دلیل کند بر غم واندوه واز
تزویج ونکاح مبشر کرد اما محمدی نبا شد و بر فساد
انجامد و بعضی گفته اند که بقمر و سرطان منسوب است

دبی

دلیل کند بر سیدن غایب احکام ۳ خوانه غریب
و دبوانگی دشمنان و چار پایان بزرگ سم و کینه
و تلف شده و از جمله فرزند از برج جدی خشک
ایام شنبه از درد سیاه و کهن صفت لاذن
دلیل کند بر مردی دراز بالا دراز ساق دراز
کردن دراز بینی کوچک سر بزرگ و پیش مجالست
کند بوزنان صاحب مکر از معیل مرد و دیدار زن
سفید ضمیر سوال کند از سفر و غایب و تلف
شدن زنان یا چیزی دزد برده و کرخینه و نکاح
و بیمار و بیرون فرستادن چار پا با زنی مطلقه
با مرد دروغ گو یا ترس از دشمن یا دل تنگی یا کاری
بیفاید دلیل کند بر خرمت و شکستگی در سفر
بیمار را و نکاح کردن بد باشد و گشاده باز یست
نیاید و اگر در دوازده هم افتد زندانی خلاص شود

احکام : نهی الحد خانه نفس سایل و شواهد
و طلب کردن و چیزها و او حکم خوانه اول دارد و او
و ندالوند کوید قوه و نفس از این خانه توان خواست

واز خوانده واین خوانده را طلب کوید از بروج عقرب
از کواکب مریخ از ایام سه شنبه سرد و نر شمالی نحس
صیفی از شهور سرما ه از جواهر آهن رنگ از الوان
سرخ از عدد ده صفات الاشیا دلیل کند بر شخصی
مذکر و مؤنث نیکو روی نورانی کوچک سر و سیاه
چشم نه فربه نه لاغر کشاده سینه بزرگ دهن و دندان
وسیاه موصاحب بشرف سفید پوست دروغ
کوی بقول دیگر بر شخص دراز بالا کندم کون ضمیر
سوال کند از غایب یا تلف شده یا دزد یا
حیوانی یا انکه سفری از کار یا دشاه یا از ولایتی
وخاهری مرغوب یا کسی یا از نکاح یا حامله یا بنا
نهادن این شکل نیکو بود هر چیز که امید دارد
برسد و بر نوذیک سلطان وفتن در چه افزاید
ونکاح زاید بود حامله پسر زاید غایب بزودی
برسد بیمار بهتر شود گرفته رکم شده بدست آید
بنا نهادن نیکو بود در هر خوانه که این شکل برآید
خوانه زیادت کند احکام : عنیه داخل این

خوانهٔ مطلوبست ومقصود وسئوال مآل وحاصل
کردن چیزها وکواه دوازدهم است مطبع خوانه چهارم
است وخوانه غایب وخوف وخطر ونکبت ازین
خوانه وازخانهٔ چهارم قوات دانست ومطلوب در
دویم وچهارم بود بطبع ازبروج سُتبله ازکواکب
زهره ازایام پنجشنبه وادینه ازعدد شش ازجواهر
یاقوت ازالوان زرد صفت الانسان دلیل کند بر
شخصی دراز بالا باریک ساق کوته روی بروی
مایل موی دراز بروی پیوست دراز دندان
دراز انگشت دراز بینی فراخ دهن بسیار سخن فصیح
زبان کرا این صفت دارد ضمیر سئوال کند از حال
خود یا غایب یا بخور یا زن حامله که دختر اید یا پسر
است یا اشتر وجنگ وخصومت با خرید وفروش
یا با کسی نزدیکی کردن یا نکاح یا حامله شکونیست
وکر بخیته ودزد یک بدست نیاید واگر بسیار بگزارد
کند شکونیا شد والله اعلم احکام اجتماع ز خوانهٔ
ما نزدهم است ومیزان عمل ورمالان این شکال را
سهم الحرکت گویند بطالع ونفس ناظر است کو

سعد بود وقوة روحاني دهد از بروج جوزا از کواکب
عطارد واز ابام چهار شنبه طبع کرم ومزاج از
عدد شصت شش از سنین یکسال از شهور سه
ماه از ساعت یک صفت الانسان دلیل کند
بر مردي دراز بالاي باریک بناگوش کشیده دراز
بلغمي بزرگ دندان باریک ساق اندک محاسن
ضمیر سئوال کند از غایب یا از سلامتی خود ومسافر
کردن وخصومت درمیان وي ودیگري باشد یا
از زندانی تا از حامله یا عشق باکسی ورزد ومسافر را
تعطیل افتد ودر آن سفر رنج بیند وهر چیز که خواهد
بدشواري جوید وهر چیزي که خواهد نیکیت
مکر بیمار را وحامله را هم نابود دشوار بود فصل
احکام طریق : غافقت الغافقت است دلیل کند
بر نجات کریخته وکلید همه چیزها اینست ودلیل
به بدکاریها وزمین که در وظلم وبیداد بسیار
باشد از بروج سرطان از کواکب قمر از طبایع سرد
وتر وشمالي سعد از ابام دوشنبه از عدد نود

یك از ساعت یك از ایام یك از جواهر ابی از الوان
کبود صفت الانسان دلیل کند بر شخصی میانه
و نیکو روی کشاده دندان بدل نزدیك اندام
خشك سفید پوست کوتاه موی کبر روی و بی
نشانی داند و میانه شرت دوست که پیوسته
در سفر باشد و سفر نزدیك بود ضمیر سئوال
کند او سفر نزدیك یا از میانه عذر انکه تختی
یا غایب یا مکشده و چیزی از دست رفته این
شکل دلیل کند بر شادی و سرور و سفر در
هر حال بقوت ضمیر حکم کند در نکاح و عروسی
و میانه را انتقالست و بیع و شرا کرفتن قطع بر
طرف شود و الله اعلم باب در منسوبان شما
نزدیکانه بدانکه نقط که افتادم بدانیال
دسید یك بود و مربع و ان نقط رکنی شرقی و
رکنی غربی و رکنی شمالی و رکنی جنوبی کنجها
رکن باشد چون او را چهار در چهار ضرب کنند
شما نزدیکان شود و ان شانزده خانه ابصد حال
بسنجد است خانه اول نفس و روح و جسم و همه
حال با نعبتر است که او را مقصد اشیا کویند

خوانه ۲ معاملهٔ خال وقدوم غایب ومقصد
ازاین خوانه بود خوانه سیم فعل حرکت نزدیک
وبرادران وخواهران وهم نشینان وبیان هیچ
احکام راست نیاید وقرب وعدد واتصال
وانفصام ازاین خوانه کویند خوانه چهارم عمر
وزنده کانی پدر وملک وعمارت وزراعت
ومقام وعاقبت این خوانه راست کما صل چهارات
خوانه پنجم ۵ اولاد فرزندان ورسولان وهدیه
وخط وخبر این خوانه راست وسر رمل این خوانه
است وخوانه سفر است وفصل تابستان خوانه
ششم خانهٔ رنج وغایب غلامان وکنیزان و
مرغ وکوسفند وسحر وغرام وخوانهٔ خون است
ومال از این خوانه است وخوانهٔ عقل بها راست
خوانه هفتم خوانهٔ شریک وزن وضد وزدد
وغایب وقرض خواه واین خوانه برودت بلغم است
وفصل زمستان از این خانه کویند ومقصد
اشیاء اینجا است وجمعی کویند که اول است

دیکر

وبیش از این صفت است که هر دو خانه مقصد
اشیاء است اوّل انکه در هیچ جای این شکل و
شکل اوّل حکم راست نیاید و دلیل انکه خوانه
هشتم خوانه مرکست و میراث وقوه ودفین این
خوانه را بود و بفضل خزان ماند خوانه نهم
خوانهٔ سفر و در و علم دین و تعبیر خواب و این
خانه میراث از خانه اوّل و پنجم ستاند خوانه
دهم خوانهٔ ما در و شغل عمل سلطان کرید
او استدلال یابد و این خوانه میراث از خوانه
دویم و ششم ستاند خوانه یازدهم خوانه امید
از دوستان و مال از بزرگان و عمل نوکران و این
خوانهٔ میراث از سیم و هفتم ستاند خوانه دوازدهم
۱۲ چها و پایان برزك و دشمنان و زندان و ان
خوانه میراث از خها دم و هشتم ستاند و این خوانهٔ
۱۳ و طالب و سایل و این خوانه گواه اول و پنجم
و نهم است ۱۴ مطلوب و سئوال این خوانه
گواه دویم و ششم و دهم است ۱۵ میراث و قاضی

رمل است کواه سیم وهفتم شانزدهم ثابت
العاقبت است وان خانه کواه چهارم وهشتم
ودوازدهم است باب درشکن بیوت وان
نه فصل است فصل اول درشکن وشکن

اینست ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶ ⫶
طریق نهاده اند وچون صاحب بحره ساذ
ممزوجه است واین شکین واجب بود باو نمائیم
فصل دویم درعنصر صغرا آتش وباد واب و
خاك بدان که آتش یکی باد ۲ اب ۳ خاك ۴
واین عنصر ازده نکذرد وچون معلوم است که
نقطه که بدا نیال فرود آمد مربع بود اما یك
نقطه بود وباز چهار نقطه شد وهر نقطه اینست
ونقطه آتش یکجاست وان اینست ۵ باد چون
به او جمع شود اینست ۵۰ وچون بخاك جمع شود
بدین کونه ۵۰۰ وعنصر صغرا این بود وچون
عدد برسر هم بری ده عدد باشد واین عنصر

عود

چون ساکن نمیکرد امّا در دایره عدد بازیکاری
آید دلیل دیگر آنکه آتش ۱ ماشد باد ۲ و آب ۳ و خاک
۴ بدین قیاس بدانکه طرح نه است که چون
بدانی که عدد آتش چند است و طرح آتش
کنی تا یک نماند و باد و آب و خاک بدین قیاس
کنند بدانکه طرح نه است و باد ده طرح آب
یازده است و طرح خاک دوازده است و این را
عنصر طرح تولانی گفتند و بجای خود احکام
او و ضمیر از عنصر گفته شود **فصل سیم** در بحث
و سعد اشکال بدانکه شکلهای منقلب و از
ده است و شکل ثابت چهار از برای آنکه
چون ایشان را سرکون کنی از حال خود بگردند
شکل **فصل** چهارم در خارج و داخل و نر و ماده
کی و شبی و دوتی اشکال بدانکه شکل داخل
است که عنصر آتش ندارد و شکل خارج است
که عنصر آتش دارد و اشکال داخل نشان شب است
و اشکال خارج نشان روز است و نر و ماده

شکل هم بهمین قیاس ما باید اعتبار کنی که این
شکل بر توان نراست و دویم ماده ⁝
نر باشد ⁝ ماده فامت نر باشد و هشت
باده و پنجم در مراتب رمل نود و شش است
چرا که شانزده شکل است هر شکلی با فرد و زوج
۲۴ باشد ۳۲ فرد ۳۲ زوج ۹۶ باشد
و عدد اسم و انیال هم نود و شش است و
بدانکه مراتب ۲ ۰۰۰۰ رباعی است که این باشد
⁝ وخماسی که این باشد ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ وسداسی
که این باشد ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ وسباعی
که این باشد ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ وسمانی که این
اکنون می باید که چون رمل زده باشد بداند
که در چه مرتبه است همچنان نظر کند در خانه
اول از شکلها کدام نشسته است یا غیر یا خماسی
باشد است یا سباعی یا شمانی بدان خواند اول
اورد باز نظر کند در خانه اول با همان شکلست

تا الخواتم

یا از خوانه بخوانند تا ثابت شود مثلاً دملی زده باشد
در اول شکل خماسی ششتر بود نظر در خوانه
پنجم کردیم شکل سدانی بود و یازد رششم نظر
کردیم خماسی بود و ششم و سیزدهم را هم خماسی
چون ده شکل دو شکل گواهی بخماسی داده اند
دمل دوم رتبه خماسی باشد و بیشتر ضمیران
پنجم است اکنون حکم از مراتب است که معلوم
کنی که شایل از کدام خوانه گوده است و ذوالهای
چها را کونه که بدان تعلق دارد هر چها را شکل
مراتب بستاند و طرح کند انچه بماند بخوانها قسمت
کند انجا شکه به ایستد حکم از خوانه و انشکل باشد
مثلاً اگر دملی زده باشی و معلوم شد که مراد
از خوانه پنجم است شکل اول و پنجم و نهم و سیزدهم را
که چها در مراتب گرفتیم و بیست عدد بود پنج پنج طرح
کردیم B باقی ماند گفتیم حکم از خوانه پنجم است د
شکلی در او هست اکنون ابدا ن که چند دلیل گفته اند
و ما هم را بیان کنیم دلیل دیگر است که چون از دل

رمل زدي نقطها فرد او دا بشما روبين كه چند است
وكدام مراتب با زيد بدان محايد بدانكه مراتب رمل
از اول وجها بكمتر نيست وبيست هشت از مرتبه
سداسي بود بدليل انكه خماسي پنج است وپنج دا
چون در پنج خوب ضرب كني بيست پنج باشد
چون بيست است البته ان رمل در مرتبه سداسي
بود ودر بيست شش نقط بنا شي در دكري نبايد
اكنون حكم ان در ان شكل سداسي ثبت كرده
رمل بوده واز دكري نباشد واو مرتبه از ستاده
نكردد ودليل دكر انست كه مراتب رمل را بشمار
وبه بيند كه در ان مرتبه است **مثلا رملي**
زدي ومراتب ان رمل ٩ بود ٩٠٦ اربع وهفت
نرسيد كويم رمل در هر مرتبهٔ سباعي است اما
در كتابها خلاف بسيار است وكفته اند اصل ثبت
كه از پا باشد واعتبار در مسئله اولست وبا
از او فصل دكر اكر كسي از براي زنداني زود
خلاصي شود واكر در ٤ تا ٨ تا ١٢ شكل داخل

امين

امدان شخص در زندان ثابت باشد ÷
اید و اشکال ۴ و ۳ ۱ داخل باشد چنانچه
بکشندش یا نرسند که خون از تن او بیرون اید
واگر ÷ ما ÷ در دهل بیاید پس همین حکم دارد
زندانی اگر سوال از خوف و خطر باشد در هفتم
نظر کند اگر خایج باشد با کی نباشد از خوف
بیرون اید اگر داخل باشد حذر کند اگر سعد
باشد شکست اگر نحس باشد بسیار بد است
واگر منقلب باشد هر ساعت نوعی باشد
÷ در هشتم بسیار بد است زندان اگر سوال کند
از بند و زندان نظر کند اگر ÷ در کجا بند
اگر در خواهی ۱۲ شکل سبک خشسر است و در
خایج سعد باشد محبوس نشود خلاص شود و اگر
یکی از این اشکالها در خانه باشد و در جای بد نگرد
کرده باشد سرانجام بد شود اگر محبوس است داخل
یا ثابت دلیل محبوس باشد و دیرگاه
در بند بماند زندان اگر پرسند که محبوس چند

دو نزد در بند است از عدد ۱۲ گویند و زندان اگر
⁘ و ⁙ در رمل غلبه کند و در هوا ۱۲ قرار
گیرد و در اول ۳ و ۴ و ۶ و ۸ و ۷ ⁙ باشد
دلیلست که محبوس در بند بمیرد و اگر این دو شکل
منقلب باشد محبوس خلاص شود باز در بند
افتد زندان در احکام زندانی رملی بکشد
و نظر کند در خانه ۱۲ تا چه شکل از مدخلست
اگر شکل خارج باشد و سعد مثال این ⁙
دلیل کند که از بند خلاص شود بزودی و
آسانی به تقویت بزرگان و صالحان و اگر در
خانها گواهان وی خارج البته بزودی خلاص
خلاص شود بیاری کردن بزرگان یا به اختیار و
اگر خارج نحس باشد مثل این ⁙ و گواهان
او خارج سعد باشد خلاص شود بی اختیار
خصم و اگر گواهان نحس باشد مثل این ⁙
دلیل کند که نیکی را بیم هلاک باشد و اگر شکل
داخل سعد باشد مثال اینها ⁙ ⁙ ⁙
تمام

تا مدّتی بماند اما وبرا هیچ باک نباشد واگر داخل
نحس باشد مثل اینها ⁝ دلیل کند که دربند
دیر بماند وامکان باشد که خلاص نشود تا هلاک
شود واگر ثابت سعد باشد مثل اینها ⁝ ⁝
⁝ دلیل کند که دربند دیر بماند تا آخر اوینک
بود واورا هیچ باک نباشد واگر ثابت نحس باشد
مثل این ⁝ دلیل کند که دربند بماند واگر
گواهان او نحس باشند بیم هلاک بود واگر
منقلب نحس باشد مثال این ⁝ ان بندی
از بند خلاص شود واگر منقلب سعد باشد
مثل این ⁝ دلیل کند بر نیکی احوال بندی
امّا کاهی دربند باشد وکاهی نه واورا در بند
مضرّتی نرسد وعاقبت خلاص شود زندان
اگر خواهی بدانی که زندانی چه سبب دربند است
نظر کند در خانه دوازدهم تا چه شکل امده است
ودر کجا نکرار کرده است اگر در خانه سیزده
نکرار کرده از انجا معلوم کند واگر در خانه اول نکرار
کرده باشد بر سبب نفس خود بود والله اعلم حبس

تا ۱۲ واگر یکوار از ۱۳ کوده باشد واگر در شش
و دوازده این ۲ ما این اجتماع ۲ بوابد دلیل
کند برنید و نجنبی واگر ۲ ما ۲ نکوار کند
دلیلست که معاودت کند بر سبب دشمنان و
جها و یا بان بزرگ بدین سان حکم کند که البته
خطا نباشد فصل اگر کسی از مرده و زنده کی
غایب سوال کند باید اندهم و هشتم شکل
تولد کند اگر ان شکل سعد باشد و در خا
نهم سعد باشد غایب زنده باشد و اگر در
۸ باشد بیم مرگ دارد خاصه اگر شکل نحس
باشد و اگر این شکلها باشد ۳ ۲ ۲
و در دهل غلبه کند غایب بیمار باشد و خبر
غایب نشنود شکل پنجم مراد او گوید و طریقه
ان چنانست که او تاد دهل بردارد و امهات سازد
و دهل را تمام کند و این شکلها با یکدیگر ضرب
کند و شکل حاصل کند و از عدد و جوانب دروی
گوید و حکم کند هر گاه طریق ⁝ در ۷ افتد دلالت
کند

کند بباز کشش غایب بسلامت بازن بامرد
همراه او باشد و نیز دلیل کند که غایب مرده است
و باز میگردد بسبب بیماری کسی زندان دیگر
اگر هشت افتد حکم کند بصلاح که دوستان
موافق بدست آورده باشد و اگر ذنب و اگر
در هشتم افتد مال او را ظالمان ببرند ۷
و ۹ ذنب باشد دلیلست که غایب نرود وطن
و کسان خود کرده و اگر ☶ در ۷ و ۸ افتد
دلیلست که با جماعتی وصلت کرده و دوستی کرده
است وفا دارد اگر ☵ بود غایب زود بیاید
و اگر درد و از دهم شکل نحس باشد غایب را تنگ
کار شده است و یا درد دست جماعتی است
و اگر ☳ در ۷ افتد حکم کند بر پریشانی غایب
کند و تدان اگر پرسند چگونه سازند که قدر و
شود یعنی امهات مانند باشد اول را با پنج
ضرب کند ۲ را با ۴ ضرب کند ۳ را با ۷ ضرب
کند و ۴ را با ۸ ضرب کند تا چهار شکل حاصل

حاصل شود و ان چهار شکل را امهات سازد
و رمل را تمام کند که قد و خواهد شد یعنی
شبات و امهات خاصه کردد ☰ ☱ ☲
و در رمل غلبه کند غایب بیمار باشد و خبر
غایب از عدد شکل پنجم مراد او کوید و طریقه
ان چنانست که اوتاد رمل را بردارد و امهات
سازد و رمل را تمام کند و این شکلها با یکدیگر
ضرب کند و شکلی حاصل کند و از عدم وجود
☰ در واحد بود حکم کلی بر جماعت کز او
دو شکل شده است. آفتاب زحل بهم دشمن
زحل ماه دشمن روشن. باز مریخ زهره دشمن
با تو این رمل را کنم روشن. دشمن مشتری
زحل باشد بهرد و او انچنین محل باشد. ضد
مریخ را عطارد دان. کودم از دو انبال رمل عیان
هست مریخ دوست با خورشید. و انکه زهره
با زحل جاوید. پس عطارد با قتاب شمس
هر دو را دوست دوستی با جان. شمس را دوست
با قمر میدان. والله ولی التوفیق بالصواب

تم

بسم الله الرحمن الرحيم

باید دانست که نقاط اربعه را حالهاست باشد
که چون نقطه از فیضان حرکت بهر خانه که منتهی
شود حاکم حالهٔ آن خانه را طلب باید کرد آن حالهٔ
نقطه موجود است از سهم نیز شبانی و صور تلی
دارد و آن نوع حلبم رسد خاصه که حالهٔ در دو
تدبیر یا از اوتادی باشد یا بطالع ناظر بود
و قوی و حالهٔ حکم بر عدم مسئولات فانهم و حالهٔ
عبارت از عمان نقطه است مثلاً حالهٔ آتش
است کرم است و باد : و جمع بقالها را
چهار حالهٔ است چنانکه حال : و احاکم مالهٔ سرشت
: باقی بدین قیاس و دیگر هیجنانکه نبات
کارها در وجود حالهٔ است بطلان کارها در
وجود نقطه ساقط است و آن ۶ و ۸ و ۳ است
که منع جمیع مهمات با اینها وجود با اینهاست
و جمع لطیف اصل انکه کیسهٔ آتش اوّل باد اول بود
و آتش ۲ باد ۲ و آتش سیم باد ۳ و ۴ باد ۴ و
همچنین در باب آب و خاک بدستور و جمع دیگر

کیسه هر آتشی بادی بود که بحسب تسکین بعد از
وی بود مثلاً شخصی نیّت مالی کرده باشد
و نقطه ۱۵ باتش اول منتهی شد باد اول طلب
کند و آتش و باد ۲ اگر نیّت حرکت نموده و
باتش اوّل منتهی شود اسد ۳ را طلب باید
نمود و اگر نباشد فاد ۳ و اگر در مرکز موافق
باشد مطلوب بحصول رسد و اگر نباشد
بمجالش باید رفت اگر موافق مطلوبیت از عدد
و مزاج و غیره از او بگویید و جهتی بگر انکه از اصل
دمل اگر نیّت سایل از نفسش باشد از اول وه
و ۹ و ۳ انمرتبه فرد روح بگیرد و شکل تمام کند
اگر در دمل موجود باشد و ناظر طالع باشد
جمیع مدّعائی که دارد بحصول میرسد مثلاً شخصی
سئوال کند که میان من و پادشاه ببین
از اول وه و ۹ و ۳ اشکالی حاصل کند
که نفس سایل است و از او ۴ ا و ۲ و ع شکلی
که حاصل کند نفس پادشاهست و بهم ضرب
کند و از شکل سعد و نحس و داخل و خارج و نگرد

ناظر

نیا طرو ساقط و معدوم و موجود سخن گوید و
اگر از نکاح بود شکل نفس خود که اوّل و ه
و ۹ و ۳ ا شد بیرون آورد و از ۷ و ۱ و ۱ و
۵ و ۲ شکلی و از خوب هط و سخن گوید و گو
بود که مال من بیشتر است یا ذوحه من
اربع و ع و ۱ و ع ۱ شکلی بیرون آورد که کیسه
و توابع کیسه سابدا ست و ۸ م و ع ا و ۴
شکلی دیگر که مشابهٔ کیسهٔ زوجه نست و
اشکالی که از این بیوت بدو منتاورد مثلا
در اوّل ≡ نقطهٔ فرد او یکی و دو ۵ ؟ ≡
باشد نقطهٔ زوج او هم چنین خواه زوج و
فرد باید کرفت و شکلی ساخت و از او تلقیحه
هر دو سخن گفت بعد از این نوع عمل بسیار
پسندیده است و نیکوست و نقطهٔ مرکز د
سانید زاین مدّعا ست نیکو نکه دارد که
اصل احکام است فایده در حکم و زد برده و ن
≡ میباید و بدو شکلی که در خانهٔ شش باشد

اگر ح حاضر است از چیزی که دزد برده حاظر است
واگر غایب است ان چیز هم غایب باشد
ح در اول نشیند حکم نمود که اصل مال مالی
نرفته و در دست صاحب چیز است و دروغ
میگوید یا فراموش کرده و شاهد و نواظر
بمده طلبید و اگر ح در ع باشد تواند گفت
که در خانه خودش باشد خرزند یا معشوق
بود و اگر د ر ع باشد در دست غلام یا خدمتکار بود و هم بر این قیاس حکم کند و اگر
ح بصورت غایب باشد و در باطن باشد تواند
گفت که مال بدست دزد نیست بلکه بکسی سپرده
بحسب بگزارد ح و صورتا نگوید که مال عاریه از
ح و بگزارد و مکان او باید گفت و اگر ح غایب
باشد بصورت دزد مال را خرج کرده باشد
و اختیار از دست رفته و اگر ع اصل خواهد خرج
باشد حکم کند بر رفتن مال اگر شواهد و نواظر
گواهی دهند و اگر ح حاظر باشد و خواهد
که بداند که مال کجاست طریق دفاین بدست

کیرد چراکه هردو یکیست ان از ∴ واین از ∴
واکر خواهد بداند که مثال کم شده خواهد یافت
یا نه از ∴ وشکل که درخواند ۹ نشسته باشد
حکم والله اعلم بالصّواب فایده دربیان دزد
ایعزیز من که عاقل کامل بکیرد پیدا دزد کردد
چراکه چون دانستی که فلان دزد است توان
کفتن که دزدی ومکن که عدو شها شود و
ازارها رسانند وخصومتها ظاهر شود وچند ایکه
فکر رفتاین کار پسند پده نیست ومضرّتش
بیش از منفعت است وسیار علم باشد که همه
کس نتوان کفت بلکه کفتن نیست ازجمله خوف
مشادها مثل علم کیمیا وتسخیر وجفر وتسخیرات
کواکب وهناصر وملایکه واجنّه وغیره امیدم
بعمل دزد بدانکه دزد از ∴ است ورمّال باید
باید که کمان دارد حاظر کند ورمل بکشد
وبه بیند که ∴ حاظر است که دزد نیز حاظر
حاظر باشد درمیان جماعت ∴ حاظر نباشد
ودر باطن باشد درها واین مجلس غایب

باشد وچون معلوم شد که دزد ماظراست
نامش را معلوم کند ونزی وماده کی وشکل
همه اندام اویکویید وشکل دزد را اراول
سراو باشد ۲ کردن تا آخر که پای اوست
والله اعلم سبحانه اعلم بالصواب فایده
در اسامی اشکال ۱۶ گانه بدانکه هر شکلی
۱۶ گانه هر شکلرا بچند نام خوانده اند مولانا
حسن علیه الرحمه هر شکلرا بسه لغت ذکر
کرده یکی بعربی دویم بیونانی ۳ بدتر نزی
وما مجموع انجا ذکر کنیم وانچه مجهول اللغه
بود تا خبر کنیم بایراد لفظ هم چنین بانکه این
شکل ⫶ را بتازی لحیان گویند وبیونانی
کیطام وبدتر نزی لاکاغ وهم چنین کبران و
مروج نیز گفته اند واین شکلرا به ⫶ بتازی
قبض الخارج گفته اند وبیونانی املاغ وبدتر نزی
تلاف وهمچنین میلاغ ومعلوك واسود نیز
خوانند واین شکل را بتازی جماعت خوانند و
بیونانی افاده وبدتر نزی محك وهم چنین سلامت

بنز

نیز گفته اند و این ج را بتانی فرح و بیوفانی کو
ثلث و بربزی ثقاف و هم چنین سملکیت
و مسکست نیز گفته اند و این شکل را ب بنامد
حمره و بیوفانی مقاه و بیه و بربزی مطروس
و هم چنین احمر و اسطیکیله و این شکل را ز
بتانی بیاض و بیوفانی عسکران و بربزی
تاغی و همچنین امین و لبن و بروح گفته اند و
این شکل را ح بتانی نصره الخارج و بیوفانی
ایمان و بربزی اجلیل و هم چنین حلبد
و اکلید و بکتلا نیز گفته اند و این شکل را ط
بتانی نصره الداخل و بیوفانی فشمیر و بربزی
ثانیه گفته اند و این شکل را ی نقی الخد
و بیوفانی ذکره و بربزی اوداغ و هم چنین اشغر
و فلس الرمل نیز گفته اند و این شکل را یا بتانی
عبد داخل و بیوفانی ذکره داخل و بربزی قایم
و هم چنین ذکره قایم گفته اند و این شکل را یب
بتانی اجتماع و بیوفانی واکو و بربزی بیاران
و هم چنین امکیت و امندولان نیز گفته اند و این

شکل را : بنا بر طریق دیگر نامی تا لبید و به
ترتیبی آورید یعنی خرد هند از همه چیز
و بعضی او را به ترتیبی ما بقر روایت کرده اند
نعمه آبادان بیابان دریا کوهستان

در بیان رمل سالیانه چند کلمه مختصر بیان
کنیم تا بر طالبان روشن شود بعضی بدان
اعزه الله فی الدارین که رمل سالیانه را طوالع
بسیار است اما آنچه موثر است و بتجربه رسیده
نکته چند بیان کنیم اولا بدان که هما که وقت
که تحویل شد رمل ما بیدزد و قاعده متعارف
آنست که شکل ۱۰۳ و ۱۰۱ و ۱۰۲ که کلاه سر
میگویند امهات سازند و رملی تمام کنند
و بانیهمان قاعده امهات و رملی تمام کنند
ما وقتی که کلاه سر قاضی و امهات یکی شود دیوان
زمان ثابت رسیده اما کاه باشد که بدو

رملی

رمل ثابت شود او نیاد رمل را نیا رموده
خوب نمایند یعنی از ده اوبک ها رتمام
کنند و هو علی هذه القیاس تا از هر رمل
۲ اشکال بعمل آورند که ۱۲ اخانهٔ دشمن است
از این بمنگذرد پس حالات لها را زاین
سطرها معلوم کنند تا از سعادت و نحوست
و باز ند و رمل ۲ اولا او را بردارند و از
اوّل ما در رمل ۴ او ۵ از اول دانند اوّل تا آخر
شکل ۲ رمل اول و همین دور دهند تا حالات
سالیانه معلوم کنند و بان دوران رمل
۲ بگیرند بطریق مذکور تا چهار فصل تمام شود
و هر فصل ۱۲ سطر بیرون آورد و در برابر روز
و مزاج نیست کرد اما هر شکل را ضرب کن غایت
الامر ضرب نماید و در برابر مزاج آورند تا سال
آید و این وقت باید که حکم روز برون کنند و اگر
نه فصلی همان ۲ سطر است که مذکور شد و الله
اعلم بالصواب بباید دانست که نقاط چون
از میزان حرکت کنند بکجا میرود دست راست

یا دست چپ تا محلی که منتهی شود باین چنانست
که نقطه از میزان حرکت کند با طرف راست میرود
یا از چپ طرف راست که فاتحه سیزده کرد طرف
چهار آورده پس هر نقطه که ۱۰۳ میرود یا به ۱
میرود یا به ۹ پس آنچه به ۱ آمد یا به ۳
میرود یا به چهار و اگر به نه آید یا بر اول میرود
یا ۲ و هر نقطه که بچهار آورده آمد یا به یازده آید
یا به دوازده و هر چه به یازده آمد یا به ۵ یا به
شش و اگر به ۱۲ آید باید ۸ میرود یا به هفت
و نقطه از هشت نمیکند و چرا که مراتب نقطه
بیش از هشت نیست و چون مرکب است و نخست
الارض است هر نقطه که به انجا رسد سر نگون
و در انجا میشود فصل در سهم الغیب
و سهم السعادة بدانکه سهم الغیب آنست
که چون رملی زدی بین که شکلها که شمس و قمر است
و در کدام خانه از این خانهای رمل آمده و عدد
خانها بر سر هم بود و ۹ طرح کند بعد از ان
آنچه بماند از اول رمل بگیرد و خانها طرح کند

بعد

بعد از انجا کہ برسد سهم الغیب یافتند
و طریقہ سهم السعاده آنست کہ شکل اول کرد
و ۵ و ۹ و ۱ و ۳ تکرار کند ان سهم السعاده
است طریقۂ دیگر در سهم السعاده با تفاوت
و از منسوبات ان خانه خوشحال شود و مراد

ا	ه	ط	م	ف	ش	ذ	ب	و	ی
ن	س	ب	ض	ج	ر	ک	ص	ق	ت
ظ	د	خ	ع	ر	خ				

فصل در احکام دوازده

برده انچہ ما را بتجربه معلوم شده اگر جهار دهم
و دهم را با هشت ضرب کند داخل پیدا میشود
خارج له دُزد اگر کسی سئوال از دزد نموده باشد
اگر شکل اول در ع یا در له تکرار کرده باشد
و دویم داخل باشد مال نزد صاحب مال بود
و دروغ میگوید و در جای خود نهاده است
فراموش کرده است دزد اگر خواهی کہ بدانی
کہ مال در کجا فراموش شده است از تکرار دویم
گوید و اگر در ۳ و ۹ باشد در راه انداخته است

واکر در ۶ در مقام خود کذاشته واکر در پنج بدست
محبوب یا دوست باشد واکر در خانه ۱۲ بدست
دشمن افتاده است دزد اکر پرسند که مال دزد
برده است یا نه اکر این شکلها در هفت بود
و در ۲ تکرار کرده باشد سایل راست میکوید
و شکلها اینست ۸ و ۷ ∴ ∴ ∴ ∴ ∴ ∴ ∴ ذر
اکر خواهی بدانی که مال تلف شده است منقلب
بعضی شده است سعد به اختیار نحسی اختیار
دزد اکر کسی پرسد که موضع دزد کجاست
از شکل ∴ کوید که در کدام ربع فرار دارد اکر
∴ بنا شد شکل ۷ قایم مقام ∴ است اکر
∴ باشد شکل هفتم شاهد است دزد اکر
شکل ۷ در ۲ و یا تکرار کرده باشد در ۲ کس
باشد و در ۳ یا تکرار کرده باشد دزد ۳
باشد دزد اکر ۷ و ۸ هر دو در امتحان بکزارد
کرده باشد دزد و مال هر دو بدست بیاید
دزد اکر در ۷ تنها تکرار کرده باشد دست

بدست

بدست آید مال حاصل نشود دزد اگر کسی
پرسد که دزد در شهر است یا بیرون رفته
است خانهٔ ۴ خانه دیده و باید دید اگر داخل
و ثابت بود دزد در شهر است و اگر خارج بود
دزد بیرون رفته است و همچنین از شکل ده
باید گفت دزد اگر کسی پرسد که دزد از کدام
سرها
طرف آمده است اگر شخص دو جا باشد از در
دران آمده است و اگر پنج شخص باشد از غرب
خانه سوداخ کرده است و اگر ده شخص باشد از بام
برآمده است دزد اگر سئوال از یافتن مال
کند اگر شکل ۷ و ۸ در تصنیف اول نگرار کند
مال حاصل شود و اگر نگرار در تصنیف ۲ کند
مال در توقف افتد دزد اگر سئوال از دزد یا
از یگانه یا از خویش باشد و از نگرار شکل ۷
باید گفت و اگر از دشمن پرسد: صاحب
هفت خانه است و اگر در دو محل باشد دو ۲
و ۷ و ۸ و ۱۲ نگرار کرده باشد باید طالع پشته
باشد دلالت بر خوف از جانب دشمن و خانه

وگفتگو دزد اگر خواهی که بدانی که دزد چگونه
چگونه هست از ۲ ا حکم کند وقومی گویند که
از خانه ۱۰۱ حکم کند و خانه چنان باشد دزد
اگر خواهی بدانی که حال بر کجا دارد و در شکل
خانه شش اگر نگوار در خانه ۷ کرده باشد
بر وی دارد و اگر در خانهٔ ۸ بر کردن جنابچه
در باب جراحت شد و اگر تنها باشد قدم دزد
و اگر خواهی که بدانی جراحت بر کدام عضو است
نظر کند در خانهٔ ۷ اگر شکلی باشد که نقطه
فرد دارد و نگوار نکرده باشد آن دزد تنها باشد
نخم بر سر دارد و بر وی و اگر خانهٔ ۸ نگوار نکرده
باشد بر گردن دارد و اگر در خانه ۹ نگوار کرده
باشد بر کف دارد و دستها و اگر در خانهٔ فا
بر سینه و اگر در خانه ۱۰۱ بر پهلوی و نفی کارد
اگر در خانهٔ دوازدهم بر ناف و شکم و اگر در خانه
اول بر زانو اگر در دوم بر ران و در خانه
۱۰۳ بر زانو و اگر در خانه ۴ نگوار کند بر ساق

دزد

واگو درخانه ۵ برکعب واگر نکرا دنباشد همین
زخم برسر دارد فصل دزد اگو خواهی که بدانی
که دزد بکدام جانب رفته است نظر کند درخانه
ع تا چه شکل آمده است اگو شکل افتی باشد
بجانب مغرب رفته است واگر بادی باشد
بجانب جنوب باشد رفته است واگر آبی بود
بجانب شمال واگر خاکی باشد دزد خواهی
که بدانی که مقام غایب چگونه است نظر
کند درخانه ده وقومی راستادان گویند
وقومی راستادان گویند درخانه ۷ اگر
موضع مقصود است تا چه شکلی افتاده است
حکم کند از احکام دزد برده که مقام چنان
باشد دزد اگو خواهی بدانی که دزد ایمن
یا نه ÷ یا ÷ باشد من خواهد بود
که دزد در راه باشد اگو شکلها خارج باشد
حکم کند بر خوشی و آسانی راه واگو که مسخر
شود واگر منقلب باشد حکم برآمدن و باز
گشتن و فرود کردن واگر ÷ بود حکم کند

که از ان مقام بیرون اید و باز رجعت کند
بسیب میخوری اما اگر دیر باشد مادر
باشد طفرد یا باشد حکم کند که سخت میارک
باشد و بیت المال غایب از خانه حکم کند
و از نیکی و بدی و از دخول و خروج بشود و
از منقلب متردد مال باشد اما بخرج رود
دیگر باز بدست اید و شغل عمل غایب از خانه
از خانه حکم کند که او سخار است و بعضی
گویند که بیت المال از خانه اول که ان
و است و حال مدت غایب از ان شکل
که در خانه ۲ است حکم کند اگر داخل باشد
بیاید و اگر خارج باشد دیر تر رود و اگر ثابت
باشد هم بدان حال بماند و اگر منقلب باشد
باز بیاید و باز برود و اگر شکل ☰ در
برامده باشد دلیل کند که غایب بیاید
دزد اگر خواهی که بدانی که دزد در شهر است
یا بیرون رفته است نظر کند در خانه چهارد

گردان

که دران جا مه شکل است اگر خواهد سعد باشد
مثل این ⁘ دزد از شهر بیرون رفته است
باختیار بارادت خود بی ترس و بیم اگر خواهد
نحس باشد مثال ⁖ دزد در شهر میرود
رفته است بی اختیار و ارغایب ترس و اگر
سعد داخل باشد مثال این ⁖ دلیل
بود که دزد از شهر بیرون رفته است بی اختیار
و بی ترس و بیم و اگر داخل نحس باشد دزد
در شهر است اما ترس ناک و در خانه تاریک
پنهان هست و اگر ثابت سعد باشد مثال
این ⁖ دلیل بود که دزد بدانست
که از شهر بیرون رود اما هنوز نرفته است و اگر
ثابت نحس باشد مثال این ⁖ دزد در شهر است
ان باشد که بیرون رود و در دل باشد و اگر
منقلب نحس باشد مثل این ⁘ و بدانست
دارد ولی اختیار و ارادت دزد اگر خواهی که بداند

دزد از کدام بیرون رفته است نظر کند
در خانهٔ چهاردهم اگر چه شکل ۱ مده است
اگر اشکالهای اضافی باشد مثل این
دلیل بود که دزد بجانب مشرق
رفته است و اگر اشکالها هوا بود مثال این
دلیل بود که دزد بجانب غرب
رفته است و اگر اشکالها خاکی بود مثال
این دلیل بود که دزد
بجانب جنوب بیرون خواهد رفت و اگر
اشکالها مثال این دلیل بود که دزد
بجانب شمال بیرون رفت اگر دزد خواهی
که بدانی که دزد چه چیز برده است نظر کند
در خانهٔ شش تا چه شکل مده است و کانی
و معدنی و نباتی و حیوانی مثال این شکلها
باشد که نموده ایم دلیل بود
بر اینکه کانی باشد و معنی بعضی اشیا یافته
و دلیل کند که آن چیز کانی باشد

[illegal] دلیل بود که ان چیز خوانی
بود [illegal] وچیزهای سخت درشت
نیست [illegal] فصل اگر خواهی که
بدانی که چه کس دزدی کرده باشد نظر کند
در خانهٔ ۱۲ و انرا نجا بگوید که صاحب سرود
باشد **فصل** قومی دیگر گویند که از ۸
که شریف است بر مزاج ان باشد از اشکا
لهائی که پیش ازین گفته شد **فصل** و اگر
خوانی که بدانی که چه کس دزد را بگیرد نظر کند
در خانهٔ اوّل تا شکال اُمده است ازانجا
حکم کند که شخصی چنین باشد **در احکام غایب**
اگر پرسند که غایب چگونه کسی است هر
شکلی که در هفتم باشد صفت ان شکل است
غایب اگر پرسند که بچه کار مشغول است
در اوّل باید دید که شکل است و بکدام کوکب
است و انفعل و عمل ان شکل گوید **غایب**
مثلاً اگر [illegal] بود بکارهای خیر و عملهای نیکو

مشغول باشد غایب واگر ☽ بود خریدن
و فروختن بود واگر ☽ بود طالب مشق و
فجور مشغول میباشد و باقی شکلها را
بدین سوال است غایب اگر پرسند که غایب
زنده است یا مرده است اگر این شکلها
باشد ☽☽ ☽☽ ☽☽ ☽☽ درطالع
غایب باشد و بگوار در خانهٔ سعد کرده
باشد غایب بسلامت و خوشدل و زنده
باشد و این شکالها باشد ☽☽ ☽☽ ☽☽
☽☽ ☽☽ ☽☽ ☽☽ غایب شد و وفات کرده
باشد و آمدن و نیامدن غایب از جدول
عدد گوید غایب اگر سئوال از غایب کنی
که زنده است یا مرده است ☽☽ ☽☽ بنیاد مرده
است غایب کسی سئوال کند از غایب که دارم
بگماه دیگر میاید یا نه ۲ و ۷ را ضرب کند
داخل میاید خارج میاید غایب زنانی می
می فرماید در احوال غایب که دران زمین که

هرز

هست مقیم خواهد بود یا نه یا بیرون خواهد
آمد رملی بزند بنام ان غایب مشروط انکه بدانی
که زنده است تا حضار است آید زود خواهد
آمد نا دیر بعدد روزها بعدد هفته تا
بعدد ماه یا بعدد سال بدو اید نگاه
کند یعنی ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و انچه که
در رمل آید در ۱۰۳ ضرب کند و انچه در هفت
باشد و در ۱۰۵ و انچه در ده باشد در ۱۰۶
ضرب کند و انچه در ۱۰۶ ضرب کند و انچه
از اوّل و سیزده بدر اید اوّل سازد و ۴
و ۱۰۴ دویم سازند و ۷ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و احوالش
که ثابت امر غایب است و از انجا بداني
که نشسته یا ایستاده است یا زنده است یا
مرده است یا انکه چکار میکند و هم چنین
از جهار اوتاد و دو شکل بدر اید که ۳۳
سائل از ان میرسد و حال او و انچه در انست
او در روز ماه و هفته و سال و جمله و چه از ان
میتوان دانست هم زنانی در میان غایب که
زنده است یا مرده است نظر کند در شکل اوّل

و ۹ اگر یکی درچها رباشد یعنی نگرا رش
حکم کن برحیات واگر درهفت باشد وخمس
خارج حکم کن برممات غایب زنانی کوید
ازحال غایب وچون ازقدوم غایب برسد
درخانهٔ اوّل نگاه کن اگردرده واما نگراد
کرده است دلیلست برقدوم غایب واگرشکل
هفت وده درشکل ۴ باشد داخل درقدوم
او درزیک نبوده واگرشکل دو ۹ باشد یا ۳ یا ۱
وشکل خارج نباشد او درراه باشد غایب
دراحوال مسافر پرسند که مسافر بکدام طرف
خواهد بود و درشکل اوّل نگاه کنند: ز
بکدام شکل و بکدام خانه بپوسته است
دلیلست کران سفر از پادشاهی مسکند و
ازبزرگان اگر شکل زحل بپوسته است یا
بندگان وهندوان وخشان واگر شکل
مشتری پیوندست با شراف وزرا بود واگر بشکل
عطارد پیوندست با دبیران وما دینجانان واهل علم

واهل

قلم خواهد پیوست واگر بشکل مزیخ پیوند است
با اهل صلاح یا منکان یا دزدان و قتالان و
وحلالان دکاروان بهتر که بود و اگر بهیچ نرسیوند
در هیچ خانه مکرر شود ازان خواهد رفت

در احکام غایب واگر درخواند هفت لا شکل
خارج سعد باشد مثل این ⁘ دلیل کند
بر یکی حال غایب و رفتن از مقام و نیت حرکت
بی اختیار و اگر ثابت سعد باشد مثال این
⁘ در خانه اول ع وع دلیل کند
کران کر بخانه در شهر باشد باختیار خود پنهان
شده است و متحیر بود از جهت رفتن و با زید است
ایدا ما در پرگاه و اگر داخل نحس باشد مثال
این ⁘ در ع وع دلیل بود کران کر بخانه
در شهر است و جای تاریک پنهان شده است
چنانکه کسی او را فریفته کرده و از راه برده و
از رفتن پشیمان باشد و زود باز بدست آید
بی اختیار و نتواند که او را بگیرد و بدست سایل
باز دهد و اگر منقلب سعد باشد مثال این

ز ب دلیل بود کان کرخچه در شهر است
و معشوق او فرزند بود و میپرسد و هر ساعت
راهی زند و باز در خوانه ۲ و ۸ دلیل بود
که باز بدست اید و اگر منقلب نحس بود مثال
این ز ب دلیل بود که باز بدست اید و اگر
منقلب نحس بود ان کرخچه باشد و او را بکیرند
بدست سایل دهندی اختیار خود نداشته
باشد و اگر ثابت نحس باشد مثال این ز
دهم در شهر باشد ولی اختیار خود کرخچه
باشد بدشواری باز بدست اید باید
فروخت نه بار دیکر بکریزد تا بیمار شود و در ان
کوختن هلاک شود فصل در باب دوستی و
محبت اکر کسی دعلی بزند بجهة انکه فلانکس
بمن محبت دارد یا نه و اکر ۱ سعد باشد و
نکوار در خانها بدکند دوستی اندکی باشد
و اکر در پنج ان شکلها اید محبت دوستی نباشد
و هر سخنی که کوید راست نباشد و اکر در میزان
ز اید محبت ندارد و اکر در ۴ شکل نحس

اید

ابد عاقبت نیکست سئوال از عقد نکاح
اگر پرسند که نکاح خواهد شد یا نه نظر بخانه
۹ باید کرد و خانهٔ علم و خطیر است و اگر شکل
خارج بود خطبه عقد نشود و کار بر اید و اگر
داخل و ثابت در توقف افتد اگر ۹ شکل
نحس باشد در میان ایشان شورشی و
خصومت واقع شود بعد از خطبه خواندن و هر
احوالی باشد از خیر و شر و نفع و ضرر از نجم
گوید و لیکن به تجربه معلوم شده است و از
اوّل رمل تا هفتم هر جا که شکل خارج باشد
بر صورت آن شکل مانع باشد سعد بد و سعی
و نحس بد شمنی و عدد مانع را بحسب بگزار آن
شکل خارج باید گفت فصل اگر پرسند
احوال ما و آن شخص چون خواهد بود نظر به
خانه هفتم کند اگر سعد بود نیکو بود بنکو بود
و اگر نحس بود بد باشد و اگر داخل و ثابت
و فکار برقرار بماند و اگر خارج و منقلب بود
طلاق و پشیمانی واقع شود و طریق صیغه آن

گفته اند که شکل خارج طلاق بائی یعنی قطع
شود و از منقلب و سعد با اختیار و نحس بی
فصل اگر خواهی بدانی که محبت بکدام
طرفست در اوّل و هفتم را باید دید اگر هر دو
سعد باشد هر دو یکدیگر را دوست دارند
و اگر هر دو نحس باشد و هم دیگر را دشمن باشند
و شخص ات قوی تر باشد اگر نحس تر باشد و
در دو سنی هر کدام که سعد تر است در دست
میباشد و اگر نحس است دشمن است اگر کسی خواهد
که طلاق بگیرد از اوّل و نظر کند خارج نحس باید
طلاق میشود داخل نحس باید بدین طریق
بیاید داخل سعد نباید بصلح انجامد اگر کسی
سئوال کند که این دو نفر بهم میرسند یا نه داخل
میرسد حکم بوادران و هم نشینان و همسایگان اگر
عدد را در شش ضرب کند از انجا گوید و اگر شکل
چهار را با ۷ ضرب کند مقام اباد و املاک ازان
گوید و اگر شکل ۵ با ۸ ضرب کند حکم فرزندان و هدیه
ازان گوید و اگر عدد اوّل ضرب کند احوال رنجور و غلام

ازان کوید واگر شکل ۷ و ۱۰ ضرب کند قضا
وشریک وزن وپیوند ازان جا اگر شکل ۸ و ۱
ضرب کند مرگ موت ونکبت ازانجا کوید
اگر ۹ و ۱ ضرب کند سفر را ازانجا کوید واگر
۱۰ را ما اول ضرب کند شغل عمل ازانجا کوید
اگر یازدهم را در ۱۰۴ ضرب کند امید دستان
ازانجا کوید واگر ۱۲ در ۴ ضرب کند اموال
دشمنان ازانجا کوید وانچه کر منصلوبان
خانه باشد ودیگر اورا نگاه دارد اگر کسی
سوال کند که بشرح بروم چگونه میباشد خانه
اول با ۷ ضرب کند خارج نفع کند واهل ضرر
بود فصل دریابی دوستی ومحبت واگر کسی
رمل بزند بجهة انکه مرا دوست میدارند یا
رمل زند اگر در ۵ سعد باشد نگرارد رضا
نهای بد کند دوستی اندکی باشد واگر در
۵ این شکلها اید دوستی نباشد هوسخنی
که کوید راست نباشد واگر در میزان
اید دوستیست واگر در ۴ شکل بخشی بد عاقبت

نیک نسبت فصل اگر سوال کند که فلانه
کس چون باشد شکل ۱ را با ۲ ضرب کند و
حاصل را با ۸ ضرب کند نتیجه را با پنجم ضرب
کند و حکم بگیرد از ان کند اگر کسی سوال کند
که بر دشمن ضفر یابم یا نه شکل ۱۲ دهم ضرب
کند و ۵ را با ۱۳ ضرب کند و حاصل را با ۲
ضرب کند و باز نتیجه را با ۱۶ ضرب کند و حکم
از سعد نحس کند اگر کسی سوال از دشمن
کند از خانه ۲ نظر کند اگر شکل خارج سعد
باشد عجب نباشد و اگر خارج است دفعه
دهشوهش باید کرد امّا زود ترک دشمنی کند
و اگر سعد داخل است دشمنی پنهان دارد
و ضرر و زیان نرسد و اگر نحس داخل حذر
باید کرد تا بتحس واجبست فصل در باب رنج
مهمانی دمل بزند اگر شکل در پنجم و یازدهم
و دوازدهم نگرا رکند جمعیت بسیار بوده و در پنجم
و چهارم اید پنجم ۲ خارج باشد جمعیت
نباشد و اگر مهمانی باشد دل ناخوشی باشد

اوّل ناخوشی باشد و نحست بسیار ☌
در چهارم ایدعا قبت نیک نیت و نیاید
رفت و اگر در سیم چهارم و پنجم شکل
سعد باشد نیکست و اگر اوّل و هفتم
ضدّ یکدیگر باشد نرود و اگر بروود جنگ و
خصومت افتد ودر ۱۰۳ و ۱۰۴ همین دارد
اگر ☍ در پنجم ایدد ☐ در چهارم البته
جنگ افتد و اگر ☐ با ☍ در چهارم ایدان
کن که مراد زود باز ایدو جمعیت نباشد فصل
در بیان عقد نکاح اگر پرسند که نکاح خواهد
شد یا نه نظر بخانهٔ نهم باید کرد و خانهٔ
علم و خطبه است اگر شکل خارج بود خطبه خوانند
شود و کار برآید و اگر داخل و ثابت در توقف
افتد و اگر پنجم یا هفتم شکل نحس باشد
درمیان شر شود و خصومت واقع شود بغیر از
خطبه خواندن و هر احوال که باشد از خیر و شر
و نفع و ضرر از پنجم گوید و لیکن در تربیه معلوم
شده است و از اول و مل تا هفتم هر جا که شکل

خارج باشد بر صورت شکل شخص مانع
باشد بدون سعد و نحس بد بشمنی و
عدد مانع را حسب بگرداند شکل خارج
باید گفت فصل اگر پرسند کرا احوال ما و
ان شخص چون خواهد بود نظر بخانهٔ هفتم کند
اگر سعد بود نیکو بود و اگر نحس بود بد باشد
و اگر داخل و ثابت بود دوستکار و برقرار بماند
و اگر خارج و منقلب بود طلاق و پشیمانی و
پشیمانی واقع شود طریق طبعا ن گفته اند که
ان شکل خارج طلاق یا بی یعنی قطع شود و از
منقلب و سعد با اختیار و نحس بی اختیار جفا
فصل اگر خواهی بدانی که محبت بکدام طرف شت
در اول ۷ باید دید اگر هر دو سعد باشد
هر دو یکدیگر را دوست دارند و اگر هر دو نحس
باشد هم دیگر را دشمن دارند و دشمنی ان
قوی تر باشد که نحس تر باشد و درد و سقم
کدام سعد تر است و دوستاست و انکه نحس است
دشمن فصل محبت عقد نکاح اگر پرسند

کران زن نکاح خواهد شد یا نه نظر بخانه
نهم کند و خانه نهم علم و خطیر است اگر
شکل خارج بود خطیر خوانده شود و کار بر آید
و اگر داخل و ثابت باشد در توقف افتد
و اگر ۵ ۹ ۷ شکل محسن باشد در میان
ابتدا ن شورشین و خصومت واقع شود
بغیر از خطبه خواندن هر احوال که باشد از خیر
و شر و نفع و ضرر از پنجم گوید و لیکن بر تجربه
معلوم شده است که از اول حمل تا هفتم هر جا
که شکل خارج باشد در رفتن بود و بدان
شکل متشخص مانع باشد بدو سوی نخس بکشمنی
و عدد مانع را بر حسب بگرداند شکل خارج
باید گفت **فصل** اگر خواهی بدانی که ریما
چگونه است در خانه اول و ششم نظر کنند
و بیاید مرده بدان **فصل** چنک
زن شوهر از دویم هفتم ضرب کن داخل می
ماند خارج میرود **فصل** اگر کسی خواهد

که طلاق بگیرد از اول نهم نظر کند خارج نحس
بیابد طلاق میشود داخل نحس بیابد بدین
طریق می ماند داخل سعد بیابد بصلح
می انجامد فصل اگر کسی سئوال کند که
این دو نفر بحرامی رسد یا نه داخل میرسد
خارج نه اگر فرح در دهم باشد بهم میرسد
فصل اگر کسی پرسند که مرا فرزند شود یا نه
نگاه کند در شکل پنجم اگر سعد باشد مثال

این

این شکل دلیل کند که او را فرزند شود یا نه
و اگر این شکل باشد

هفت شکل شد و شود بمیرد یا انکه
نشود فصل اگر پرسند که این زن ایستد
بیزاید یا دختر نگاه کند در شکل پنجم اگر شکل
نو باشد بیزاید اگر ماده باشد دختر زاید
فصل اگر کسی سئوال کند که این زن بسلامت

زاید

زاید یا نه یا سخت زاید یا نه یا بسهل آسان
و فرزند برا و بماند یا نه و بروی مبارک باشد
باشد یا نه نظر کن در خانهٔ ع که طالع فرزند است
که در شکم مادر باشد نظر کند در خانه اول
که طالع مادر است که سئوال از او میکند اگر
در این هر دو خانه که شکل داخل سعد باشد
مثال این ⚹ دلیل است بر آن در سئی
که فرزند بود و سلامت بودن نفس هر دو و مادر
زائیدن سخت باشد و چون باکی نباشد و طالع
هر دو قوی باشد و فرزند هم مبارک بود بر مادر
و پدر فصل اگر در خانهٔ هفتم سعدان فرزند
بر پدر مبارک باشد و اگر داخل نحس بود مثل این
در خانه او وء دلیل کند بر سخت زائیدن
مادر بود بد شواری و نامبارکی فرزند و بیم
هلاک هر دو باشد و اگر در خانه اول سعد باشد
مادر را بیم هلاک نباشد اما فرزند را باشد
دلیل کند که صفت طالع فرزند و همچنین بود و اگر
خارج سعد باشد مثال این ⚹ در اولد

وی دلیل بود کہ آسان زاید و هیچ مضرت
بمادر نرسد و فرزند مبارک باشد و خرم شود
و بروی بماند باختیار و آسانی و اگر خارج محسن
باشد مثال این ۞ درخانهٔ مذکور دلیل
کند کہ مادر بسختی زاید و نقصانی جسیم مادر
و طفل نفس را بتن بے اختیار و اگر ثابت سعد
مثال این ۞ دلیل بود بر سلامتی
مادر و فرزند و زایدت وی بدرنگ امّا
فرزند مبارک قدم باشد و اگر ثابت نحس بود
۞ درخانهٔ اول وی دلیل کند بر حرب مادر
در وقت زایدن ترس ناک و امید از جان
برداشته باشد بے اختیار و اگر درخانهٔ ۳
و ۱۰ و ۵ و ۹ شکل مذکور بود یا شکل نحس
بر طبیعت ان شکل هر دو ببرند **فصل** اگر
شکلها سعد باشد هیچ با لبنا شد بمطلب
سعد باشد ۞ زائدن خیر بود امّا
فرزند هر ساعت بنوعی باشد ساعتی در
سختی و ساعتی در آسانی و اگر سعد پیشتر بود

مبارک بوده واگر نحس بیشتر باشد نا مبارک واگر
منقلب نحس باشد مثال این ∴ ∵ واگر اهان
و نحس باشد پیم هلال هرد و باشد دلیل
بود بر نقصانی فرزند واگر طالع هرد و نحس
باشد واگر اهان هرد و سعد باشد برابر به
آسانی واگر گواهان هرد و نحس باشد ا رابگواه
باید گرفت تا خطا نشود درآبیان احکام زن
ابستن اگر سئوال کند که این زن بسلامت
زاید یا نه با سخت زاید یا بسهل آسان و
فرزند بر او بماند یا نه و بروی مبارک باشد
یا نه نظر کن در خانهٔ ۶ که طالع فرزند هست
که در شکم مادر باشد نظر کند در خانهٔ اول
که طالع مادر است که سئوال از او میکنند
اگر در این هرد و خانه شکل داخل سعد باشد
مثال این ∴ ∵ دلیلست بر بن درستی
که فرزند بود سلامت بودن نفس هرد و اما
زائیدن سخت باشد اما باکی نباشد و طالع
هرد و قوی باشد و فرزند هم مبارک بود بر مادر

فصل واکو در خانه ۷ سعد باشد ان
فرزند بر پدر مبارک باشد واکو داخل نحس
بود مثال این ☵ در خانه اول وی دلیل
بود بر سخت زائیدن مادر بود بدشواری و
نا مبارکی فرزند و بیم هلاک هر دو باشد واکو
در خانه اوّل سعد باشد ما در را بیم هلاک
نباشد امّا فرزند باشد دلیلست که صفت
طالع فرزند و همین ها بی بود واکو خارج سعد
باشد مثال این ☶ در اوّل وی دلیل
بود که اسان زاید و هیچ نصرت بما در نرسند
و فرزند سیار له باشد خارج شود و بروی
بماند به اختیار و اسانی واکو خارج نحس باشد
مثال این ☶ در خانه ما مذکور که مادر سخت
زاید و بقضای حبس مادر و تلف نفس ایشان
بی اختیار واکو ثابت سعد باشد مثال این
☵ دلیل بود بر سلامتی نفس مادر
و فرزند زائیدن وی بدرنگ امّا فرزند سیار
قدم باشد واکو ثابت نحس بود ☵ در خانه

اوّل

اوّل وَ دلیل برجزت ما در وقت
زائیدن ترس ناک وامید ایمان برداشته
باشد بی اختیار واگر در خانه ۳ او ا
دو شکل مذکور بود با شکال نحس بر طبیعت
ان شکل هردو بمیرند اگر در این هردو خانه شکل
منقلب سعد باشد ∴ ∴ زائیدن خبر بود
امّا فرزند هر ساعت بنوعی باشد ساعتی
در سختی و ساعتی در آسانی اگر سعد مبشر
بود مبارک بود اگر نحس مبشر باشد نامبارک
واگر منقلب نحس باشد مثال این ∴ ∴ و
کواهان نحس باشد پیم هلاک مرده باشد
بواید بر آسانی فصل اگر خواهی که بدانی
که طفل در رحم ان زن نر است یا ماده
وصلی بزن اوّل پنجم را ضرب کند اگر داخل
سعد باشد نر بود اگر خوارج نحس باشد
ماده باشد فصل در بیان حامله زنان
اوّل پنج نظر کند داخل منشا نر استن باشد
خارج منشا باشد اگر فرج بدید آید استن باشد

فصل اگر پرسند که ابن زن ابستن هست
یا نه نظر کند در خانهٔ پنجم اگر این شکلها
باشد ابستن باشد ⁝ ⁝ ⁝ ⁝
⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ واگر این اشکالها
ابستن نباشد ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ ⁝ وباقی
اشکال علت ها دارد در حیض دیده میشود
فصل اگر پرسند که فلان چیز فروخته شود
یا نه نظر بخانه دویم کند اگر شکل خارج
است فروخته شود واگر داخل باشد فروخته
نشود واگر منقلب باشد فروخته شود اما
باز پس دهند زیرا که داخل دلیل است و
خارج دلیل خرج منقلب داد دستند ثابت در
توقف بماند ومجموع کارها بدین طریق قیاس
کند سعد یا سائی نحس بد شواری فصل
اقل در احکام کریخته اگر غلامی یا کنیزی
کریخته باشد خواهد بدانند که در شهر است
یا نه نظر کند در خانهٔ ۶ اگر شکل داخل باشد

در خانه

درخانهٔ ۴ شکل داخل باشد کربختر در شهر
بود و زود پس آید باختیار و آسانی و اگر ۶
شکل خارج باشد و درخانه ۴ خارج باشد از شهر
بیرون رفته است و اگر سعد باشد بارادت
و اگر رفته باشد نتواند کرفتن در سر باز آید چون
که یافته شود بفروشند و اگر خود رفته باشد
و سئوال رفتن او را سعادت یاری ندهد که
مرده بود چون بکیرند بفروشند و یکریاره بکریزد
و سر باز آید اکر ثابت سعد باشد فصل
در بیان احوالات بیمار از برای صحت بیمار
خواهی بدانی که بهتر میشود یا نه شکل ۶ در ۸
و شکلی بیرون آورد انچه که بران آمده اگر سعد
خارج بود حکم کند بر بهتر شدن بیمار و اگر نحس
خارج بود حکم بر تلف شدن بیمار البته هلاک
شود اگر سعد داخل بود بیمار در بماند و عافیت
فرج یابد و اگر نحس داخل بود در رنج در بماند
و عافیت هلاک شود و اگر ⚌ بود دلیل

مرده سوی او باشد اگر ز اید دلیل بود
بر ثابوت اگر بود دلیل بر کود و اگر از
دو شکل سرد و خشک تولد کند دلیل بر مرگ
بود فصل دیگر در ۸ و ۱۰۲ نظر کند
اگر خارج بود بیمار بهتر شود و اگر داخل بود
دستکاری بود بیماری اگر خواهی بدانی که بیمار
بمیرد یا نه اگر آدمی باشد نظر کند در خانه ۶
و ۷ و ۴ از ان خانه حکم کند بقدر شکلی که در
انجا باشد اما اگر ۲ ۴ باشد نظر کند در خانه
۱۲ اگر بمیرد که بدان سبب که با دلیلست اگر
در خانه اول در اید در خانه دوم بال نشیند
بیم مرگ بود هر شکلی که بیم مرگست از آدمی و چهاریای
و هر چه باشد در خانها و بالا شکال اینست
در خانه ۷ قبض الداخل در ۸ قبض الخارج
در ۹ در ۱۰ در ۱۱ ۱۲ در اول
در ۲ در ۳ در ۴ ۵ در
در ۳ در ۴ در ۵ طریق در ۴ این شکلها

کرباد

که یاد کردیم در این خانها مذکور وبال است چون
در طالع نجوم باید در خانها نگر شود
هر چه نباشد اگر آدمی باشد و اگر چارپای بقدر
هدی که در خانه وبال نباشد در طالع نحس بود
و شواهد نگاه کند اگر شواهد سعد باشد
هیچ بال نباشد بیمار اگر سؤال کند از بیمار
و ملی بجنبد چون این شکل برآید ب صفت
خاکت و اگر این شکل برآید ز در خانه
۵ ا صفت نعش است و چون این شکل برآید
در خانه ۸ راه کور است و این قول احمد
زناتی است بیمار اما ابو القاسم ابن عبد الصمد
رومی حکم دیگر میکند و میگوید چون ضرب زدنی
و این شکل در نهم برآید دلیل رحلت است
و اگر این شکل در خانه ۶ برآید دلیل
کفن است و اگر این شکل در خانه ۸ هشت
باشد دلیل سر کور است و این شکل در خانه
دوازدهم بود دلیل جنازه است بمیرد اما

چون درخانهٔ هشت شکل داخل باشد یا خارج
سعد غلبه نکرفته باشد بخود بهتر شود واکر
غلبه کرفته باشد بقدر عدد ان ان شکل روز
بروز مخوف بود اکر شکل داخل نحس درخانه ۸
و یا خارج یا نحس یا دیرکاه در رنج بماند اکر
غلبه نکرفته باشد فبها واکر غلبه کرفته باشد
خبر بخود برحکم نفس بخود از خانه ۵ اکند
اکر سعد بود حکم بر سعادت کند واکر نحس
بود بر نحوست بدکی حال رنجور بیمار اکر سئوال از
رنجور باشد درخانه ۶ حکم کند اکر شکل
داخل باشد رنج بسیار باشد واکر خارج بود
رنج برد واکر ثابت باشد بیماری کشد واکر
منقلب باشد کاهی خوب وکاهی بد باشد
خوب مخوبی و نحس سر بدکی بیمار از احوال
حال رنجور ۶ را در اول در اول ضرب کنند
احوال رنجور و غلام آن را کوپ بیمار اکی موافق
که بدانی بیمار چه کونه است درخانهٔ اول ۶

نظر کند ۞ بیاید مرده بداند بیمار
بجهة بیمار یک شکل اول ۞ بیرون آرد
و یک از اول و هشتم بیرون آورده است یا
یا ابی بوده اند بیمار را خطر بود و اگر بادی و
اتشی بود بیمار را صحت شود و بدر تجربه رسند
است بیمار دیگر از احوالات بیمار از آخر
بیمار را از قول ارسطون بدانکه شکل ۞ تعلق
به بیمار دارد دویم بدو و آزدهم به طبیب و ۸
محوف و ۱۰ بشفای او و اگر سعد است صحت
یابد و اگر ۞ سعد است خوف نباشد و اگر
۲ سعد است لبته شفا یابد و دیگر نگاه
کند و در خانه ۞ اگر این شکلها آمده است
بود لبته از او بیمار
دست بشویند چرا که حکما ۞ کفن نهاده
و این را ۞ بانگ فریاد ۞ و اجنازه و این را
خالکوب ۞ و این را ۞ راه کوبست و مرده
کنی و این ۞ مرد مفاجات بود بیمار و دیگر
در ۞ نگاه و اگر ۞ بود از صفرا و سر و گردن

وگر فنگی اندام بود یا در پنجشنبه خوف کند زد
صحت واگر این بود ج واز اسهال وسودا
بود تا روز یکشنبه بگذرد صحت یابد واگر ان
بود ج درد پهلو و سپنه و بلغم بود و روز
سه شنبه خوف دارد و چون که بگذرد صحت
یابد واگر این بود ≡ از سودا و خشکی و تبکی
نفس وی بود روز چهارشنبه خوف دارد
و چو بگذرد بگذرد صحت یابد واگر ف بود از سودا
و عشق و ملامت از خویشان دارد و از درد سر
و از درد پشت چون روز آدینه بگذرد صحت یابد
واگر این بود ≡ از زخم و جراحت و خون شکم
و درد اندران باشد و سه شنبه خوف بود
چون که بگذرد صحت یابد واگر این بود ≡ ان
بلغم و سردی و اخلاط و آب سرد و چون
بگذرد صحت یابد واگر ان بود ≡ از تب گرم و
غلبهٔ خون و صفرا و از درد معده و درد چشم
بود چون که روز یکشنبه بگذرد صحت یابد واگر این
ز از ضعف دل و سحر و حیاد و وجعت شکم

بود

برد شب سنبه خوف بود واگر بکذرد صحت یابد
واگر ☽ بود از بیماری کلان و خوف خون بشکم
و درد کوشی یا خوارشی اندام روز سر شنبه بکذرد
صحت یابد واگر ☿ بود از سودا و عشق و هوس
تا روز آدینه خوف بود چون که بکذرد روز غم شنبه
خوف بود و این بکذرد صحت یابد واگر این بود
و خوف اسهال و صرع و خون بلغم بود روز
دوشنبه خوف بود چونکه بکذرد صحت یابد

زحل
بیماری سرد سودا

مشتری
برقان و کام کردن

مریخ
کاهود تبهی و تب کرم

شمس
کوی مرده مقابات

عطارد
بیماریها بسرسام

قمر
بیماری از بیاردب بکذرد

زهره
دردکاه و سستی جاع

بیماری

اکر کسی سوال کند بیماری
او چیست نظر کند در طالع
و اکر شکل ☽ یا ☿
رحمت اللهیست زنده
بکردد و اکر ☽ یا ♂

☽ درد سینه	♂ درد ماها	☿ تب	☽ کردنی اندام
مردا ☽ رکام	♂ درد شکم	☿ حمی ربع	☽ سنی رنوبت
☽ سخت	☽ زکار درد	☿ لوو	☽ سکران رردماها
♂ درد	☽ کمر درد	☿ دردرا دمای	☽ سبت شدت

بود بیماری از بدی معده است اگر ☰ بود
بهتر است واگر ☰ و ☰ ابد بیماری وی از دیو
وپری بود واگر ☰ ☰ ابد باو بود واگر ☰
☰ ابد ملالت نظر است واگر قمر ☰ ابد از خوفست
رفع شادی بشود بیمار باید دیگری درد او
حال بیمار از اول وچهار شکلی تولد کند واز
ع و ۸ شکلی تولد کند واز هر دو شکل شکلی بیرون
آورد واگر ان شکل خارج سعد باشد منقلب باشد
و ۴ و ۵ درامهات باز اید دلیل بر شفاء بیمار
واگر داخل باشد در بیخ بیمار باشد واگر ثابت
باشد باز هم چنین واگر در ع باز اید در بیخ بیمار
بیند ودر هشتم محاطره بود وان روز با ان
شب کدبد وشکل منسوبست واگر ☰ در ع بود
کفن باشد واگر ☰ در هشت بود راه کور است
☰ در ۱۰۵ هم نفس است وغلبه اگر این شکل بود
☰ در میزان دلیل مرگ وغلبه بود واگر
در میزان بود ☰ ☰ دلیل کند که شفا یابد واگر
واگر در خانه ۱۰۵ این شکل ☰ باز این مرد

/۰۰/

با زاین دو شکل بود رنجور خطر
عظیم واقع بود واین اشکالها را نهاده می‌آید
نهایت بد بود واگر در خانه ۶

لا یَعلَمُ اِلّا هُو بنماید اگر شخصی
سئوال کند که بنمایی او چه چیز است نظر کند
در خانه اوّل و در خانه ششم که جه شکل نسبت است
و هر دو را ضرب کند و شکلی که حاصل شود بنگرد
که منسوب بکدام ستاره است بنماید او را از انجا
گوید اگر سعد خارج در خانه ئ بود زود خلاص
شود اگر سعد خارج در خانه ء بود با زا فتد
و اگر نحس داخل با ثابت بود زود بمیرد و زود
نظر کند در خانه اوّل و ۶ اگر در این سه
جا تکرار کرده باشد و در میان آن خانه‌ها
یکی باشد حکم بمردن است و اگر اوّل و ۶ و
اشکال سعد داخل باشد ثابت بود عمرش دراز
باشد و اگر منقلب و نحوس داخل باشد طالع دراز
بود و اگر منقلب یا نحسی داخل باشد طالع سعد
بود و زنده گردد فصل پرسند که احوال

ولایت چگونه است دملی بکشد واز اول وهفتم
شکل سازند وحاصل نوا با شا نزدهم ضرب کند
واگر ان شکل که از پا نزدهم واصل اول تا هفت
بیرون امد اگر داخل است گوید احوالات ولایت
خویش فصل اگر پرسند که ابن ولایت
در قبض فلان کس بماند یا نه اگر خانه هشتم سعد
نابع امده باشد بگوید احوال ولایت خویش
واگر در قبض مدت متوسط واگر ثابت یا منقلب
اید گوید حال ولایت متوسطست والا چند
روز مدت در قبض فلان بماند داخل چون
منقلب بخمسی ⁝ اید گوید حال ولایت
متوسطست والا چند روز چند مدت در قبض
فلان بماند داخل چون منقلب بخمسی ⁝
اید گوید احوال ولایت خویش والا در قبض
فلان کس بماند فصل اگر کسی ازبرای نزدیکی
رمل بزند اگر شکل ۱۲ و ۱۰۴ واشکال خارج اید
هتکا ⁝ ما ⁝ این زنرا نی رود خلاص شود
واگر در ۳ و ۱۰۲ شکل خارج یاید ومبرات

ایدان کسی از زندان خلاص نیابد وازجای بر
جای دود و با از زندان بزندانی دود ورود
خلاص نیابد واگر در ۴ و ۸ و با ۱۰۲ شکل داخل
ایدو نحس باشد و از زندان ثابت باشد واگر
ج در ۴ یاء ایدیا بند با ج در ۸ ایدا نکس
در خوف باشد واگر ثابت باشد چنانکه بکشند
یا چیزات بزنند تش که خون از تن او بیرون ایدو اگر
ج با ج بگزارهین حکم دارد **فصل** ارخیمه
قلعه وحصار ولشکر ومیلی بزند بجهت قلعه
اگر چهار خانه اوتاد وشکل ۱۲ سعد باشد و
داخل باشد هیچ باکی ندارد ونکبت دارد اگر ج
با ج در ۴ او در ۱۲ ایدبکبی ندا ز بدست
واگر دو میزان ج ایدسعد باشد بکبی ند و
اگر در ۱۰۲ و ۴ داخل باشد بکبی ند **فصل**
اگر کسی جهت خانه خرید ومیلی بزند واگر اول و
دویم و ششم و سیم شکل داخل سعد باشد خانه
او خانه نیکست واگر خانه ۴ شکل داخل سعد
باشد ونکو ارنکند در هشتم و ۱۲ سعد باشد واگر

در ۴ این شکلها بود ز ز اگر این خانه
بد است نباید خرید و اگر در ۴ ایدعا ثابت
نخواهد شکوست و اگر ز در ۲ و ۳ ایدنیک نباشد
خانه خریدن خریده نشود و اگر خریده شود نیک نباشد
فصل اگر کسی خواهد که دهی بخرد و ملکی بزند
اگر شکل ۲ و ۵ سعد باشد و اگر شکل نحس
ایدنیک نباشد فصل و اگر در ۶ و ۴ ز باشد نیک نباشد
ز باشد نیک نه بود و اگر در ۵ و ۹ شکل سعد
باشد غله و درخت برومند باشد و اگر شکل
نحس در این دو خانه بنشیند منفعت نباشد
و اگر ۹ شکل سعد باشد برزه کران و پنبه نیک
نیک نباشد و اگر نحس بود هم بد زند و اگر ز ز در
۴ باشد در خراب باشد و اگر ز ز در ۴ ایدمنت
ان ده نیک است و اب ده بسیار خوب بود فصل
اگر مرده و زنده کی غایب بود از دهم و هشتم
شکلی تولد کند اگر ان شکل سعد باشد و فاتما
سعد باشد غایب زنده باشد و اگر در ۸ بیم
مرگ دارد خاصه شکل نحس باشد و اگر این

اسفهار

اشکال بود ≡ ⁝ ⁝ ∴ در رمل غلبه کند
غایب سمار باشد و خیر غایب از خانه شکل پنجم
مراد او گوید و طریقه دیگر چنانست که او تاد رمل
بردارد و امهات سازد و رمل تمام کند و
این شکل در یکدیگر ضرب کند و شکلی حاصل
کند و از عدم وجود در روج گوید و حکم کند
∴ در ۸ افتد دلیلست که بر باز گشتن غایب سلامت
باشد و زن یا مرد با او باشد و نیز دلیل
که غایب زود آید و باز گردد و بر سبب بازگشت دیگر
اگر در ۸ افتد حکم کند بصلاح دوستان موافق
بدست او رده نباشد و اگر در نقب و راهی
در ۸ افتد مال ظالمان میبرند و اگر در ۱ و ۹
در نقب افتد دلیلست که غایب مولد وطن و کسان
کرده و اگر ≡ بود غایب زود بیاید و اگر ۱۲
در ۱ و ۸ افتد دلیلست که باجماعی وصلت کرده
است و دوستی گزیده است و فادار و اگر غایب
≡ بود غایب زود بیاید و اگر دوازدهم شکل نحس
باشد غایب از اندکی ها سد است و یا دشمن

جماعت واگر ∴ دو افتد حکم کنی بر پریشان
غایب اگر پرسند چه گونه سازد که قدر و پیش
یعنی امهات مانند نبات باشد اول با ۵
ضرب کند و بر دا با ۶ ضرب کند و سر دا با ۷ ضرب
کند و هم دا با ۸ ضرب کند تا چهار شکل حاصل
شود و آن ۴ شکل از امهات سازد و رمل را تمام
کند که مدور خواهد شد بعضی بنات امهات
خاصیه کردد و ≡ دریا بر دهم خواهد بود حکم
کلی در جماعت بشد کر ازد و شکل شده فصل
دریاب بیرون اوردن ضمیر از قول روحی
چنین کوید ابو القاسم عبد الصمد بن عبد الجلیل
که ضمیر بیرون اوردند هیئا دو نوع است اما
قدیمی شرح خواهم داد که به ندیم رسد
و اما ن که استادان باشند و بغوریان برسند
بدانکه شکل اول در خانه کی باشد ضمیر نوشته است
و اکر دو ۲ بود انقبل مال و معاد و معاش
و اکر دو ۲ بود از برادران و خواهران و خویشان

لمز

حرکت هم چنین باشد ۱۲ هم حکم کند فصل
نوع دیگر از طبیعت شکل اول ضمیر گوید اگر
خارج بود از سفر بود یا از غم فرج یابد یا
از رنجور نا محبوس و مثال اینها اگر داخل باشد
طلب تحصیل مال و یا از بهر بوستن بکسی و
اگر منقلب باشد دلیل بود بر تردد کودک
سائل بر اندیشها بسیار از سر کردن در کارها
سعد اختیار و نحس اختیار فصل نوعی
دیگر جمله افراد را برگیرد و از بالا و زیر را
اشکال نقط ۱۲ هم برگیرد و ۱۲ هم طرح کند
و آنچه بماند از خانه اول بشمارد و آنجا برسد
ضمیر بود و در شکل یا در خانه و اگر در سایل
نه اینست آن شکل که عدد برگیرد و از مهات
باشد اول بشمارد تا ۱۰۱۵ و ۱۰۲ و ۱۰۳ هر جا
که بوسد ضمیر بود بود در شکل یا در خانه فصل
نوع دیگر جمله افراد رمل را بگیرد و ۱۰۲ ۱۰۲

طرح کند انجا که برسد ضمیر بوده باشد در
اشکال نقطه یا ری از اول واز ۲ هم نقطه
هوائی از ۳ و نقطه آبی از ۴ واز ۴ نقطه خاکی
واز ان شکل بیرون آرد و نظر کند در سکن
وی کجا ست وان شکل بجیر تعلق دارد ضمیر
روشن شود **فصل** نوع دیگر نقطها
اثنی را جمله اشکال بستانند و بشمارند **باب**
شانزده بر سر خانها قسمت کنند هر خانه که
منتهی شود شکل بستانند و هر چه که طاق
باشد جمع کند ۱۰۲ ۱۰۲ طرح کند واز اول به
شمارد و انجا که برسد ضمیر باشد در شکل یا در خانه
و عنصر او نیز بگیرد **فصل** نوع دیگر عدد و عنصر
شکل اول بر خانها کاج کند تا بر اوتاد چهار
کانه انجا که برسد ضمیر بود در شکل یا در خانه
فصل نوع دیگر اگر ضمیر شکل شود رمل
انقلاب کند ۱ و ۲ و ۳ و ۴ بجای خود بگذارد
و رمل تمام کند که بمانی **فصل** نوع دیگر از
اوتاد چهار کانه ۲ شکل یا در خانه **فصل**

نوع دیگر از مهمات هوا چهار کونه بستانند
و شکلی سازند و در رمل نظر کنند تا کجا مکرر شده
است ضمیر انجاست **فصل** نوع دیگر نظر کنند
به شکل اوّل که خارج است یا داخل بحرف تعلّق
دارد مثلاً ضمیر خانهٔ عاید و شکل اوّل
خارج است دلیل کند که از نخوری بود
یا محبوس و اگر داخل است از بند و چهار
که بدست آرد **فصل** نوع دیگر نظر کند
بر شکل که سکن وی کجاست و در خانه
کیست و سکن او نیز کجاست و هم چنین مرود که
به شکل برسد که در شکل سکن خود باشد
ضمیر بود نوع دیگر نظر کند که نقطهٔ تازی
و اشکال رمل چنین است ۲ ۱ ۰ ۲ ۱ طرح
کند از اوّل ضمیر بود نوع دیگر نظر کند
که نقط در کیرد و در انجا که برسد و خانه
بخسی که برسد نظر کند که چه شکل آمده است
ضمیر بود در شکل یا در خانه **فصل** نوع
نقط اوّل نوع دیگر نقط اوّل از تازی و نقطه ۲

انهوائی ونقط ۳ از آبی ونقط ۴ از خاکی
برکیرد شکلی بنا زد ونظر کند کدر خانه
وی کیست وتداول از خانه چیست فصل نقط
در بیان نقط رمل است اکر سئوال کند که
مال از چه وضع بدست آید ۲۲ طرح کند
اکر یکی بماند مال یابد واکر دو بماند مال نیابد
اکر سئوال کند که مال از چه بدست آید ۷۷
طرح کند اکر یکی بماند از جانب دهان واکر سه
بماند از جانب سفر واکر ۴ بماند از جانب میراث
اکر پنج بماند از جانب بزرکان واکر شش بماند
از جانب دردان واکر ۷ بماند از جانب بزرکان
فصل اکر سئوال کند که ان زن نیستن
هست یا نه ۳۳ طرح کند اکر یک بماند فرزند
است واکر دو بماند پسر زنیه واکر ۳ بماند دشمن
چیزی فصل اکر کسی سئوال کند که من ودوست
ودشمن ۴۴ طرح کند یکی بماند دشمن
واکر ۲ بماند دوست بود واکر ۳ بماند نظاهر
دوست بود واکر ۴ بماند بظاهر دوست خواهد

بود فصل اگر کسی سئوال کند که گم شده کدام
طرفست ۴۴ طرح کند اگر یکی بماند بجانب مشرق
بود واگر ۲ بماند بجانب مغرب واگر سه بماند بجانب
قبله واگر ۴ بماند بجانب شمال باشد فصل
اگر کسی سئوال کند که ان زن ابستن میشود واگر
۳ بماند من بعد حامله نا یابد فصل اگر سئوال
کند که نکاح جنبری دارد یا نه ۲۲ طرح کند اگر
یکی بماند خوب باشد واگر ۲ بماند بد است
فصل اگر سئوال کند که این بیمار خوب میے
شود یا نه ۳۳ طرح کند اگر یکی بماند بمیرد
واگر دو بماند شفا یابد واگر ۳ بماند بیمار
او گران شود فصل اگر کسی سئوال کند که سفر
میرود ۲۲ طرح کند یکی بماند سفر میکند
واگر دو بماند سفر نخواهد رفت نا یابد فصل
اگر کسی سئوال کند که این سفر مبارکست یا نه
۳۳ طرح کند یکی بماند مبارک باشد اگر ۲
بماند رخصت است اگر ۳ بماند در سفر اندک
رفتن بود فصل اگر کسی سئوال کند راه

ایمن باشد یا نه دو ۲ طرح کند یکی بماند از
دُزد دیخ بود واگر ۲ بماند سلامتی بود فصل
اگر کسی سئوال کند غایب زود یا نه ۴ ۴ طرح
کند اگر یکی بماند زنده اید اگر ۲ بماند همچنان
باشد اگر ۳ بماند نیاید واگر ۴ اید دیر
اید فصل اگر کسی سئوال کند که این پسر
بود یا دختر ۳ ۳ طرح کند یکی بماند پسر و ۲
بماند دختر و ۳ بماند باز پسر هر چه بیاورد
بمیرد فصل اگر کسی سئوال کند که زد ظاهر
شود یا نه ۲ ۲ طرح کند یکی بماند ظاهر شود
و دو بماند ظاهر نشود فصل اگر کسی سئوال
کند از زد که مرد باشد یا زن ۳ ۳ طرح کند
و یکی بماند مرد باشد ۲ بماند زن باشد اگر
کسی سئوال کند دُزد در کدام موضع بود ۳ ۳
طرح کند یکی بماند هم سایه ۲ بماند بیگانه ۳
بماند از خانه باشد اگر کسی سئوال کند که زد
چه رنگ سیاه ست ۳ ۳ طرح کند اگر یکی بماند

سیاه اگر دو بماند زرد رنگ و اگر سه بماند
سفید و سرخست **فصل** اگر کسی سئوال کند
که درد ست من چه چیز است سه سه طرح کند
یکی بماند صفرا اگر دو بماند نباتات و اگر سه
بماند حیوان بوده است که از خاک باشد الی
اگر کسی سئوال کند که این درد من چه ست
بدرنگ است ۵ طرح کند یکی بماند سیاه
دو بماند سفید سه بماند سرخ و اگر چهار بماند زرد
و اگر پنج بماند بنفش باشد اگر کسی سئوال کند
از دوای بیمار ۷۷ طرح کند یکی بماند نبات و دو
بماند از جا دو سه بماند خمیر پوستان و چهار بماند
از حیوان و اگر پنج بماند از صفرا و بلغم اگر شش از خون
در معرفت بیمار اصل و این است **فصل** روز
یکشنبه اول روز قوت دارد و آفتاب بود
نیابت مضرت او از درد سینه باشد و هفت
اندام اگر طفل بود از زبو و چون مضرت بدو رسد
دهم روز او روز یکشنبه شفا یابد اگر روز بود
۱۲ روز شفا یابد و اگر شب یکشنبه بیمار

سنده باشند تا نبّت روز یا آخر شب ۱۰۱ روز
شفا یابد ان روز دوشنبه تمام است هر کس
بیمار شود از درد شکم ناف بود تا بداند اگر شخص
از حال بیمار دبه پرسد نظر کند در طالع و بروج
ان مرض حکم کن اگر آتشی بود اگر باد باشد و اگر
آبی باشد و اگر خاکی باشد حکم کن بر حرارت
یا از باد یا از خون باشد از رطوبت و سردی باشد
و اگر خاکی باشد سردی و خشکی افتاده کی بود
و اگر شکل ۲ در ۸ نگوار کرده باشد و ان شکل
نحس بود بیمار بمیرد و اگر سعد باشد علاج پذیرد
باشد ا یعنی من دو نقطه که در میان سر مجی
دهد او نشان ضمیر است و نقطه دوم حکم ∴ بین
بچه شکل منتهی شده است لا باید در این
دو شکلها فائده مزاج دهند دلالت کند بر حصول
مراد والا نه اگر شکل سعد و نقطه هم سعد باشد
بزودی مراد حاصل شود اگر نقطه سعد باشد و
شکل نحس باشد در توقف افتد و اگر هر دو نحس

باشد

باشد بهیچ وجه صورت نکیرد واگر هردو منقلب
سعد باشد صورت پذیرد باز بر طرف شود
واگر هردو شکل ثابت باشد صورت نپذیرد به
همان حال بماند اگر خواهی بدانی که این صورت
زشت است شکل حیوان اینست

زن شوهر کرده اینست
زن بیطرخود اینست

زن مکر برده اینست
زن زشت اینست

وهرچه داخل باشد
نابابا شد
نابداد وموافق بود
انس خانه ان

وهرچه داخل وثابت سعد
انس انی بادی انس خانه

حمل ثور وجوزا
بربوج بهار است

سرطان اسد وسنبله
بربوج تابستان است

میزان عقرب وقوس
بربوج خزانست

جدی ودلو حوت
بربوج زمستان است

بباید دانست که هر شکلی که ازخانه
خود حرکت کند هرجا نه که بیش

میرود یعنی بالا میرود عدد زیاده میشود وچون
بخانهٔ خود برسید دیعنی بایین میرود عدد
او کم میشود یعنی هرگاه فرج از اول حرکت کند
بدواید وعدد او بسر خواهد شد بلکه عدد که خود
دارد وعدد دیگر برمیدارد از خانهٔ ۲ و و در ۳
شش عدد دارد و در ۱۰۲ عدد وهم چنین باقی
که صاحب ۴ انداکرده ۵ اید اورا با نزده عدد
باشد واگر در ۶ اید ۱۲ عدد دارد وبراین
قیاس واگر شکل ۷ دیگ اید عددش نزدیک تحی
ستور واز این روشن تر انکه هر شکل که در هر خانه عدد
انخانه را دارد پس ۸ در اول یک عدد دارد
و ۹ در شانزدهم یکصد وسی وشش عدد دارد
فوقرا برقرار و تحت نگاه این بوده قاعده وصدق
از داین بزودی مشاهده خواهد شد استخراج چنین وچنانست
که اول باید دید که خیر موجود است تا سائل دروغ
میگوید وطریق صدق و کذب او انست که چون
دمل ذی نظر کن ۱۰ و ۱۱ در وی دمل هست

۱۲ خانه

یا نه اگر ... و ... در دوی رمل موجود باشد
و ... و ... در ... نباشد خبی موجود است والّا
دروغ میگوید و اگر باشد خیر است معشوق که
که استخراج ان نتوان کرد و بعد از ان که معلوم
شد که خبی هست امّا در میان جمعیت و میدانی
که در پیش گفتیم شکل ۲ را در ۱۰۲ ضرب کن شکلی
حاصل شود ببین که در کدام خانه است از دست
راست خود بگیر اوّل بدا وّل ۲ و ۳ تا ان شکل را
وان نتیجه بهر کس که دست خبی شخص دارد و اگر
شکل نتیجه در جائی نشسته باشد از اوّل حساب
کرده بطریق مذکور تا خانه
ان شکل نتیجه و چون شد که چه
کس را باید دید که
در کجای او شخص
خبی هست یعنی
باید دید که خبی را
در دست دارد

طریقه حسی تا بدانید

یا در سر یا در کمر یا در دهن و یا قشور دهند زیر
جامه و ما از نوای این صورتها آوردیم تا سرکردان
نشوند که هر کس دارد و در کجا دارد نباید دانست
که خبی حیوانست یا نباتیست یا کانی و انچنانست
و نقطهای فرد امهات را نشمارد و بین که چند است
و ۳۳ طرح کن اگر یک بماند حیوانیت و اگر
دو بماند نباتیت و اگر ۳ بماند کانیت و باز
همان نقطها را ۷۷ طرح کند اگر یک بماند زحل
و اگر ۲ بماند مریخ و اگر ۳ بماند شمس و اگر ۴ بماند
زهره و اگر ۵ بماند قمر و اگر ۶ بماند عطارد و ۷
بماند مشتری و کیفیت ماهیت و شکل و لون و
طعم انرا از خواص کواکب بگیری

چنانچه در جدول منسوبات اشکال ذکر شده
الله اعلم اما در اصل خبی بدانکه خبی بر شش اول
جوهر دو بر پنج رنگ بر سیم شکل بر چهارم مقام بر پنجم
کار بر پنج اما اول جوهر آن چنانست که نظر کنی

کد بکجا ست و در خانه اوّل هر نشسته اگر
نباشد شکل اوّل با ۷ ضرب کند و از نتیجه جوهر
گوید و ۲ کد لون است نگاه کند و از نتیجه او را
رنگ او را گوید و باقی بر این قیاس **فصل در عدد**
خبی و اجناف ت که نظر کند که اشکال عدد چند ست
که حاضرند و اعداد ایشان بر سر هم کیرد و حکم
ازان کند و در عشرات هر یک را ده کیرد و مآت هر یکرا
صد کیرد و در الوف هر یک را هزار کیرد یعنی هر
کاه عدد در امهات باشد اما د کیرد و در بنات
عشرات و در تولدات مئات و در زاید الوف
الوف و هر یک را هزار اما از برای اسم حبی اینی
علاهده باید کشید و اسم او را بیرون آوردن
طریق بیرون آوردن اسم خبی در مقاله اسم
کفته در مقاله خواهد شد انشاء الله **مقاله**
واحد عشر در استخراج دفن و دزد بدان ای
عزیز من که دانستن این مقاله فایده دنیا و آخرت

او برای رمّال دارد بجهة انکه چون رمّال
این فن را خوب داند تواند او برای خیری پیدا
کند که رفع احتیاج او از خلق شود از این جهة بکار
دنیا می آید و او برای آخرت نتواند کرد از روی این
قاعده مردان خدا را پیدا کند و بجمیع ملازمت
بشرف خدمت ایشان مشرّف شود همچنانکه
مشهور است که خواجه نصیر الدّین طوسی رحمة الله
حضرت صاحب را پیدا کرد و بخدمت آنحضرت مشرف
شد پس این قاعدهٔ شریف بر این قیاس قواعد
رمل است و دستور آنچنان است که هرگاه خواسته
باشی که فنی پیدا کنی باید اول رساعی که از این
رمل کشیدن خوب باشد و دوان مقامی که
گمان داری بروی و روی بقبلة ایستاده قرعه را
دو دست گرفته دعاها که در اول بقواعد مستحاب
مبا شده است بخوانی و نیّت آنمقام قرعه را بیندازی
اما اول باید که بجمیعه وجود و عدم آن فن رملی
بتو از واسطهٔ انکه وقت باشد که محض توهّم باشد

وخیری نباشد وگاه باشد که بشیر خیری بود
والحال ثابت وانخنا ثبت که چون مدان ثلث میل
نصه باشی باید که نظر کنی که در میزان چه شکل
نشسته یعنی داخل است یا خارج و یا ثابت است
و یا منقلب یا سعد است و یا نحس مثلاً اگر میزان
شکل داخل بوده باشد دلالت میکند بر وجود
دفین و اگر خارج نحس باشد دلالت میکند
بر عدم دفین و اگر خارج سعد باشد دلالت
میکند بر عدم دفین و اگر خارج سعد باشد
دلالت کند که دفین بوده باشد و برداشته اند
و اگر منقلب سعد باشد یا نه موجود است و یا نه
از دفین برداشته باشد و خیری چند از دفین
که نکاری نیاید گذاشته باشند و اگر منقلب نحس
باشد دفین را برداشته اند و خیری چند از دفین
که نکاری نیاید مثل خم یا سبوی و ظروف
گلی گذاشته اند و امّا از نفوذ برداشته اند
و ثابت حکم داخل دارد و منقلب حکم خارج و فاعدهٔ
دیگر انکه چون دملی زده باشی ثابت وجود

کن واگر شکل داخل بیشتر باشد حکم بوجود
کن واگر بشکل خارج خرم بوعدمش کن واگر موافق
باشد دلالت کند بعضی را برداشته اند و بعضی
مندم وزیاده وکم او را از سعد وبحسی اشکال
حکم کنند یعنی اگر شکل خارج وداخل موافق
باشد ودر اشکال داخل سعد بیشتر است حکم
کن که کمتر شرا بوده اند وبیشتر انرا گذاشته اند واگر
در اشکال داخل سعد باشد بیشتر باشد
حکم برعکس کن وبعضی دیگر از استادان این وضع
گفته اند که شکل ﷺ وی است دفینه است
اگر در رمل تکرار کرده باشد پس حکم جرم بوجود
دفینه توان کرد چون وجود عدم ان معلوم
شد اکنون باید دانست که شکل دشتریدست
مجاید یا نه واز برای این مطلب باز رملی علاء
هده را بیکشید وفکر کنند در میزان که چه شکل
نشسته ونقطهای او یکی منتهی میشود اگر در میزان
شکل داخل باشد ونقطهای او با شکال داخل
منتهی میشود حکم بر حصول ان باید کرد واگر در

بمرد

درمیان شکل خارج باشد نقاط ان باشکال
خارج رسد حکم بوی حصولش باید کرد وچون معلوم
شد که دفین موجود است وبتصرف خواهد آمد
باید مربعی را بکشند وبچهار قسمت کنند چنانچه جداد
زاویه ان جهت بجهات عالم راست آید ودرمیانی
بکشند به نیت دفین که بکدام یک از این چهار مربع
است وچون رمل کشیده باشد نظر کن در خانه رمل
چه شکلست واشکال بکدام جمله منسوبست چنانچه
اشکال که کشیده شد اینست وچون جمله معلوم شد
باوان ربع را بچهار قسمت کن وبه نیت هر یکی
باز رملی بنه بهمان طریق اول ربع یقین نمای

مشرق / شمال	شمال
مغرب	جنوب

وهمچنین عمل مکرر کنند
تا مقدار حلقه که دفین
موجود است کشف شان
داده دران موضعست

امّا در پیدا کردن خانه بدان ای عزیز من که خیلان
کرمکی مرفت انکاری هستند بد نیت ومنفعتی
سوای مضرّه ارواح دمّال ندارد امّا فایده

در دانستن او چنانست که رمّال جمعی را گمان دادی
حاضر کن و رملی بکشد و نگاه کن اگر ب در رمل موجود
بود در زد حاظر است یعنی در زد ظاهر است و اگر
در باطن بمرسد در زد غایب است و اگر در ظاهر
و باطن بمرسد در زد انچیزرا نبرده باشد پس در
جائی افتاده و نبرده اند و اگر نقطی در رمل نگردد
باشد در زد نیز مکرّر است الله اعلم این دایره
در احکام چنانست که از طالب و مطلوب حکم
میکند چنانچه در جای خود ذکر کرده خواهد
شد اما قاعدهٔ دایرهٔ بزدج چنانست که آتش
او را است که آتش و باد او هفت و آب او چهار
و خاکش هشت مجموع بیست یکی باشد و طرح
شاگرد است انچه بعد از طرح ماند عدد خانه
باشد و از انجمله این دایره را بزدج گویند که
باد آتش بمنزلهٔ آتش و آتش بمنزلهٔ باد و آتش
بمنزلهٔ باد و آتش بمنزلهٔ آبست و باد بمنزلهٔ خاک
چون ترکیب کنی بزدج میشود و این دایره از برای
عدد و مدت بکار میاید و اهل مغرب زمین بغایت

این دایره ضمیر و خبیر و احکام دفاین و اسم مجیب
گویند و هفتم از دوایر دایره حرف است و
این دایره را عکس نیز گویند از آنجهت که هر شکلی
عکس او در دایره او باشد چنانچه اول
و دوم و برین قیاس تا دوازدهم و سه جماعت
و ۱۰۴ و ۱۵ و ۱۰ طریق و این دایره را
از برای اسم کنند بکار مجاید چنانچه در
جایش گفته شود و ۸ دایره اصل است و دایره
اصل را قاعده است که در طریق دو دو جماعت
از امهات و بنات و متولدات و زاید ات
او بیرون آید چنانچه یک طریق از امهات
و یکی از بنات و یکی از جماعت از متولدات و یکی
از زاید ات بیرون آید که در ضمن بقید خانه در
آمده و این دایره از برای انقلاب بکار آید در
وقتی که طریق با جماعت در میزان باشد و از
برای دیگر مطالبات نیز بکار آید و جدول در

ضمن است که بجای دایرهٔ نظر است بجای اوست

که سهوًا دایره را در جای جدول در ضمن قید
شده بود لهذا بفردی در پیش صفحه قید شده

ایلدح	عرض	عمق	طول	سبکی	بزرگی	مرغ	اصل

ضمیر اعتقاد انکر ضمیر مطلق نتوان گفت و بنا عتقاد
مولف جهان الرمل از هر رملی یکصد و بیست
مسئله جواب توان گفت مثلاً کسانی که
از یکوار شکل اول ضمیر گویند هرگاه در پنجم یکوار
کرده باشد و پنجم خود خانهٔ فرزند و معشوق
و هدیه و خبر بر دارد و کیسهٔ پدر و دیگر مسائل
که ذکر نتی سبب طول میباشد و در این مقام ضمیر
مطلق چگونه نتوان گفت پس هجتی است که ناضمیر
نگویند رمل نگفتند اما قاعدهٔ چند که استادان
این علم در ضمیر گفتن بر تجربه کرده اند و اکثی اوقات
فقرا زموده ام و کمتر غلط واقع شده در این رساله
ذکر میشود انشاء الله تعالی بدانکه همیشه دو نقطه
فرد در میزان در میآید مگر انکه طریق باجماعت
باشد و بعضی از استادان گفته اند که اگر طریق تو در میزان
باشد از نقطهٔ اتشی او ضمیر نتوان گفت و از نقطه تا نی
حکم است و انچنانست که نقطهٔ اول که از میزان حرکت
کند باید دید که در کدام خانه صنمی میشود و در ان خانه
صنمی میشود و در ان خانه چه شکل است و در کیا

نگران کرده که ضمیر در ان باشد مثلاً رملی کشیدیم
وامهات این رمل این بود
پس نقطه اول که ضمیر است از نشان حرکت کرد
آمد بجهار رود ۲ نگران دهشت کفتیم سئوال
از طرف اودن چیزیست مثل ملک ومقام
کفت بلی میکی میخواهم بزنم طریق دیکر انکه
نقطهٔ اول هر جا منتهی شود ضمیر دهمان خانه
با او شکلی که دران خانه است توان کفت مثلاً
رملی کشیدیم وامهات این بود
درمیان بود واب او آمد حرکت کرد وباب
نقی ع منتهی شد ونقی صاحب سئوال
وشناهداست برخانهٔ اتیی در اول و بجم
که خانهٔ انس است بود وفرح شکل خوانده
امید است پس کفتیم سئوال از امد است که شما را
نزد پدر باشد بجون تحقیق کردیم چنین بود طریق
ثالث چنانست که شکل اول هر جا نکران کرده باشد
ضمیر از ان خانه تا ازان شکل باشد طریق رابع

اشتر

است که نقطهٔ اوّل مدّ بدقویم رسید و در بیوم
بُود و او صاحب ده است دوازده تا ۲ و ۹
خانه است و ۹ خانه است و ۹ خانهٔ سفر است
پس گفتم سؤال از سفر است فیض الداخل در ۹
نگاه داشت تحقیق شد که سائل اراده حرکت
دور دارد چون بپرسیدم چنین و الله اعلم به
حقیقت الاحوال طریق خامس آنست که از مطلوب
نقطهٔ ضمیر گویند چنانچه نقطهٔ ضمیر گویند جنابه
که از زمین ان حرکت کرده باید دید که بچه شکل
منتهی میشود و مطلوب ان نقطه در دایرهٔ ابدع لذا مست
از اوّل تا شانزده به بینند که ان شکل موجود است
و یا از باطن این شانزده خانه تمام میرسد یا نه
و باطن آنست که تمام اشکال را از اوّل تا شانزده
هریک را با صاحب خانه در دایرهٔ ابدع ضرب کرده
و به بینند که ان شکل مطلوب هم میرسد یا نه اگر
اگر بهم میرسد از هما خانه ضمیر گویند و اگر از
ظاهر و باطن بهم نرسد ضمیر از غایب و گم شده است

وما در این باب رملی کشیدیم ونقطهٔ آتش از
میزان به در آمد ودر اینجا فرح بود وآتش فرح
آتش نیقی را میخواست واز باطن بهم رسید گفتیم
که در اینجا نیز بود وچون با ب که صاحب این
ضرب کودم نیز بهم رسید گفتم سائل را امید
از ما در یا از شخصی بزرگی مثل پادشاه باید یکی
از خوانین وسلاطین معظم گفت ما در رحم
پادشاه است میخواهم بدانم که حرف بر ابر پادشاه
است میخواهم بدانم که میگوید واز پادشا
این امیدی که دارم حاصل میشود یا نه پس
معلوم شد که سائل را هم امید از ما در بود
از پادشاه طریق سادس چنانست که نقطه
از میزان حرکت داد تا بید دید بچه شکل منتهی
میشود وشکلی که نقطه میزان بان رسیده است
اراده حاصل شده که ضمیر در همان شکل بود
چنانچه باز رملی کشیدیم ونقطهٔ باد از میزان آمد
بچهار در چهار رحم قبض الداخل بود باد او ارضا لک
البکی

اکنیس شش بود ∴ صاحب است پس گفتیم
سؤال از میراث یا دفن یا خوف است و خواستیم
که بدانیم که کدام یک از اینها ست چون ∴
درشتم بود و ششم خوانهٔ بیماری و استرداست
پس گفتیم سؤال از دفن میکنی که از بیرون آورد
دن ان خوف دارد سائل گفت شخصی چیزی
در جائی دفن کرد و من راه میبرم و او میداند
که من خبر دارم میترسم که بیرون آورم و او باید
طریق سادس آنست که شکلی که میزان باشد
و شکلی که نقطهٔ اوّل با و منتهی شده است شکل
بیرون آورند بینند که صاحب چندم است
و در خانهٔ او چه شکل نشسته که ضمیر انجا بود
ما رملی کشیدیم و در میزان ∴ بود و نقطهٔ انتها
آمد بیج و دره ∴ چون عقله را با فرج ضرب
کردیم ∴ حاصل شد و حمره صاحب دویم است
و درد و یم نبض انتهایج بود و او صاحب پنجم است پس
گفتیم سؤال از معشوق یا فرزند خبر است و خواستیم

بدانیم که کدام یک از اینها ست چون در فرح
بود و فرح صاحب یازدهم است و یازده خانه
معشوق و امید است پس گفتم سایل امید
دارد که از معشوق چیزی باو رسد بانه گفت
بلی چنین است طریق سابع آنست که آتش
اول و باد دویم و آب سیم و خاک چهارم را یکی دید
و شکلی سازند و به بینند که ان شکل در کجا
نشسته است خواه از طاهر رمل و خواه از ربا من
در هر جا که نشسته باشد ضمیر از همان خانه باشد
طریق ثامن چنانست که آتش امها تر ا یکی دانند
و شکلی سازند و از زاید است خاک گرفته شکلی
سازند چهار شکل دو شکل دارد و شکل شکلی
حاصل کرده به بینند که ان شکل صاحب خانه
ست و در خانه او شکل نشسته که ضمیر در ان شکل
یا در خانه باشد که طریق تاسع انست که چون
رملی زده باشی انتهای تمام ان رمل را از آن
تا شانزده طرح کن انچه باقی باشد از او تا در شا
نزده بر خانهای ضمیمت کن هر جا منتهی شود

ضمنی

ضمیر در انجا باشد یا از شکل تا از خانه با از ضرب
شکل با ما نه طریق عاشر نسبت کرحون رمل
زدی اول تا شا نزده اشکها فرد او را بر
ببین که چند شد و بعد از ان عدد
۱ هطوفشند را مجموع بکهزار و یکصد و بیست
۱۱۳۵ ۱۰ ۳ ۸ ۴ ۹ ۵ ۱
و ۱۶ اطرح کن انچه بماند بر خا تا
سمت کن تا بکدام منتهی شود ضمیر از اشکل یا
در انخانه و در این قاعده مکرر غلط واقع است
و این اسرار است و این فقره در این رسالها
مکرر است طریق ضمیر گفتن اما بدان ای عزیز من
که قاعدهٔ کلی در ضمیر انست که تا سئوال از دخول
دارد یا از خروج دخول مثل امدن کسی یا
چیزی و امثال انها و خروج مثل رفتن کسی
بجای یا فروختن چیزی پس در اول مقالهٔ ضمیر
گفته شد که ضمیر مطلق نمیتوان گفت تا بدانی
انکه و مثال اکر صاحب شعور باشد دست و پای
میتواند کرد در این باب چنانچه نقطعه که ضمیر است

تتمه ۱۵

هرگاه از میزان حرکت کند و بشکلی منتهی شود
وان منتهی یا بسمت از جهار حالت بیرون نیست
یعنی انشکل که نقطه بآن رسیده است یا خارج است
یا منقلب است یا ثابت پس اگر نقطهٔ بشکل خارج
رسید میگوییم سایل اراده دارد و اگر بشکل
داخل رسید میگوییم که سایل امنیت دارد و
ثابت حکم داخل دارد و منقلب حکم خارج و
دیگر از دواعی شعور و فراست توان حرفها گفت
واشکال خارج انها اند که آتش دارد و هوا
ندارد و هردو خانهٔ هردو دارد و ثابت
برعکس منقلب یعنی آتش چنانکه این جدول
نموده میشود و این اشکال در ضمن فهمیده شده
مقصد سایل ینست که بداند که مطلبی که دارد
حاصل میشود یا نه و عاقبت انیکار چونست
باید پس در اصل این علم حکم است و در این باب
قواعد بسیار است چرا که بعضی از طالب و مطلوب
حکم میکنند و جمیع ارکان و مطلوب نقطه
حرف زنند و طایفه از مثلثه حکم کنند و بعضی از

از افق

از قوت میزانی گفتگو کنند و هر یک در خانه‌ای
خود گفته خواهد شد انشاء الله تعالی اما
قاعده حکم از مطلوب شکلی و این نیز بر چند
قسمت است اقل آنست که نظر کند در خانه مفعول
تا چه شکل آمده و آن طالب شکل بر بندد کر در دیوی
زحل در ظاهر و با لمن موجود است به بیند
که در کدام خانه نشسته است و در آنجا که
موجود است قوی است یا ضعیف یعنی در دو
بنا است یا مائل یا زایل و در شرفت یا
در هبوط یا اوج است یا حضیض یا وبال
یا آتش است و در خانه آتش و بیامد دانست
که آتش در فوق دارد یا در یابد و آب در آب
و خاک در خاک و هر عنصر در خانه خود قوت
دارد و در بعضی خانها ضعیف است چنانچه
آتش در خانه آتش و باد فوق و اما در خانه
و باد قوت و اما در خانه آب و خاک ضعیف
است چنانچه ما در این باب حدیثها کردیم

تا برمبتلا استاد شود وجدول بنویسد

آتش در آتش قولنج	باد در باد قولنج	آب در آب قولنج	خاک در خاک قولنج
آتش در باد قولنج	باد در باد قولنج	آب در خاک قولنج	خاک در آتش ضعف است
آتش در آب ضعف	باد در خاک ضعف	آب در آتش قولنج	خاک در باد ضعف است
آتش در خاک ضعف	باد در آتش قولنج	آب در باد قولنج	خاک در آب قولنج
اشکال خارج	اشکال داخل	اشکال مختلف	اشکال ثابت
سعد	نحس	مختلف	نحس
سعد	سعد	سعد	سعد
نحس	سعد	نحس	ممتزج
نحس	سعد	سعد	ممتزج

پس چون ضعف وقوه اشکال در هر خانه
دانستی اگر سئوال کند بر کردان بخواب رفت
وحکمت خطا نمی کند وما بدین قاعده
رمل کشیدیم وان رمل اینست وامهات این
رمل این بود ⁘ ⁘ ⁘ ⁘ چون نظر در میزان
کردیم اجتماع بود با داور احرکت دایم به ۲

تمت

منتهی شد و در دوم قبض الداخل را و صاحب
و ۸ خانه باد است و دوم نیز خانه باد است
قبض الداخل خانه قوت دارد کفتیم ضمیر سایل
از خانه دوم است و دوم کیسه سایل و قدم
ان غایب است چون معلوم شد دیگر نقطه
حکم را حرکت دادیم امد بچها را آبه اب نفی شده
و نفی را در این خانه ضعیف است چرا که نفی صاحب
سیزده است و از ۱۰۳ تا ۴ ۸ خانه است
۸ خانه ساقط است و نفی نیز شکل استثنی است
و در خانه خال امده و در انجا نور ظلمت شده
شده است امدیم بر سر مطلوب نفی و مطلوب
او عتبه داخل است : شکل بادبیت و در
هشت او را یافتیم و ۸ خانه خاکست و از انجهت
که مطلوب را دیده است نزدیک شدن بر من
و بازیابی نفی با هم خواهند رسید که بوطرف کند
همان باد که در خانه خال امده و آن صیه :
از خانه خودش که ما حبس میکنیم و در ا

خود امده است وانرا خوانند امید است نیک
گوییم پس میگوییم که این مطلب نزدیک شد و حصول
میشود ولیکن مانعی بهم میرساند که بهم میخورد و آنرا
خواهم بدانم که عاقبت میشود یا نه دویم که منتهی
به نقطه اولیست وهم که منتهی به نقطه ثانی باهم
ضرب کنیم شکلی حاصل میشود و در نهم که فرحت
و مطلوب است وازهشتم که و مطلوب
است شکلی حاصل میکنیم واز ان نتیجه وابن
نتیجه واز حاصل این حکم میکنیم چنانچه در این
دمل که از ضرب بهم رسید وانضرب
فرح با بهم رسید وانضرب با
حاصل شد و صاحب دویم است و در دویم
بود گفتیم این مطلوب عاقبت میشود اما
بتوقف وسعی بسیار بواسطهٔ انکه از عاقبت العاقبت
بهم رسید وهمه شکل نحس است و ثابت اما
چون در جای او شکلی داخل سعد نشسته است
اگر سعی کند امید وار میشود واما قاعده در مطلوب
نقطه است که چون رمل زده باشی نظر کن که

نقطه

نقطهٔ حکم بکدام خانه منتهی شد و بچه نقطه
میرسد طلب نقطه بعد از او بکن گر در ظاهر
یا باطن رمل بهم میرسد یا نه و در انجا که موجود
است ضعیف است یا قوی مثلاً رمل کشیدیم
و امهاتش این بود ⁘ ⁘ ⁘ ⁘ و ⁘ در میزان
بود و نقطهٔ اب که ضمیر است حرکت دادیم امد به ۵
باب نبض الخارج و اب نبض الخارج طالب اجتماع است
و اجتماع در ظاهر رمل نبود و از باطن ع که در خانه
خودش بود بهم رسید و چون در جای اجتماع ⁘ بود
و او در ۷ و ۲ تکرار داشت پس ضمیر از مکشد یا غایب
است و خواهی بدانی که غایب مجتمعند یا کم یکیسه
میرسد یا نه بدلیل انکه ششم خانه کم شده است
و ۷ غایبان و کیسه سایل گفت بلی فلانی از من
کرخته و فلان شهر نزد شریکم دفتر میخواهم بدانم
که آنشخص میاید یا غلام یا نه پس ضمیر مشافهتا
معلوم شد نقطهٔ خاکو حرکت دادیم امد به هشت
۸ منتهی شد بخانهٔ عقله و او طالب خانهٔ نبض الداخل است

کد ۴ است ﴿ز﴾ در ظاهر و باطن رمل نبود و بجای
او عقله بود و او در اول و ۸ ۹ ۲ ۱۰ و عین ۱۰ تکرار
داشت ﴿ز﴾ شکل خمس منقلب است پس گفتیم
مشکل این کم شده و غایب پرسیده اما چون جماعت
در ح ۷ و ۲ کد کلیه و قلوم غایب است تکرار داشت
و عقله در اول و ۹ قوت دارد گفتیم احتمال دارد
که این که این پرسد و کم شده پیدا شود اما غایب
عدد سهیلی بازگشت کند و این باز میگردد پس منقلب
بودن ﴿ز﴾ جوف در باب اما قاعده در مثلثه ثابت
که نقطه حکم هر جا که منتهی شود اشکل که نقطه با و
رسیده یا صامیت خوانده ضرب باید کرد و آن شکل
که حاصل میشود حکم میکند چنانچه از برای دخول
با شد و نتیجه داخل در اینجا نه صاحبخوه باشد
و شواهد و نواظر شهادت دهند گوئیم که این مطلب
میشود و خوبست و بان شخص میاید و آن مکشوف پیدا
میشود و هر سوالی که در حول منسوبست اعلام است
و اگر آن باب خروج باشد بعکس این یعنی از برای
خروج و نقطه حکم خارج رسد و آن شکل در اینجا

﴿ز﴾

قوی باشد وشواهد ونواظر شهادت دهند
حکم برشدن مطلب میکنم واگر برعکس باشد حکم
برعکس خواهیم کرد چنانچه ازبرای دخول باشد
ونقطه حکم بشکل خارج رسد یا نه بشکل داخل رسد
ودراینجا ضعیف باشد وشواهد ونواظر شهادت
بدهند حکم برشدن مطلب خواهیم کرد ومعنی
مثلثه است که شکلی از دو شکل بهم رسد مثلاً
رملی کنیم وامهاتش این بود ⁝ ⁝ ⁝ ⁝
ودر میزان ⁝ بود ونقطه اب او را که ضمیر است حرکت
دادیم آمد به ♒ به اب اجتماع وچون اجتماع را
باقبض الخارج که صاحب ♒ است ضرب کردیم
⁝ شد ⁝ دراینجا قوة دارد چراکه عنصر اتی است
ودر خانه اتش واز راه کوکب منسوب به آفتاب ☉
ودر خانه خود نشسته چراکه بحساب بروج ☉ آمده است
واسد خانه آفتاب پس دراینجا قوة دارد ودر ع
وبه نگراد دارد پس گفتیم سئوال او بسه مثلی
یا حیوانات دیده است که از کسه سایل بدر رفته چون

تحقیق نمودیم بازی کرنجیده بود پس نقطه حکم کرد ثابت
است حرکت نادیم از میزان آمد بدو نخالف عقله
وچون عقله را با صاحب خانه ضرب کردیم کرد خارج
بود : بهم رسید و : در اینجا نیز قوت دارد که
شکل بابیت و در خانه اب مده است و مبانه
اب و باد مصادقت است اما چون در شواهد
و نظر کردیم هردو ÷ بود یکی در او یکی را پس
چون مطلوب یا از درخول است و در شواهد
و نواظر نظر کردیم که خارجند دلالت بر کسین می
کند اما چون نهم که شاهد باید تا عقله ضرب
کنیم = میشود و اگر ناظر است با صاحب خانه
ضرب کنیم : پس گفتیم این گشده پیدا میشود بعد از
بعد از سعی بسیار خواستیم بدانیم که این گشده خود می
آید یا می اورندش و ان اورنده چه کس خواهد بود
چون = دوم بود که خانه گم شده است و کرنجیه
با صاحب خانه که اجتماعست ضرب کردیم ÷ پس
گفتیم خود نمی آید بلکه او را کسی می اورند و از تفتیش

اورنده

اورنده شکل دورا باد وصاحب خانه ضرب
کردیم بوعلیان شد واورا درسه که نگوارد
داشت پس گوئیم شخصی که صاحب نابرادرسا بال
باشد این با درآخواهد اورد فافهم ایها المتعلم
اما قاعده قوم میزان وقاعده ازحکیم محقق
مولانا شمس الدین محمد خضر پسیت وایشان فرموده
اند که اول باید دید که چه شکل دیومیزان امد و
عدد اورا ابجد چند است وازمیزان عدد اورا
قسمت کند به بینند که چندم میرسد هرجا که سیر تنی
منتهی شود اورا نه ببیند وتام نهند وان شکل مرتب را
باصاحب خانه ضرب کنند وشکلی که حاصل شود ان
شرح تام کنند وبه بینند که ان خانه که سیر تی
ما وریسیده است ازمراتب عناصر اربعه چه مرتبت
دارد یعنی خانه اتش است یا باد یا اب یا خاک
مثلا اگر خانه اتش است ان شکل که در ان
خانه است اتش کشوده باشد وبه بینند واگر
بسته باشد بگشایند وشکلی که حاصل شود اورا
تفسیر نام نهند وباز شکلی که از ضرب حاصل

شود نه بیند که آتش کشوده است یا نه اگر
کشوده باشد به بیند و اگر بهتر است بکشاید
و شکلی که حاصل شود نه بیند که آتش کشوده هست
یا نه و شکلی که حاصل شود او را تا قبل میزان گویند
و باز شکلی متنی را سپرده اند بدستور اول عمل
کند تا چهار شکل دیگر حاصل شود سرا پرده
خبایا وضمایر مرود تا بین و احکام آن بیرون آورند
و باز فرموده اند که هریک از آن شکلی را باید سیر
داد تا بشکل قابل رسد اگر بقابل رسید حکم
برشدن کنند و اگر بشکل قابل نرسد برشدن
مطلب کند و اشکال قابلینها بند ∴ ∵
و بین قابلان ثلاثه گویند د ب قابل اکبر است
د ب قابل اوسط اوست ∵ قابل اصغر است پس
اگر بمرتبهٔ اول بقابل رسید وان قابل اکبر است
حکم بر نهایت قوة میکنیم و اگر بمرتبه ثانی و ثالث
تا تا من بقابل رسید بمرتبه اش حکم می کنیم بر ضعیف
و قوی چنانکه اگر مرتبه ثامن بقابل رسید وان

بقابل

بقابل یا اصغر رسیده باشد میگوئیم این مطلب
حاصل میشود اما بعد از زحمت بسیار و بعد
ازاین که شده هم سایل در نظر دارد نخواهد شد
واگر برتبه ثامن بقابل اکبر که ب است برسد
میگوییم این مطلب میشود بعد از سعی بسیار ولیکن
موافق خواهش سایل سعی کند باطل است
واین مراد بحصول نمیرسد مثلاً رملی کشیدیم
ودر میزان رمل ب وعدد او در ابجد ۱۱۰ است
چون سیر دادیم ا مد به ۸ ودر اینجا ب بود پس
ب متن شد وچون با صاحب خانه که ب
بود ضرب کردیم ب واین شرح ناشد وچون
۸ خانه خاک بود حین عمل مجاک افتاد وخاک
متن بسته شده بود کشادیم ج حاصل شد
واین تفسیر نابشد وخاک شرح که کشاده بود
ببندیم ج واین مایلست پس خیزی کرد شد
متن شرح تفسیر تاویل وچون متن که منتهی است
وعدد او ازه از ۸ حرکت دادیم امد به ۱۲

و در انجا باز این منی شد و چون با ما
خوانه است ضرب کردیم شد و این شرح
باشد و چون دوازده خوانه خاک بود یا زحل به
خاک افتاد پس خاک منی کشوده بود بسیم این تفسیر
و خاک شرح بیشتر بود او را کشویم عنیه داخل
و این تاویل شد منی شرح تفسیر تاویل
و از این هشت شکل هرچه خواهم توانم گفت
مثلا ضمیر از این فاعله بود و در این رمل چنین
گفتم که فوق سپهران را حرکت دادیم امد به ۸ و در
اینجا قبض الخارج بود و او صاحب ۵ است و در
جای او بود و در چهار نگرار داشت پس
گفتیم ضمیر از تصرف او در دن ملکیت یا مقام بعد
از تحقیق ملکی میخواست بخود خواستیم بدانیم که خریده
میشود یا نه امد بم منی اولرا که است سبر دادیم
امد به ۲ | بقابل اگر رسید که فرد است پس
گفتیم این ملک خریده میشود و متصرف خواهد شد
اما چون قبض الداخل در این خانه ضعیف است
و قوتی ندارد خواستیم بدانیم که خریده میشود و متصرف

خواهد

خواهد شد آمدیم که مادپای را که باز است
سپر دادیم آمد و باز آمد نه ۱۰۲ پس گفتیم که این
ملک مصوّر میشود این سایل چرا که هم در
چهار دهم در اینها بقابل اکبر رسیده اگرچه
ضعیف است در اینجا نه و قوّتی ندارد امّا چون
در ابتدا اینها بقابل اکبر رسیده خوبست
دریاب که این قاعده را کسی بر این دو سیف
ذکر نکرده و بدقت تمام از این قاعده بشد
چنانست که هر شکلی که در هفتم مقصود نشسته
باشد طلب هفتم او باید کرد خانه در ظاهر و
خانه در باطن رمل پیدا شود و در جای قوی
باشد که نشسته باشد و حصول او حکم خواهیم
کرد و الّا فلا و قاعدهٔ ضمیر و حکم از دایرهٔ
بزدح چنانست که هر شکل از این شکلان هفتم
خود را جی طلبد و او را طالب و هفتم را مطلوب
گویند چنانچه طالب و مطلوب چنین
طالب و مطلوب و علی هذا الی آخره

رمل زده باشي باول بايد ديد كه چه شكل
نشسته در خانه اول از خوانه ان شكل شمارند
از مسكين بزرح تا در چندم آمده است اگر در
خانهاي نيك آمده است مثلا اوتاد و ٥
و ١٣ و ١٥ نيك باشد حكم بر منسوبات كند
مثلا ≈ در اول آمده چون از خوانه اوتاد شماريم
در ده باشد دلالت بر زيادتي عزت و جاه و
حرمت و بزرگي و طلب مال كند كه از اينجهت
كه با صاحب خوانه كه بخ است ضرب كرديم ≈
شود كه مال نكبس است و هم جنبي است ≈
اول اگر اين از خوانه اوكه بشماريم دوم باشد در
كند بر ملالت سايل و غم و اندوه و جنبهاي
كه او منسوبات خوانه سيم و ششم است و طلب
مال كند از اينجهت كه چون با صاحب خوانه كه ضرب
كنيم ≈ شود و اين نيز كبيسه ≈ زيرا كه ٢ است
و طلبي و اين قياس كنند و اين كه ذكر رفت احكام
شامل و طالب است اما احكام مطلوب چنان است

که بنگرات که مطلوب از شکل که در اول آمده است
در ظاهر یا در باطن ضرب هست یا نه و در چندم
پیدا آمده است از خانهای خود اگر در خانهای
شبیه آمده است دلیلست بر نیکی والا بر عکس
حکم کند اما حصول و لا حصول شکل مطلوب را
با صاحب خواند که مطلوب در دوبی آمده است
ضرب کنند اگر شکل داخل کند و مطلوب دخول باشد
حکم بر حصول کنند و اگر مطلوب دخول بود و شکل
خارج تولد کند حکم بر لا حصول باشد سعد
باختیار و نحس بی اختیار و اگر منقلب باشد از خانهای
بجایی بگردد و سعد عاقبت حاصل و نحس نشان
و اگر ثابت باشد مدتی سعد توقف افتد و سعد
حاصل میشود و نحس نمیشود و اگر مطلوب در ضرب نباشد
بنگرد که در خواندهٔ مطلوب چه شکل آمده است
او را با شکل مطلوب ضرب کنیم آنچه تولد کند
بهمان طریق حکم کند اما در این صورت دلالت
کند این بر قاعده حکم از دایره بر روح شبیه در باب

وبعمل اوکه جمیع عربستان از این دایره حکم می کنند
ومکتر خطا شده بدان اعتبار من که مثال فرعه رمل
در دست کرفته باشد وخواهد که رمل کند باید
که از یک قاعده حکم کند ودر وقت نیّت کردن
باید که قصد کند که بچه دایره حکم می کند واز
همان قاعده که نیت کرده است حکم کند تا خطا
واقع نشود پس سطر اکر کاه باشد که شکلی که در خانه
مطلب امده است به بعضی قواعد قوی باشد
ودر بعضی دیکر ضعیف است که در احکام غلط واقع
میشود مثلا دلیلی زدیم از برای طالع شخصی ودر
در طالع امده بود بعینه در اول واین شکل در دایره
مبرّج صاحب اوکت ودر دایره ابدح صاحب ا
پس بقاعده دایره مبرّج در این خانه قوت
دارد وبقاعده ابدح ضعیف است چه اکر از ۱۳
یا اول ۷ خانه است و ۷ خانه هبوط است پس
اکر نیّت کرده باشیم که یکدام دایره حکم خواهیم
کرد بسر کردان میشویم ودر احکام خطا خواهد شد

پس باید که رمال در وقت رمل کشیدن قصد
کند که بکدام دایره حکم میکنیم تا در وقت حکم کردن
سرگردان نشود و این دستور در هیچ رساله از
استادان ذکر نکرده اند و فقیر بر این دستور
بتجربه معلوم شده است و اگر استاد صاحب
وقوف با نضاف خود فکر کند انصاف میدهد
که چنین است تمت الاحکام **مقالة السابعة**
فی عدد النقاط و قدر به بدانکه ضمیر و احکام خیر و شر
و اسم موقوف بر این مقاله بواسطه انکه وقت باشد
که سایل چند خبر قصد کرده باشد پس هر کاه این
این مقاله دانسته باشی همه را توانی گفت و در
احکام هر کاه حکم بر حصول مطلبی کرده باشی
باید گفت که تا چند مدت دیگر میشود و چنین
وقت باشد که شخصی چند چیز در دست گرفته
باشد پس هر کاه چنین است و در اسم باید دانست
که این چند حرفست و در دفتین باید دانست که این
چند جنس است و عمق این چند است یعنی چند
زرعست یا چند شبر است پس معلوم شد که

مقالہ ضرور است تا در وقت احتیاج عاجز
نشود و بیاید دانست کہ عدد و مدت از دایرہ
بزدج باید گفت و او چنانست کہ هر شکل کہ در
دایرہ بزدج درخواند خود نشستہ باشد عدد
و مدد تو از انجا باید گفت مثلا هرگاہ ضمیر
سایل را خواهیم بدانیم کہ چند است یعنی چند
قصد کردہ است نظر در تمام اشکال رمل می
کنیم شکلی کہ دایرہ بزدج صاحب خود است و از انجا
عدد ضمیر را میگوئیم مثلا ربلی زدیم ﷺ در بزدج
ﷺ دره ۱۰ پس ﷺ در دایرہ بزدج صاحب ۲ است
و ﷺ صاحب دہ پس گفتیم سایل قصد کردہ است
کہ از شخصی بزرگی نفعی بگیرد سایل برسد بدانکہ
حکماء عربستان ضمیر را چنین گفتہ اند و در احکام
چنانست کہ هرگاہ رملی از برای مطلبی زدہ
باشیم و حکم بر حصول کردہ باشیم و خواهیم
بدانیم کہ تا چند روز یا چہ مدت دیگر خواهد
شد نظر میکنیم در تمام اشکال رمل را اول
تا ۱۰ کہ هر شکلی کہ دایرہ بزدج در خانہ خود نشستہ است

بیاز

باز در جائی که نشسته باشد ضعیف است
یا قوی و در امهات یا بنات یا متولدات
یا زایدات و مدت حصول ان مطلب را از انجا
گوییم مثلا رملی کشیدیم از نوای امدن غایب
و نقطه حکم امد بدو و در انجا بود و دایره
بزوج صاحب ۳ است و در ۳ نیز بگذاشت پس
گفتیم این غایب تا ۷ روز دیگر خواهد امد و نباید
دانست که استادان این علم امهات را بود و زوج را
اند و بنات را مفتر و متولدات را بماه و زایدات را
بسال پس گویا امهات اید حکم بروزی کنیم و در بنات
حکم بهفته و در متولدات میکنیم بماه و بزایدات
میکنیم بسال چنانکه رملی زدیم از نوای حصول امید
و نقطه ثانی را حرکت دادیم به ۵ و به ۶ و شکلی
عددی که در روی رمل بود ۶ بود که در یازده
نشسته بود و در خانه خود پس گفتیم این مدت تا ۷
روز بحصول میرسد و بعضی عدد مدت را چنین
گفته اند که نقطه حکم هر جا منتهی شود شکل منتهی را
با مناسب خانه ضرب میکنیم در دایره بزوج شکلی

که حاصل شود به بینند که صاحب خندم است او
و مدت از انجا گویند مثلا رملی زدیم و امد بر ۲
و در انجا ۲ بود چون با صاحب خوانند ۲ است
ضرب کردیم ۲ شد و او صاحب ولست می گفتیم
تا یکروز دیگر میشود و بعضی دیگر گویند که نقطه
حکم بهر جا منتهی میشود عدد و مدت انجا گویند
و بعضی دیگر از ۱۰۲ عدد و مدت را گویند یعنی
هر شکلی که حاصل شود و مدت از انجا گویند
و بعضی دیگر از ۱۰۲ عدد و مدت را گویند یعنی
هر شکلی که حاصل شود در ۱۰۲ نشستر باشد به
بینند صاحب خندم است در بدح و در انجا نه
نه چند عدد دارد مدت را انجا گویند مثلا از رملی
کشیدیم و طریق در ۱۰۲ بود و او صاحب بخیم است
و در انجا ۵ عدد دارد پس میگوییم تا صد و پنجاه
روز دیگر میاید تا خواهند شد و این قاعده
و ملت در ضمیر و احکام و عدد اما در خبایا و د
- فاین و اسایح هریک بجای خود خواهد شد انشا
- الله و تعالی و تقدس و در این بزدح و عدد هریک

ادا شکال

از اشکال در خانهٔ خود نشان است و دانش ترجیح

اینست

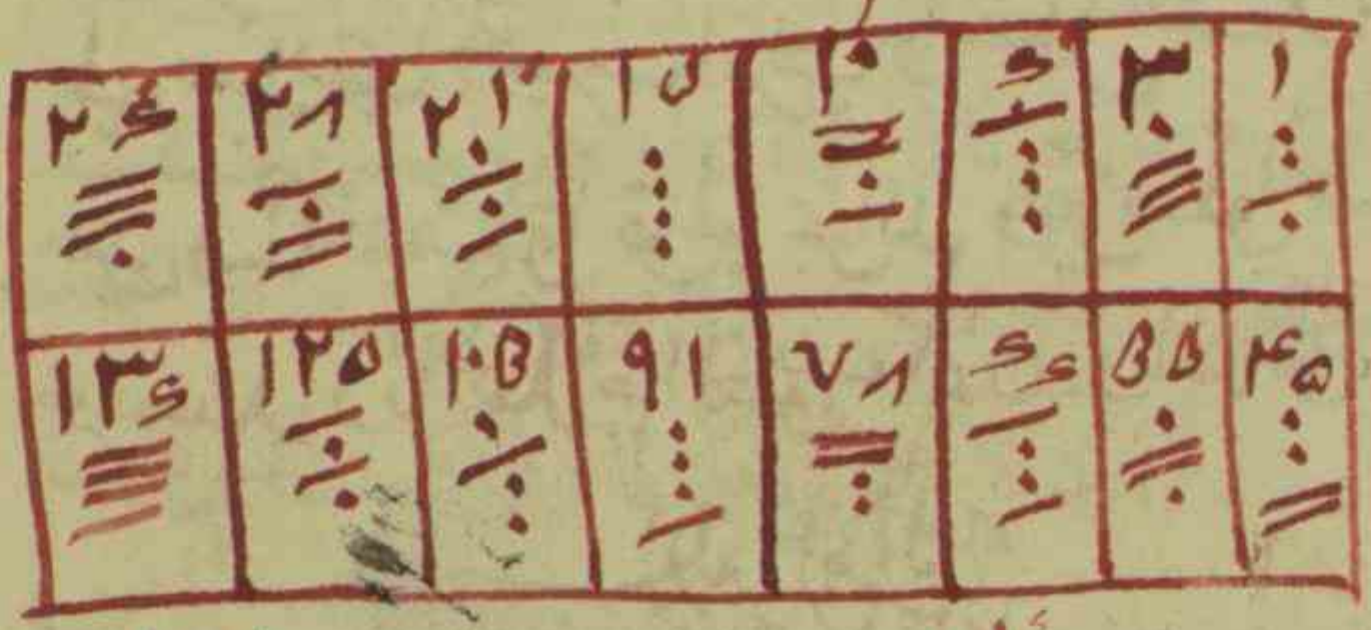

امّا دعاهائی که در وقت نیّت رمل کشیدن
باید خواند اینست بدانکه فاتحة الکتاب
و اخلاص و سورة الم نشرح بخواند و آیة الکرسی
و صلوات بر محمّد و آلش بقدر مقدور و بس
بگوید بسم الله الرّحمن الرّحیم
اللّهمّ انّی اسئلک لا علم لنا الّا ما
علّمتنا انّک انت علّام الغیوب پس بگوید
و عندهٔ مفاتح الغیب لا یعلمها الّا
هو و یعلم ما فی البرّ و البحر و ما تسقط من
ورقة الّا یعلمها و لا حبّة فی ظلمات الارض
و لا رطب و لا یابس الّا فی کتاب مبین

بخواند پس بگوید اللّٰهُمَّ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا
عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ واین رباعی شرح
لی صَدْرِی وَيَسِّرْ لِی اَمْرِی وَاحْلُلْ عُقْدَةً
مِنْ لِسَانِی يَفْقَهُوا قَوْلِی بخواند وبنی صلوات
فرستد وبا علام الغیوب کفته وباخلاص بگوید.

بسم الله الرحمن الرحیم

بخواند واسم واین ومغفرت استاد ان طلب
نموده قرعه بیندازد ودروقت ضرب کردن
نیز اخلاص ودعا کرده ضرب وضمط نقاط
کند پس شروع در دوازده مقاله نماید اما
در مقالهٔ اول در این علم شریف در معرفت
اشکال شانزده کانه وفولاد ایشان وواسا
هریك وکیفیت نقاط وحرکت ایشان بدانکه
بسایط بلدات اند وهر کدیرا دایره است
وهر دایره را مرکزی است وچون مرکز بسایط
اعتبار کنیم پس ما را چهار مرکز حاصل شود
واز مرکزی نقطه احداث کردد وچون چهار

نقطه

نقطه احاس کرد یدچنین میشود ؛ بطریق
مطابق چهار عنصر پس بگو اگر اول نقطه اس
از آتش است و یکی از باد و یکی از خاک است و هر
یکی را طبیعی بالذات و طبیعتی بالمشارکه امّا
بالذات بخوانش کرم و آب سرد و خاک خشک است
و بالمشارکه که همچنانکه باد نرواست آتش را با خاک
و باد را با آتش و آب را با باد و خاک را با آب
مشارکیت بالذات میباشد پس بدانکه چنین
میشود که آتش را دو طبیعت است گرمی بالذات
و خشکی بالمشارکه و نیز باد را باز بدستور شیء
بالذات و گرمی بالمشارکه و ابر اسردی بالذات
و تری بالمشارکه و خاک را خشکی بالذات
و سردی بالمشارکه پس آتش گرم و خشک و بام
گرم و نرو آب سرد تر و خاک سرد و خشک پس
چون ظاهر شد که هریک را ازان بسایط و
طبیعت است ازاین چهار عنصر هشت مرکز موجود
میشود ۱۱۱۱ چنین پس چهار نقطه اول را عقل
کل خوانند چنان است و بطریق مشهور چون

طریق دام مضاعف کردند بجمله انشراح مزاج حنین
پس شد اینها نزد نفس کل خواندند و ودد
نزد جماعت معلمین این فن مشهور است که
بجهة جمعیت نقاط وعدد مراتب عقل
کل کمجهار است برنفس خود شان که نیز چهار است
ضرب کردیم چهار در چهار شانزده میشود
پس بدانکه عدد خانهای اصل شانزده شده
است پس باید که بجهة هر خانه شکلی معین
شود لازم می آید که از شکلین عقل کل و نفس
کل لذات حاصل کنند پس مدتها استادان
وطریق را با جماعت در بهلوی هم گذاردند بدین
صورت ⁞ ≡ واز این سر که نشان تولدات حاصل
کردند بدین دستور که آتش عقل را با آتش نفس
معارضه کردند چنین شد و شکل الحیان نام
نهاده شده و اما بدانید که همیشه مدد
از جانب عقلست و مفتوح از جانب نفس و دیگر مدد
و یا عقل را با باد نفس معارضه نمودند چنین شد

اوّل را مسدود ثانی خوانند و دویم را
مفتوح ثانی باز آب عقله را باب نفس و این
دایره ابدح نامند که در این زمین از نفس
کل و عقل کل مستخرج است دویم را آخر گویند
اول را نقطه الخد گویند اوّل فرح خوانند دویم را
بیاض گویند مبدل گردند چنین شد
اول را مسدود اوّل را عنبر خوارج گویند و دویم را
انکیس خوانند ثالث و دویم را مفتوح ثالث
و باذخاله عقل را با خاک نفس مبدل گردند
چنین شد اوّل را مسدود و رابع خوانند
و دویم را مفتوح رابع خوانند و دیگر اینها را تو
لدات گویند که چهار شکل دیگرند از اشکال شا
نزده کانه و چهار شکل باقی را که بنا بر خوانند
بدین مضمون شد که ضرب کردیم مسدود رابع را
با مسدود ثالث شکلی برسید چنین و این را بیره
امل گویند و از ضرب مسدود ثانی و اوّل شکلی
متولد شد چنین و اینرا نیره ثانی گویند و

برعکس نتیجه اولست وا ضرب مفتوح اوّل و مفتوح
رابع چنین شکلی بهم میرسد ∴ وا ن وا نتیجه ثالث
خواهند وا ضرب مفتوح ثانی و ثالث شکلی صورتی
بندد چنین ∴ وا تا نتیجه رابع گویند وا ضرب
مسدود رابع و ثانی شکل چنین شود ∴ ی ا ل ا
نتیجه خامس خوانند وا ضرب مفتوح اوّل و ثالث
شکلی متولد شود چنین ∴ و ا ین نتیجه را سیادس
گویند پس از عقل و نفس هشت شکل متولد شد
و امّا ا ضرب ایشان شش شکل دیگر بحصول
میرسد چنین

شکل اول

۴	۳	۲	۱
د	د	د	
∴	∴	∴	∴

اکنون بیان اسامی اشکال مزبوره مدین موجب است مدان

عین خارج وضع لفی الذهن عسه راض

که

نفر خالد حاصل مطلق الحاصل نقره خارج

شکل دوم

۵	۴	۳	۲	۱
م	م	م	م	
∴	∴	∴	∴	∴

لحیان حمره ساقی مقفه نعش الخارج اجتماع

۳ ۴ ۴

اسادن

استادان بر تولد ما بر این اختلاف کرده
اند و اعتقاد فقیر این قاعده بهتر است که ذکر می
شود و آن آنکه ارض بنیره نامش رساد س
با زطریق یم میرسد که کل شئی یرجع الی
اصله و این بود تولد اشکال ۱۰۳ اکونه از طرائق
وجماعت است و ذکر در پیش کرده شده است
اکنون بدانکه هریک از این اشکال شانزده
کاندرا نامی نهاده اند که ذکر کرده شده است
لحیان ⫻ حمر ⫻ نصرة الخارج ⫻ بیاض ⫻
قبض الخارج ⫻ اجتماع ⫻ عتبه منابع ⫻
انکبین ⫻ عقله ⫻ قبض الداخل ⫻
فرح ⫻ نصره الداخل ⫻ نفی الخد ⫻
عتبه داخل ⫻ طریق ⫻ جماعت ⫻
پس مربع اشکال اینست مقاله الثانیه
در میان رمل و حرکت نقاط بدانکه میزان

وحرکت نقطه

			نقاط

رمل خانهٔ پانزدهم است وجمیع احکام
از ضمیر وحکم وخبی ودفنی واسم ازاین خوانده
گویند چنانچه اول باید دانست که کدام شکلها
که درمیزان نمی‌آید اشکال خماسی وسباعی در
میزان نمی‌آید وباقی درمیزان می‌آیند واما
اشکال غیرمیزان اینست
واما اشکالهائی که درمیزان
می‌آیند اینست
پس چون دانستی اکنون بدانکه هرشکلی که درمیزان

درج این

دو نقطه بیابند **مثلا** ::: غیر از آن که دو نقطه
فرض می باشد هر یک دو نقطه را حرکت یی
باشد یا از طول یا عرض حرکت عرض است
که بچهار دهم میرود تا بهشتم تا آنجا که خانه خود
منتهی میشود چون نقطه حرکت بجانب عرض
کرد که چهار دهم است لاجرم ۱۰ میرود یا
بدوازدهم چون نه یازده میرود یا پنج یا شش
و چون به دوازده میرود یا به هفتم میرود یا بهشتم
این حرکت عرض بود امّا حرکت طول آنست
که نقطه رفت بسیزدهم پس او را ماند رفت به نه
میرود یا به ده و اگر به نه میرود یا به اوّل میرود
یا به ۲ و اگر به ۱۰ میرود تا پنجه میرود یا بچهار
این حرکت طول او و ضلع از این چون او گرا یاد و سیم
ضرب کنیم شکل نهم بهم میرسد و ۳ و ۴ که ضرب
کنیم سیزده بهم میرسد و این حرکت طول بود امّا
حرکت عرض آنست که پنجم و ششم را باهم ضرب
کنیم شکل هفده یا نزده بهم میرسد و این حرکت

ضرب کنیم پس دوازده بهم میرسد و یازده را
با دوازده ضرب کنیم چهارده بهم میرسد و ها
منها و میل را صنعت مدازوگرده اند یا نوده هم
جوی و کفتر نه ازو و چهارده هم و یا نوزده هم
بدین صورت **مقالة الثالثه** در بیان
شناختن خانهای شانزده گانه از یک رمل
بدانکه قبل ازین ذکر شده که انبیا می دانسته اند
پیش ستادان تا نقدم بعضی از یک و بعضی
از نقطه رمزی حکم میکرده اند و متوخرین جون
خواستند که آسان شود بر صغلمان این تصرف
و میل نموده اند و هشت خانه قرار داده اند و رمل
بر چند نوع است **ابیض** و **بزدجی** و **سکن**
واضح اما ابیض آنست که از خانه اول یک
لحیان و یک عتبه داخل برابر که یکی مفتوح اول
و یکی مسدود باول گویند و اما **بزدجی** آنست
که از خانه اول یک فرح و یک لحیان پیدا شود

امّا سکن واضح آنست که از مهرهٔ او یک حیان
یک عنبه خارج باشد حاصل انکه خواه ابدجیم و
یا خواه بزدجی و خواه سکن واضح میباید چنان
ساخته شود که از هر مهره دو شکلی برسد و
چون باهم ضرب کنید دوان دایرهٔ مشکلی که صاحب
خانهٔ یا مزدهم است برسد چنانکه در ابدجیم
بهم میرسد و در بوزدجی ز و در سکن واضح
ز بهم میرسد **فصل** در شناختن خانهای
شانزده گانه مثلاً دملی اندر اختی و خواهی که خانهٔ
شانزده گانه مذا و ابدانی قاعده آنست که در مهرهٔ
اوّل ازان هشت مهره که چهار بالا و چهار پایین
است بترتیب عناصر بایدید یعنی اول آتش
و دوّم با دوستم آب و چهارم خاک خواه
مفتوح و خواه مسدود شکلی حساب کنند
مفتوح آنست که یک نقطهٔ فرد برخیزد و چنین
مسدود آنست که هر نقطه در طپلوی هم باشد
چنین و بعد ازان که دو مهرهٔ شانی خوانهٔ نابیت

دومهرهٔ ثالث خوانند ثالث دومهرهٔ رابع خانند
رابع واین چهار خانه رابع واین چهار خوانند را
کدامهات گویند وبعد ازان اتش اول ۱ تش نخیم
است واتش ۲ واین چهار خوانند اول فرد امهات
است باد اوست واتش ۳ اب اوست واتش
۴ خاک اوست وباد اول اتش شمس است وباد
۲ باد ۴ ویاد ۳ اب ۴ وباد چهار خاک ۴
وبعد ازان اب اول اتش ۷ واب ۷ واب
۲ باد ۷ واب ۴ خاک ۷ ودیگر خاک اول ا
اتش ۸ وخاک باد ۸ وخاک اب ۸ وخاک ۴
وخاک ۸ واین خانها را نبات نام کرده اند و
دیگر انکه اتش اول ۱ واتش ۱۹ است وباد اول
۱۹ است واب او ۲ اب ۱۹ است وخاک او
خاک ۹ ۲ است ودیگر اتش ۲ و ۴ اتش او
باد است ۳ و ۴ باد است واب ۳ و ۴ ا
وخاک ۳ و ۴ خاک او ودیگر اتش ۵ و ۴ ا
وباد ۵ و ۴ باد است واب ۵ و ۴ واتش ا

وخاک

وخاك ۵ وخاك ۱۰۱ وديگر آتش ۸ و ۸ آتش
۱۲ واب ۷ و ۸ اب ۱۲ وخاك ۷ ۸ خاك ۱۰۲
وچهار ديگر متولدات كويند وديگر آتش ۹ و ۱
۱۰۳ وباد ۹ و ۱ باد ۳ واب ۹ ۱۰ اب ۱۰۳
وخاك ۱۰۹ خاك ۱۰۳ وديگر آتش ۱۰۱ و ۱۰۲ آتش
۱۰۴ وباد ۱۰۱ و ۱۰۳ باد ۱۰۴ واب ۱۰۱ و ۱۰۲ آب
۱۰۴ وخاك ۱۰۱ و ۱۰۲ خاك ۱۰۴ وازضرب آتش
آتش ۱۰۳ وآتش ۱۰۴ اب ۱۵ وازخاك ۱۰۳ و
۱۰۴ خاك ۱۰۵ وازضرب پانزدهم ۵ با اول شا
نزدهم بهم رسيد واين چهار خانه را زايدات
كويند مثلا ميلي كنيم وامهات ان دو سل
اينست نظم اولين خانه تن وجان است
بيت دويم رزق واعوانست ∴ شكل نزديك
خانه اخوان ∴ از سيم خواند دامادان ∴
چهارمين خانه منيا ومقام ∴ ضد ان اب
نيب وعواقب كار ∴ بيت پنجم ازان فرزند است
جز عشق ويار دلبند است ∴ بيت سادس

غلام نیکوی ∴ سحر و زد دیو دشمن مسوزی
غایب و زد ضد زن هفتم ∴ فکر میراث و مرد
از هشتم ∴ بیت تاسع علوم خواب بود ∴ سفر
دور از ان ثواب بود ∴ عمل مال و مادر سلطان
از دهم خانه دایما میدان ∴ یازده خواندا صید
حبیب ∴ باشد و نیت اندرون نکتب ∴
ده دو بیت بند و زندانست ∴ مسکن دشمنان
وچیوانست ∴ سیزده بیت طالب مطلوب
چهارده نیز خانهٔ محبوب ∴ هست میزان وصل
پانزدهم ∴ عافیت دان نوبیت شانزدهم ∴
باب اگر سوال از بخت بود بیند که شکل فا
اول در کیا نگرار کرده اگر در اول نگوار کند
از صماعت که از دست او برآید بخت و از انجا بود
واگر در سوم نگوار کند از بیرون آمدن تا از حرکت
نزدیک واگر در هم از افزایا با ملک بدر واگر
در ده از فرزند و عیش و مطربی و بزاری و در
از نبذه حریدت و چهارپای و معاملت و در

از زد

انوت وانیانی و از ما از میراث و از خویش در
راه سبند و در ۹ از سفر و علم هندسه و در ۱۰
از پادشاه و تجارت و خدمت و ولادت و اصل
در ۱۲ از خصمان و از بیماری مرگ و از غلام اصابحه
مهمات کسی که طالع وی بدانند که حیث
نقطهای شکل ۵ ضرب کنند در نقطهای شکل ۸
انچه حاصل شود دوازده گانه طرح کنند و باقی را
بر اشکال قسمت کنند و انجا که برسد ان شکل طالع
بود از کوکب که این شکل بتعلق وی دارد صاحب
طالع وی و خانه ان کوکب از برج طالع وی باشد
اگر ان کوکب در خانه داشته باشد و غیران قوی
نهای دیگر طلبد باب در حال عمر وی
در دانستن سنا یاط و حیوانات و زنده گانی و
عمر دادنی و کوتاهی و ابرا از خانه چهارم
حکم کنند زیرا که وی دلیل آخرت هست و چگونگی
سبات دنیاست بطریق حکم وی چنانست شکرد
در خانه چهارم چه شکل است و ان شکل در خانه
بکدام ستاره تعلق دارد در کجا مکرار کرده اند

اگر ان خانه وند است عمر سابل از ان سال گیرند
واگر درمایل وند است سیانه گیرند وهمچنین
سابل را واگر درنایل الوند بوده است از نسال
کوچک گیرند واگر هیچ جای دیگر نکرده است
وجهادم بقدر وقوه وضعف وی چنانکه ان
شکلیست وان شکل از ان بیرون آمده است
مثلاً ⁞ در عمر وی پنجاه وهفت سال
باشد واگر درمایل وند بود عمر وی نود سال
بود واگر درمایل وند بود عمر وی هشتاد سال بود
واگر درنایل وند بود عمر وی دوازده سال
بود ⁞ در وند بود عمر وی چهل سال بود
واگر درنایل بود عمر وی به نوزده سال بود واگر
⁞ در وقد بود عمر وی صد وبیست سال
بود و درمایل وند بود عمر وی سی نه سال
بود ⁞ در وند بگراد کند عمر وی هفتاد
سال بود واگر درمایل وند بگراد کند عمر وی
چهل وهشت سال بود واگر درنایل وند بود بگراد

کند

کند عمر بیست سال بود ∴ درونه بود
هشتاد سال بود اگر درمایل وند مکرر کند
چهل بخیسال واگر زایل بود عمر هشت سال بود
∴ درونه بود عمر صد هفت سال بود واگر
درمایل وند مکرر کند عمر بیست یکسال بود
واگر درمایل وند بود یازده سال واگر زایل
وند پنج سال باب اگر خواهد اگر خواهد
که عمر وی بخوشی گذرد وبنا خوشی شکل اولرا
درچهارم ضرب کند اگر این شکل برآید ∴
دلیل بود که عیش وخوشدلی وبرزگی کار او
بالا گیرد واگر این دو شکل بود ∴ زنش کابین
بد کند ودرجوانی کار او بهتر بود واگر این دو شکل
باشد ∴ دلیل بود که بخوشی وعیش
وتوان گری ودر برزگی کار او بالا گیرد واگر
این شکل دلیل بود بغم خواری واندوه
گذراند واگر منقلب سعد بود ∴ دلیل بود
که زندگانی بخوشی گذرد اما درعمر یکی حال نباشد

واکر این دو شکل ب دلیل بود کر عمر وی
بغم و اشفتکی باب واکر پرسند کز در
کدام شهر و چه سال بمیرم نظر کنند در خانه
هشت ج در بزرگی مرد بود واکر ج در او
باشد در بزرگی مرد وی بود واکر ج مرد وی در
پنجاه سالکی بود و ج مرد وی در اخر جوانی بود و
اکر ب مرد وی در اوّل جوانی بود واکر ب در اخر
جوانی واکر ب مرد وی در اوّل وقت است
واکر ج در هفت سالکی مرد وی بود واکر ج
در اخر کحل مرد وی بود واکر ب در اول سال مرد وی
بود واکر ج در پنج سالکی مرد بود واکر ج
دوازده سالکی واکر ج در سر سالکی مرد وی
بود واکر ج در اخر جوانی مرد وی بود واکر کسی
کد این دعوی چیزی بدست اید یا نه اکر شکل دهم
خارج باشد دعوی ثابت نباشد واکر شکل داخل
اید دعوی ثابت نباشد واکر شکل [illegible] داخل باشد

و درشش تکرار کند یا دردوازده یا درهشت
۹ حاصل شود نه یکذارد واگر دهم شکل خارج
آید و درمیان ∴ بود چیزحاصل میشود واگر
دهم شکل داخل آید ومیان ∴ بعضی بستاند
وبعضی بماند اگر کسی سئوال کند که این شخص
مصلح هست یا مفسد پس اگر شکل ۸ دهد
تکرار کند این مرد با خویشان فساد کند واگر
۷ میان زن وشوهر سئوال کند همین حکم

باب در استخراج اسامی بر طریق سر نقطه کند
وشکلی نقطه بود منتقی شود حرف اول یکی و
حرف خانه که وی در آنست وحرف شکل اول
بر طریق مذکور اسم سازد وحرف خانه ثانی
که نقطه حروف شد یعنی هر شکل در خانه حرفی
دارد وان حرف همان حرف که دارد دحروف خانها
ابجد خانه اول ای خانه دوم لف خانه سیم
جم خانه چهارم زم خانه پنجم ره خانه ششم وص

خوانده هفتم رخ هاشم ح ن خانه نهم ص ظ خانه
دهم ن ي خانه یازدهم ن ر خانه دوازدهم
ش ک بدانکه عدد خوانده که هر شکلی که در امهات
تکرار کند حکمش اینست بدانکه هر کاه
تکرار کند دلیل لشکر اسلام بود و
تکرار کند دلیل بیماری و امراض بود و اگر این تکرار کند
دلیل کند بر جماعت نیکوان و برقیاده
نیکی خرد تکرار اینها
دلیل بر جماعت بسیار و لشکر دریا و نا یکی و کاری
که درمنده یی باشد بسالها
دلیلست بر تلف شدن چیزها بر دلد زنا و انچه
در او هیچ نبود اگر
بر شمشیرها یی کشیده و خبر امدن و بیماران مرگ بود
بر جماعت زنان که جمع شوند و دلیل
بر شتران و گوسفندان
بر لشکر فاجی و ظالمی و کافری و بر کسانیکه بدین
نباشند

باشند ... بر خون ریختن دیرا
کند کی فرصت و پریشانی روزگاری
دلیل بود بر آب و باران بسیار آمدن
دلیل بود بر آنکه سکه در او هیچ نبود
و اجماع و اصفهان ... دلیل
بر فریاد و در هیچ نبود ... دلیل بر آنست
شکستگی و ناریکی و فساد باشد
دلیل اولاد و بر زنان و فاسق و بدگویان و بد
کاران ... دلیل بر آنست زنان
و مردان و اهل ساز و طرب
دلیل بود بر فوج دودان و راه زنان
دلیل بود بر حرب و خرابی که در او هیچ نباشد
اگر کسی سؤال کند که جاسوس در شهر یا در لشکر
یا در این خانه هست یا نه نظر کند در رمل اگر
در چهار یکی از اینها نگاه کند
جاسوس در اینجا نباشد اشکال دیگر هست که اگر
در چهارم یکی از اینها نگاه کند شکل داخل یا منقلب

باشد دران خیاه است واگر در ۹ و ۸ و ۵ نظر کند
بجانب مشرق خواهد رفت واگر چهارم شکل ثابت
باشد خالی نتوان رفت واگر کسی سئوال کند که
لشکری با کاند دران سال دراینند بانه بین دلیل
کشند شکل هشت و شکل هفتم و چهارم و نهم را
بردارند و امهات سازند در رمل تمام کنند
اگر درمیان رمل اخر نقطه باد بیابد انگیر کند
و یازده در توقف افتند واگر در شکل ۵ از رمل
باع رمل اخر نگاه کند البته لشکر بیایند واگر
شکل خارج غلبه کند دلیل تا آمدن لشکر است
واگر داخل سیار اید دلیل آمدن باشد واگر
کسی سئوال کند که من حاجتی دارم و خواهم
بدانم که از کسی حاصل میشود یا نه دلیل کند
شکل ۵ را باچهارده طلب کند و شکل اول مقابل
نفس بود اگر در شکل شکلی بیرون آورد که این
معلوم میشود واگر کسی سئوال کند که فلان کس
در خانه هست یا نه بنگرد در امهات اگر در چهار

جینی

چین بود ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ توان حکم کرد که
هشت واگر این شکل ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
حکم کند که درخانه نیست واگر سئوال کند
که حاجتی از غیر یا از دوست بجوید یا نه اول را
با دهم ضرب کند حاصل او دو دوم را یکی شش
مراد حاصل شود و امّا طارح و داخل و صفقل باید
کوش داشت اگر کسی سوال کند که حال من
در نزد پادشاه و سلاطین یا مملوک یا فلانه
کس چگونه باشد نظر کند و بفاونه اول و دهم
اگر در این هر دو خانه اشکال سعد باشد
دلیل کند بر نیکوی احوال و اگر پنج در یازده
نگار کند بر رسیدن خلعت و مال و سخنهای
خوش و اگر اشکال سعد داخل باشد دلالت
کند بر یافتن شغل و زیاده شدن جاه و اگر
در چهار شکل داخل سعد بود و دران عمل نا
قدم و پای دار باشد و اگر در چهار شکل نحس
باشد حکم بر عکس کند اگر کسی سئوال کند که غایب

من زود رسد در شکل هفت نگاه کند اگر
خارج نحس بود غایب از منزل بمنزل دیگر رفته
یا میرود و اگر شکل خارج سعد باشد چون اینها
درآمدن باشد میاید هیچ گرد و
سه و نه خارج باشد و شکل چهار داخل
باشد و اگر برعکس حکم کند نوع دیگر ضرب کند
رمل را و بنگرد در دوازده هیئت کل آمده است
اگر سعد خارج است زود اید و اگر داخل دیر
اید اگر منقلب بود نیاید و در توقف افتد بدانکه
رمل سالیانه باید در ساعت تحویل حمل باید
دملی بزند و ان رمل را تمام کند بعد ازان شکل
باید شکل ۱۰۳ و ۱۰۱ و ۱۰۲ امهات سازند
و رمل را تمام کند و هم چنین که چهار رمل میشود
و از هر یکی میباید حکم فصلی را بکند در انقلاب
شکل از احوال خود بگردد و اگر خواهد که حکم یکماه
کند باید ان رمل را به نیت فصل زده باشد
او تا داول رمل را تمام کند و حکم یکماه کند و از ان

دوازده

دوازده دیگر حکم دو ماهه کند واگر خواهد روز
بروز سیصد وشصت روز استخراج کند اما انچه
بهور سرا کند وبصورات نزدیکتر است که بر نیت
هر فصلی رملی زند فی الجمله حیوت رمل تمام شود
از اشکال نفوس وپرسیانی از موضع که مراد سایل
ان شخص رمل زده باشد حکم کند واز احوال معتاد
رزق ومعاش واز سفرهای نزدیک واز اموال شهر
واز حوالات محصولات ومعشوق واز اموال بچاد
وحیوانات واز احوال لشکر واز نکاح واز احوال مرگ
وشویش وزلزله وامثال ان واز احوال ومسافرات
واهل علم واز احوال پادشاه وفوج سال واز احوال
خزینه وولیعهدات دیوان وامرا لشکریات
واز احوال خطاب وثواب واز تدبیرهای دواها
ومفاصد ومطالب مردان واز حکمی کلی از نیک
بد توان کرد واگر از تک مطلق نباشد واز جمله
شکل اخر حکم کند چهار فصل توان کرد تا از صغیر
وکبیر والله اعلم بالصواب نظم اول سیزده بزن باهم

بعد ازان چهارم چهارم دهم : هفتم شکل مانند ازان
ضرب کن در دهم عواقبان پس ازان چهار
شکل بر تدریج شانزده شکل ازین تخریج :
انچه در بیت چهاران اشکال بایدت یاد
از اعمال بون اورا تو باز بوقاری بس سخن کو
زعالم ازما هیچ لیکن ناید دسول بخس نکاه
دارد بعد ازان شریف نکاه حکم لیکن براین نمد
بویست مدعا این شیوه نکو ازدست هر شکلی که
اوّل وی فرد است واخر وی زوج اشتشت واتش
هوا است پس خارج باشد و هر شکلی که در اوّل
زوج است واخر وی فرد است خاکیست وخاك
دلیل تسکین کند ومنازل است پس داخل باشد
و هر شکلی که اوّل واخر وی فرد است ازیك روی نقطه
اتش دارد واز یکروی که نقطه خاك دارد پس مقلب
باشد و هر شکلی که اوّل واخر او زوج است چون بین
حال طبیعت حیوان نسبت توان کرد وانرا ثابت نام نهادیم
بدانکه دریافتن ضمیر باید نقطه اتش دارد تا بزوده
یابد

جمع کند انچه شود واز بیت هشت کم کند وباقی را
نه نه طرح کند وانچه بماند هر خانه را که نقطه
دهد انجا منتهی شود ضمیر دران شکل یا دران
خانه است باب برف وباران که در کدام روز
خواهد امد اول ماه رمل زند تا پانزدهم ماه
چنانچه طالع روز دلیل بداند روز بود چون
از پانزدهم بگذرد روز شب دیگر رمل زند و
بدانکه اشکال بادانا یند : و ⁝ و ⁝ و
اشکال که دلیلست بر گرما یند ⁝ و ⁝
واشکالهای بادها بگرم یند ⁝ دلیل بر باد
گرمست ⁝ دلیل بر بادهای سرد ⁝ دلیل بادهای
گرم ⁝ باب فهمیدن کواکب افتاب ضد
زحل است وزحل ضد مرّیخ است وقمر ضد مرّیخ
وافتاب ومرّیخ دوستند زهره وزحل باهم دوستند
وعطارد وافتاب باهم دوست اگر شخصی سؤال
کند که فلان در خواندن هست یا نه نگاه کن در مهمات
اگر اجتماع ما ⁝ باین طریق باشد حکم کند کرد

خانه است واگر با ناضر با شد حکم کند که او را به
بیند واگر نبا شد گوید که در خانه است امّا او را
به بیند واگر این شکلها نبا شد حکم کند که در
خانه نیست یا انکه اشکال بر بد کاران وفاسقان
وبد اصلان وکدایان وبی اعتباران ⚌ و ⚍
و ⚎ و ⚏ چون رمل کشیده باشی از برای بزرد
بوده وصورت ورنگ او را نخواهی بدانی از شکل
هفتم کوئی و ششم و دویم و هشتم کوئی و خرج و
دخل او از هشتم تا بیکجا یعنی اگر شکل هشتم داخل
وساقط باشد هیچ خرج نکرده باشد واگر خارج
بود تمام خرج کرده باشد واگر منقلب بود بعضی را
خرج کرده وبعضی را نکرده باشد اگر شکل دو یکجا نکرار
کرده باشد دزد یکنفر است واگر در هفت و هشت
باید گفت مثلاً اگر شکل هفت دو یکجا نکرار کرده باشد
دو دزد وجا نکرار کرده باشد دو نفر باشد و در سه نکرار
کرده باشد سه نفر باشند واگر هفت هشت هر دو
در امتحان نکرار کند دزد و مال هر دو نزد ستاند

بابر

باب اگر خواهند که نام دزد را معلوم کنند نقطها
انتی عشر بشمارند نزدیک طرح کنند یا دی یا زده یا زده
طرح کنند و خاکی را شانزده شانزده و بعد از آن
آنچه بوضا بمناسبت میکنند و بر هر شکلی که منعقد
گردد از حروف آن شکل و حروف نخوانند نام دزد
استخراج و حروف اشکال در جدول مذکور است
والله اعلم بالصواب حروف انتی عشر ابجد

ا ه ط م ف ش ذ حروف بادی ابلیت

بادی
ب و ی ن ص ت ض ج ز ک س ق ظ غ
خ ا ک ی
د م ل ع ر خ ع

در استخراج خبی بسیار است

یکی افتد از شکل اول طبیعت و سلبیت گویند و از دوم
لون و از سیم مزه طعم و از شکل چهارم جوهر و باقی
بر این وجه که مذکور شد و دیگر انکه نقطه از شکل
غالب بود معدنی باشد و اگر بادی غالب شد

واکر آب غالب شد نباتی باشد واکر خاک
غالب باشد خاکی باشد ودیکر شکل اول دا
باشکل دهم ضرب کند حاصل باشکل دویم دلیل
اصل حیی بود ودیکر شکل اول دلیل جوهر حی است
ودنك وشکل دقیم دلیل طبع وی است وشکل
سیم دلیل شکل وی است وشکل چهارم دلیل
قیمت است وشکل دهم دلیل قدر وی است ودیکر رو
دل دا بشمار دبنج بنج طرح کند اکر یکی بماند سبا
باشد اکر دو بماند سفید باشد واکر سه بماند
سرخ واکر چهار بماند زرد باشد واکر پنج بماند
مختلف باشد اکر سئوال کرا مروز چه چیز خورده ام
پس بصلی بزند به نیت سئوال فرعه اندازد وانچه
بکشد نظر کند در خوانهٔ دهم کدان خانه در فق شمالیست
که چه شکل در ان خانه است باز دد کجا مکرار کرده است
اکر نقطهٔ آتش است چیز شیرین خورده است واکر نقطه
باد است میوهٔ سرد خشك میبا شد از نباتات
برش

واگر خاک داشته باشد چیزی لرزه و تزلزل میباشد
واگر نقطهٔ آب باشد چیز شیرین و گوشت و
دوغ و چیز خوبی باشد بقول دیگر اگر نقطها
فرد از نتایجه بشمارد دوازده طرح انچه
انچه باقی بماند بجاها قسمت کند هرجا که نقطه
منتهی شود ضمیر از انجا نه گوید نوع دیگر نقطهای
اتش تمام رمل بشمارد و هر خانه را مثل یک قسمت کند
هرجا که نقطه برسد ضمیر از انجا است نوع دیگر شکل
اولرا نگاه کند که مسکن او کجا است در هر خانه که
مسکن او باشد ضمیر انجا بود ضمیر از خواند یا در شکل بود
واللہ اعلم طریقهٔ ضمیر گفتن نمایندهٔ محرر است شکل خانهٔ
طالع یا شکل خانهٔ چهارم ضرب نماید و نتیجه بردارد
پس از شکل نتیجه هرجا باشد ضمیر از انجا بود واللہ اعلم
طریقهٔ حیوانات چنانست گر نوعی و سختی و
سکستگی و مجوفی از سنگ و نباتی و معدنی
و کانی و حیوانی و مقام و موضع از چهارم و عدد
خبیثه از هفتم بحسب مکرر مثلاً اگر شکل ۳

و ۱۰۸ ۱۵ یکجا نا شد خبی بکجیز نا باشد ما کود چیز
باشد بدین قیاس طبعش وقیمتش نیز و ناقص از
دهم وخرد بین هست بانه اندهم بگویند وشکلهای
کد بخوردبی دارد اینت
شکلهائی کد خوردبی نیت اینت
شکلهائی کد بصورت تعلق دارد
شکلهائی کد نه سخت باشد ونه نرم اینت
شکلهای سفید اینت
شکلهای زرد وسفید مطلق سیاه اینت
شکلهای سبز اینت شکل خاکی
شکلهائی کد بسیاه برمی زند شکلهای
کد بزردی وسفیدی زند شکل سرخ
مطلق اما این شکلها دو سیم اید وشکلهای
مدور اینت شکلهای دراز
شکلهای مجوف
شکلهائی کد چهار سوست شکلهای بیمیت

۶۰۱

چیزهای میانه قیمت
اشکال قیمت دار
اشکال کانی
اشکال معدنی
اشکال نباتی
اشکال حیوانی
اما ۳ اشکال ۱۸ ۱۵ با قیمت
ساده زرد دراز و یکسر او پهن و یکسر او کرد سوراخ
دارد ان سوراخ نقطه یا نقشی داشته باشد و سست
چون قیمتی باشد چیزی درست و روشن و
منقش و مدوّر چون شرفی و انگشتری و نگینه و مانند
ان چیزی بود درست معدنی بود چون آهن
و فولاد و مس و سرب و مانند ان و کرد بود
و انی بسان یکسر پهن و یکسر باریک نه درشت
و نه نرم کانی مدوّر و سیاه میانه قیمت چون سنگ
و یشم شکسته و شیشه اما نقش داشته باشد
نرم و سفید حیوانی و اندک میل بزردی و تک سوراخ
یا نشانی دارد و یا یکی داشته باشد مثل صدف
و گوش ماهی و چیز سبک و کاسه پشت و مهره کنان

و نقاب کوسفند و مرواريد ﴿ چيزي کاني و سخت
که ان بسيار مدوّر و بود ناقص يعني شکسته و سوراخ
داشته باشد و بي قيمت ﴿ همين همکران دارد و سخت
باشد و دوار ﴿ چيزي باشد درشت و چون
زيرک و کوشه کبي کمان و ناخن و مانندان ﴿
نرم سفيد و مدوّر و چون پنبه و کرباس و جامه پيچيد
و ماننده پنبه دانه و کاغذ پيچيد و کلاف و مانند
اينها در بيان خبي که از هر خانه چه چيز يابد
﴿ سخت ﴿ سخت ﴿ سخت ﴿ سخت ﴿
نرم ميانه ﴿ نرم ميانه ﴿ نرم از جمله اشکالي
که قيمت داشتر باشد ﴿ بها دار ﴿ ميانه بها
﴿ کم بها ﴿ کم بها ﴿ ميانه ﴿ کم بها
﴿ ميان بها ﴿ ميان بها ﴿ همه جاهست
قريب المکان ﴿ بعيد المکان ﴿ همه جاهست
﴿ قريب المکان ﴿ بعيد المکان ﴿ هم ﴿ قريب المکان
﴿ همه جاهست ﴿ قريب المکان ﴿ قريب المکان
﴿ بعيد المکان ﴿ قريب المکان ﴿ همه جاهست ﴿ قريب

همه جا هست ... در اندرعمر میماند
میانه عمر ... طویل العمر ... میانه
عمر ... طویل العمر ... طویل العمر ... میانه عمر
... میانه عمر ... میانه عمر ... میانه عمر
نقیر العمر ... میانه عمر ... میان عمر بلکه طویل العمر
... طویل العمر ... میان عمر ... در بکاراید
بکاراید ... بکار نیاید ... بکاراید در طرب
بکار نیاید ... بکار در محل زیب ... بکار
اید همه وقت ... بکاراید ... بکار نیاید
بکاراید ... بکاراید ... بکاراید ... در باغ عزت
... باعزت ... بی عزت ... میانه عزت ... باعزت
... میانه عزت ... بی عزت ... بی عزت
باعزت ... باعزت ... باعزت ... بی عزت
میانه عزت ... میانه عزت ... میانه عزت
دریازده با نقش ... با نقش ... نشان شکستگی

نشان ناهموار چ با نقش نشان
بادی وشکل استخوان خرما نشان خراشیده
کی نشان فرورفته کی نشان بی نشان
بی نشان نشان شکستکی با نقش
نشان چربی نقشی کرتوان خند وتوان
دانست که چیز مثل نقاشی سوراخ ودرازی
خط نشانی دارد والله اعلم بالصواب

محل سنه ۱۲۸۴ تاریخ اتمام صفه المصنف

دیگر ازبرای حرکت سفر کردن شکل سیم وشمام
برهم زند ازان شکل شکلی بیرون آورد اگر
خارج سعد باشد حرکت کند اگر نحس باشد
حرکت نکند اگر کسی سئوال کند ازبرای
دوا خوردن یا غذا خوردن بدانکه خواند ۲
وعدد برهم زند اگر شکل سعد داخل امد خورد
واگر نحس یا خارج اید بد است ودیگر اگر کسی
رسیلی بنپ ازبرای ناخوش اگر چهار خانه یاد کند یکی

همه

مرد و یکی اجتماع و دیگر قیض الداخل دیگر
عنبه داخل از هر کوند شکلی بیرون آورد اگر
ان شکل خاک حاصل شود مرگ باشد اگر شکل
آتش یا آب باشد صحت باید اگر کسی سئوال
کند شخصی میرسد یا نه نگاه کن بخانه جهار
اگر سعد داخل باشد رسیده و اگر نحس سعد
خارج باشد نرسیده و اگر منقلب باشد طول
دارد اگر ثابت باشد کمتر طول دارد اگر
کسی خواهد بداند که زنی حامله میشود یا نه
خانه اول با هفت ضرب کند نتیجه بیرون
آورد داخل میشود و اگر بر ما یا باشد
و اگر این دو شکل سیما شد نمی شود اگر خواهد
بداند که حامله هست یا نه اگر داخل هست
حامله هست اگر خواهد بداند که پسر میزاید یا
دختر اول با هفت بهم زند و او را بیند بجسم ضرب

کنند شکلی بیرون آید اگر آتشی باشد
نر بود و اگر خاکی یا ثابت باشد ماده هست
و اگر هم آتش و بازی باشد میراست ودر عمل
خیبی از شکل اول نرجی و در شق اگر شکل
باشد باید کفت جزی در دست باشد آتشی
دیده باشد و خانه دقیم دنبالان و اگر جنافه
شکل حمره باشد دنبالک او قرمز میکوئی اما بلون
سیاه و سخت مثل اهن و خافق اگر آلت
حرب باشد و از خانه سیم انزه و طمعان
میتوان کفت و از چهارم عزت و اعتبار و
از لوت و کان حکم باید کرد باب سوال در
میان الفت معشوقه و عاشق خبیه مصطفا دجی
شود که از شکل اول و بخیم مراد است اگر شکل اول
سعد و بخیم هم سعد هم مزاج بود دلیل بر موافقت
اینان اگر شکل اول سعد باشد و شکل بخیم
نحس است دلیل که موافقت نباشد و از جانب

معشوقه

معشوقه ناکامی بود واگر شکل اول نحس باشد
وشکل بجمع سعد بود از جانب سایل ناسازگاری
باشد واعتبار آنست که اول وبجمع شکل بروی
واگر آن شکل سعد بود دلیلست که دوستی واعتبار
ایشان باهم بسیار باشد در باب زن وشوهر
از قرار دوش اهل این علم اگر شکل اول سعد
باشد وشکل ۷ سعد دلیل است بر سازگاری
فیمابین زن شوهر اگر شکل اول سعد بود دلیل است
که زن سازگار است در صورتی که زن رمل
زده باشد واگر چنانچه مرد رمل بزند دلیلست
که مرد سازگاری است وبالعکس چنانچه هفتم سعد
واگر هفتم داخل سعد بود زن وشوهر هردو
سازگار است واگر چنانچه ۷ نحس بود اول
سعد بود ان زن سرسازگاری ندارد واگر
داخل نحس بود هفتم سعد بود دلیلست که زن
سازگاری دارد واگر هردو نحس باشد هیچکدام

سازکاری ندارد دریاب غالب مغلوب رمل
زده امهات را غالب کیهار خانه اول باشد
وچهار خانه بنات کہ پنجم وششم وهفتم وهشتم
باشد ملاحظه بکند اگر چنانچه بنات با
نتیجه ومتولدات سعد است واشکال باقوت
بود دلیلت مطلوب غالب باشد واگر چنانچه
امهاتی کہ در خانهٔ اول با نتیجه او سعد بود دلیلت
طالب غالب باشد واگر چنانچه در میزان رمل
شکل عطارد آید وشکل شمس ومشتری دلیلت

برصلح فیما بین ایشان دیگر از تو رای کسی خواهی کہ
بعقد دل وی یا انکہ خواهی بدانی کہ طالع موافق
دارد یا نه چون رمل کشیدی اول را با ۳ ضرب کن
شکل بیرون آورد وان شکل بیرون آورد وهفتم را
با چهارده ضرب کن شکلی بیرون آورد وان شکل را
ضرب کند اگر شکل داخل سعد ابد بیرون آمد دلیل
خوبیت اگر خارج سعد آید وهم نیز خوبیت اگر

شکل

شکل خارج سعد باشد او هم نیز خوبیت اگر شکل
داخل سعد آید او هم نیز خوبیت اگر شکل داخل
سعد آید اگرچه خارج یا ثابت یا داخل نحس
یا منقلب آید که نحس باشد بدست بلکه
بهم بسته میشود دیگر آنکه رمل کشد اینجای
نقل حرکت چه سفر و چه از مکان خود بود
نگاه نجوانند چها رکند که هست باشد و هم مکانی
هست که خواهد برود هر کدام که سعد است
ان خوبیت اگرچه سعد داخل باشد بهتر است
اگر کسی بهمیلے کشد انجای زیارت رفتن نگاه
نجوانند هم کند اگر شکل مشتری باشد مثل
و : نفس که سفر نصیب او هست و میرود
والله اعلم بالصواب
وتمت کلمة ربك صدقا وعدلا لا مبدل
لکلماته وهو السمیع العلیم هر که خواهد دفع
او مستجاب شود این آیه را برها نمی نقش کند

که از نقره یا از طلا باشد و اگر شب وضو
سازد و این طاسم را بر کبود و دست بردارد
و بگوید یا رب بحق هذا الآیات اجب دعائی
با اتم الی الحین دعای او البته مستجاب شود
و از حضرت امیر المومنین (ع) روایت شده که این امر را
خواص بیاراست از جمله انکه جون او را بر روی
مقطعه بر کاغذی بنویسد و او را در بیجد جنانکه
نوشته در بیرون باشد و سفیدی در اندرون
و موم کرده و در دهان کبرد با هر که سخن کند از سخن
او بجا واند و زنکند و مراد او حاصل شود و اگر این
حروف مقطعه بنویسد و در موم کرفته بکلاب
اندازد و نبات مصری پیش بنهد کند و هفت روز
بنا شتا بکسی دهد که او را مرض دق باشد از آن
خلاص شود و اگر کسی را ضعف دل باشد این حروف
مقطعه بر صحن چینی بنویسد بمشک و زعفران و کلاب
و بلسد بر زبان بنا شتا و هفت روز با این طریق عمل
کند از مرض از او زایل شود و اگر کسی را دشمنی قوی
باشد

باشد قدری خاک چهار راه بگیرد و این ایدرا
هفت بار بر آن خواند و بوطرف باشد آن
دشمن مقهور گردد و دیگر آنکه داعی رسد
سوره یس بخواند و در اطراف آن دعا بخواند این جنس
زایل شود بسم الله الذی لا یضر مع اسمه
شیء فی الارض ولا فی السماء وهو السمیع
العلیم بسم الله لا اله الا هو الحی القیوم
ذی الجلال والاکرام اللهم انی اعوذ بک من
شر فلان بن فلان قوله تعالی انا فتحنا
لک فتحا مبینا لیغفر لک الله ما تقدم
من ذنبک وما تاخر و یتم نعمته علیک
ویهدیک صراطا مستقیما وینصرک الله
نصرا عزیزا این آیات را در قدح چوبین
نویسند و باب بشویند و روی خود را هر که
بان بشوید نزد همه وجیه و مقبول القول گردد
و اگر بکلاب و مشک و زعفران بر پوست اهو
نویسد و بر بازو بندد بر دشمنان مظفر گردد و بر جاه

وحرمتا وبیفزاید واگر بزعفران برجامه زن
خویند او را شوهر پیدا شود واگر ابن ایرد را
با آیات که هُوَ الذی أنزل الی حکیما نویسد
با طهارت بر پوست آهو مشک وزعفران
وگلاب در طاقیهٔ خود بندد دشمنان او
مقهور گردد ومقبول شود ومردم او را
دوست دارند وولایت دیگر اگر این آیات را
روز پنجشنبه در ساعت مشتری بر فیشکه
مرد دیوث باشد در دابهٔ که بر پنجه کشیده
باشد نقش کند وانرا در وسط سرگذارد
ودر مقابل دشمن که اید بر او ضعف یابد

قوله تعالی وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن
يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

چون آفتاب در اول حمل باشد در روز شنبه
این آیه را بر شمشیر نقش کند با طهارت چون بر
دشمنی بکشد هر بت از او ساقط گردد وخذول

شود واگر روز جمعه اول نیسان این آیه را
بر لوحی از فولاد نقش کند هر که با خود دارد
انس و جن از او ترسان باشد و بجمله اطفال
خوبیت قوله تعالی ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
این آیه را بر قطعه از صدف نقش کنند
روز جمعه در میان اموال انبار خانه نهند
از آفات محفوظ ماند و برکت پیدا کند
و در حدیث است که هر که این دعا را
مداومت کند در فتح فرصت و دولت
و کشایش پیدا شود و خداوند جنان در
دولت بروی هیچ کس نگشاید که علی غیرها
و از بلا و وبا و طاعون و زلزله ایمن گردد

بسم الله الرحمن الرحيم

اللّٰهُمَّ افْتَحْ لَنَا أَبْوَابَ الرَّحْمَةِ وَدَوَامَ
السَّعَادَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَمْنَ

والامان والامان یا حنان یا منان
یا رحمان یا الٰه العالمین و یا انت
خیر الناصرین بحق رحمة محمد و اله
الطاهرین برحمتک یا ارحم الراحمین
اگر کسی که سفر او مد شد یا نه بنگرد در طالع
و در سیزده اگر خارج باشد البته سفر واقع
خواهد شد و اگر داخل باشد سفر واقع نشود
و دگر نظر کن که از این سه شکل کدام قوت دارد
و دگر نظر کن که از این سه شکل کدام قوت دارد
حکم کند که او وقت واقع شود اگر پرسند که از کدام
جانب سفر واقع شود از شکل هفتم جواب گویند
که بکدام جانب منسوب است اگر پرسند که
دران سفر منفعت باشد یا نه از شکل نهم
جواب گویند اگر سئوال از بندگی سفر کند در یازدهم
نگیست و اگر بکرار در ششم کند در دوازده بخوری
قاعده در رد حکما این عدد را عدد منداخل
خوانند چون آفتاب در شرف باشد با خوشحال

باشد

بنگارد در طلسم هر که با خود دارد بر وی حکام
وسلاطین عزیز و محترم باشد و معاش بر او
آسان شود و شجاعت او عظیم دهد و بعضی
این شکل را موالف القلوب خوانند و بعضی
او را منصوب بمهر آفتاب و بعضی منصوب بمشتری
و بعضی بر خل گفته اند بهر حال چون شرف مشتری
باشد عشك و زعفران بر وفق سفید بنگارد
و در سر طلسم در فتح بروی گشاده شود و در ظفر
حلاتی عزیز و محترم باشد والسلام

۲۲	۳۱	۱۴	۳۱۱	۷۱	۶
۱۷	۸۱	۶۱	۴۰	۳۲۷	۵۱۸
۳۹	۴۳	۳۲۱۸	۵۹	۲۱۴	۷۲
۶۹	۲۱۷	۸۶	۳۲۶	۱۶	۴۱
۸۷	۷۰	۳۱۵	۱۸	۴۳	۳۲۵

قل ج ج ن

عمر	عثمان	ابابكر
٣١٥	٣٩٩	٤٨١٣
٥٧٢	١٣٧	٤٨٨

قاعج ميتردد

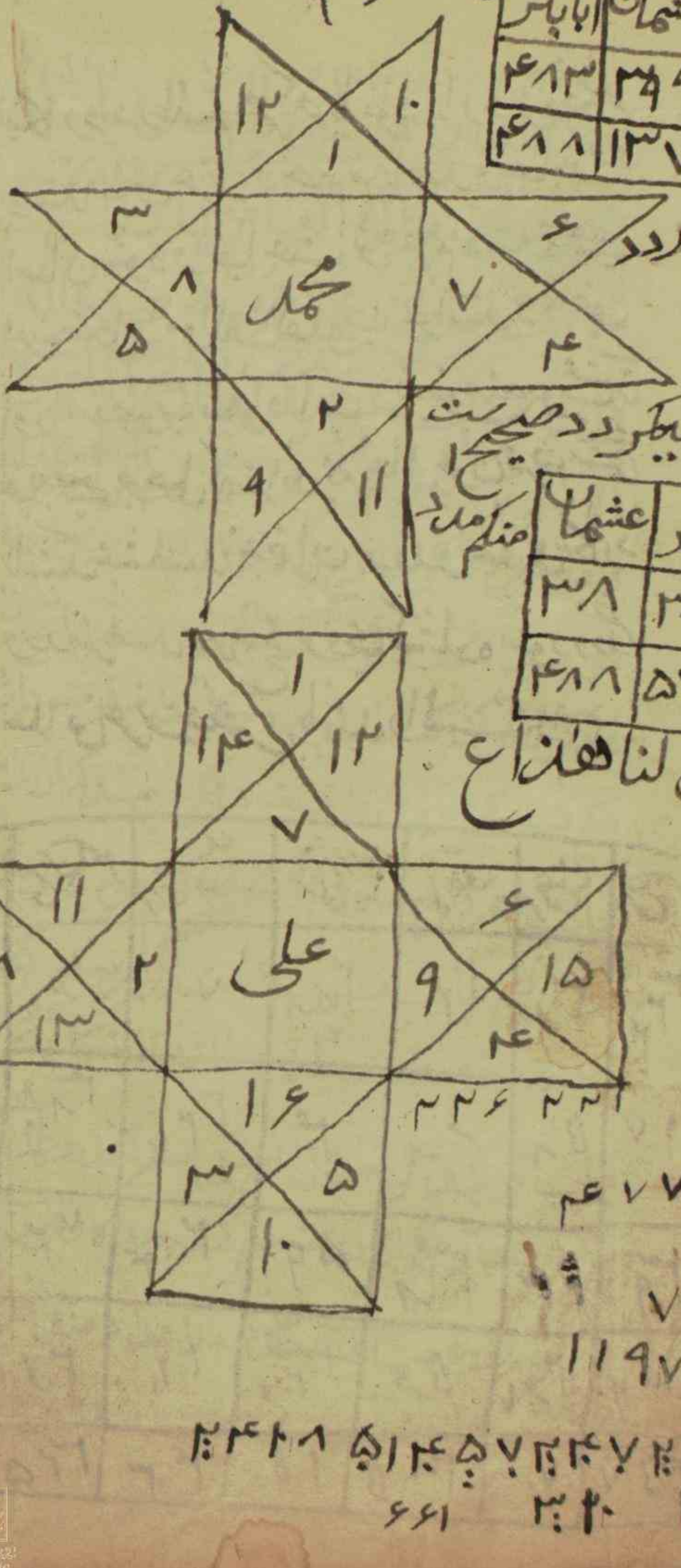

٢ ٤ ٢
بسر

عمر	ابابكر	عثمان
٨٥٠	٣٩٩	٣٨
١٢٧	٥٧٢	٤٨٨

ميكردد صحيحا
منكم مدد

اللهم وفق لنا هذا ع

٤٨٧٨

٧٥٧

١١٩٧

٦٤٨١ ٥١٢٥ ٧٦٤٧ ٤٢٤١

٦٦١ ٣٤٠ ٢٢٤

دعای ادعیات بسیار مجرب

بسم الله الرحمن الرحیم

دعای دل بند مجرب

این طلسم را بر ورق هو ممشک و زعفران بنویسند و در اندرون دل کوسفند کذارند و چهل یک عدد سوزن و بر هر سوزنی که بر دل میزنند این دعا را بخوانند کما الفت بین قلوبهم ولکن بکلمات الله عزیز حکیم باید در ساعت سعد این عمل را کنند و او را در زیر زمین حفر سکنند و در وقت نوشتن دعا کشنیز لا دن بخور کنند و بنات در دهن کیرد و بکوید عزمت علیکم یا اصحاب المیمنة والمودة والمحبة علی فلان ابن فلان علی حب فلان العجل العجل ان لم یاتوا طائعین و بعد ذلک امی کذارد در پارچ و پارچ را زبوت بنویسند و او را بکاهی کیرد و دو صورت زن و مرد بر روی پارچ

دیگر بودی دوست اهو باجنگ زعوان نویسند در دل

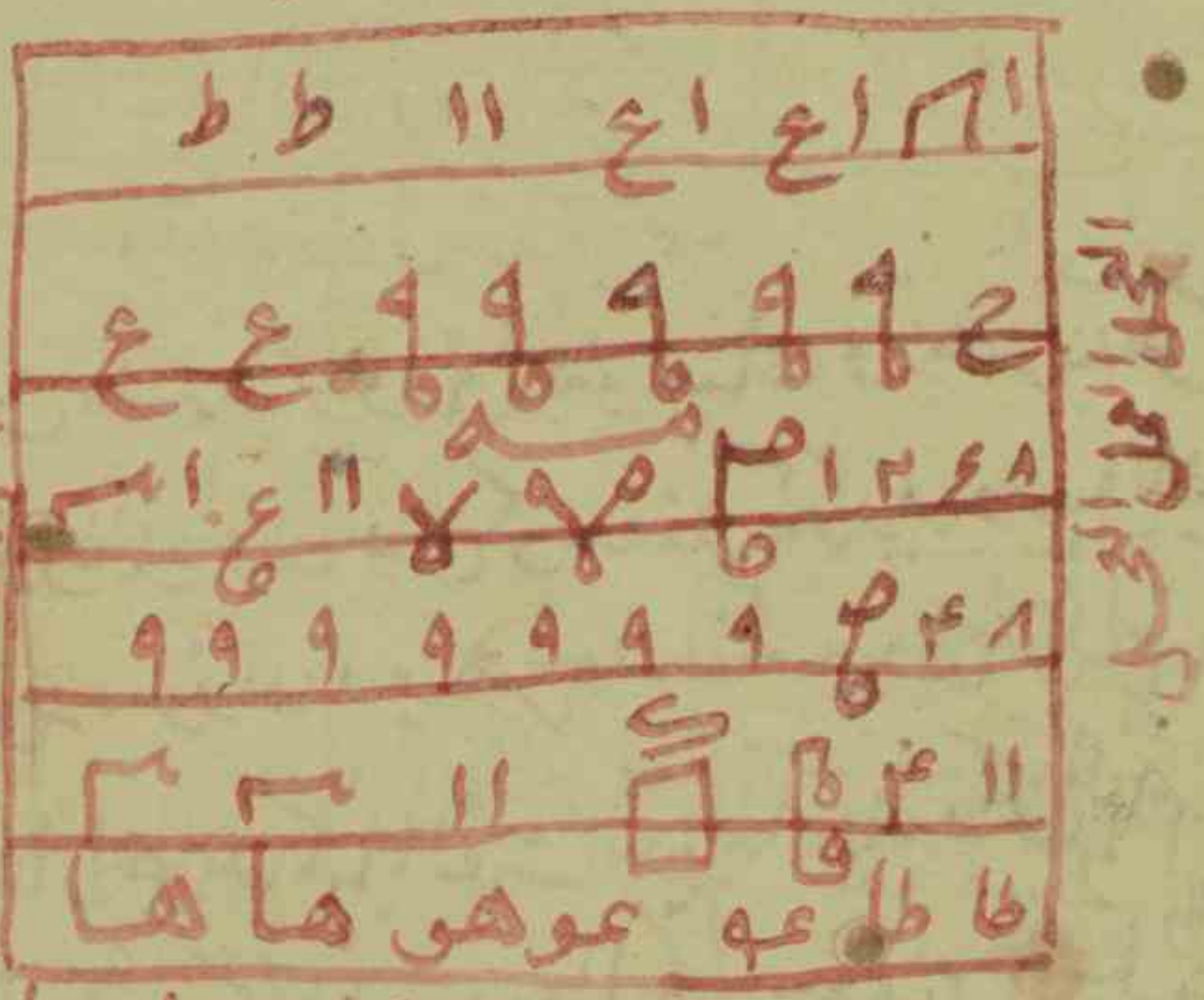

محمد محبت و نظر بند و نهانی و بر نود و نوزدهم
و فتن و حفظ بدن ان اسم الله نیار محرب ست
صفر سه الف کتبه مدی برس میم کج کج
نیر دوانش دربر باچهار الف ها و واو دم بر
این است بر یقین نام خدای اکبر اسم اعظم
ست

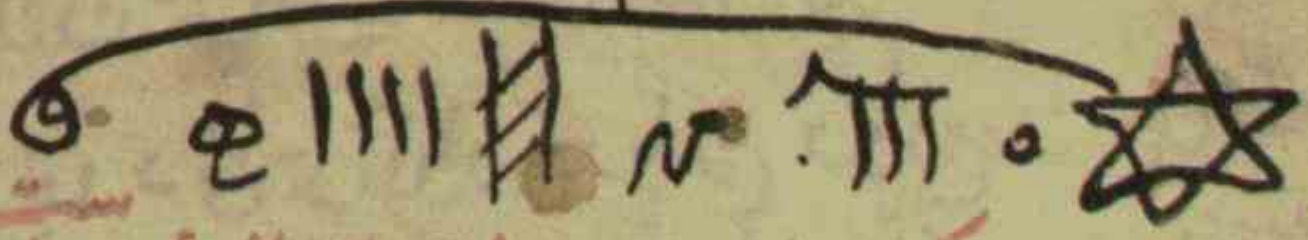

این طلسم نوزکو او خود کلام حضرت امیر المومنین ا
خواصها بیاورد این است و فتن و بیش و نقش
از برای هر دردی از برای سحر از برای هر بلائی
جمله هر سخطی که در وجود باشد این طلسم را در پیش خود
نگاه دارند بسیار نافع و مجرب است

محرها

خمسه هاءة وخطّ فوق خطّ و
صليب حوله اربع نقط وهمزة اذا
اعدتها وهي سبع لم تحد منها الغلط
ثم هاءً ثم ميم في الوسط تفي الاسقام
والداء الذي عجزت عنه الاطباء والنمط
وبها تدفع عن حاملها كل سحر وبلاء
وخط ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه
ه ه ه ه و ص
يجاب رود وخواهي رود بنايد
اين طلسم را بر كاغذ بنويسد و در روي دشمن
گذارد سه ميخ آهنين بر روي زند كه بزودي
بنايد محرقيت

اگر کسی را بکشتن بروند این طلسم را با خود دارد
بقدرت خدا تعالی خلاص شود باذن الله تعالی

اگر خواهی کسی را دوست خود گردانی چنانکه
یکساعت از تو جدا نشود بگیر هفت دانه
مویز سیاه و بر هفت دانه هفت مرتبه انند عارا
بخواند الا تعلوا علی و اتونی مسلمین و اگر
بنویسد و یا خود نگاه دارد کرد و نظر ملوک و
خلایق عزیز و مکرم باشد یا من لا اله الا
هو انه من سلیمان بسم الله الرحمن الرحیم انه
من سلیمان لا افاض و لا بکن علوا بین
ذلک فاتوا مسلمین برحمتک یا ارحم
الراحمین

بجهت محبت شوهر ان زنا
ایضا این طلسم را بنویسد و در بر زنان بگذارد
دفعا

وقتیکه زن وشوهر مجامعت میکنند ودر حال
انزال فرو برد که مجریست طاهر ع
صحیح ع ع ع

اللهم بحق هذا الاسم الاعظم وبالنبي الاكرم
واهل بيته الطاهرين والملائكة المقربين و
القرآن العظيم وصل على محمد وآله الطاهرين
واردا بجعل ولا تجعل للشيطان فيه شركا
ولا نصيبا برحمتك يا ارحم الراحمين

اگر خواهی که کسی را

از عشق خود بیقرار کردانی این طلسم را بنویسی
بمشک و زعفران بر تخم مرغ سیاه و در زیر
خاک دفن کن تا در زیر خاک باشد انکس
عاشق و مهربان وی باشد و این عمل روز
آدینه پیش از آفتاب باید کرد که مجرب است

۹۹۴/۲۳۴ ۲۱۲۲ سوط ۳۱۳

۳۱۳۷۸۱۰۹۱۱ انه من سلیمان وانه
بسم الله الرحمن الرحیم یا اسم فلان ابن فلان مجرب
واین انشیح عبد الله رضی الله عنه گوید

در بلاد یمن بودم شخصی را بردند که بقتل رسانند
هر چند سعی میکردند شمشیر بروی کار نکرد بس
او را بتر یاران کردند و تیر بروی کار نکرد شاه
گفت کدم را آگاه کن که چرا تیر و نیزه و شمشیر بر تو
کار نمی آید تا تو را خلاص نمایم آن در جواب
گفت که ای پادشاه طلسمی دارم در بازوی
منت که ضرر بمن نمیرساند اگر خواهید تجربه
بر کردن خروس سفید و کارد بر کردن او
بکشید کارد کردن او را نبرید آنگاه حیوان
کردند هر چند سعی کردند مطلقا نبرید طلسم است

ط ۱۱ م ۱ ع ۱ ف ۱۱ ۱ ع ۲ ۴۱۹ م ۳۷ ف

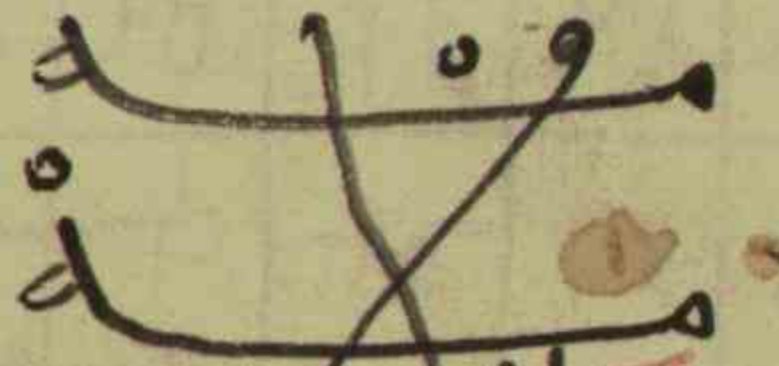

جهت اوراد ۱ شود این سه حروف را حضر
خود ما که بر زمین افتاده باشند و در میان
ایشان بیاشد که اوراد شود و حروف ا
ف ز ر ص ه ر و ه

جهت احضار این طلسم را با جهل یکدانه
فلفل سیاه و در کل کنی و با خاکستر داخل کل
کند و دعا را در میان کل گذارد و در طاقی
آتش گذارد و صورت با این طریق نوشته شد است

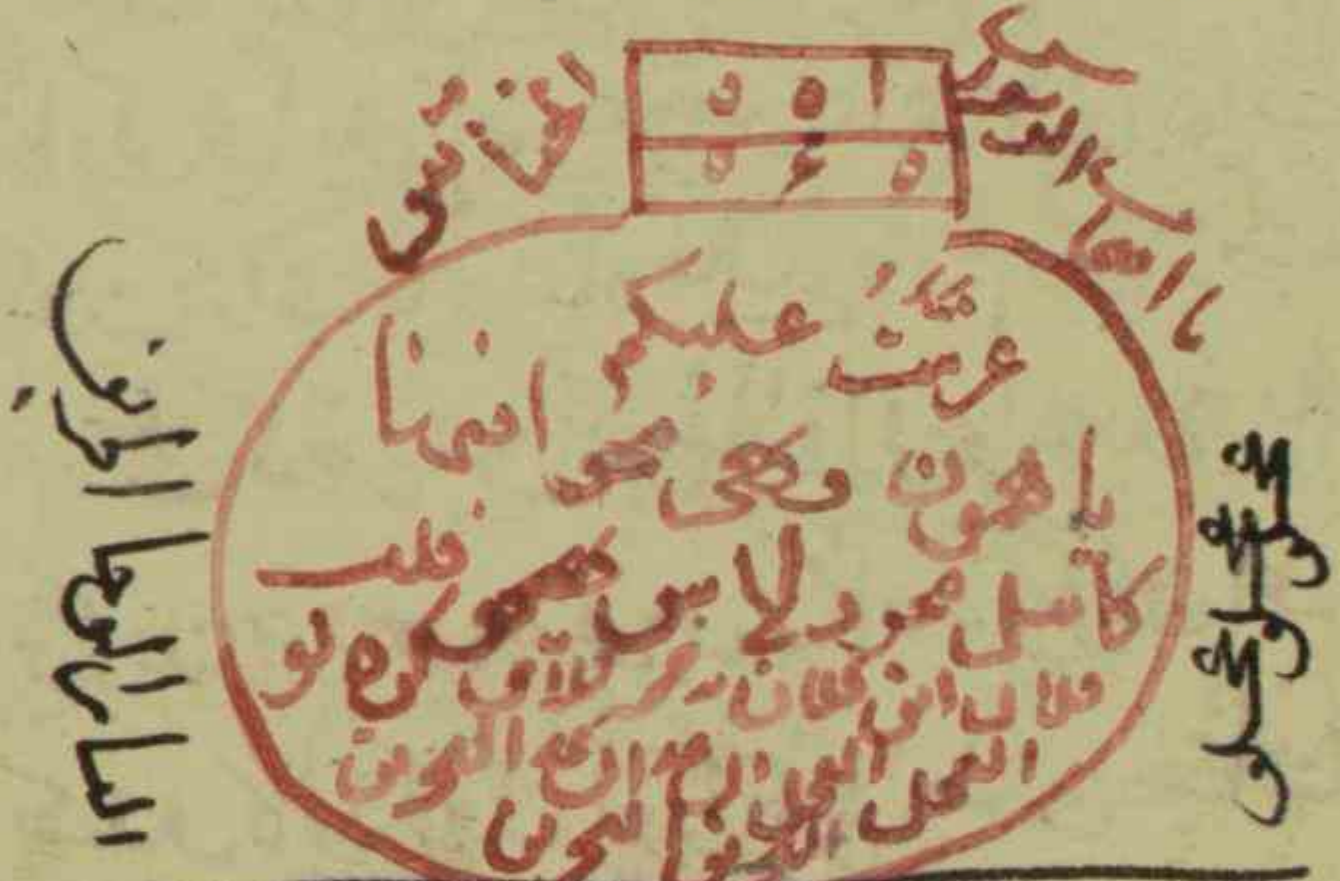

این طلسم رجوعی بطلسم ترک ندارد

بسم الله الرحمن الرحیم اذا جاء نصر الله والفتح

۴۵	۱۷	۱۴	۲۱	۵۷
۲۸	۶۱	الله	۱	۲۱
۴۱	۴۳	۲۲	۷	۴۴
۱۶	۳۷	۵۲	۳۵	۳۴

نقل است که خلیفهٔ بغداد چهل حرم داشت
و اهل حرم را هیچ کدام دوست نمیداشت
مگر کنیزی که نام او سوسن بود او را لغایت
دوست میداشت قضارا سوسن وفات
یافت خلیفه بسیار گریه کرد و نگذاشت تا جهل
روز او را دفن کنند چون وزرای دولت
منع خلیفه کردند او را بشورخانه بردند زیرا که
بود غسال نام چون او را برهنه کرد ابن
دعا را در بازوی او بافت برداشت در بازش
خود نگاه داشت در آن اثنا خلیفه در اندرون
شورخانه رفت چشمش بر غسال افتاد عاشق
غسال شد و مهر سوسن از دلش بدر رفت
و شرح این طلسم بیاراست هر گاه که با خود
نگاه دارد در نظر خلایق عزیز و محترم باشد
و دشمن بر او ضرر نرساند و زبان بدگویان
بسته گردد و همیشه بعیش و عشرت مشغول باشد
و هر آرزو که دارد برآید و ما مختصر کردیم و الله اعلم

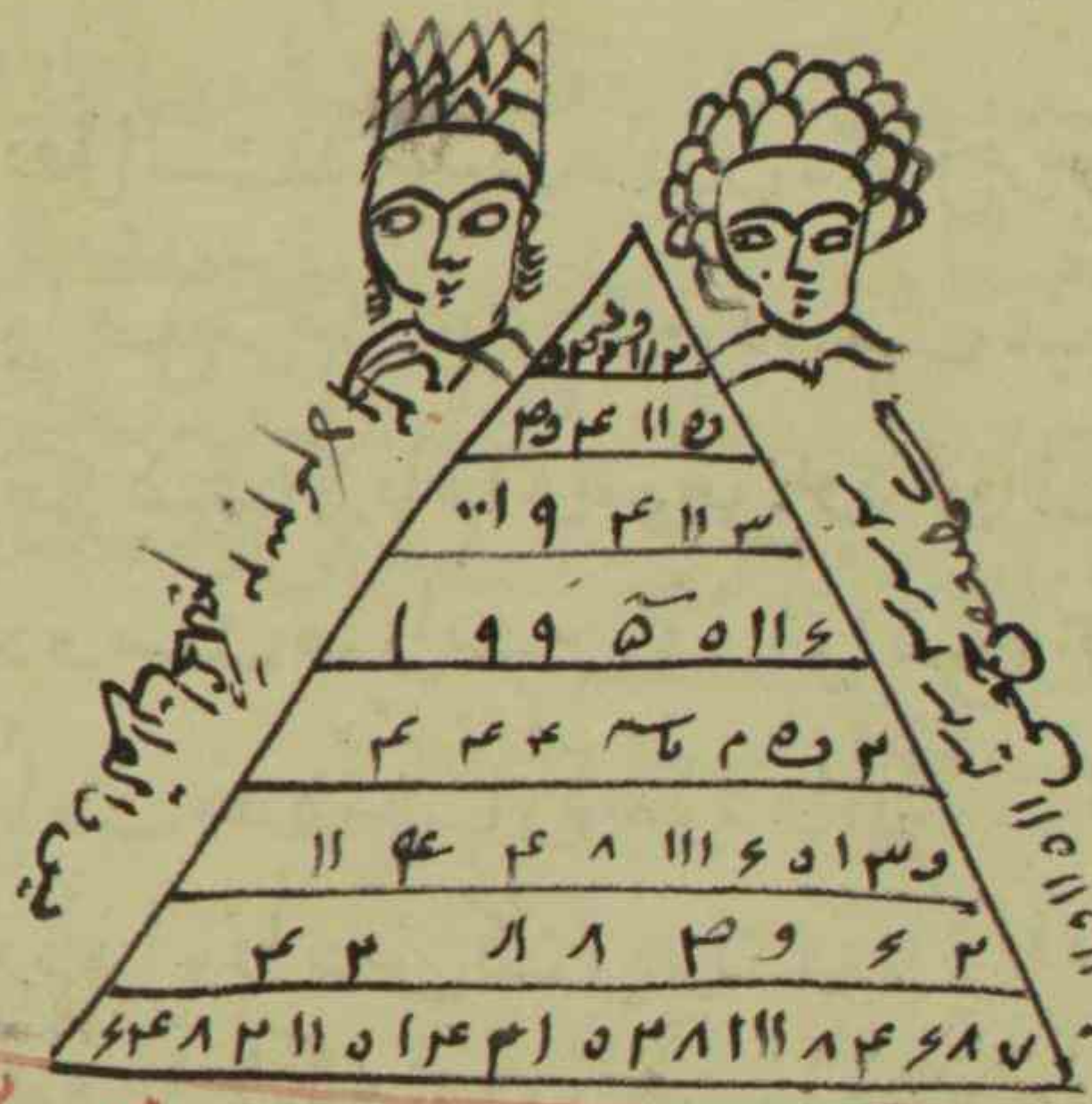

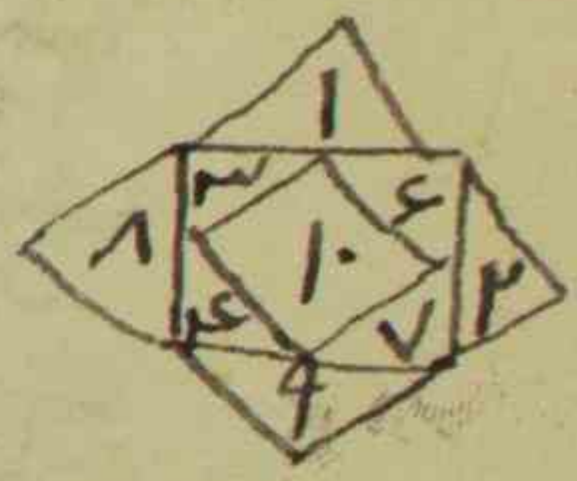

جمعه دیگر بند خلایق ما بید لوچی بسا زدار

و این اسم را بر او نقش کند و آن طلسم را در شکم
ماهی نهد و در جای ممناک دفن کند کز زبان
بد گویان بسته گردد و بد بنکی مبدل شود امّا
قمر در برج آبی باشد و اگر چهل روز هر روز
چهل بار بخواند که ارواح حاضر شوند هر چه
که داشته باشد و اگردد امّا حیوانی نخورد
یا بارُ نَدَا شَیْءٌ کُفُوٌ بِدَاتِیهِ وَلَا امکان
بر صفحه اگر زنی خواهد پیرزاید چهار ماه
نشر

نباشد دست برشکم زند کذارد و ابند عارا
بخواند انشاء الله بزاید اللهم انی قد سمیته
محمدا فانه یجعله غلاما اگر خواهی که
بخت کسی را به بندی بستاند هفت انجیر و این
طلسم را بنویسد و در انجیر کذارد در زیر کل بیمار
کند که محرب است والله ولی التوفیق

نقلست از مقاتل ابن سلیمان که هرکه غسل کند
و دو رکعت نماز بجا آورد در هر رکعت بعد از
حمد سه بار قل هو الله بخواند و در جائی که هیچ
کس او را نبیند بعد از نماز همچنان روبسوی قبله
کند به نیت روا شدن حاجت با خلاص تمام
صد بار این اسم را بخواند اگر هفته بکند روا شود
او را شود برمن که مقاتل ابن سلیمان هستم لعنت
کند تا بدکه شک نیاورد که در برآمدن حاجات
مجرب باسما ایست یا حی یا قیوم یا دائم یا قدیم

یا دائم یا قدیم یا واحد یا احد یا صمد یا فرد
یا وتر یا ذا الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین
یا خیر الناصرین هر کس اسم بدوح را هر جا که
که سیروچ ابتدا داخل ان بلد کد شیء این
طلسم را یا انکشت در کوشه کد کسی نه بیند بروی
زمین نقش کند و نگاه در خانه وسط اندازد
و دوازده مرتبه بگوید یا بدوح و طلسم را خواموش
کن و داخل شو یا در انجا کد هستی خوش میکذرد

ابنت

۷	۱۰	۳
۱۲	۲	۶
۱	۱۱	۱۱

هر کس در دندان دارد
باشد این طلسم بنویسد
در زیر دندان کذارد

جهة زبان بند اکر کسیرا
بخواهی زبانش بسته شد این
دعا را دوم کن در زیر زبان

۵۴	۵۴
۵۴	۵۴

کذارد زبانش بسته کردد یا سحمو یا ارمسوس
سحل یا معصبین یا سعهر اکر کسی این اسم
اکر کسی این اسم را با خود دارد هیچکس او را با زبان نتواند
یا مشلمیقا یا شکیفا عفا الله

عقد الرجل اگر شخصی را به بندی هر ما کدبول
میکنند بولی یا خالد در دوده میکند از ی
وهفتاد ویک سوره یس میخوانی و بر هر سر سین
کد میرسی یک گره میزنی بستم مردی فلان این
فلان را بر فرج کل بنات بنی آدم محرب ست

جمله نقش بسمار محرب ست

۲ ۹ ۱ ۱۱۱ ط ۲۱ ۱۱۱	۸ ۹۲۴ ۱ ۲۱ ۳ ۴ ۱۱ ع
۱۱ ۳ ۸ ۲ ۹ ۱ ۲۱ ۸	۱۹ ۱۱۱ ۱۱ ۸ ۲ ۱ ۸ ۱ ۲۱
۱۲ ۸ ۱ ۲ ۸ ۹ ۱۱ ۸ عل	۷ ۱۱ ادام ع ۱۱
ع ۱۱ ۸ اء و ۱ ۱	۲ ۱۱ ۸ ۱۱ ۱۱۱ ورد
۹ ۱۱۱ ۱ ۷ ۹ ط ۱۱	۱۱۱۱۱ ه ۱ ۷
حاجی قلیس ۱۱ ۱۱ ۴ ۳ ط	۱۴ اء و ۱۱ ۸ شکل کلیه ۱ ۸ × ۱۱
	۱۱۱۱ ۴ ۱۱ ۸ اورد

جهة محبت اگر کسی دور باشد بند نام را
در پای هر محبت بنویسد و با خود دارد چون دعا را
تمام بنویسد تا آخر شود دیوانه شود قدر فی عقراق

خویشانم	خدا الله	والدین	اسو اشد
حیا الله	۱۹۶۱	۳۸۱	۱۲۳
۹۵	۳۹۱۹	۳۹۳	۳۷۸
۱۲۳	۹۶	۶۲۸۱	
۵۹۲۱	ع عل	محو ه ل ه	ایلم شما نعما
ههان	لا صالب	۱۱ اس	ف اموسی
	نصر	نصر الله	

درمیان کد بیاد

دعا بند محرب ست

ودر جلد ثنت معتبره منقولست که حضرت امیر المومنین
فرمود که برای دفع سحر این تعویذ را بر پوست
اهو بنویسد و با خود نگاه دارند که هیچ نیست
بسم الله وبالله بسم الله وما شاء الله بسم الله
لا حول ولا قوة الا بالله قال موسی یا جبم
به السحر ان الله لا یصلح عمل المفسدین
فوقع الحق وبطل ما کانوا یعملون فغلبوا
هنالک وانقلبوا صاغرین

یهه ابتنی
جهة زبان بند حب است
زن بیاد حب است

٧٢	٧١٩	٧٣٨	٧١٩
٧٣٦	٧٢٠	٧٢٥	٧٢٠
٧٢٩	٧٣٤	٧٢٧	٧٢٢
٧٢١	٧٢٣	٧٢٢	٧٢٤

٢ ٤ ٧ ١١
٣ ٦ ٣ ١٣ ٤
٤ ٦ ٣ ١ ١٣ ٤
٥ ١ ٤ ٣ ١١ ٨
١٥١٣٤

هفناد

ثم بکم عمی فهم لا یکلمون
ثم بکم عمی فهم لا یبصرون

بجهت مرد بستن برشانه کوسفند سیاه ودر وقت
دفن کردن زمین منا ک دفن کند که بسته شود بلشک
ربنا فجینا ک بین قومنا بالحق نسلم ذکر وشمش

هوا وهوس سید سنصت شش ولد مردی فلان این

فلان بوقرج فلان جهت مرد دین بیاورد دوده

کوستند وهفت کره بزن دبرکه هجی همت مرتبه

سوده نلبت را بخواسته ودوده راخشک کند

ودرکتهٔ سیاه کند ودکوده نهان کند

درسنی کذارد

۱۰	۱۳	۱۶	۳
۱۵	۴	۹	۲
۵	۱۱	۱۶	۱
۱۲	۷	۶	۱۵

درنی کذارد

۱۳	۱۶	۱۹	۶
۱۸	۷	۱۲	۱۷
۸	۲۰	۱۴	۱۱
۱۵	۱۰	۹	۲۰

جهة عقد الطرق بیار محرب

کذارد در کلام الله

درقران

درقران

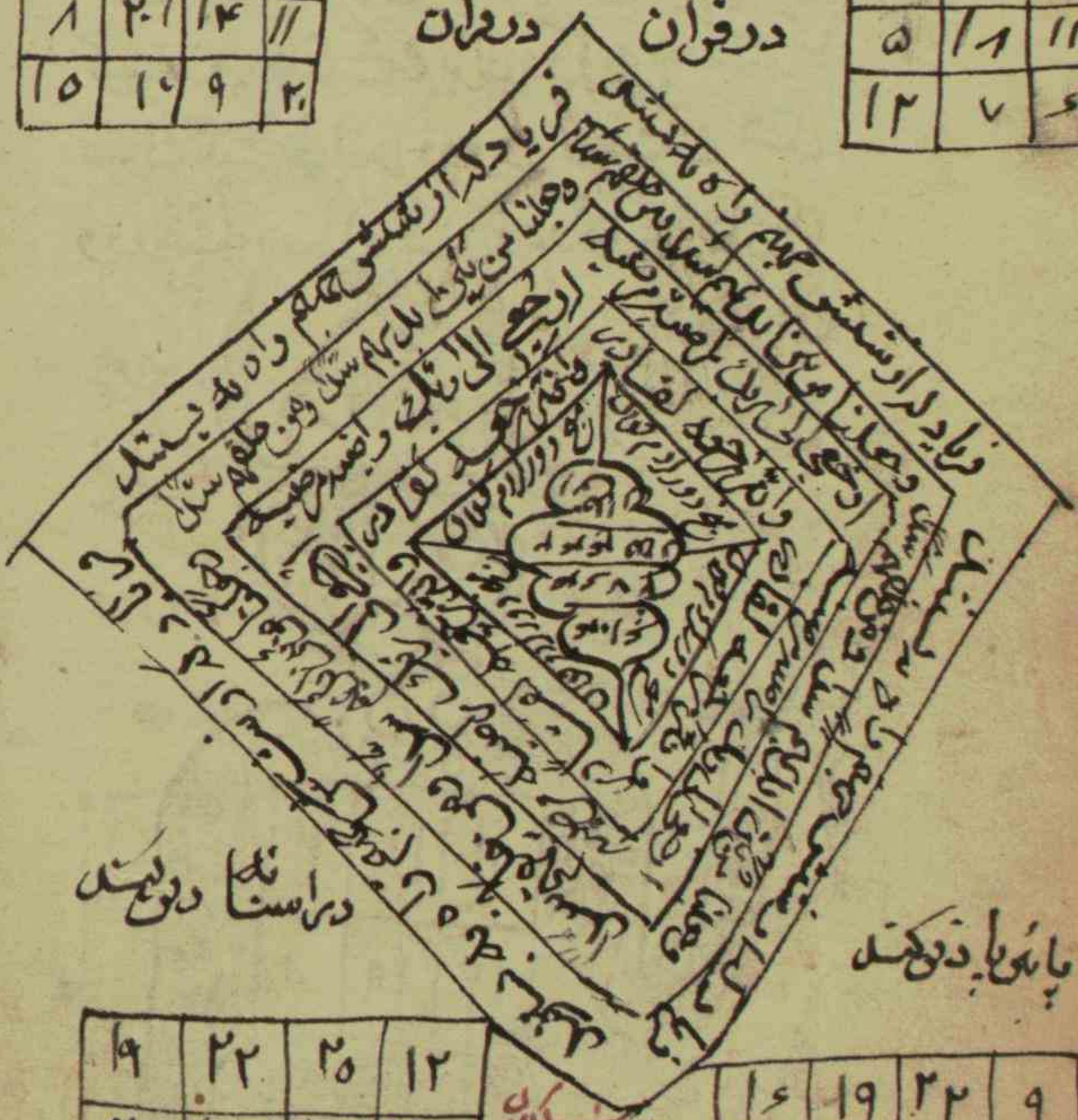

دراسنا دین کنند

بانها یاد نکنند

۱۹	۲۲	۲۵	۱۲
۲۶	۱۳	۱۸	۲۳
۱۴	۲۷	۲۰	۱۷
۲۱	۱۶	۱۵	۲۶

جهة کتد دم کریان

۱۱۱ ۹ ۹ ۳ ۴ ۱۱ ۶ ۱۱۱

درپیش خود نکاه دارد

۱۶	۱۹	۲۲	۹
۲۱	۱۰	۱۵	۴
۱۴	۱۷	۳۴	۱۱
۳۵	۱۲	۱۳	۱۸

مرفق

جهت بند بعضی قفل

۲	۱۱	۲	۱۱	۹	۱۳								
۸	۱	۲	۱	۴	۸	۳	۱۱						
۸	۱۱	۳	۱	۲	۱۲								
۶	۱۱	۸	۱	۶	۸	ف	۱						
۹	۱۱	۴	۹	ط									

دعای ثبت قفل

۱	۱	۷	۱	۸	۱۴								
۱۱	۹	۴	۱۱	۴	۶	۱۱							
۱۲	۱	۸	۲	۱	۸	۳	۱						
۱۲	۱	۸	۲	۱	۸	۲	۷						
۱۱	۱۱۱	ن											

کلید قفل

۱	۱۱	۹	۲	۱	ط	۲	۱۱	۹	۴	۱۱	۶	۱	ا

دعائی که دکان بیمه احظار نماید و بجنس نماید و شبنه
دوانش کذارد بشروط انکه قرد، بوج انثی نباشد

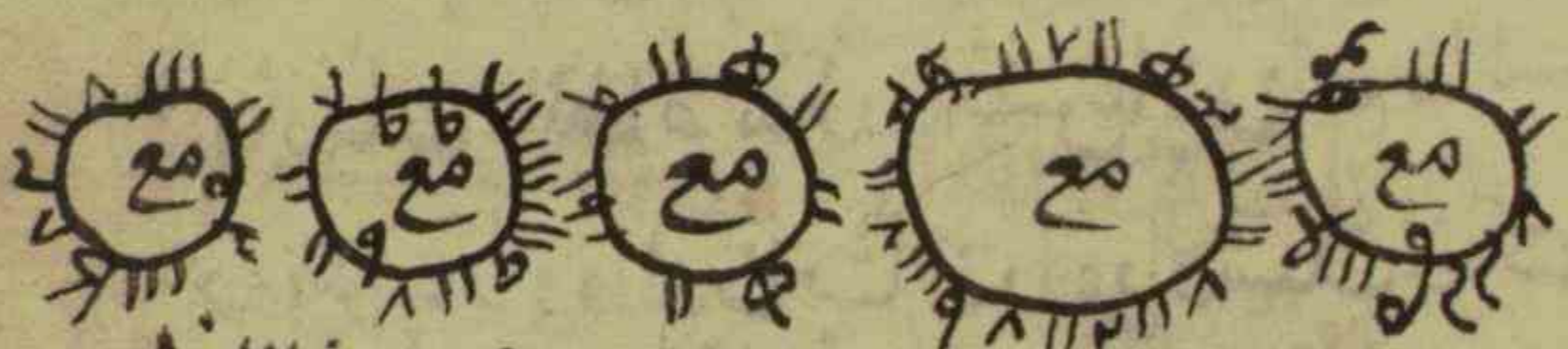

این دعا بجهله دزد میرده بکذارند در زیر او خوابیند

اکر کسی متاعی داشته باشد میل
فروش بوده اسم عاد ابنوفس در
میان بخواه بکذارد کر فروش میرود

۱۱	۲۱	۷	
۳	۱۳	۲۸	
۲۳	۹	۱۲	

۱۲۵۱	۱۲۷۱	۱۲۷۳	۱۲۵۱
۱۲۷۳	۱۲۵۲	۱۲۵۸	۱۲۷۳
۱۲۵۳	۱۲۷۷	۱۲۵۹	۱۲۵۳
۱۲۷۵	۱۲۵۵	۱۲۵۴	۱۲۷۵

ومن اوفی بعهده فاستبشروا
بیعکم الذی بایعتم به وذلک
هو الفوز العظیم

ابن دعا بجهة تقرين واسم طالب مطلوب را بكويند وزير اين

واظا فه بر اين طلسم كنند و بر كسل خان تقرين افتند

وبروي كت مسك بنويسند كه بيا در مجرب است

٣٦	٣٥	٣٢
٣٠	٣٤	٣٣
٣١	٣٢	٣٩

٩	١٤	١١
١٣	١٢	٨
١٥	١٠	٦

احظار انشي قاعدة نعل درويش سليم بايد نعلي

جسازد كه سوراخ نداشته باشد بنحوي كه كنده شده است

ونيم نجات والفاظ مذكور را نقش نمايند واسم طالب

ومطلوب را ووالدين ايشان را بر دار سمك ونبات

وصمغ نويسند اين عمل يادو دكشنبه يا سه شنبه يا جمعه

دراتش كذارد وبخور حسن لبه وكندر كند بدوات

تكلم ودوازده مربيه عزيمه را بخوانند كه مطلوب حاضر

شود انشاء الله وتعالى بسم الله الرحمن الرحيم

عزمت من الله ورسوله الى كل حبار عنيد وشيطان

مريد من ملوك الجن والشياطين طبس وطيان في الشهول

والمترددين السميع من السماء اعظم عليكم ما نعة الجان

دلطي

وَالْجُنُوبِ وَالْغَاوُوتِ وَجُنُودِ ابْلِيسَ اَجْمَعُوتَ وَالَ
كَالِحِ وَبَخْشِرَاخَ وَرِكَابِ الرِّيَاحِ وَحَمَالَ
السِّلَاحِ وَخَالِدٍ وَطَارِقٍ وَسَيَارٍ وَالْمَذْهَبِ
الْمَعْرُوفِ وَمَيْمُونَ الْاَمْرِ وَمَلُولِ الْجَنِّ وَسَيِّدِهِ
وَسَبْعِ مُلُولِ وَالْحَارِثِ وَابْنِ مُرَّةَ وَشَمْهُورِيشَ
اَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ بِاَسْمَاءِ اللهِ الْعَزِيزِ وَبِخَاتَمِ سُلَيْمَانَ
ابْنِ دَاوُودَ اَنْ فَاتُوا عَزِيمَتِي مِنْ طَاعَتِي
عَزِيمَتِي فَقَدْ اَطَاعَ عَزِيمَتِي هٰذِهِ وَهُوَ حَصَانِي
فَاحْرِقْهُ بِقَوَارِعَ بْنِ اللَّيْثِ الْهَدَى صَاحِبِ
الْفَرَسِ الْوَرْدِ الطَّارِقِ فِي الشِّحَابِ الْقَابِضِ فِي
النُّجُومِ التُّرَابِ بْنِ وَاَنْهَشَ الْيَهُودِيِّ صَاحِبِ
الْجَبَلِ وَالْجَوْلَانِ الْكَلْبِ عَلَى الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ
ابْنِ طَفْطَفُوشٍ وَدَهْمَشٍ وَحَنْكَشٍ ابْنِ بُوسَعِيدٍ
الْبَثُورِيِّ ابْنِ مَرْقَانَ صَاحِبِ الْجُنُودِ الْاَعْوَرِ
السَّحَابِيِّ بْنِ مَيْمُونَ الْغَمَانِيِّ ابْنِ الْقَطَاشِ

ابن المیمون العوام ابن العمراء وابناء الامراء
ابن المملوك والجبان وجبيلا بعد جيلاء ب
ما أعمر احرقت قلب فلان ابن فلان على حب
فلان لرفتم مسعد وشصت شش له فلان محمد فلان العمل

جمله احظار برشانه كوسقند بنويسد ودر

اندازد كه بكسا عمت بي او رام وقرار نكيرد

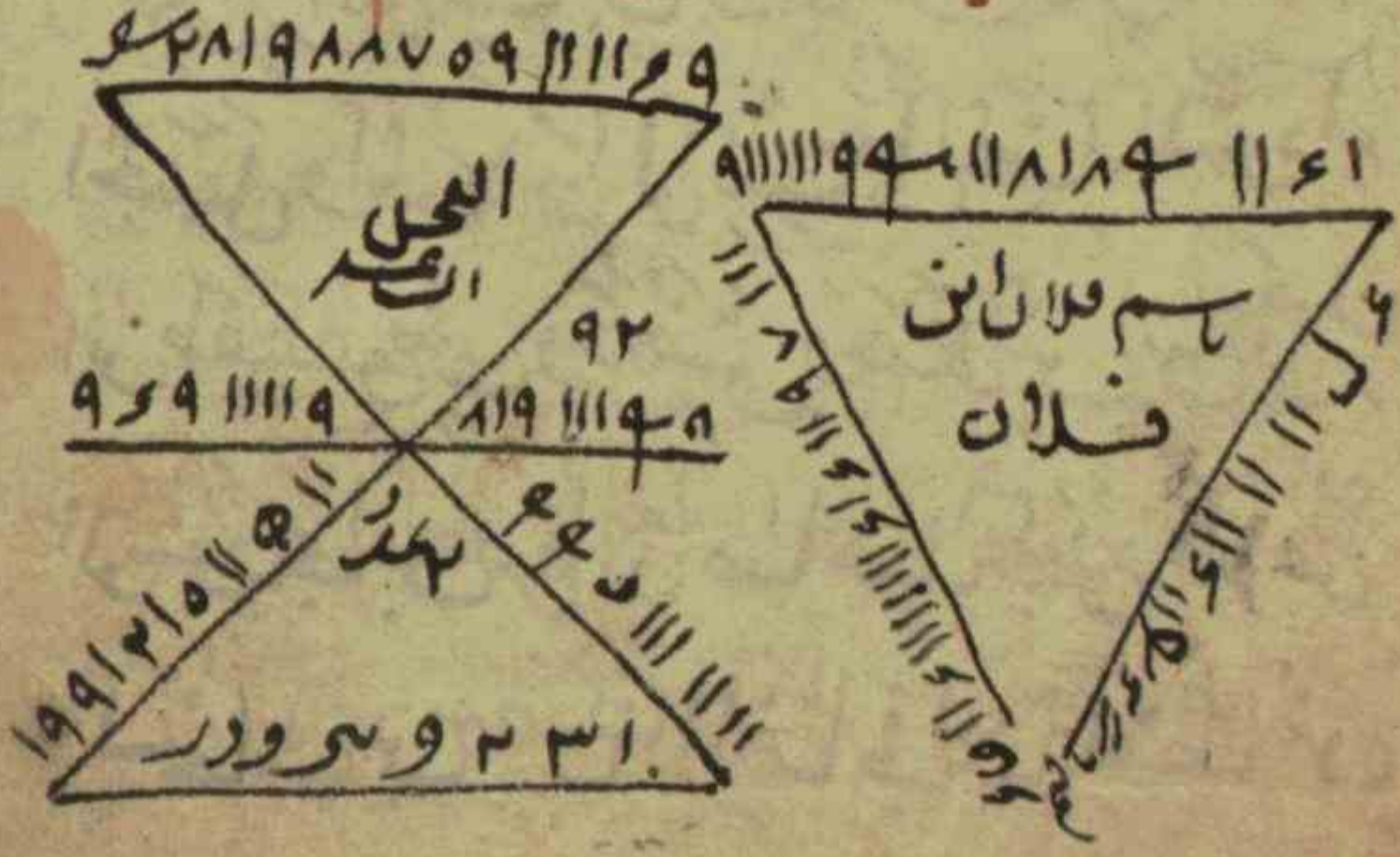

ادبراي

از برای خصم این صورت را بکشد و هفتصد
اسب بگوید و هزار بار انّا لله و انّا الیه
راجعون و هزار و سیصد بار یا قهّار بگوید

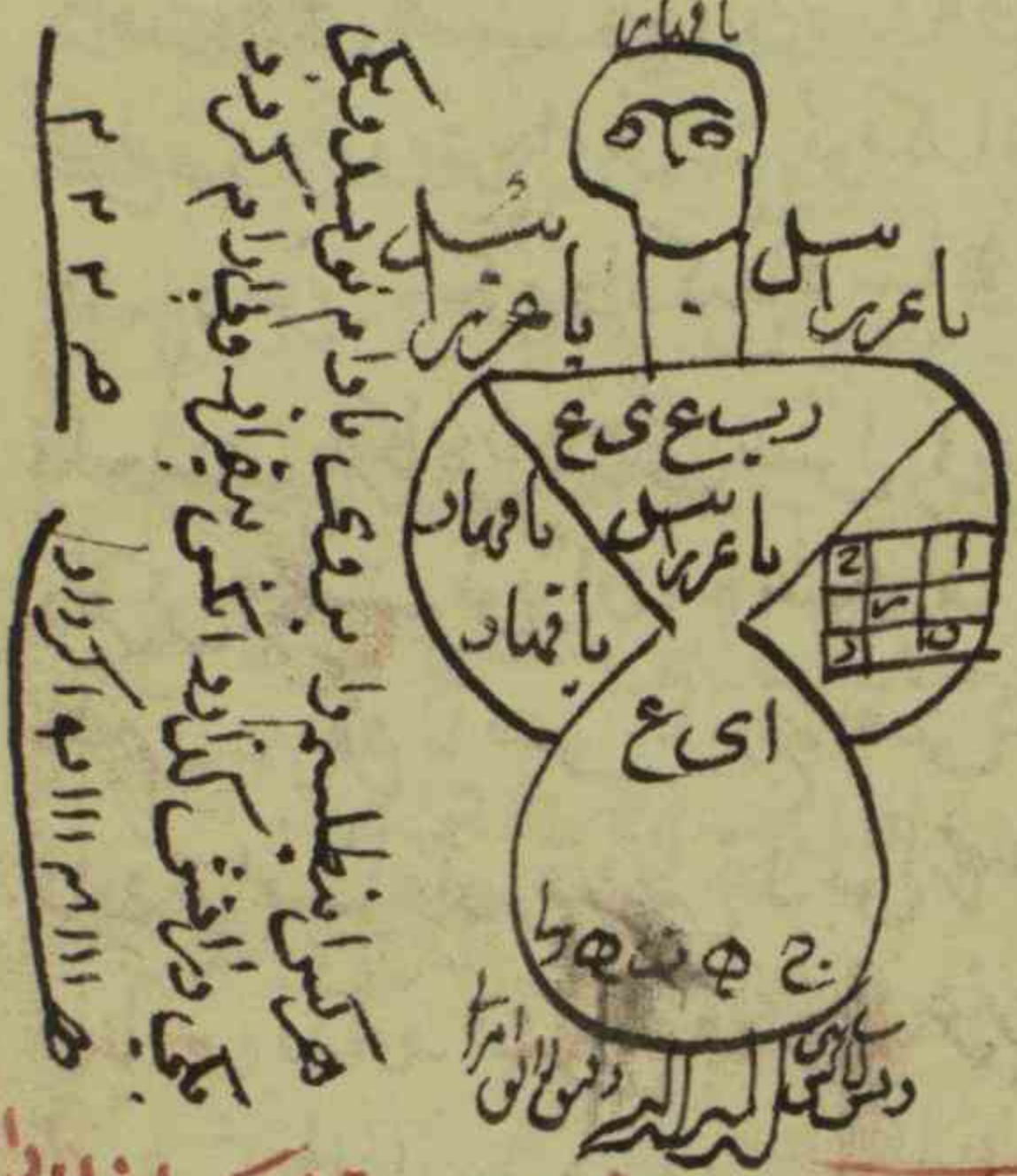

اگر خواهی که کسی را از خشم خود بقرار کنی این طلسم را
در دل کوبند گذارد و دشمنی از نشود و فن کند

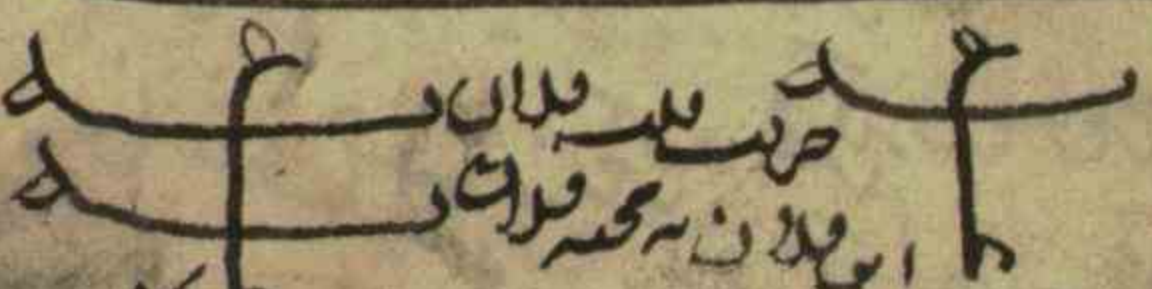

هر کس این طلسم را بر بیضه مرغ سیاه گذارد و در آفتاب
اندازد بفرار نشود

فضیلت بند غا این است که پادشاهی دیدم بود
که بسیار صاحب جمال بود چون پادشاه از دنیا
رفت و در خواند بدر گنجی یافت و در انجا دید
که صندوقی هست و در ان صندوق طلسمی از
نقره بود و در شرح او نوشته بود که ای فرزند این
طلسم را عزیز و مکرم دار که پادشاهی از برکت این
طلسم است هر گاه تو را تهمتی پیش آید باین طلسم
نظر کن مهمت نوین او ده شود اما باید این
طلسم را در نقره یا مس یا برنج نقش کنند و باخود
دارد که انشاء الله در نظر خلایق از صغیر و کبیر
و اناس و ذکور و وضیع و شریف عزیز و محترم
باشد اما باید این طلسم را بنادان ندهی
که گناه عظیم دارد هر کسی این طلسم را در دیگ
طعام انداز د به نیت حب هر کسی از ان طعام
بخورد عاشق و محب قرار کرد د هر که در سور مردان
انداز ند و سور مرد را در چشم کشد هر کسی او را
به نیکی نام کرد د اگر کسی را خواهی و نتوانی یاد

بویسی این طلسم را در هوم عروسی بکبی و در خانه
انکسی دفن کند انکس ادام و قرار بکبی و اگر هم
بداند که زنده است یا مرده این طلسم را بشک
و زعفران نویسد و این طلسم را در بر سر خود کذارد
امّا با وضو باشد و بیت کند و بکوید خداوندا
بحق این مهر عظیم که فلانه کس زنده است یا مرده
چون بخواب رود بر او ظاهر شود اگر بخت کسی را
بسته باشند باید این طلسم را در طاس حمام
اندازند و آن آب بر سر خود بریزند و از حمام
بیرون آید سر خود را خشک نکند و سه مرتبه بسوی
مبارکه اذا جاء نصر الله را بخوانند البته بخت وی
کشاده شود هر کاه مردی را بسته باشند این
طلسم را در حلوای شکر زند سه روز ضبح ناشتا
بخورد و هفت زرده تخم با قند با چیزی بخورد
و دیکر باشام چیزی بخورد البته کشاده کردد هر کاه
زنی شوهر را بدین طلسم را در بالش راست وی

وي بندد بلا فاصله وضع حمل او شود
اگر ميان زن وشوهري تا سازگاري باشد
اين طلسم را در كلاب اندازد يا در طعام اندازند
با هم بخورند البته محبت بهم رسد هرگاه نامهي
دانسته باشي كه طول بكشد اين طلسم را در
دوا اندازد بخورد انشاء الله شفا يابد
اگر كسي در بند باشد خواهي او را خلاص كني
بنويس اين طلسم را در زندان خانه اندازند
هفت مرتبه سوره اذا زلزله را تا بخوانند
و در زندان خانه افشانند و خود هم گاه
بگاه از آن مكان عبور كند البته آن شخص
خلاص شود اگر خواهي كسي از عشق خود بي قرار
گرداني بيا ور قدري عسل آب كرده و حلوا
بسازد و اين طلسم را هفت مرتبه بران زند
بنام آن شخص البته آن شخص بي قرار و بي آرام
گردد و شرح اين طلسم بزرگوار اينست

طلسم

طلسم

نصر	من	الله	و فتح

جهة محبت سه فتیله بنام هرکس که خواهی که مطیع

ومسخر خود گردانی اگرچه دختر پادشاه باشد

مطیع او گردد استاد امیر خان گفت هر چیز نفیس

کردم مثل این سه فتیله را آزموده ندیدم و به

تجربه رسیده است

باب الحبس هفت پاره سنگ هریکی جداگانه این طلسم را
بنام هرکس بنام خود و مادر خود در آتش اندازد
ولی صبر ولی ارام کردد متوجه بشود که بیم هلاک
شود

سلیح عصا سلیح	اسلیح	بحمار	

طوطوس	صلو	علی طلر	طا طا

ازجهة لقمه نویس مجربست هرکس کمان داشته
باشد برنان نوشید بخورد انخماعت داده
هرکس دزد باشد کلوی او بگیرد ایه است
فلولا اذا بلغت الحلقوم وانتم حینئذ تنظرون
باب اکر کسی چیزی کم شده باشد وکمان بجمعی
داشته باشد این کلمات را نه مرتبه برسوزن
بخواند وبه بدن انخماعت زند هرکس دزدی کرده
باشد باین ضرب رساند ودیکر انرا ضرب نرساند
وکلمات اینست وحاشا وحلیما وقهرا وظهرا
بکیرد دزد را وهکبولی کنا هرا بحق سلمان بغمبر

بذر

باب ا زبراي دفع انزال بنويسد وبركردن
هركه شك اورد كافر كردد

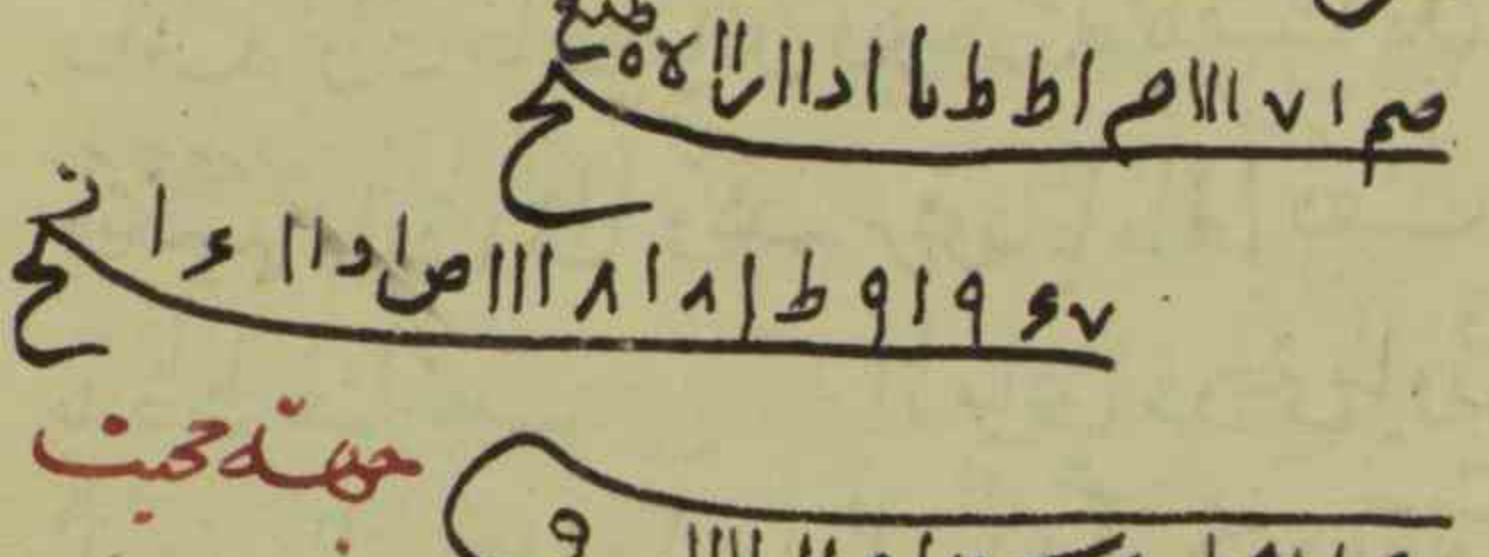

جهة محبت

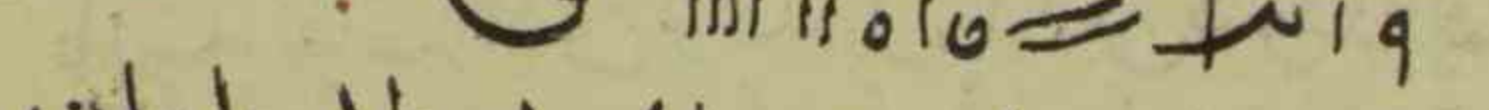

بنيا ورد بيضهٔ مرغ سياه واين طلسم را بران
نوشته وبر پارچه ارخايمهٔ انكس بچيده ونام
او ومادر اورا بنويسى ودرزير انش بكذارد
چنانچه سوزد انكس بقرار شود وبزدا و بيايد
وبيم ان باشد كه ديوانه شود ميبايد كه چون
روز شود درانجا كه اينطلسم را مدفون كرده
اكر سوخته باشد فدرى ابريزند تا ان شخص
بحال خود شود بسيار مجربست طلسم اينست

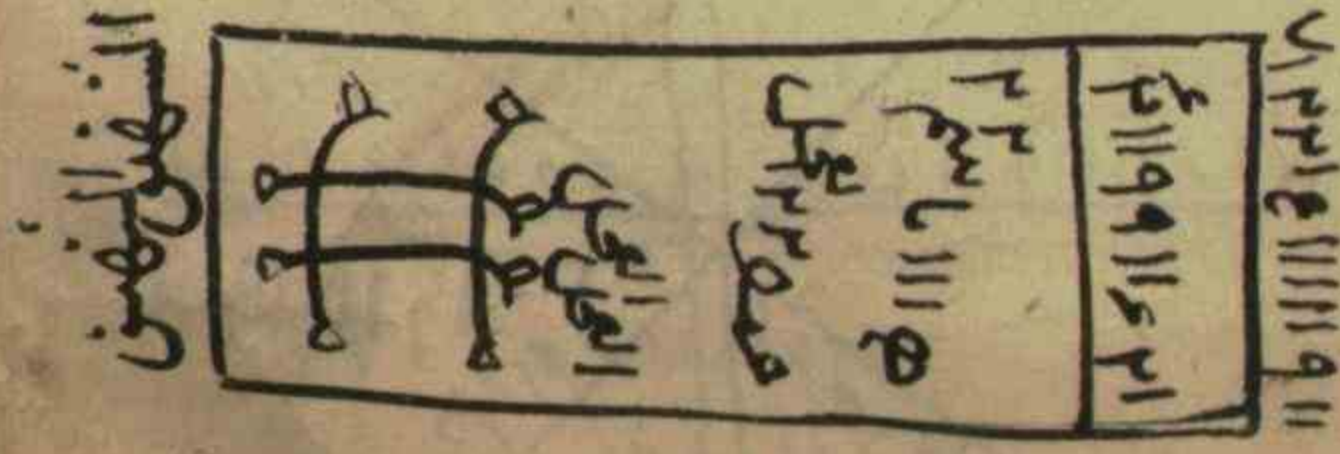

اگر خواهی که کسی را بیم در خواب باشد مشتی خاک
از گورستان کهنه بیاورد و این آیه را هفت
دفعه بران خاک بخواند و برخفته بیفشاند
و تحسبهم ایقاظا وهم رقود یا طعاقف
یا طعاقف نوع دیگر از برای دوستی بیاورد
پارچه جامه انکس اگر چه پارچه ممکن نشود و بر پیرهن
او مشک و زعفران و گلاب در روز جمعه بنویسد
بوقت فرو رفتن آفتاب بگذارد در میان در نشیند
بسوزد تمام سوخته نشده باشد که پیش تو بیاید
و شیخ حسن بصری رضی الله عنه فرماید که چند
بار از برای حلال آزمودم حبیبا رمجربست این
تعویذ اثری دارد که هزار هزار از این تعویذ بنود

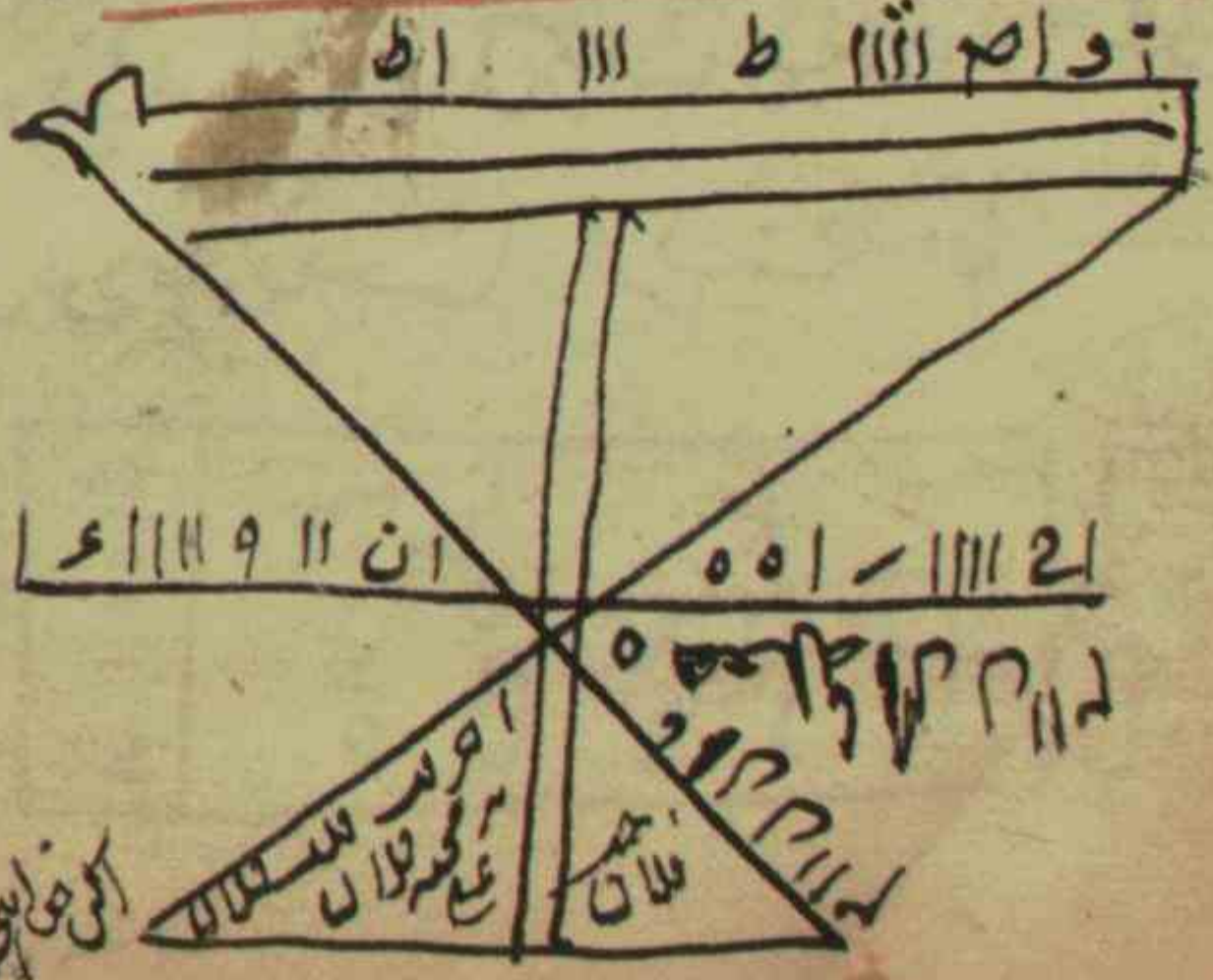

اگر خواهی از عشق خود دیوانه سازی بیار هفت عدد
پیاز سرخ میان پیاز را خالی کند هفت دانه
فلفل سیاه هر دانه را هفت مرتبه سوره
الحمد با وی بخواند و در میان پیاز گذارد و بر سیمای
دختر نابالغ ریخته باشند به پیچد و در آتش
اندازد که محبت یا عمچشا یا شمچشا اگر خواهد
که بزرگی را مطیع خود گرداند این طلسم را در
کلاب بشوید و روی خود را با آن بشوید و
پاک کند ناخشک شود و در برابر او رود مراد
حاصل شود هزار یک خاصیت دارد.

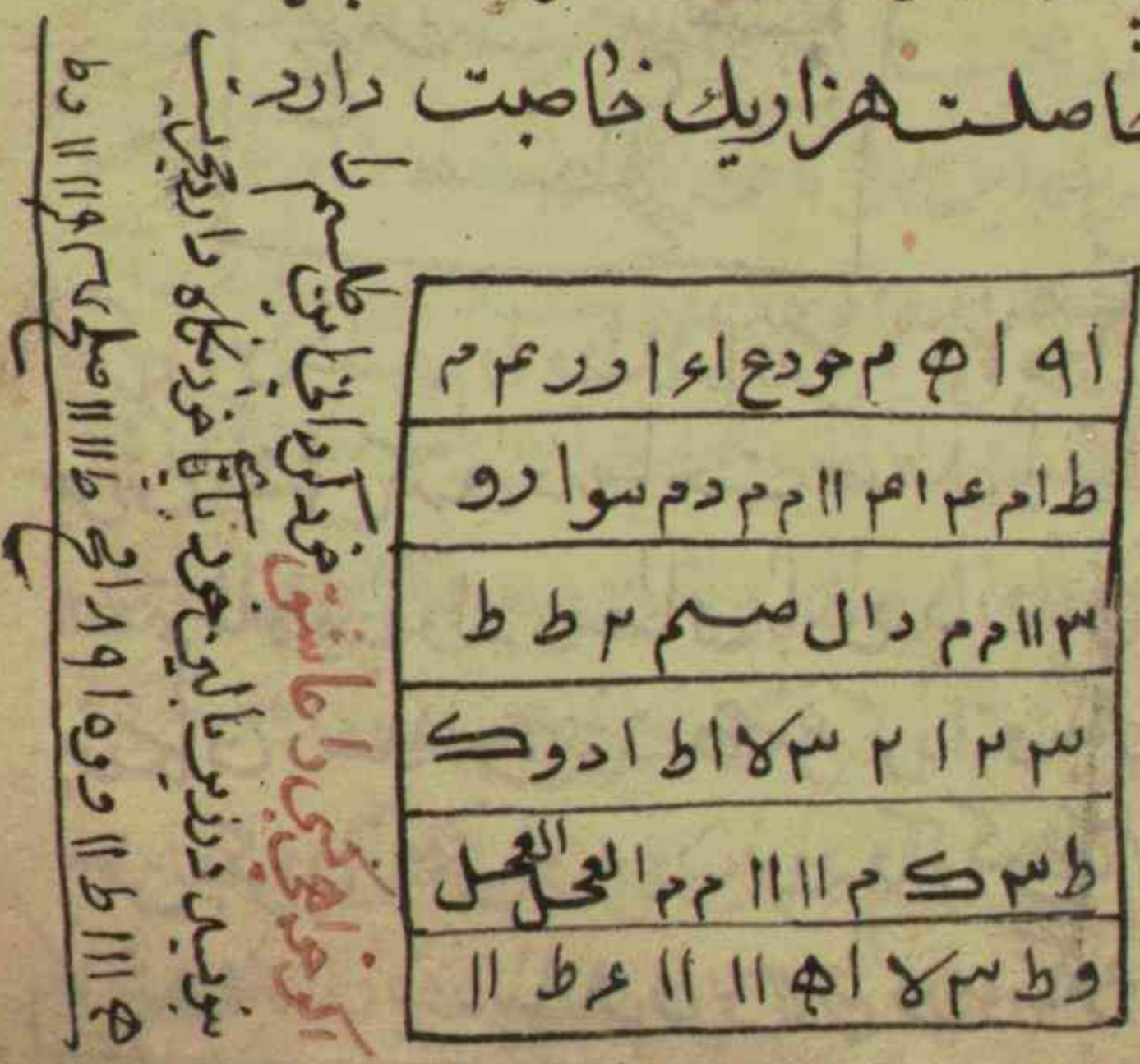

اگر خواهی کسی را اواره کردانی بیاور شش سیاه
دانه و این ایه را چهل و یکبار بر ان خواند و
در انجا که انکس می نشیند بریزد که مسافر شود

وَاِذَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى

اگر خواهی کسی را از عشق خود سیر اریکی بنویسد بر
ناخن یا کف دست ا ۳ ه ۳ ۳ ۲
اگر خواهی بدانی که غایب زنده است یا مرده
این شکل را بنویسد و در زیر با این عدد اگر
به بیند که خوابیده باشد مرده باشد

لح مصـ یح مسـ لح
مصطلیح

هر کس این طلسم را بطلا یا نقره یا فولاد یا هفت
جوش نقش کند در ساعت سعد با بیت
هفتم ماه مبارک رمضان با خود دارد در نزد
بزرگان و سلاطین عزیز و محترم گردد و با او
سخن بگویند از سخن او بیرون نرود و اگر کسی در سفر
باشد و بخواند خود بیاید و این حرز را در موم کرده
و در ابریشم بپیچد و در جای بلند بر سیاویزد

که باد او واحرکت دهد البته انکس بسفار شود
و بیاید اگر خواهی کسی را با کسی نزاع در میان واقع
شود آبی که از مرده باقی مانده باشد این مهره را
اندرون آب اندازد و بگوید فلان را از دل
فلان سرد کردم در حال از هم جدا شوند چنانکه
یکدیگر را نتوانند به بینند و اگر خواهی که سران
کسی را بدانی در شب جمعه در وقت خواب از سر
دل خود بگذارد و آنچه در دل او باشد با تو گفته شود
و اگر کسی این مهره را بر مشک بخورد شوهرش
دهد محبت عظیم ظاهر شود و اگر کسی را بیابی دارد
دارند این مهره با خود نگاه دارد بنام حق تعالی
خلاص شود و اگر در روز شنبه این مهره را در آب
اندازد و چهار گوشه خانه اش بیا شد هر چیز
دلش باشد حاصل شود خصومت از برای زبان
بند دشمنان و دیگر از برای محبت در موم عزیز
لهند یکی بنام خود و دیگری بنام انکس که خواهد به
برد در آتش دفن کند چنان محب پیدا شود مثل

یوسف و زلیخا و اگر دوز یکشنبه بموم عروسی زند
بنام هر کس چنانکه در آتش بقرار شود و اگر روز
پنجشنبه ابو مهر را بر کل سرخ زند در هیکل آتش
دفن کند محبت عظیم پیدا شود بفرمان خدا اگر
کسی در روز جمعه در ساعت ظهر بر دیک سیاه
نویسد در گورستان دفن کند و بگوید فلان
ابن فلان را نظر فلان زشت گردانیدم چنان
شود که بگذ بگر را نتواند دید اگر کسی حاجتی
داشته باشد این مهر را بر موم نماز و دو رکعت
نماز بگذارد و بگوید الهی بحرمت این اسم اعظم
که حاجت مرا روا کن بفرمان خدای تعالی روا شود
هر که سیصد مرتبه این مهر را در آب انداز د اندک
بخورد و روی خود را بشوید هر کس او را ببیند
عاشق وی گردد اگر زنی دبر نزاید این مهر را
بر آب نقره اسمان نزاید و اگر کسی این طلسم را با
خود در گور برد و گور شود و هر چند گناه باشد
از عذاب در امان باشد از بر کتابین طلسم دفع
فرشتند

رشته مونس او باشد تا روز قیامت بدان کرا
مهر دا همشه باطهارة باید داشت اگر کسی زهر
خورده باشد این مهر را با مشك وزعفران بنویسند
بخورد انکس دهد شفا یابد اگر کسی خواهد
که احوال غایب را بداند که مرده است این مهر را
در موم نهند و شب در زیر سر نهد احوال غایب
بداند اگر کسی چیزی دزدیده باشد وصاحب مال
نداند که دزد کیست این مهر را در چهار راه دفن
دزد بخواه را بیاورد بستاند از دا اگر خواهی مرد یرا
به بندی این مهر را بر پارچه موم نهند و بر استانه
انکس دفن کند بسته شود اگر خواهی کسی را اواره
سازی این مهر را در سه پارچه موم نهند و در
استانه او دفن کنند کلان نداشته باشد انکس
اواره شود اگر کسی بخت کسی را بسته باشند باید
موم بستانند و هفت حقه کنند و در بچند و به
نام انکسی بگوید خداوندا که بخت فلانه کس را

کشاده گردان دعای بزرگوار اینست

یا رب العزت یا من تعزز بالعز لا تدرک وارن تنتم بجبروت الله یا من تعظم بالعظمة لا تنازع یا من تکبر بالکبریاء لا تمانع

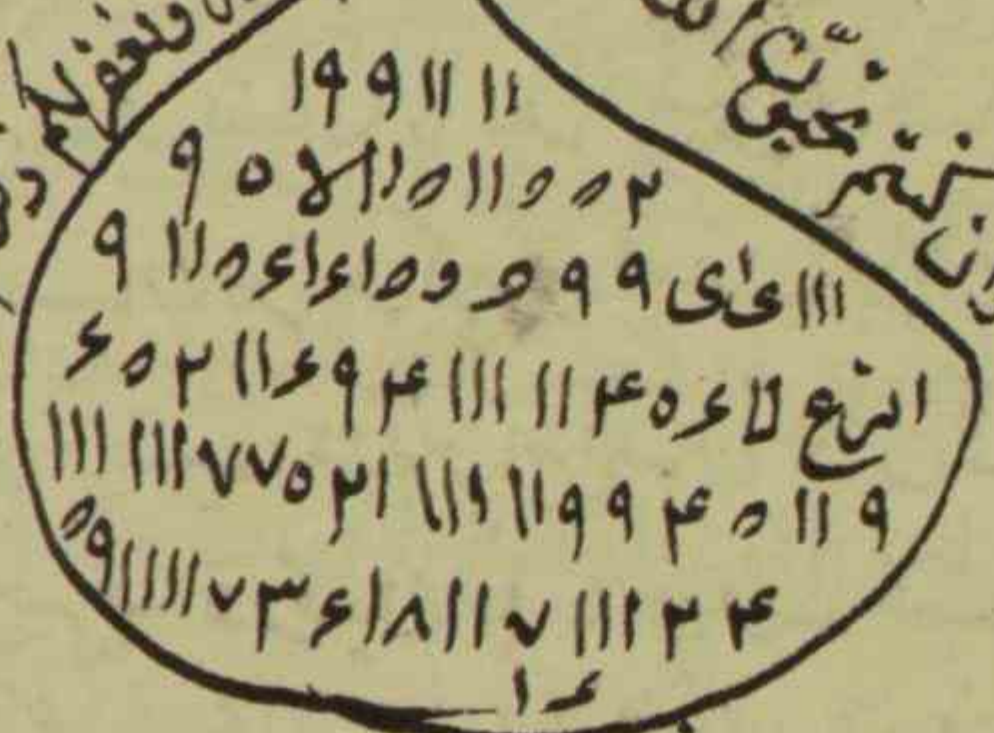

یا غفور یا رحیم

هر کس این طلسم را در سا عتی که قمر در ثور باشد با نظر ثلثیت باشد یعنی با برنوم با طلا با هفت جوشن نقش کند و با خود دارد لجام جن ایش مطیع و فرمان بردار و جب شوند اما حکاک صایم باشد و صاحب طلسم هم صایم باشد و صاحب طلسم با وضو باشد و در حین نقش کردن باید قدری حسن لیله و سند روس و هود بر ان نویسد تا تمام شود بعد شش طلسم را با کلاب مدون کند و بعد طلسم را در بیش خود دارد تمام خلایق

مسخر

مسخّر و فرمان بردار شوند آنکی خواسته باشی
که کسی را از راه دور بیاوری یا عشق و محبت
خود مجنون بگردانی این لوح را بردوازده
پاره موم کافوری سفید کنند و بیاورده هموم
دان را قدری روغن زیت با عسل و کلاب
در آوکند و بر روی آتش کذارد دوازده
پارچه موم را کرفته هر پارچه را یک دفعه
سوره یوسف را بخوانند و بر او دمد و در فرهنو
دان اندازد بحکم الله تعالی والله سرکردان شود

ونزد تواند رها ری رام نکنی که کناه عظیم دارد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بدانکه خواص این مهر نسبیاز است اگر نام اسمها
وزمینها کاغذ کردد ودرختان قلم وتمام جن
انس نویسنده کردند که شرح این مهر بزرکوار را
نتوانند نوشت وحضرت پیغمبر فرمود که این مهر
بزرکوار را عزیز باید نکاه داشت وهرکس نباید
اموخت که کناه عظیم دارد باید یا درطلا یا
نقره خالص نقش کند وحکاک سه روز روزه
بدارد وانرا با خود دارد هر وقت که خواهد عمل
نماید اما آفتاب در برج حمل باشد وحکاک باوضو
باشد ودو رکعت نماز کذارد وبروی خوش در نشست
اندازد واین مهر را نقش کند وسی هفت خاصیت
دارد اول دارنده این مهر از شر جن در امان خدا
باشد دویم در نزد خلایق عزیز ومحترم باشد سیم
جادو بروی کار نکند چهارم این مهر را درکلاب
اندازد وبرصورت وند هرکس اورا به بیند محب او
شود پنجم این مهر را بنام هرکس که خواهد در موم مزبوره
زند ودر کنار انش کذارد که بیقرار شود ششم در

س عمل

ساعت فرا این مهر را بر لا دن زند و در قیر کرد و
در چاه انداز د هیچکس بروی ضرر نرسد هفتم
اگر میان زن و شوهر ناسازگاری باشد بگیرد
در موم عروسی زند و سه پاره کند و هر پاره یک مهری
زند یکی را در بام خانه زیر ناودان دیگر بفبله دفن
کند و یکی را در آستانه خانه دفن کند و یکی را در نخلا
آتش گذارد چنان میان ایشان محبت پیدا شود مثل
یوسف و زلیخا هشتم اگر کسی قرض داشته باشد
بگیرد سه پاره موم عروسی بر هر پاره مهری زند
یکی را در چاه انداز د یکی را در طاقچه خانه حق
سبحانه و تعالی قرض او را ادا کند نهم اگر کسی
در فکری فرو مانده باشد بنویسد و در موم عروسی
کرد شب جمعه جامه پاک پوشد و دو رکعت
نماز گذارد و این خاتم را در پیش خود گذارد و شفیع
خود کند و امین گوید کار او بالا گیرد و درست شود
دهم دارنده این طلسم درمانده نشود یازدهم
این مهر را در انگشتر نقش کند هر که درویش و محتاج

دوازدهم اگر خواهی که میان دو کس دشمنی افکند
بگیرد موم تعزیت و این مهرها بران زند بنام
ایشان در منجلاب اندازد در ساعت میان ایشان
جدائی افتد هرگز بصلاح نیاید در این جهد کار
بجلال نکند که گناه عظیم دارد سیزدهم اگر کسی در
داشته باشد که بد کوئی او کند بگیرد خمیر ترش و این
مهرها بر اوزند بنام او در سوراخ موش دفن کنند
زبان او بسته گردد و دیگر بدی او نگوید چهاردهم
اگر خواهی که کسی را از عشق خود بیقرار کنی بگیر شکر
وسه مهر بروی زن و او را حلوا کند و بدهد به
مطلوب بخورد چندان شود که اگر یکساعت تو را
نه بیند دیوانه شود پانزدهم اگر مرادی داشته
باشد که هیچ طریق برنیاید در شب جمعه جامه
پاک در پوشد و بخلوت رود هزار بار صلوات
بر پیغمبر بفرستد و این مهرها شفیع آورد مرادش حاصل
گردد شانزدهم اگر بخت دختری را بسته باشند بروز
شانزدهم ماه در ساعت عطارد بحمام رود سر این
سر بشوید بخت او گشاده شود هفدهم اگر زنی

وقت حمل دشوار زاید این مهر را در کلاب بجوشانند
و بخورد او دهد خلاص گردد هجدهم اگر کسی این
مهر را بر سودنه اندازد و در چشم کشد هر کس
او را به بیند عاشق او گردد نوزدهم اگر کسی افلاس
داشته باشد این مهر را بر کل کوزه کرات زند
یکی را در جیب نهد یکی را در کیسه نهد خلاص
گردد بیستم در وقتیکه قمر در برج آفتاب باشد
این مهر را در کندم زند بنام هر کس که خواهد
بسوزاند چنان بیقرار گردد که بیم دیوانگی باشد
بیست یکم هر کس صاحب مرض باشد این مهر را بر
انگشتری نقش کند و در دست کند و از چشم زخم
و از مرگ مفاجات ایمن باشد بیست دوم اگر
این مهر را بر کاغذ زند و در موم کیرد و در میان
بندد با هر کس که سخن گوید محب وی شود که
شرح نتوان گفت بیست سیم اگر کسی دیوانه باشد
که اطباء از معالجه او عاجز شوند این مهر را بکل کوزه

کران زند وچهل روز در کوزهٔ آب بدارند وازان
وازان آب بخورد شفا یابد بیت چهارم اگر کسی
عاشق باشد نتواند با ورسد این مهر را در کلاب
اندازد و روی خود را ازان بشوید در ساعت یابد
مطلوب بود از محبت او گردد بیت پنجم اگر کسی این
مهر را بر انگشتری نقش کند از آفتاب مشهور گردد
و بر بنهٔ بحکومت برسد بیت ششم هر
زن و شوهر این مهر را بر مسطکی زند و بسوزانند
که محبت عظیم پیدا شود بیت هفتم اگر کسی این مهر را
بر موم سفید زند و در دیگ طعام اندازد و هر
ازان طعام بخورد مایل شود بیت هشتم اگر کسی در
سفر باشد و بر اید این مهر را در موم سفید زند
و به ابریشم هفت رنگ ببندد و در مالی بیاویزد
غایب زود بیاید بیت نهم اگر در زندان باشد
این مهر را با خود دارد خلاص گردد سیام اگر
خواهی میان دو کس محبت پیدا شود این مهر را
بر موم عروسی و در بخسبند تا در حجره ترش این
مهر را بران زند و در هاون آتش دفن کند تا

عجایب بیند سی یکم اگر کسی کاردش بسته باشد
این مهره را در گلاب اندازد و در چهار گوشه خانه
بیاشد بخنش گشاده شود سی دویم اگر خواهی که
زبان کسی را بسته بیاور یا نام ارجاعه انکس این
مهره را در زیر سنگ گرات نهد زبان او بسته
گردد سی سیم این مهره را در گلاب اندازد و
روی خود بان گلاب بشوید مطیع او گردد سی چهارم
اگر زنی با شوهر این عمل نماید چنان شوند که
مثل یوسف و زلیخا سی پنجم اگر مهره بنبله
صاف زند و در مسجد دو رکعت نماز بگذارد و هفت
مرتبه صلوات بفرستد چون سلام دهد بگوید الهی
بحق حرمت این مهره بزرگوار که مراد مرا حاصل کن البته
حاجت او روا می شود سی ششم اگر کسی مهره را بر کل سیاه
زند به نیت او را که دشمن البته آواره شود
سی هفتم اگر کسی این مهره را در آب اندازد که بصحرا
میرود چنان برکت پیدا شود بفرمان خدا تعالی
سی هشتم اگر کسی خواهد که میان دو کس جدایی

افتد این مهر را بر کل مرده نهد و در زیر سر
ایشان نهد و بگشاند همچنان جدائی واقع
شود که هر کز یکدیگر را نتوانند دید و اگر این
مهر را بر جنازند و بدست یا بندد هر کس او را
عاشق شود و شود این مهر را خاصیت بسیار است
اگر نام دریا ها مرکب و درختان قلم شود جمله
وانس و جن بنده شوند که شرح او را نتوان نوشت

که شرح ابن طلسم اینست

طلسم بوعاله

سرف اقلاب

جمهٔ تفزیق

خشتی از کل بیاورد در ان صورتی نقش کند مثل
صورت اعدا و هفت مرتبه اسپند غار ابر صورت
وخشت بخواند هر گاه حرف اهلک رسید جا
بجا خط بکشد و هر گاه حرف قهار رسید سه
مرتبه بگوید یا قهار بعد از ان مثل میت نماز
برخشت کند و در اب روان اندازد که دفع دشمن
شود اینست بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انت الله
القهار القاهر الغالب علی امره اهلک میت
میت عدوی بحق کلام غضب لایات تقتل
الایات اهلک میت میت عدوی بحق کتبه تقتل
المسائل اهلک میت میت یا عدوی بحق واجل
الیوم اهلک میت میت عدوی یا ایها اهلک
یا قهار یا قهار یا قهار بحق ساعت زحل والمریخ
مت مت یا عدوی ولا قم قم ولا قم قم
ولا قم اهلک مت مت یا عدوی بحق قاهر

ذوالبطش الشدید انت الذی لا یطاق انتقامه
یا قهار یا قهار یا قهار اهلک من عدو
ولا تقم ولا تقم این طلسم در بطن صورت
خشت نقش کن طلسم اینست

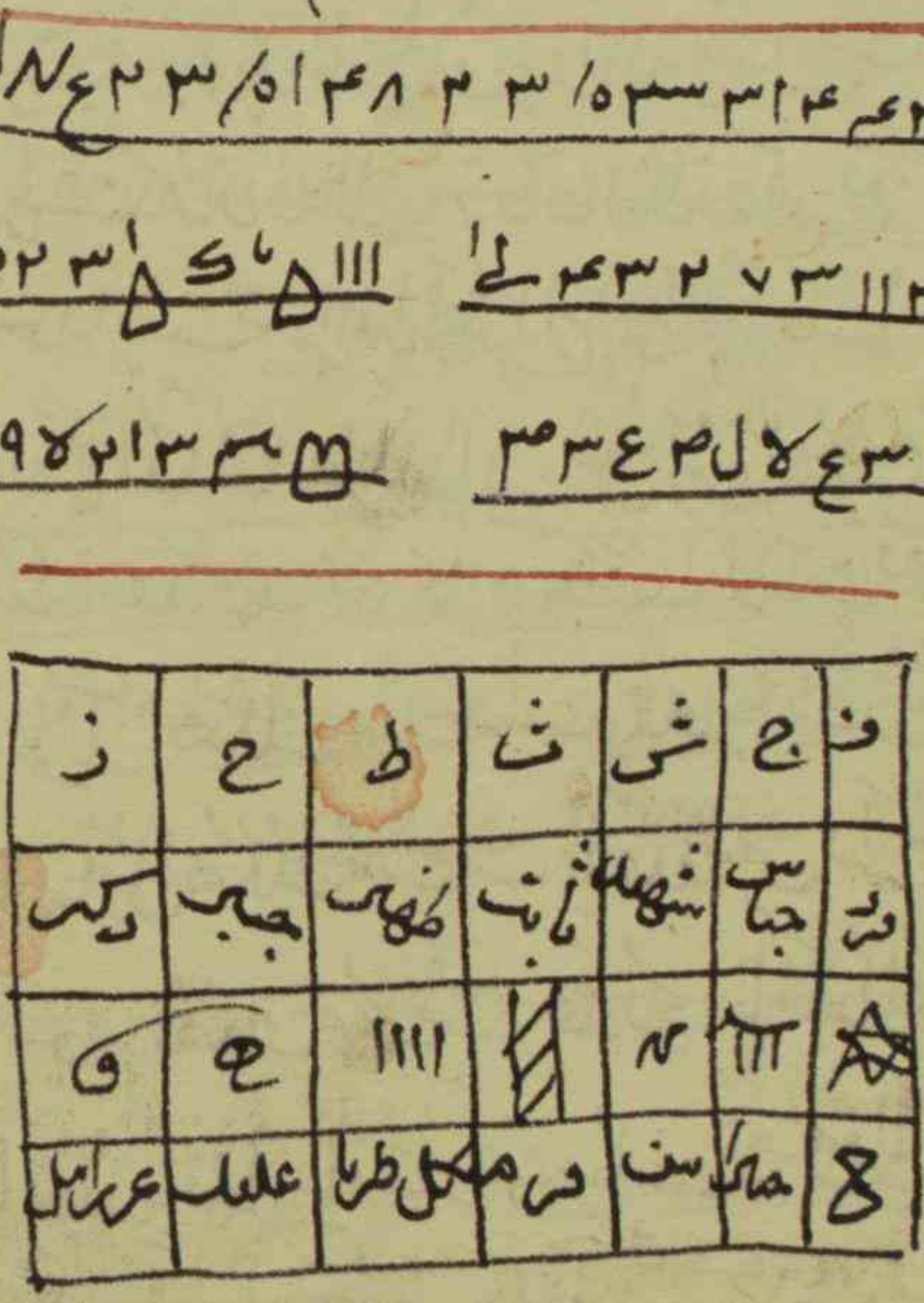

سل سل میل سل سل سل

شرح دعای تریاق فاروق

جنان

بستان کاغذ سرخ و هفتاد مهر بنام خصمان بزن
و بنام خصمان درجای پاک گذارد که زبان خصمان
بسته گردد و اگر خواهی که کسیرا از راه دور بیاورد
بگیرد قطره خون از انگشت کوچك دست راست
خود و این خاتم را بر ان خون رنك کند و قدری
در پای کفشك بندد و این خاتم را و کفشك را
بطرفی که غایب رفته رها کند که اگر در زمین
باشد قرار نداشته باشد که خود را برساند و اگر
این مهر را بنام هر کس بر کل مرده زند چنانکه نقش
بگیرد و انجها رفاته هر کس ریزد نزدیك او آواره
شود و اگر زنرا با دختری را بخت بسته باشند در
ساعت سعد در مسجد رود و رو بقبله خاك
هفت مهر ان بزند و در مسجد جامع رود
و دو رکعت نماز حاجت گذارد اول حمد یکبار و اذا
جاء نصر الله و الفتح هفتاد مرتبه و در رکعت دوم
بعد از حمد چهار مرتبه اذا جاء بعد از سلام صد مرتبه

استغفرالله العظیم بگوید وهفتاد بار یا رب العالمین
یا لطیف یا خبیر بگوید که بخت فلانه را گشاده
بحق لا اله الا الله محمد رسول الله صلیا ولیا
الله وبحق مفریان دره بابت که بخت فلانه را گشاده
که بزودی بخشش گشاده شود واگر خواهی مرد را بازنی
بدهند یا بستان رودهٔ میش که سر او را بزنند یا شند
وسرهای خلوه بنشینی وهفتاد گره بزند وسر سوزن
آهن که سوراخ نکرده باشند وهفتاد مهر بکاغذ
زند وجدا جدا کرده وهفتاد سر مرتبه این آیه را
بخواند وجعلنا من بین ایدیهم سدا ومن
خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لا یبصرون ومهر را
در اندرون رودهٔ بهد وگره زند وبگوید حفظت
وجون تمام کند دهم بچیده در گور ستان بهود بن
دفن کند وجون رودهٔ خشک شود بسته گردد
اگر خواهی نیک را زجنی پیدا شود که هیچ مرد نتواند
نزد وی برود این مهر را برخورد وی دهد گرد

ازوی بر طرف شود واگر این مهر را بر مشك
وزعفران وگلاب نویسد ودر میان خوانهٔ خود
گذارد بوکّت خیر پیدا شود اگر خواهی که تب لرز
به بندی این مهر را بر شکم سرخ زند ودر وقت
تب بخورد تب از او زایل واگر خواهی که زنی را
به بندی بستان آب دان میش وبدانند که زن
در کجا بول میکند از ان گل بردارد ودر آب دان
میش کند که عقد کردم فرج فلانه به نیّت
فلانه بر جمیع مردان واین آیه را بخوانند بر آن
که اِنَّ یَأجُوجَ وَمَأجُوجَ مفسِدُونَ فِی الأَرضِ
وان را در آب دان میش کند ودر زیر سنگ
گران گذارد که چون خشك شود هیچ مرد بران
نزدیکی نکند وتواند کرد واَللّٰه اعلم بالصّواب

سال لام ۱۱۱ مطهر
۲۹۹ رود داولی دام
داد طاب داع ب ح وام

جهة تفرقه این طلسم تبت وارونه بروی خشت
خام بکشد وارونه خانه بخانه طلسم را
سوره تبت تا آخر بخواند بکند واسم طالب مطلوب را
بزبان جاری کند وشروع کند بکندن طلسم
وخاک خشت را با تخم تفرقه وتخم خار و
وسیاه دانه بکوبد واستخوان مرده را هم
بکوبد داخل این خاکها کند وبا بکند وبیاشد
وهم خورد دهد حیات تفرقه افتد کبر بکد یکدیگر را
سیار تخواهند دید مخرب

ا	ح	ب	ل	م	ن	م	س	د
ح	ط	ب	ف	ی	ج	ی	ه	ه
ث	ه	ح	م	ا	ل	ف	ا	ل
ث	ل	ه	ب	و	ا	م	ر	ا
ص	ل	ی	ن	ا	ر	ا	ذ	ا
ه	و	م	ا	ک	س	ب	س	ج
غ	ن	ی	ع	ن	ه	م	ا	ل
ل	ه	ب	و	ت	ب	م	ا	ا
ت	ب	ت	ی	د	ا	ا	ب	ی

سیاه دانه

تفسیر این آیه

۱۹۱۰۲

قوله تعالی واتبعوا ما تتلوا الشیاطین علی ملک سلیمان
وما کفر سلیمان ولکن الشیاطین کفروا یعلمون
الناس السحر وما انزل علی الملکین ببابل هاروت
وماروت وما یعلمان من احد حتی یقولا انما
نحن فتنة فلا تکفر فیتعلمون منهما ما یفرقون به
بین المرء وزوجه وما هم بضارین به من احد
الا باذن الله ویتعلمون ما یضرهم ولا ینفعهم
ولقد علموا لمن اشتریه ما له فی الاخرة من خلاق
ولبئس ما شروا به انفسهم لو کانوا یعلمون ای اباد

بزودشت دمی بنوشید وانرا بخورکند دباب بشوید
وازان اب بخورد سحر دراو اثر نکند واگر مسحور باشد
بهتر شود واگر مجنون ومسحور با اینکه اورا خشم رسیده
باشد بعزما یند که غسل کند ازان اب بصحت باید شیخ
ابوالعباس برقی رحمة الله علیه اورده که چون صورتی
از فرسیاه سیاه زود وقدرے موے کلب وموے گربه اندرون
صورت بنهان کنند وانرا بران خود کنند درمیان
دو کس مخالفت پیدا شود تا ایشان نوشت صورت

شوید وان صورتر ا دراستانه ایشان دفن کنند بعد
نماز دیگر روز چهارشنبه درمیان تفرقه واقع شود
باید ارخدا بترسد وصیان دوملا ل این عمل نکنند
قوله تعالی سَنَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ مِنْ قَبْلِ
بَعْدِ الصُّبْحِ اَنْ يَحْكُمَ كَفَاهُ اللّٰهُ مُهِمَّاتِ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَ
ان قرء بعد کل فریضة لایحتاج اِلٰی شَیْءٍ قوله تعالی
اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي
وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّي اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ جُنُودِهِ این آیه را از زعفران وگلاب بنویسند
وباب باران بشوید بجماعتی دهند که درکار دیگ
متفق شده باشند از هم جدا شوند وان کار بایشان
دست هم ندهد واتفاق ایشان برطرف شود
قوله تعالی وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ
مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ
دیگی

وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ
شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ
هر کس این آیت را بر صفحه مس بنویسد در رود
اوّل ماه و ما حود دارد هنیان از و واقع نشود
وقوّه حافظه او زیاده شود و اگر بر زعفران و مشك
بر ورق اهو بنویسد و با خود دارد رفعت و جاه
او بیفزاید و مقبول کل خلایق گردد **وایة الکرسی**
سبب و نه مرفت کردان اسم اعظم منده جب
هر که این آیه را بخواند او را اسرار قرآن آید و آنچه
فراموش کرده باشد یاد آید این خاصیت بیشمار
این خاصیت بیشمار و تأثیر بسیار دارد و طبرمهمی
و ما حبی بر ختم این آیه مواصلت نماید لجب شك به
کفایت رسد خاصیت اوّل برای هر مهمی و دشواری
و کشادن کار چند روز هر روز چهل مرتبه بخواند فهم
برآید خاصیت دویم برای هلاك شدن سبب نه بار
خدا تعالی دشمن او را هلاك کند **سیم** از برای بیغم
شدن نوزده روز هر روز نوزده بار بخوانند غمها دور

وبشادی مبدّل شود چهارم جهة توانگری ده روز
هر روزه یاد بخواند غنی گردد پنجم بر درد سر هفت بار
بخواند وبد مد زایل شود ششم این آیه را بنویسد
بر موی اسپ ببندد وحشاق دفع شود هفتم بنویسد و به
تب دارد هد تا بخورد یازده یاد بخواند بر تب زده
صحت یابد هشتم از برای سلامتی خود و مال و فرزندان
علی الدّوام هر روز پنج بار بخواند نهم دین دنیوی بدان
نیّت سه روز یکبار بخواند روا گردد دهم برای مقابله
دشمن اگر صد هزار باشد مقهور گردد در حدیث
آمده است که از هر که از خانه بیرون آید و آیة الکرسی
بخواند بفرستند حق تعالی هزار فرشته که نگهبانی او بنده
بکنند و طلب آمرزش عاید و دعا خیر کنند حون مراجعت
کند و باز بخواند فقر او بغنای ظاهر و باطنی مبدّل
شود قوله تعالی اللّٰه لا اِلٰه اِلّا هُوَ الحَیُّ القَیُّوم
لا تَاخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوم لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی
الاَرض مَن ذَا الَّذِی یَشفَعُ عِندَهُ اِلّا بِاِذنِهِ یَعلَمُ مَا بَینَ
اَیدِیهِم وَمَا خَلفَهُم وَلا یُحِیطُونَ بِشَیءٍ مِن عِلمِهِ اِلّا

بما

بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض ولا يؤوده
حفظهما وهو العلي العظيم لا اكراه في الدين قد تبين
الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله
فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله
سميع عليم الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات
الى النور والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت يخرجونهم
من النور الى الظلمات اولئك اصحاب النار هم
فيها خالدون قوله تعالى لن تنالوا البر حتى
تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان
الله به عليم اين بك آيه را بنويسيد بر قطعه از
جامه مرد بخيل عشك وكلاب وانرا بشويد وان
مرد بخيل بيايشامد صفت بخيل از او شود واگر
در ظرف پاك بنويسيد وباب چاه بشويد در اول
از ماه بادوهم وانرا در پاي درخت ميوه دار بريزد
نا بسيار نار آورد وبركت كند قوله تعالى يا ايها
الذين آمنوا اوفوا بالعقود احلت لكم بهيمة

الا انعام الا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد وانتم حرم
ان الله يحكم ما يريد هركه اين دو ايه را بنويسد در
ظرفي پاكيزه وانرا بشويد بعسلي كه اتش ندديده انرا به
كسي دهد كه كذاب باشد چون بخورد ان صفت
زايل شود وقوي در دل او قرار كيرد بجهه دفع زنا
وزانيه اين دو ايه را بنويسد بر قطعه از جامه ازرق
زانيه واين دو ايه بخوانند بران قطعه واين كلمات را
بكويد بحق هذه الايات داعي الزنا والورع عن قلب
فلانه بنت فلانه انك فعال لما يشاء وانت القادر
على ما يشاء وما ارحم الى اخره بعد ازان ان قطعه
در قبر يكه مجهول باشد وبعد ازاين كلمات را بكويد
كما مات صاحب هذه القبر يموت الزنا وحبه من
قلب فلانه بنت فلانه چون اين عمل كند محبت زنا
از دل او بيرون برود توكلت على الله هو الذي
انشا كم جنات معروشات وغير معروشات و
النخل والزرع مختلفا اكله والزيتون والرمان متشابها
وغير متشابه كلوا من ثمره اذا اثمر واتوا حقه

يوم حصاده ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين
ابن آيه را بنويسد بر جيب زينت يا نقش كند بر آن
بيا ويزدانوا از آستانه يا بالاي درياغ ميوهاي
ان بلغ حسبيا دكرده و يا خير و بركت بود و اگر بر تيوست
بنو بشير بنويسد و بر كردن كوسفندي از كله بيا ويزد تاج
سبار كند و بوكت يابد قوله تعالى ونزعنا
ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهار
وقالوا الحمد لله الذي هدينا لهذا وما
كنا لنهتدي لولا ان هدينا الله لقد جاءت
رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنة او
رثتموها بما كنتم تعملون قوله تعالى فلما جاء
امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليها
حجارة من سجيل منضود مسومة عند ربك
وما هي من الظالمين ببعيد چون كسي شر ميا طلبد
باشد خواهد كه كار او در ترتيب اين آيه را بر هفت

قطعهٔ سفال سبز بنویسد در آخر شب سه شنبه
کد آخر ماه باشد و یکی از آن قطعها را در زیر در
سرای او دفن کند و باقی را بر بام بگوید و در اطراف
سرای او بپاشد و منزل ویران شود و را در قدرت ظلم
و شرارت نماند و اگر این را در دیگ نویسد تا بام ظالمی
و آن دیگ را سر باز آب کند تا بجوش آید آن شخص را
تب کرد و بیمار شود قوله تعالی وقال الملک ائتونی به
استخلصه لنفسی فلما کلمه قال انک الیوم لدینا
مکین امین قال اجعلنی علی خزائن الارض انی حفیظ
علیم وکذلک مکنا لیوسف فی الارض ینبوء منها
حیث یشاء نصیب برحمتنا من نشاء ولا نضیع
اجر المحسنین هر کسی معطل ماند روز پنجشنبه اول
ماه و جمعه دوم روزه دارد و شب جمعه بعد از جمعه
این را بنویسد و بعد از افطار بر بخواند و بعد از خفتن
هم بخواند و صد بار لا اله الا الله بگوید و صد بار
الله اکبر بگوید و صد بار سبحان الله و صد بار
استغفر الله و صد بار صلوات فرستد و در

حوار

خواب رود وصبح بنیت کند ظلم نکند واز راستی
نکند این آیه را نوشته در درون سرا تا لای
وان هفته مقصود حاصل شود واگر درون
نویسد وبا خود دارد مقصود حاصل شود قوله
تعالی والارض مددناها والقینا فیها رواسی و
انبتنا فیها من کل شیء موزون وجعلنا لکم فیها
معایش ومن لستم له برازقین هر که این دو آیه را
نقش کند بر فوجی وان را بر در و دیوار خانه یا در دکان
ترکیب کند اسباب رزق وبسهولة مهیا شود
واگر این کوچ را در باغ ترکیب کند واز آفات محفوظ ماند
واذا قرأت القرآن جعلنا بینک وبین الذین لا یؤمنون
بالآخرة حجابا مستورا وجعلنا علی قلوبهم اکنة
ان یفقهوه وفی اذانهم وقرا واذا ذکرت ربک فی
القرآن وحده ولوا علی ادبارهم نفورا هر کس
این او را با آیه فقل حسبی الله که از بویه است بنویسد
بر قطعه سوف کبود با بوست اهو واز این با دوغ
او را بر بازوی کسی بندد که از جن او سیب رسد

خلاص شود واگر کسی را خیالات فاسد وسوسه
دهد یا دهم وترس بر او غلبه کند این آیه را
بایه فان تولوا فقل حسبی الله لا الٰه الا هو
علیه توکلت وهو رب العرش العظیم بر او خواند
خیالات فاسد دور از او زایل شود قوله تعالی
اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض کانتا
رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شیء حی
افلا یومنون بر شکم زنبکه بدرد نه کرمتا باشد یا
بر پشت او به بندند از برای اسانی وضع حمل
مجرب وهمچنین خواندن این آیه بر شکم زن حامله
همان اثر دارد قوله تعالی ولقد خلقنا الانسان
من سلالة من طین ثم جعلناه نطفة فی
قرار مکین ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا
المضغة عظاما فکسونا العظام لحما ثم انشانا
خلقا اخر فتبارک الله احسن الخالقین این
آیات از برای حمل وقت حفا حین در شکم ما در است
هر کس بر هفت برگ ریحان این را بخط نوشته وزن
خود را

خود را امر نماید که بلع کند یک یک برگ او بعد از
یکی یا چرعه شیر از گاو زن خورنیک بنوشد تا سه
دور همین نهج رفتار نماید بدرستیکه ان زن حامله
شود و اگر همین ایات را بر پارچهٔ نازک ریسمانی
به آب قوت بنویسد و برد در حمام مدور زن زیر
چادر قد کذارد و در نظر مردم عزیز و محترم کردد
قوله تعالی فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى
الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
نوشتن این ایات و نگاه داشتن ان از برای سلامتی
از افات دریا د طوفان وحفاظت مرکب از غرق و
خراست خانه از دشمن در جن ایچه بخانه عارض
میشود از برای مبارکی و میمنت خانه مفید است
از برای سلامتی جهاز در وقت راهی سپردن ان
سورهٔ فاتحة الکتاب این ایات را سه دفعه بخواند
یا من غلق البحر لموسی بن عمران ویحیی یونس من بطن
الحوت وسخر الفلک والعالم بعد مطران البحر و

ودمالله وخالق اصناف عجایب الکفایه
یا کافی من استکفاه ویا سبب من دعاها منیل رجا
انت الکافی لا کافی الا انت وناسد دونا بن عمل را
بجا اورد که باذن الله بسلامت رسد قوله
تعالی سلام قولا من رب رحیم یعنی از علما
گفته اند که اسم اعظم در این ایه است هر کس انرا
در شب بخواند خدا بتعالی اورا از غمها خلاصی
دهد وهر چه از حق تعالی طلب کند از فضل
وکرم بلیها بیت خود اورا دهد ومرویست که قلب
قران سین است وقلب سین ابن ایه است وگفته اند
که اگر این ایه را چهار در چهار بطریق وفق باعداد
ثبت نمایند با این نحو در شرق آفتاب بنویسند و
با خود دارد از سوختن وغرق شدن وشر مار و
کژدم وجنون وصرع ایمن گردد واگر بر زن حامله
وضع حمل بروی آسان گردد واگر بر کودک بندد
ترک گریه کند واین شکل را خواص سیما راست
ورنیاده بر این در این صفحه گنجایش ندارد والسلام

سلام

سلام	قولاً	من رب	رحیم
۳۹۳	۲۵۷	۱۳۲	۱۳۶
۲۵۶	۲۹	۱۳۹	۱۳۳
۱۳۶	۱۳۴	۲۵۵	۳۹۱

قولہ تعالی وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ خاصیت این آیات دفع ضرر ماروکتردم است در لوح مس یا از زر با نقره و در چوب محکم کنند کہ اندران عقده نباشد یا در قطعہ از سفال نقش کنند و بعد ازان بنویسند وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَباید کہ نقش کردن در شب اول کانون اول باشد و با طهارت و هر حرفی کہ نویسد یکبار در کوکب سهی نظر کند و بگوید نظرت إِلَى السَّمَاءِ وَشِرِّ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ وَالْأَنْثَى پس چون ان تمام شود هر نیم شب اوراد بیرون آورد بموضعی کہ مبارک ان و آسمان حایلی نباشد و مواجه

ثبات النعش با بیند وبعد ازان این آیه را بخواند
عقدت العقرب وسمها والحیة وضمها والآفعی
وشرها والثعبان کالعقد الذی اخذ به الشیطان
من کل رطب ویابس بالقدرة الازلیة الالهیة
العظیم ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
قوله تعالی ولقد فتنا سلیمان والقینا علی
کرسیه جسدا ثم اناب قال رب اغفرلی وهب
لی ملکا لا ینبغی لاحد من بعدی انک انت
الوهاب فسخرنا له الریح تجری بامره رخاء
حیث اصاب والشیاطین کل بناء وغواص
واخرین مقرنین فی الاصفاد هذا عطاؤنا
فامنن او امسک بغیر حساب این آیات بجمله
غزل حکام ظالمست بگیرد قطعه سفال کهنه وابن
آیات را بران نقش کند وبعد ازان بگوید اخرج فلان
ابن فلان عن حکمه بحق اسمائک هذه وانقطعه سفال را
دفن کند در موضعی که بجهة حکم غنی نشیند غزل شود
واگر خواهد کسی را منقاد وخود کرداند این آیات را

بنویسد

بر پوست هم نویسد در روز جمعه در وقت نماز
نام آنکس را بر زبان برد و بگوید یا مسخر
الشیاطین بسلیمان سخر فلان ابن فلان لی
مطیع او گردد و اگر این آیات را بنویسد که یا رزاق
اغنی یا لرزاق انک انت الوهاب و با خود نگاه
دارد و اطراف در رزق بر او گشاده گردد و اگر
این آیات را در صفحه فضه نقش کند و با خود
نگاه دارد و حاجتی که از حق تعالی بخواهد بزودی
حاصل گردد والسلام قوله تعالی ق والقرآن المجید
بل عجبوا ان جاءهم منذر منهم فقال الکافرون
هذا شیء عجیب ءاذا متنا وکنا ترابا ذلک
رجع بعید قد علمنا ما تنقص الارض منهم و
عندنا کتاب حفیظ بگیرد قدری آب باران
از اول باران که دیها را بید در ظرف نکین یا ابگینه
یعنی چینی و این آیات را در هفت رقعه هر یک بالتمام
بنویسد و در وقت طلوع صبح انها را بشوید و در وقت
شستن این آیات را هفت بار بخواند پس آب را شب

دریای درختی بزد یا درکشت زار مبوه وزرا عت
انها نیک باید واز افات محفوظ ماند واکر تخم را
در بن اب غشته کند وبپاشد بغایت نیکو
سبز شود قوله تعالی اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا
يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا
اَبَدًا وَاِنْ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ
لَكٰذِبُوْنَ لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ
قُوْتِلُوْا لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ
لَا يُنْصَرُوْنَ چون کسی خواهد سفر
بیرون رود قطعهٔ ارجامه او ابکیرد واین
آیه را بران نویسد و در راه که ازان راه خواهد
رفت دفن کند چون ان شخص بان موضع
رسد نتواند کذر کند ونرود سفر کند والله
اعلم بالصواب تمت تحریرا فتد والله ولی
التوفیق بتاریخ هشتم ربیع الاول بروز فت

بسم الله الرحمن الرحیم

دوائیست که دوستی جناب پیغمبر در مسجد نشسته بود که جبرئیل این دعا نازل شد که حق
تعالی اسلام میفرماید و میگوید ای پیغمبر من هیچ چیز از برای تو و امتان تو فرستاده ام که بهتر
پیغمبری از برای شما نیاورده ام الا احسان نفس شما که هر که حاجت داشته باشد به برکت این دعا حاصل
امان دنیا و آخرت یابد که در روز قیامت خدای تعالی از شرمساری نگاه دارد و هر مطلبی
که داشته باشد بر او آسان گرداند و هر که این فصل شما را با خود داشته باشد سحر و دیو و پری
و جن ایمن باشد و از چشم حسود نترسد و همه کس او را عزیز و گرامی باشد و هر که این فصل شما را با خود
دارد و در آن نظر کند و در نامه عمل او نویسند یا محمد صلعم
این فصل شما خاصیت بسیار است اول این است که اگر کسی در دست دشمن گرفتار باشد
این فصل شما را بر سبیل کلاب آب لقمه در دست دوی خود سه نوبت خشک کند تا خویش خشک شود
از دشمن خلاص شود و این فصل شما را هر گاه سه نوبت بنویسد در اول ماه و وسط ماه و آخر ماه بحبت
فلان ابن فلان از شر متعرض شود و هر گاه او را بنویسد جای خلوتی باشد به این طریق
اول روی خود را نگاه کند و دعا بخواند و بعد از آن رکعت نماز کند به نیت محبت کسی که او را خواهد
حاصل شود و اگر کسی خواهد در رقی بروی شما نظر کند هر روز در این فصل نظر کند و اگر خواهد
کسی شما را سلام کند بنویسد به این کاغذ شما به سمت آن شخص رو به قبله بنویسد و نزد او بگذارد
سلام شما را بیاید و اگر نخواهد که کسی شما را نبیند این فصل شما را در میان کاغذ
بگذارد و بنویسد و در روی خود شما بگیرد و بخواند ان شاء الله تعالی
حمایل داشته باشد که دشمنان شما به این فصل شما در آب بگذارند و به خورند در ساعت
هلاک شوند و اگر خواهد میان او و دشمن عزیز و گرامی باشد و از شر
ایشان ایمن باشد این فصل شما را بنویسد و کلاب بنویسد در دست و روی شما به نهد